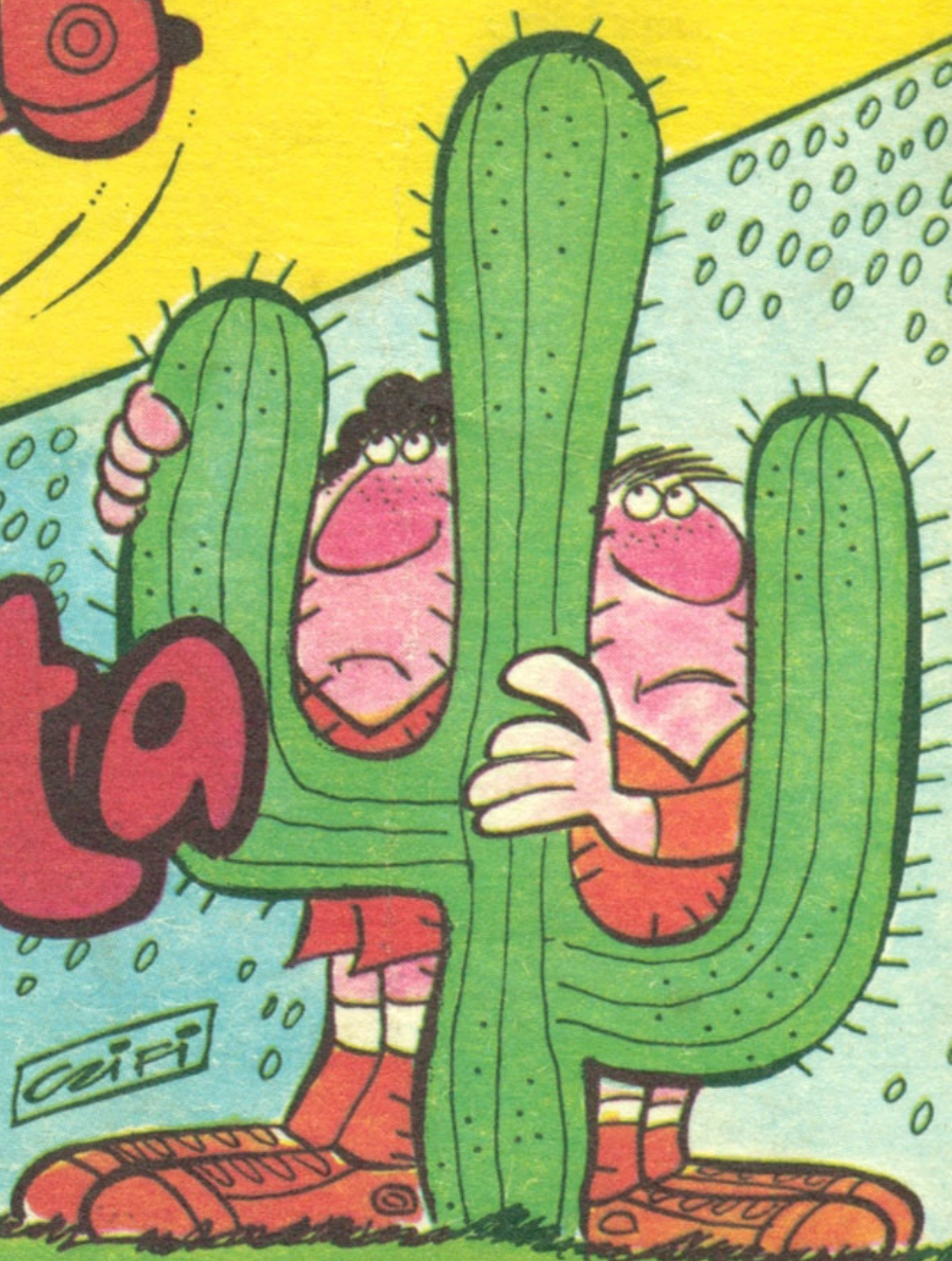

hahaha

CEFI

SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2013

Mexikó '86

A sport világa mindig a humor, a tréfa egyik bölcsője volt. Természetesen nem kivétel ez alól a foci sem. A labdarúgó-pályákon és környékükön e játék kezdete óta jó táptalajra leltek a tréfák, a mókák. Igaz ugyan, hogy az utóbbi időben sajnos, a lelátókon uralkodó hangulat egyáltalán nem mondható derűsnek, de reméljük, a mexikói labdarúgó vb eseményeire inkább a humor lesz jellemző. Kis összeállításunk a foci derűs oldalából nyújt ízelítőt.

Irány a döntő

Valahol a Kárpát-medencében egy stadion tribünjén két újságíró ült. Egyikük külpolitikával foglalkozott, másikuk sportriporter volt.

— Tenni kell valamit — mondta a külpolitikus. — A labdarúgás már-már állami problémává változott. Latin-Amerikában, emlékszem, még háború is dúlt a futballszenvedély miatt.

— Igazad van — mondta a másik. — Tenni kell valamit. Mit javasolsz?

— Mindenekelőtt nemzetközi konferenciát kell egybe hívni. Valamennyi érdekelt ország részvételével. Hogyan határozzuk meg a konferencia témáját? Legyen például: „A labdarúgás és a földgömb védelme”. Jól hangzik? El tudod képzelni, hány előadást lehet tartani egy ilyen konferencián? A szurkoló egészségesének megőrzése. A labdaátadás és befolyása a nemzeti temperamentumra. A kapuk kiszélesítése olyan nagyságúra, amely lehetetlenné teszi, hogy bárki mellélőjön...

— Mindez helyes, de nem ez a legfontosabb. A legfontosabb az, hogy egy ilyen konferencián határozatot lehet majd hozni a labdarúgó-felszerelés gyártásának korlátozásáról, a bírák, a gyúrók, az edzők és a játékosok számának csökkentéséről. A labdarúgásra fordított költségek tíz százalékos mérséklését lehet követelni. Futballmentes övezeteket lehet kialakítani a világban. Emellett, jegyezd meg, ez csak az első szakasz, mert...

— Jó, jó — szakította félbe a külpolitikus —, mindez azonban a jövőre szóló terv.

— Szó sincs róla, ezek feltétlenül időszerű kérdések.

— Magyarázd meg, kérlek.

— Az egész pofon egyszerű. Hát nem érted: ha más országok labdarúgó-tevékenységét korlátozzuk, ezáltal megnöveljük a mi válogatottunk esélyeit arra, hogy döntőt játsszon a labdarúgó világbajnokságon.

Öltözői intelmek

Ahogy közeledik a mexikói labdarúgó világbajnokság rajtja, úgy fokozódik a felkészülés irama is. Egyes válogatott csapatok vezetői még jelmondatokat is elhelyeztek az öltözők falán, hogy ezzel is buzdítsák játékosaikat, fokozzák elszántságukat, hasznos intelmekkel lássák el őket. Íme, egy kis íze-
lítő:

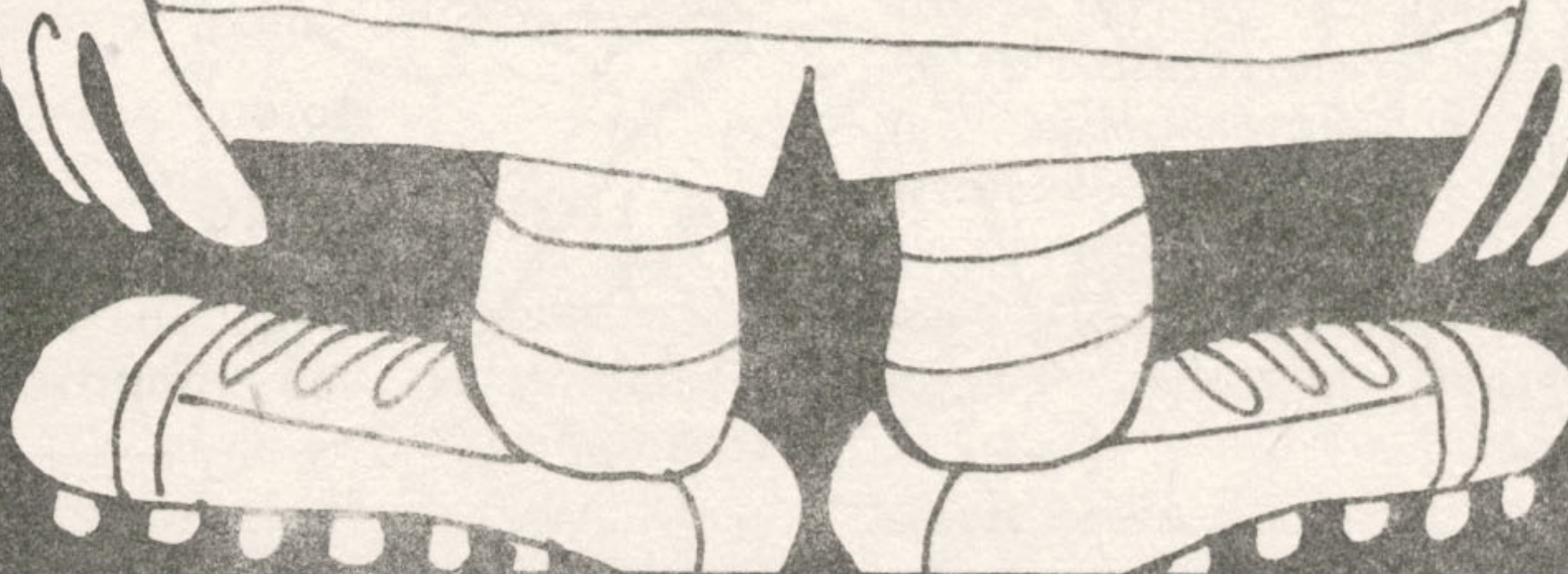
„Ha már nem lehet hátrálni — előre kell törni!” — (Enzo Bearzot, Olaszország).

„Ha nem tudod, mit csinálj a labdával, akkor az a legjobb, ha egyenesen belövöd a kapuba!” (Franz Beckenbauer, NSZK).

„Ha a bíró nem néz ránk, az még nem azt jelenti, hogy nem is lát bennünket.” (Miquel Munoz, Spanyolország).

„Nehéz esélyesnek lenned — ha senki sem tart annak.” (Tele Santana, Brazília).

„Az észnek határai vannak, ez azonban nem azt jelenti, hogy ne használjuk!” (Henri Michel, Franciaország).

Foci morzsák

TAPINTAT

A kiöregedő válogatott labdarúgó dicsekszik:

— Lehet, hogy még a világbajnokság előtt sikerül külföldi szerződést szereznem.

— Ez nagyon tapintatos lesz tőled!

KAPUSOK

— Tegnap láttalak — mondja egyik kapus a másiknak.

— Hol?

— A házatok kapujában.

— És milyen voltam?

ROSSZMAJÚSÁG

Egy öregedő belga csatár, aki egy ideje már csak az elmúlt idők dicsőségéből él, így dicsekedett játéktársa előtt:

— A közeljövőben egy fegyvergyár pisztolyait fogom reklámozni.

— Hát, azok is olyan gyakran csütörtököt mondanak?

APRÓHIRDETÉS

Középkorú edző, akinek életpályája jó néhányszor magasba ívelt és a mélybe süllyedt — liftkezelői állást keres.

TANFOLYAMON

Visszavonulás előtt álló focista játékvezető-tanfolyamra jár, az egyik vizsga előtt így sopánkodik:

— Te jó ég, mennyi mindenféle szabály van, még játszhatnék húsz évet, akkor sem tudnám megszegni valamennyit.

ÖNFEGYELEM

— Látom, megfogadta a tanácsomat — mondja a sportorvos a focistának —, s leszokott a dohányzásról.

— Miből gondolja?

— Abból, hogy már a harmadik kekszet „nyomja el” a hamutartóban.

A LEGJOBB EDZŐ

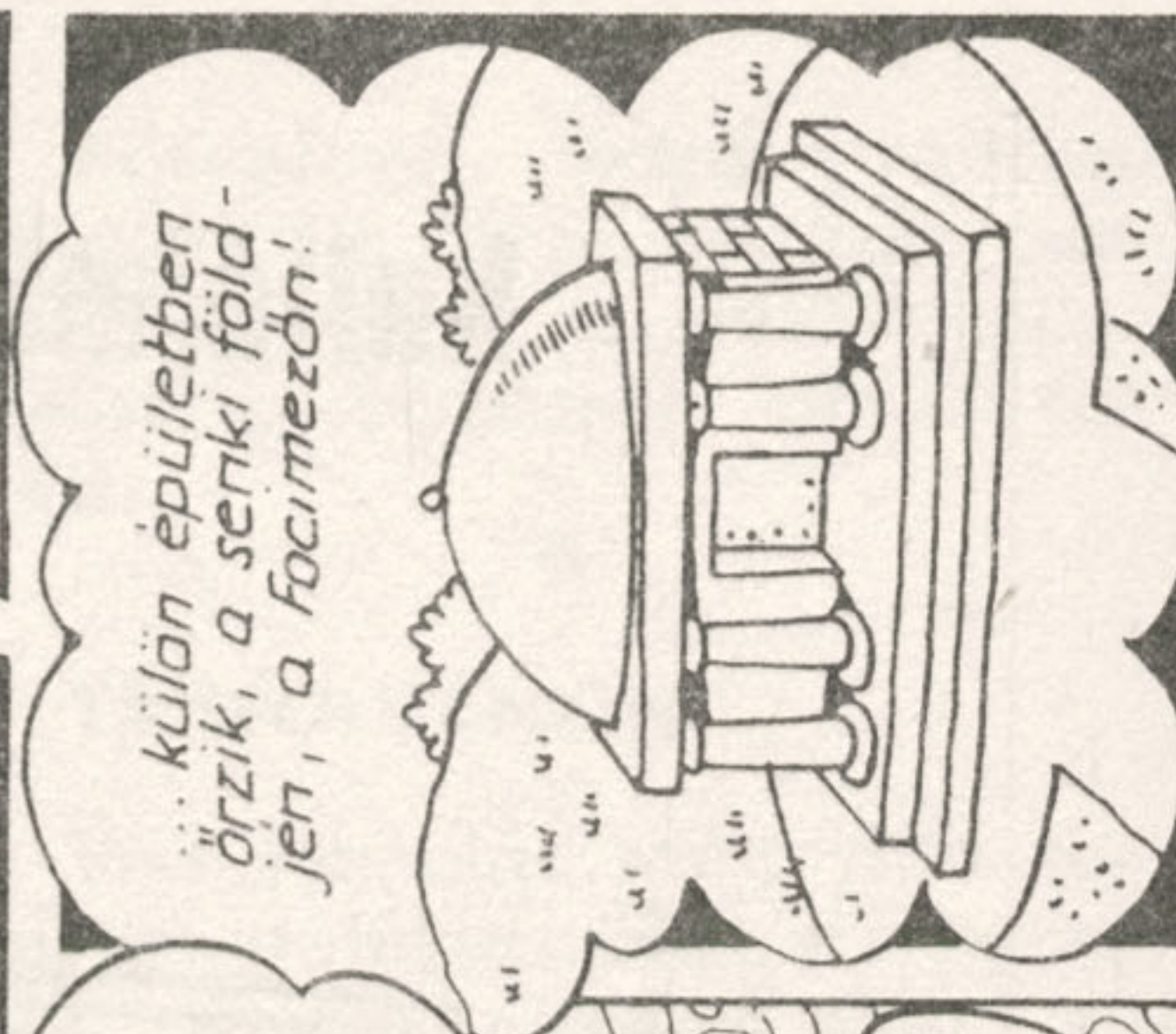
— Milyen a legjobb edző?
— kérdezték egy tapasztalt szakembertől.

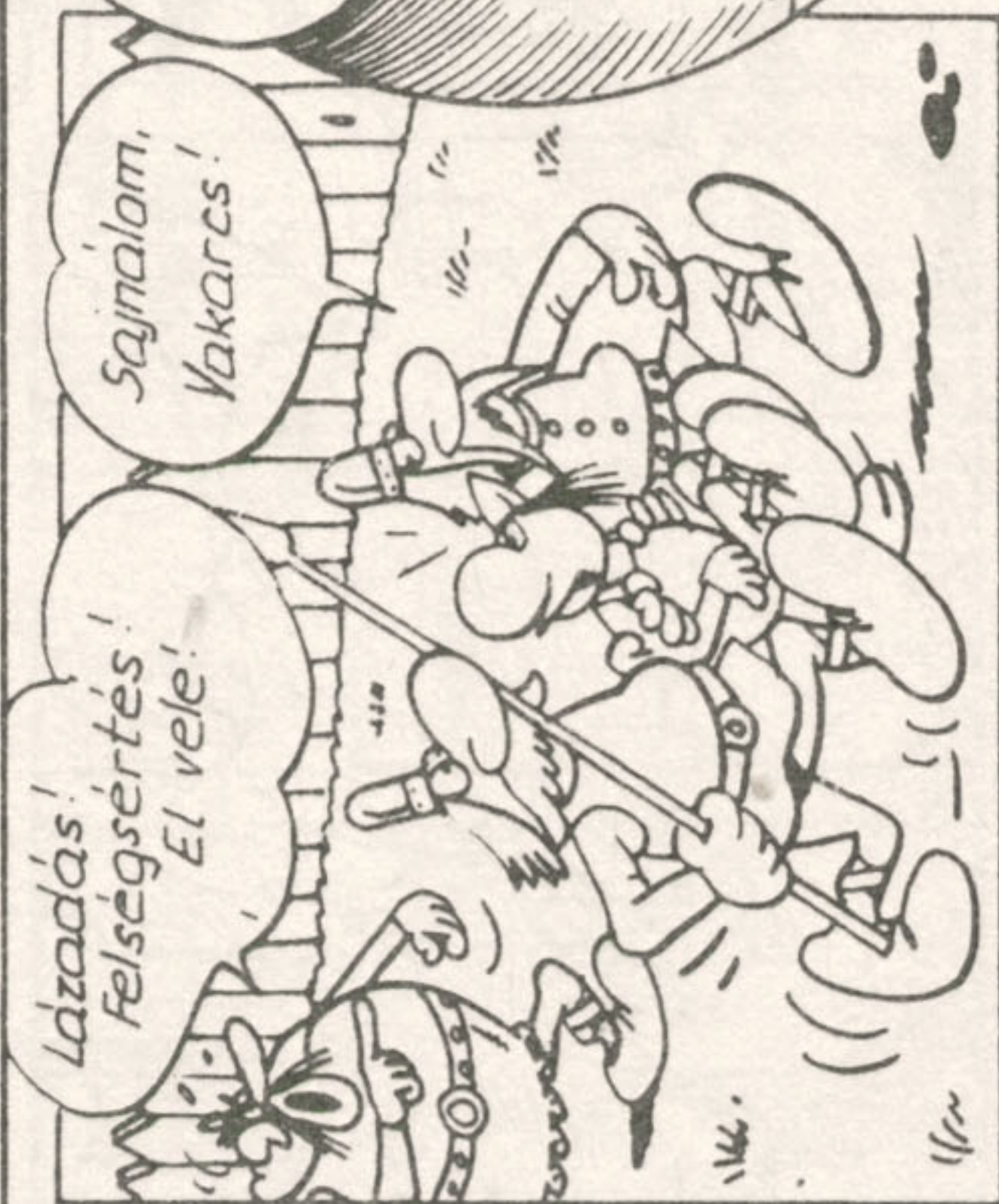
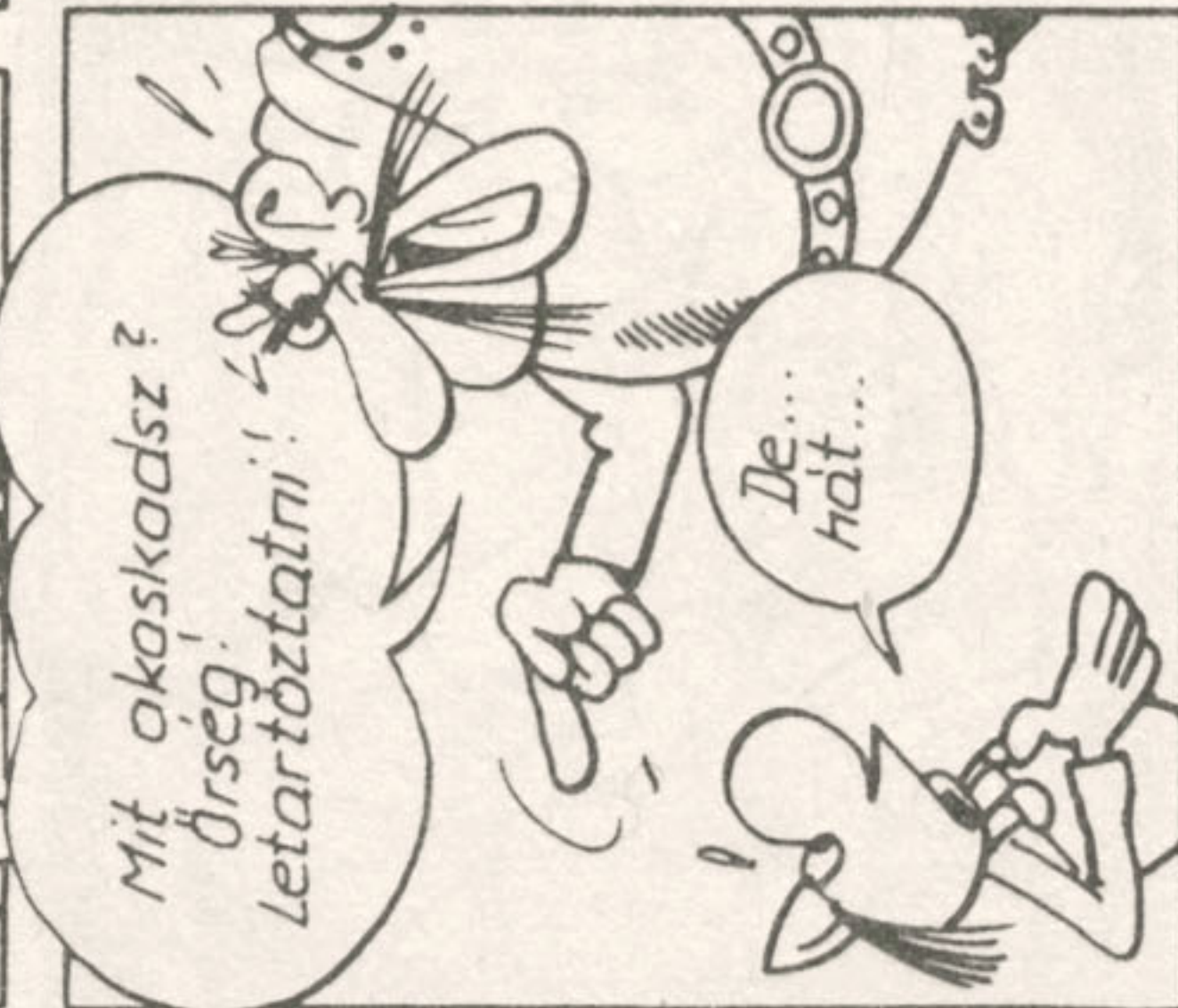
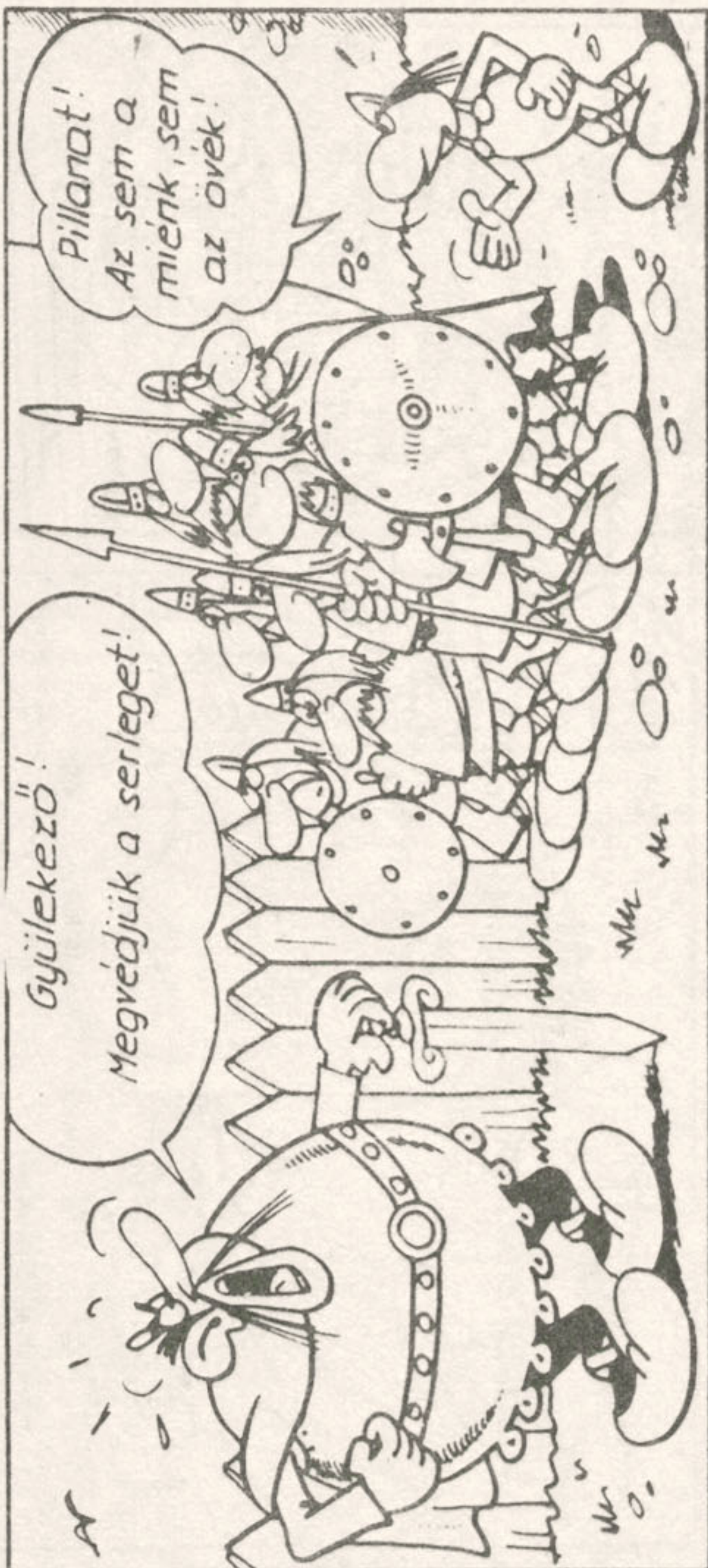
— Amelyik fokozatosan fölöslegessé teszi magát.

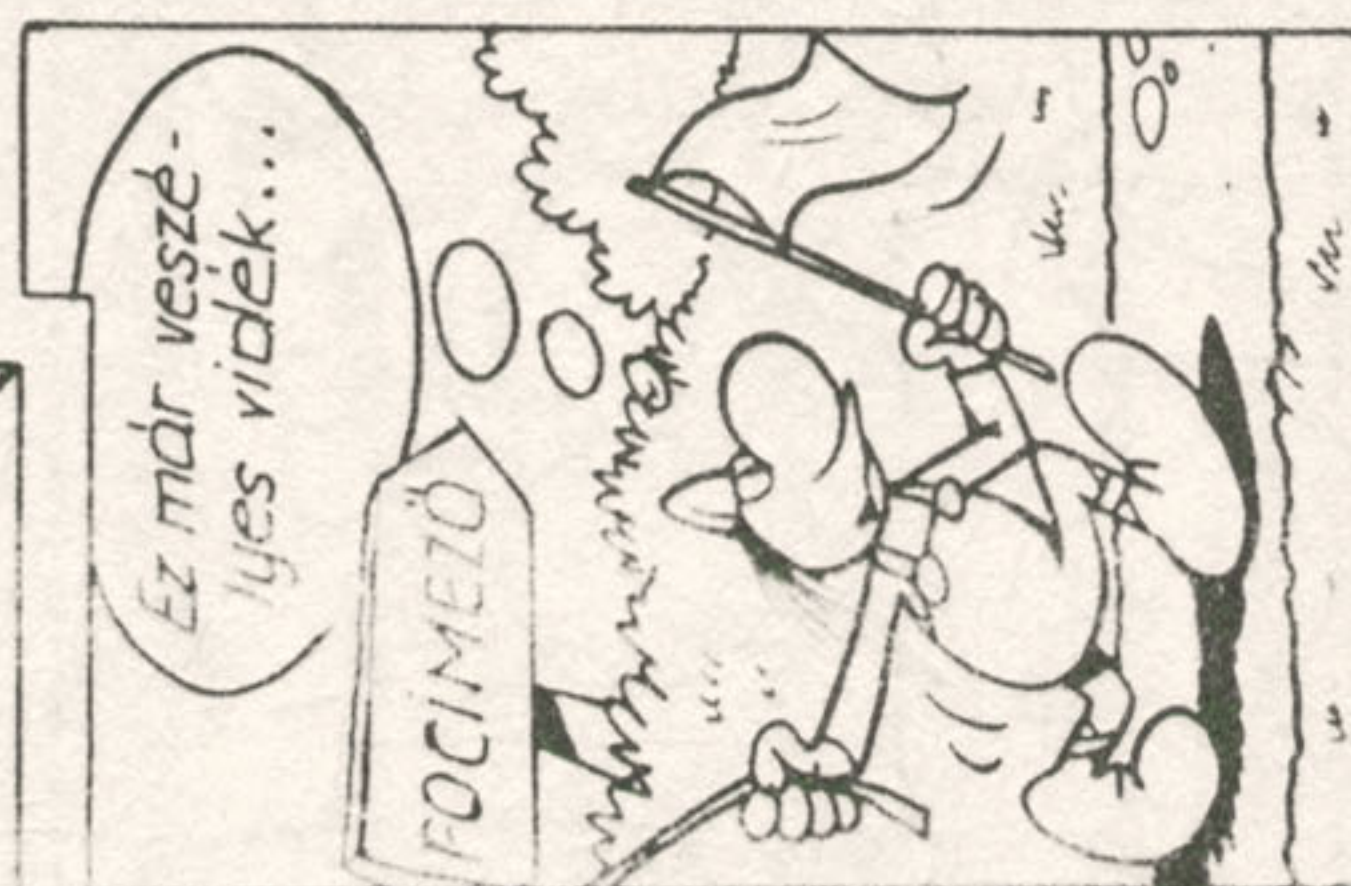
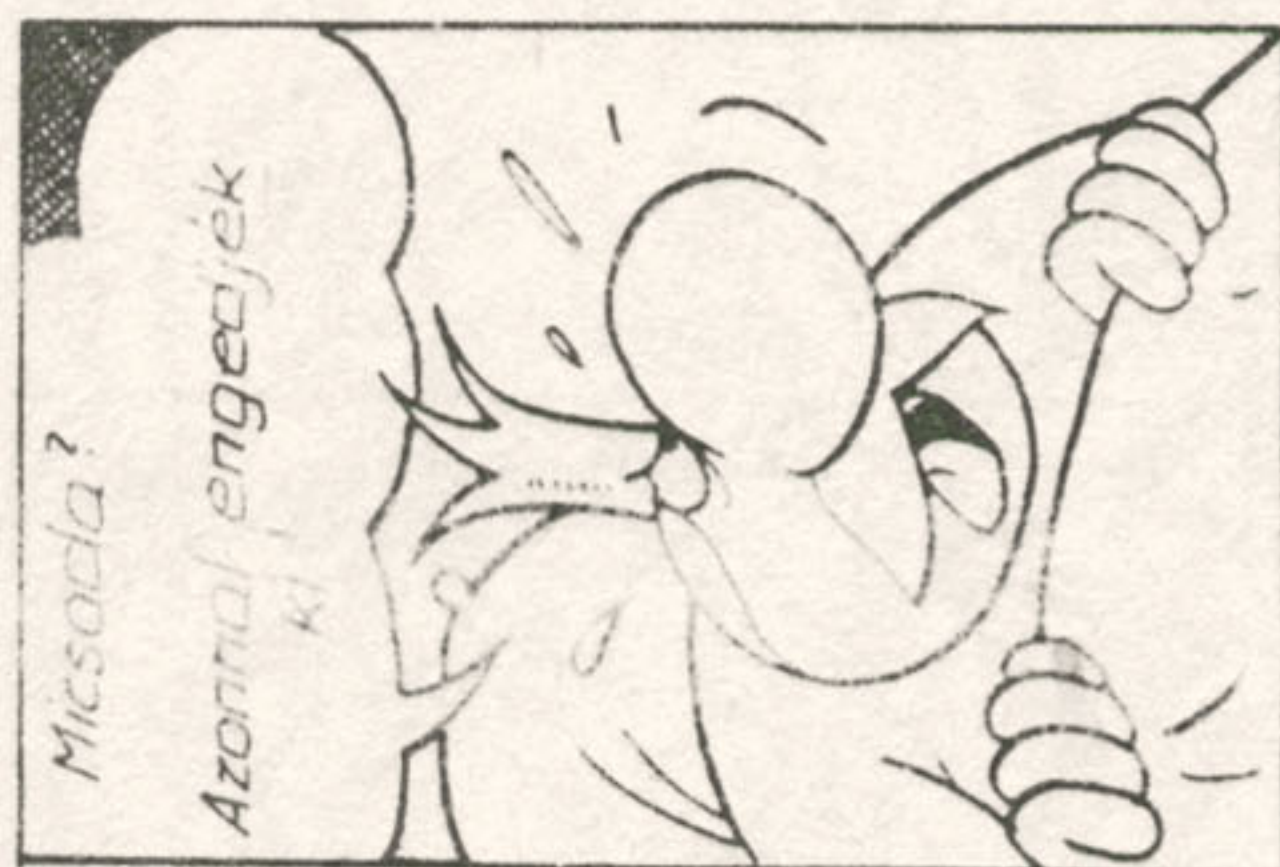
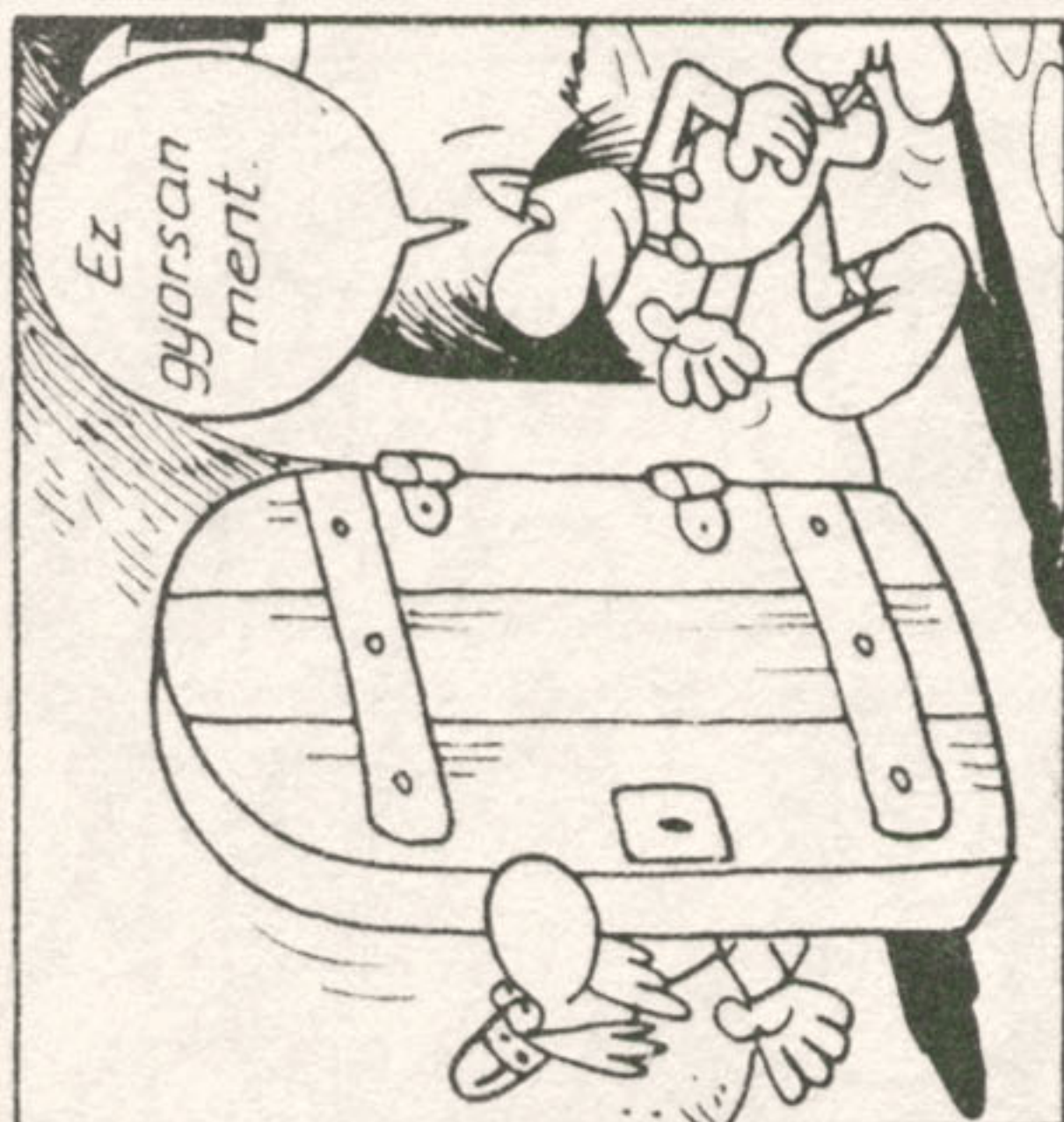
Kellékek a VB-re

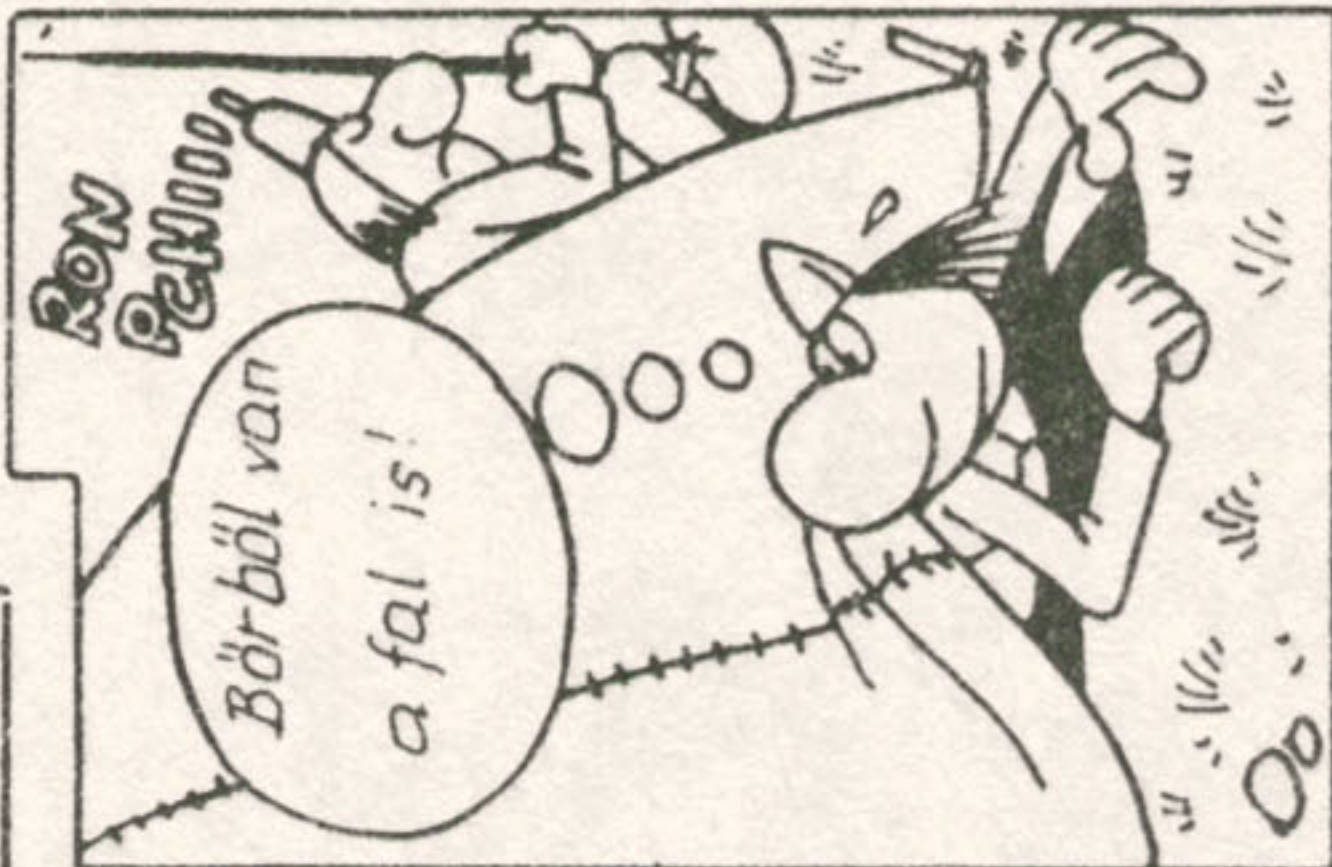
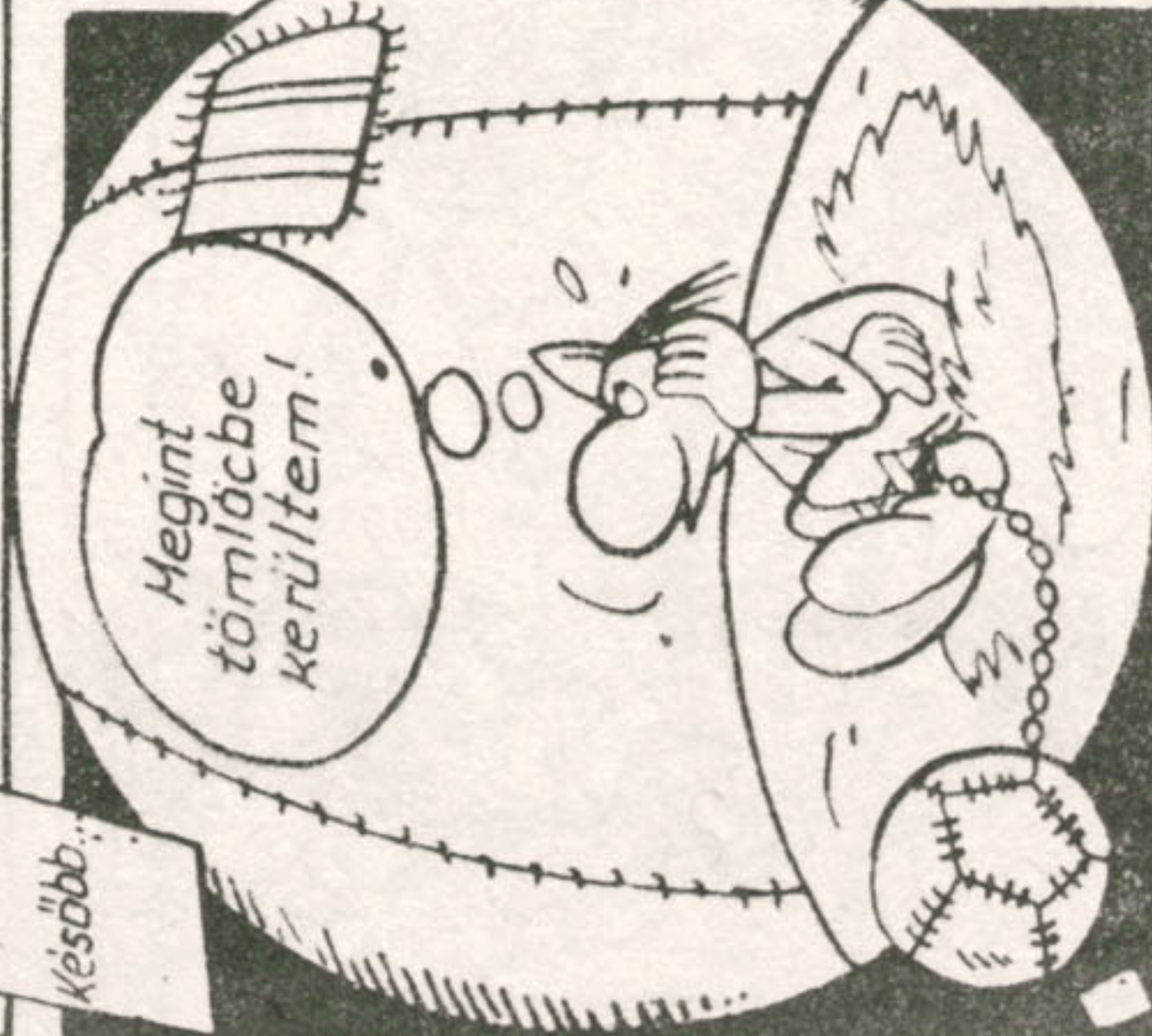
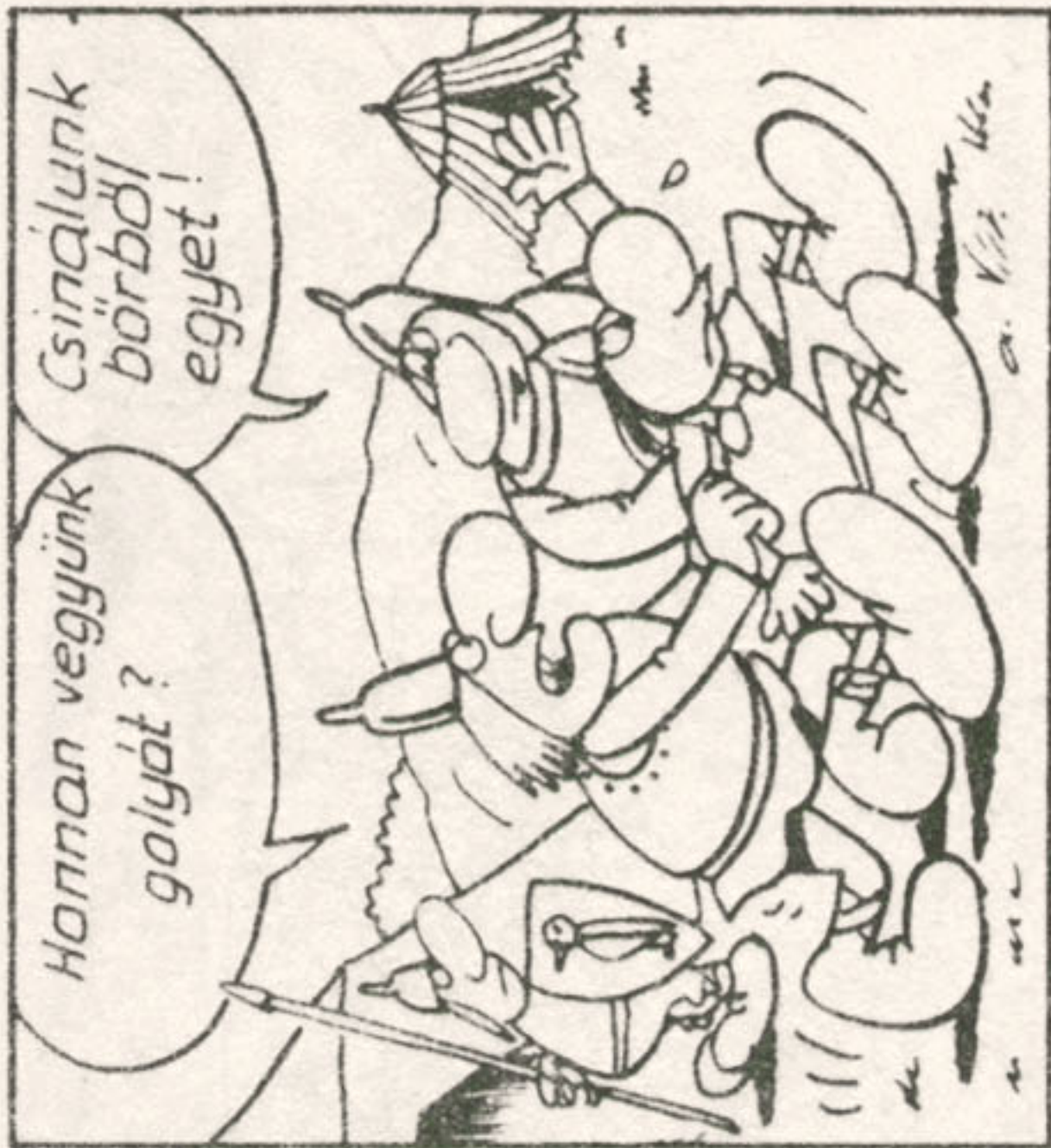
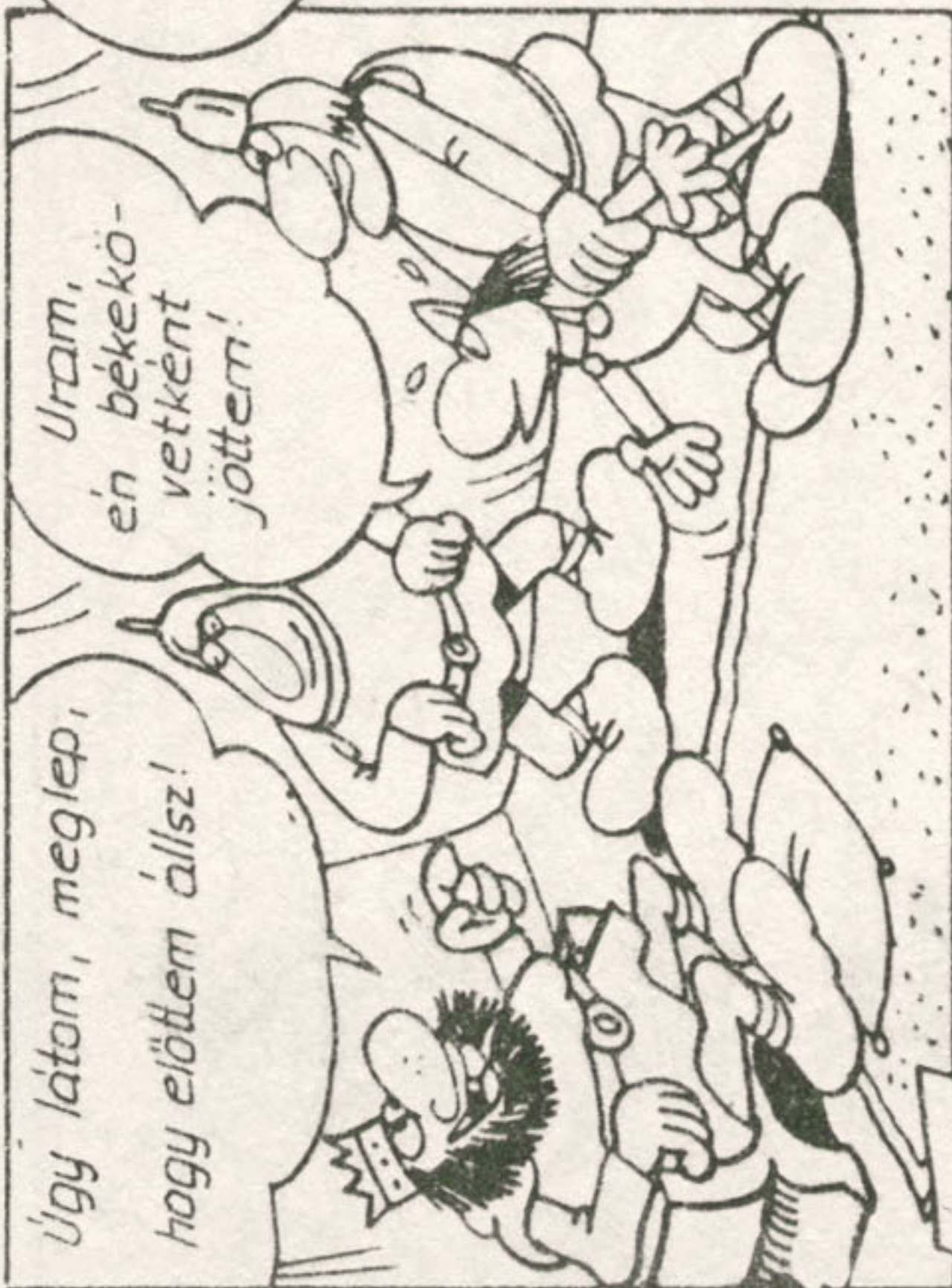

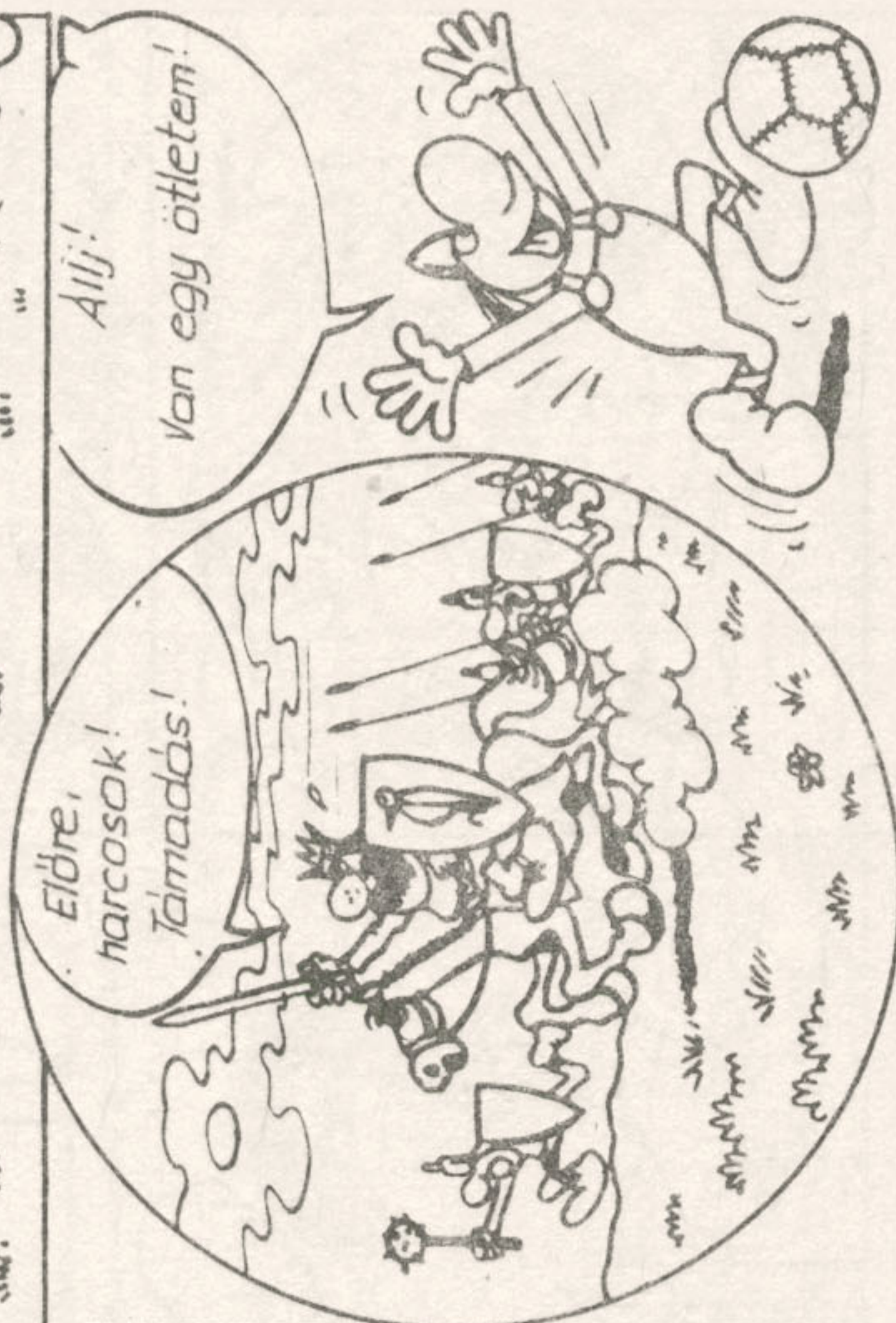
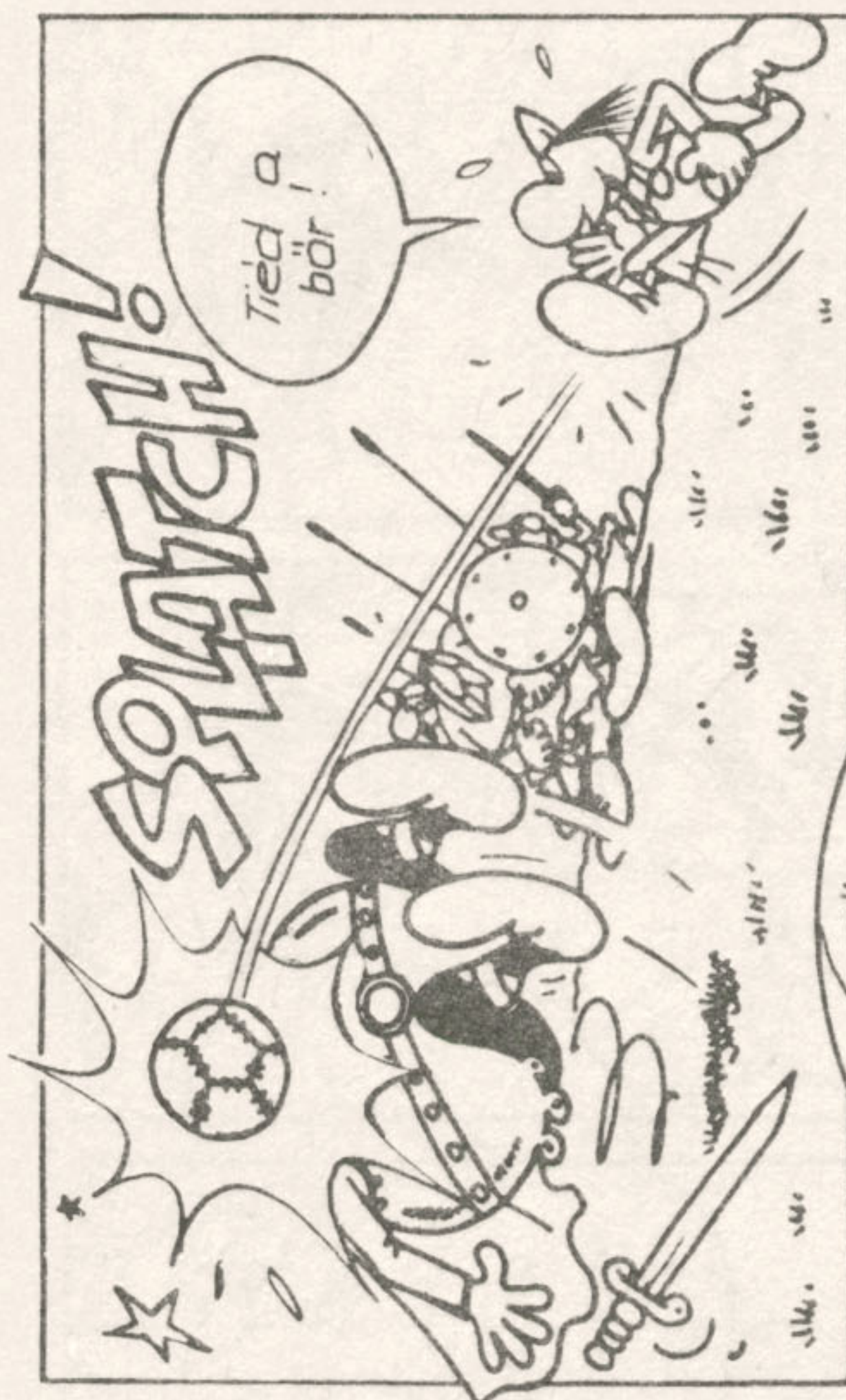
...és megszületett a focci!

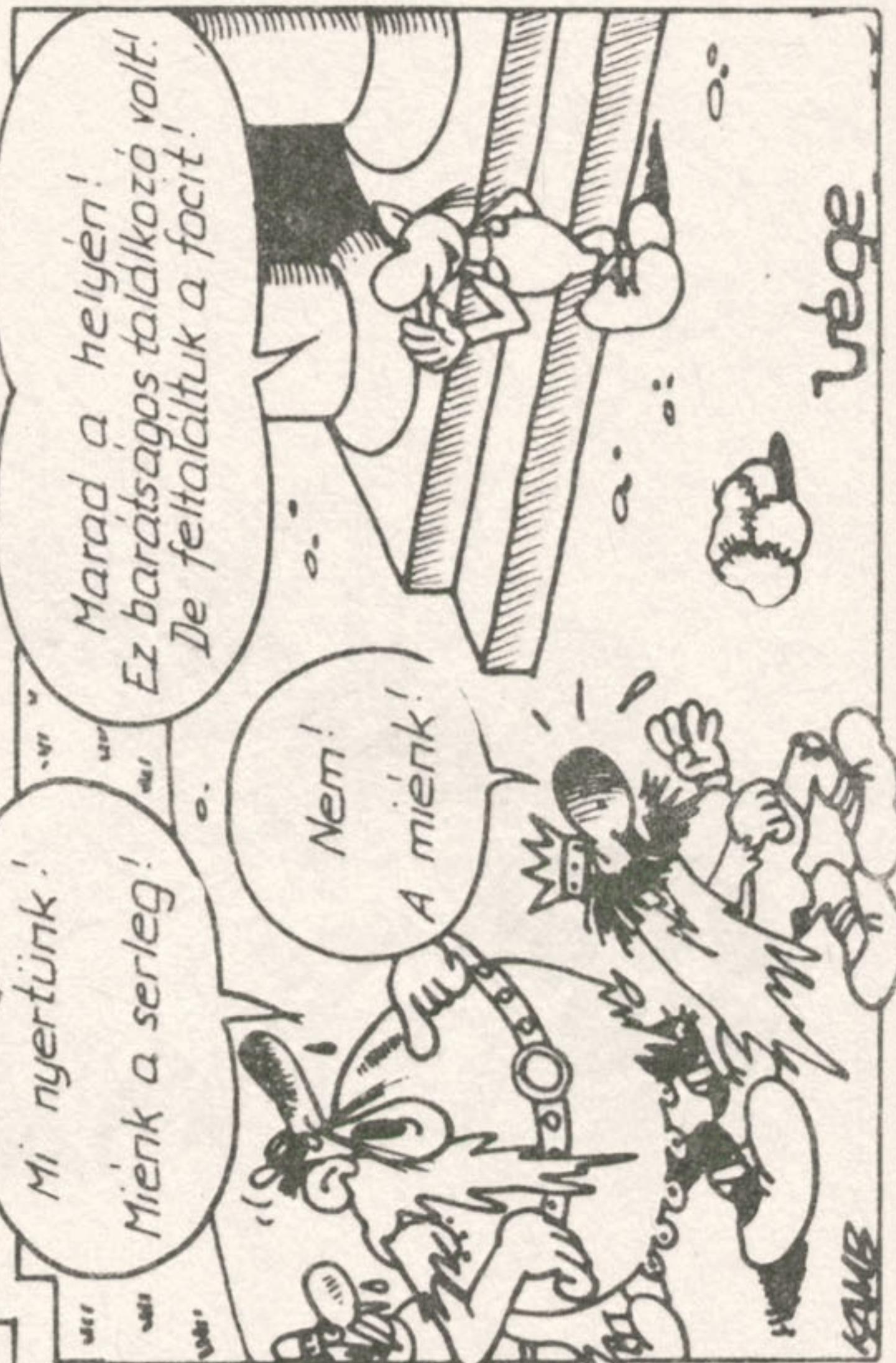
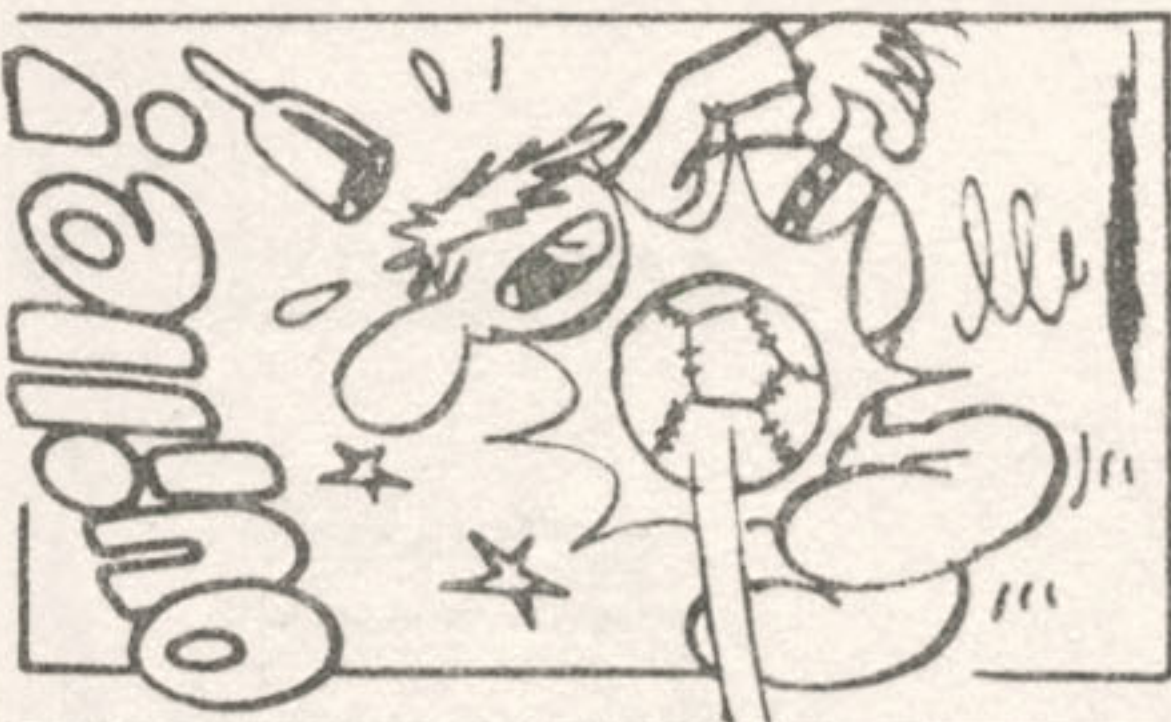
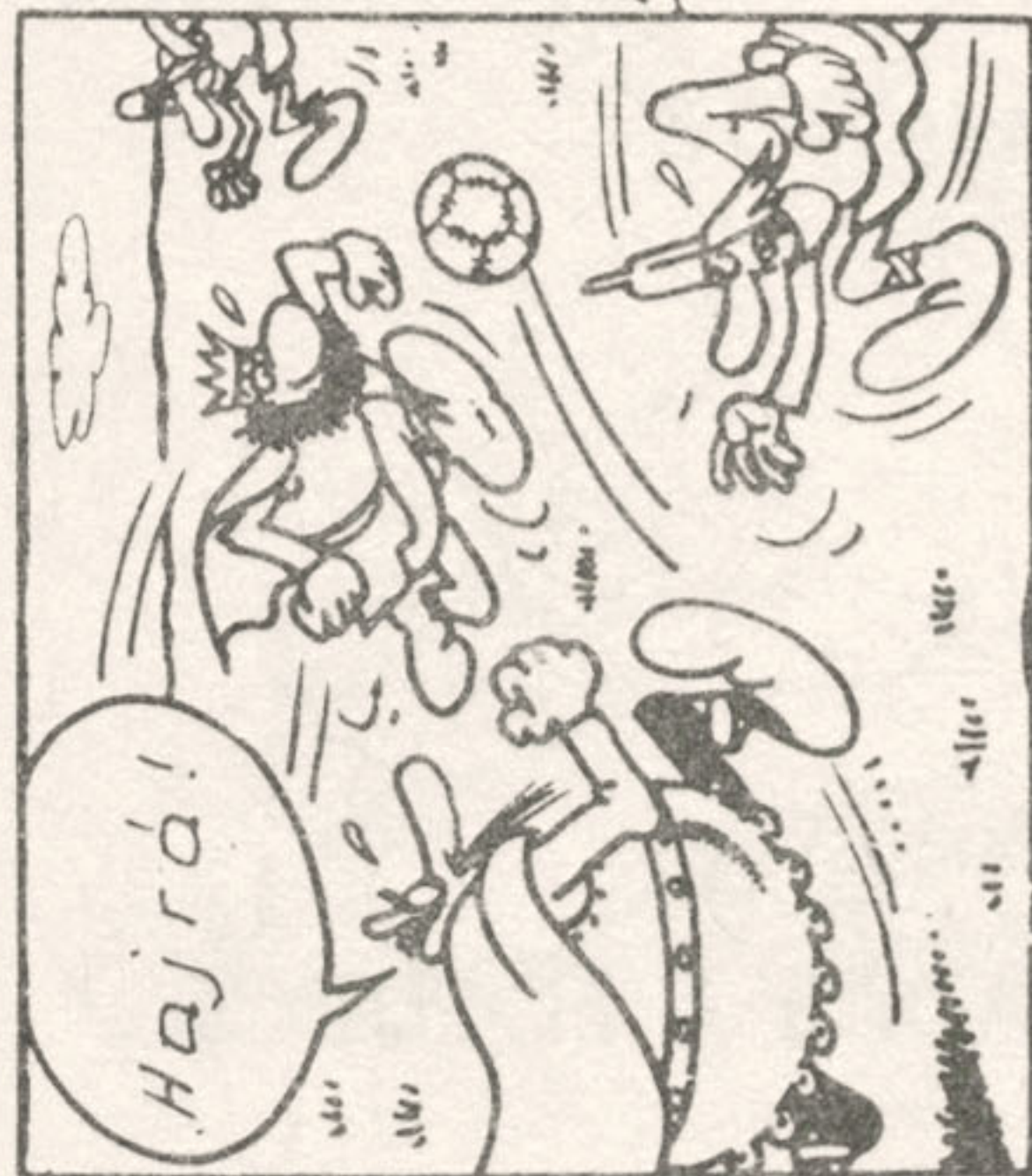
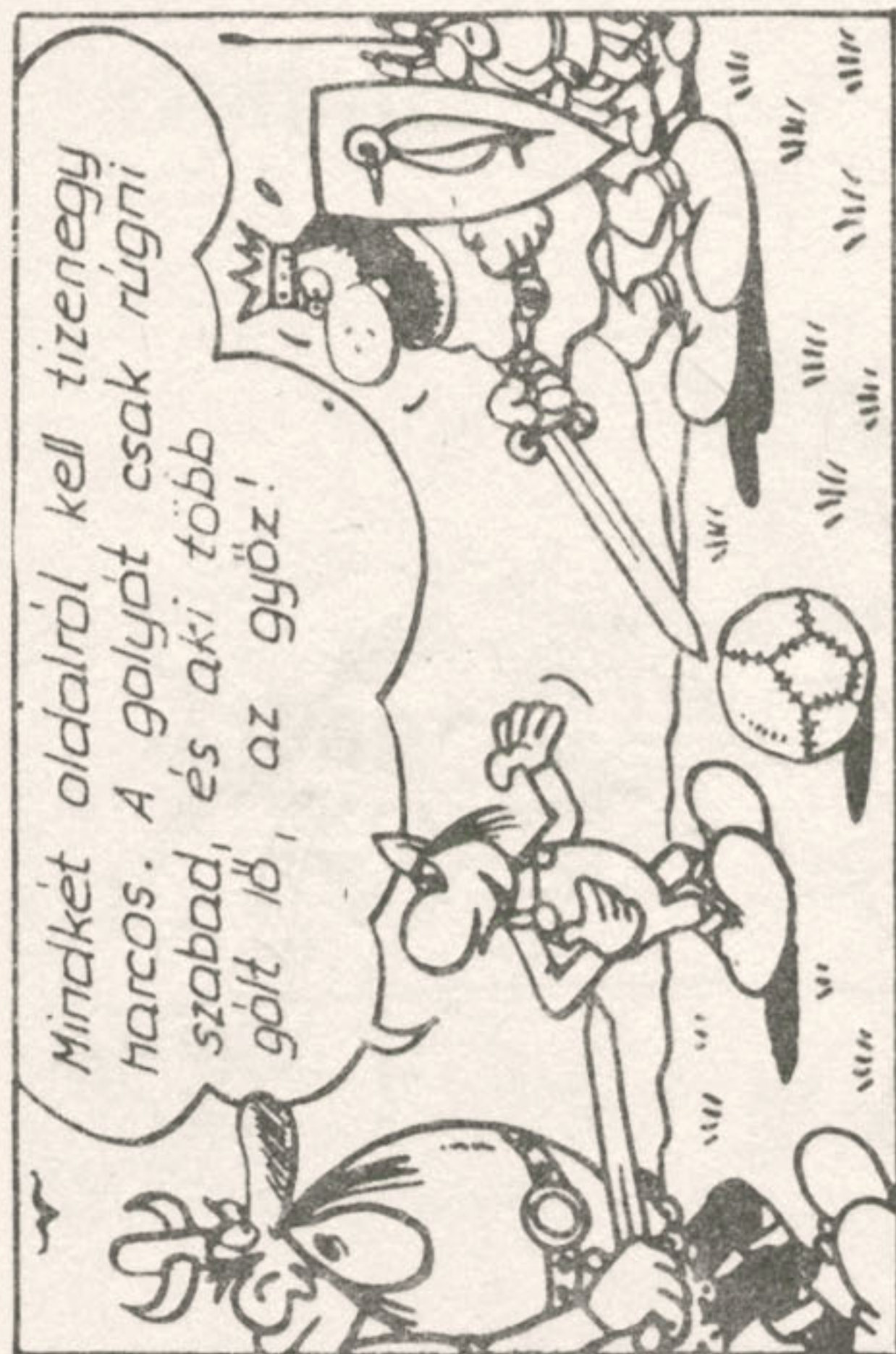

UFO

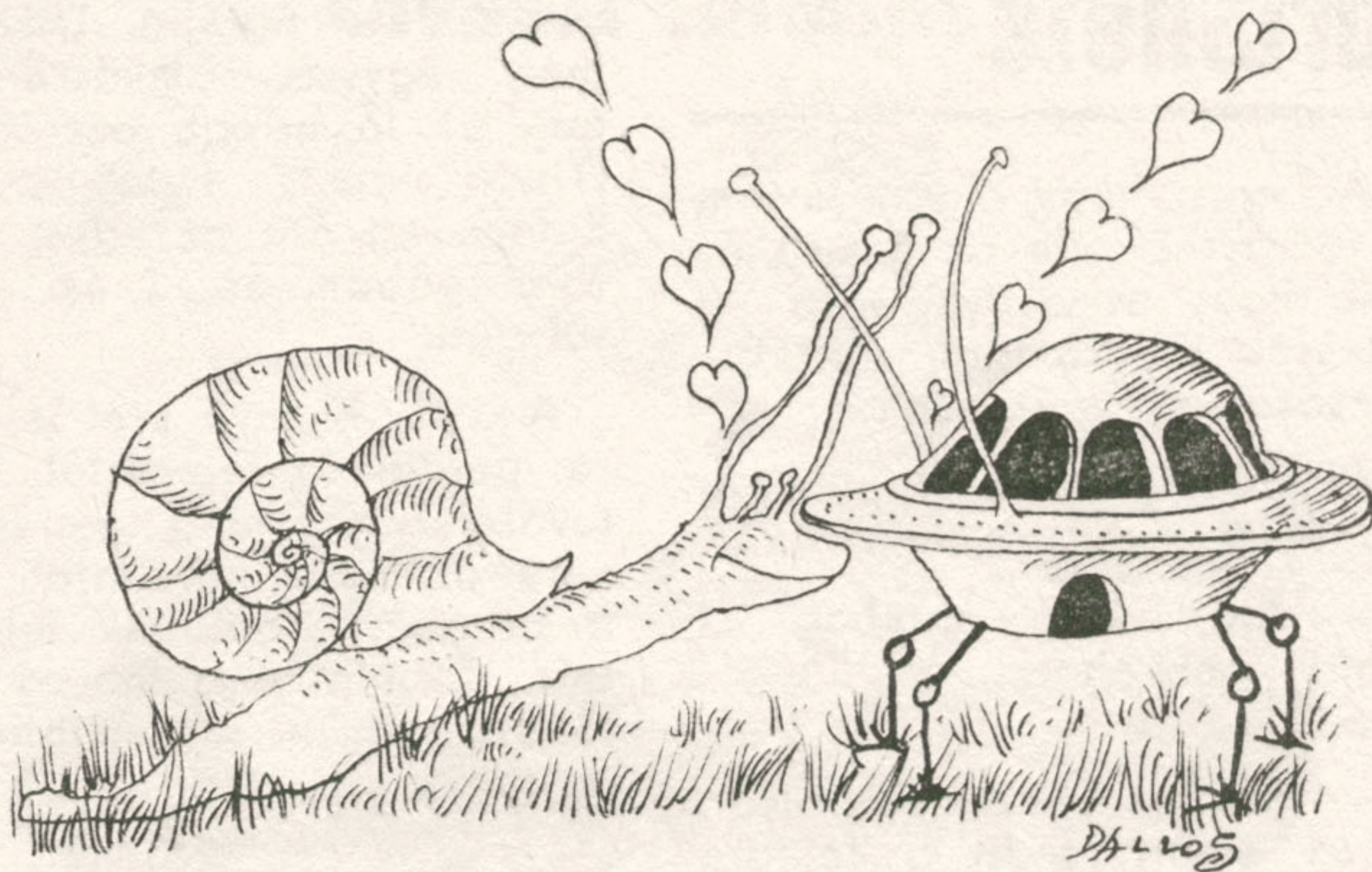

TÁMADÁS A FÖLDRŐL

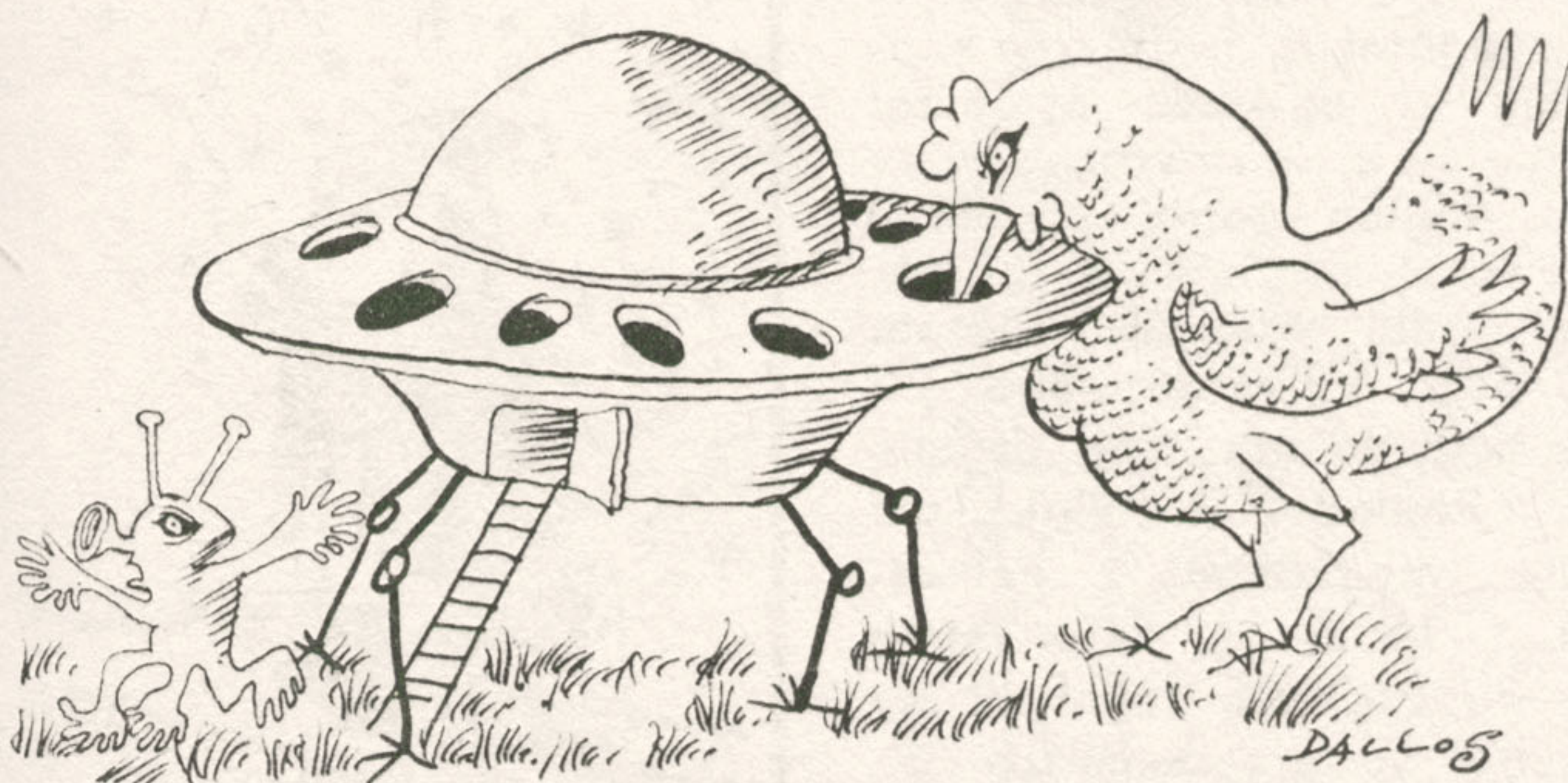

1973

SZERELEM

ÖNITATÓ

Vedlésem története

Az igaz, hogy régen jártam a fodrásznál, de az azért erős volt, hogy az osztályfőnök a folyosón így köszönt rám: ke-zitcsókolom, asszonyom!

Az osztálytársaim fantáziája megeredt, mint a monszun.

— Állj ki a parkba, és majd helyrehozza a fűnyíró-gép.

— Ha van otthon egy olyan kerek edény, tedd a fejedre és a nagyika vágja körül!

— Egy ügyes szobai ventilátor is segíthet az ügyben.

— Na elég — szoltam köz-be. — Ne nagyon strapáljátok magatokat, mert még kop-ni fog az agyatok, és ezzel eltűntem a fodrászat ajtajá-ban. Rögtön sorra kerültem, és olvasni kezdtem. A tanuló-lány pedig munkához látott. Pár perc múlva eszembe ju-tott, hogy délután még drótom van Popladek Amállal, aki végre meghallgat. Felnéz-tem... Te jó ég, a fél fejem már kopasz volt. Tébolyult te-kintettel vártam a másik oi-dal teljes szőrtelenítését. Az agyam úgy járt, mint egy

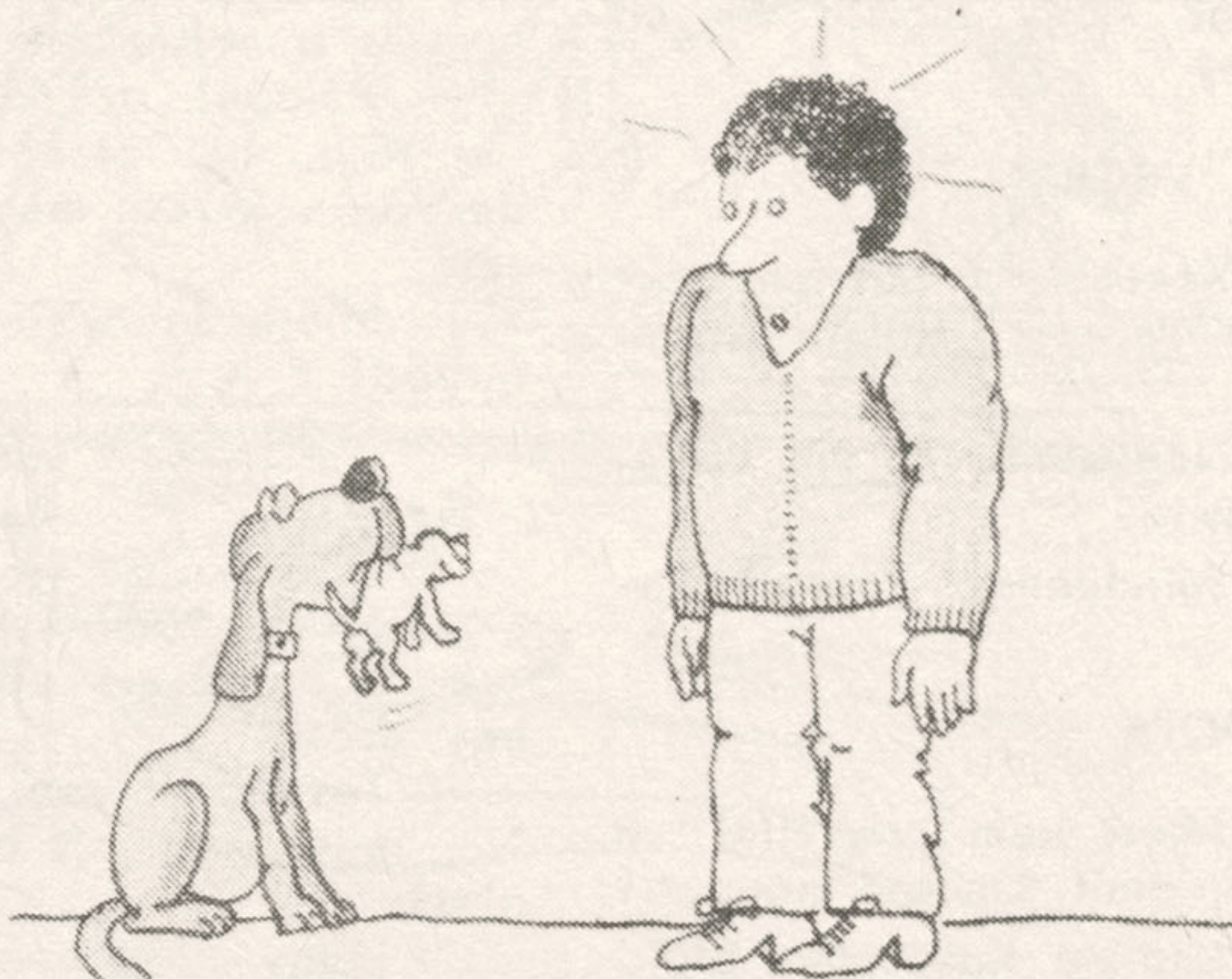
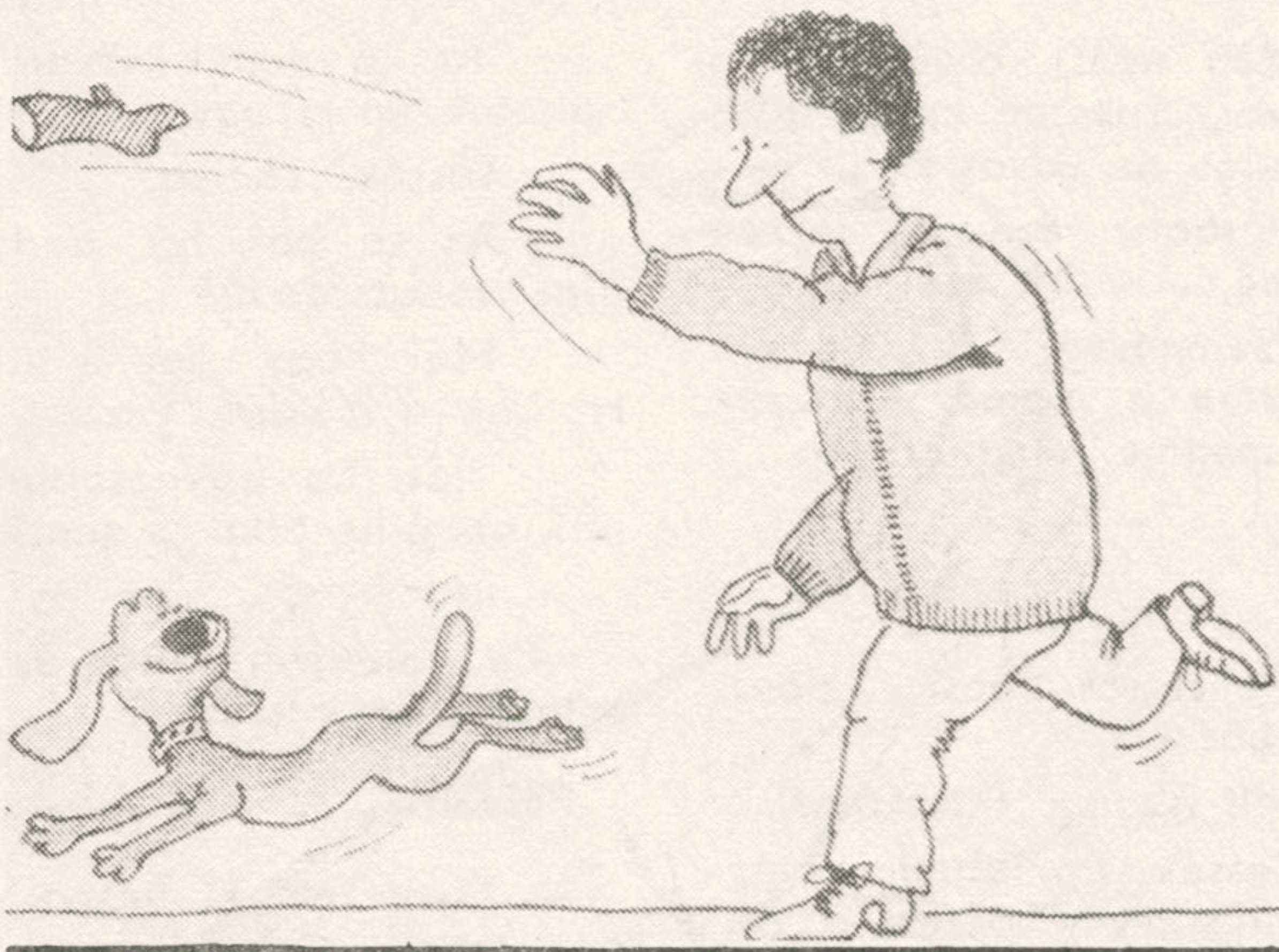
komputer. Most mit csinál-jak? Nem maradt más hátra, haza, anyám parókájáért, az-tán start a parkba. Útközben még egyszer rámköszönt a tanerő: Jó napot, asszonyom! (Tiszta égés!) Futás tovább! S lám, ott állt az édes, teljes valóságában, és... és... mo-solygott.

A játszi könnyű szél is tánc-ra perdült a jelenettől, majd továbblibbent és magával vitte az édes pillanatot... és a parókát! Popladek felsikol-tott, és mintha a táncos szel-lőhöz tartozna, tovalibbent ő is.

HA VÉGE A SZEZONNAK...

Tavaszi futtatás

Derűtabletták

CSENDELET

Vendég néni kávézgat a mamával. Egyszer csak örült sivalkodás az udvarról.

— Jóságos ég! — rezzen fel a néni. — Mi ez?

— Semmiség — mondja nyugodtan a mama. — Csak Pisti megint megharapta a kutyát.

OTP

— Pénztáros bácsi... pénztáros bácsi...

— Mit akarsz, fiacskám?

— Tessék mondani: tényleg nincs annyi pénze a papámnak, hogy biciklit vegyen nekem?

NA, VÉGRE!

— Képzeld, a bátyám végre rendszeres elfoglaltságot talált.

— Nagyszerű. És mit csinál a bátyád?

— Mindennap borotválkozik.

FAPOFA

— Miért nem nevettél a viccen, amit Kovács mondott?

— Utálok Kovácsot. Majd otthon nevetek.

MATEK

— Tanító néni, kérem, feladhatok én is egy példát?

— Tessék, Lacika.

— Az se baj, ha pedagógiai vonatkozású?

— Már hogy lenne baj? Halljuk a példát, Lacika.

— Hát, ha egy zsebtolvajnál tíz órát talál a rendőr...

— Igen?

— ...mennyi abból az igazolatlan órák száma?

PÉLDAUL...

— Gyerekek, ki tudna példát mondani arra, hogy milyen is a nehéz munka?

— Például az én papám munkája, aki örökös szenvedés árán keresi meg a pénzét.

— Miért, Jancsika, mi a te papád?

— Fogorvos.

UTCAN

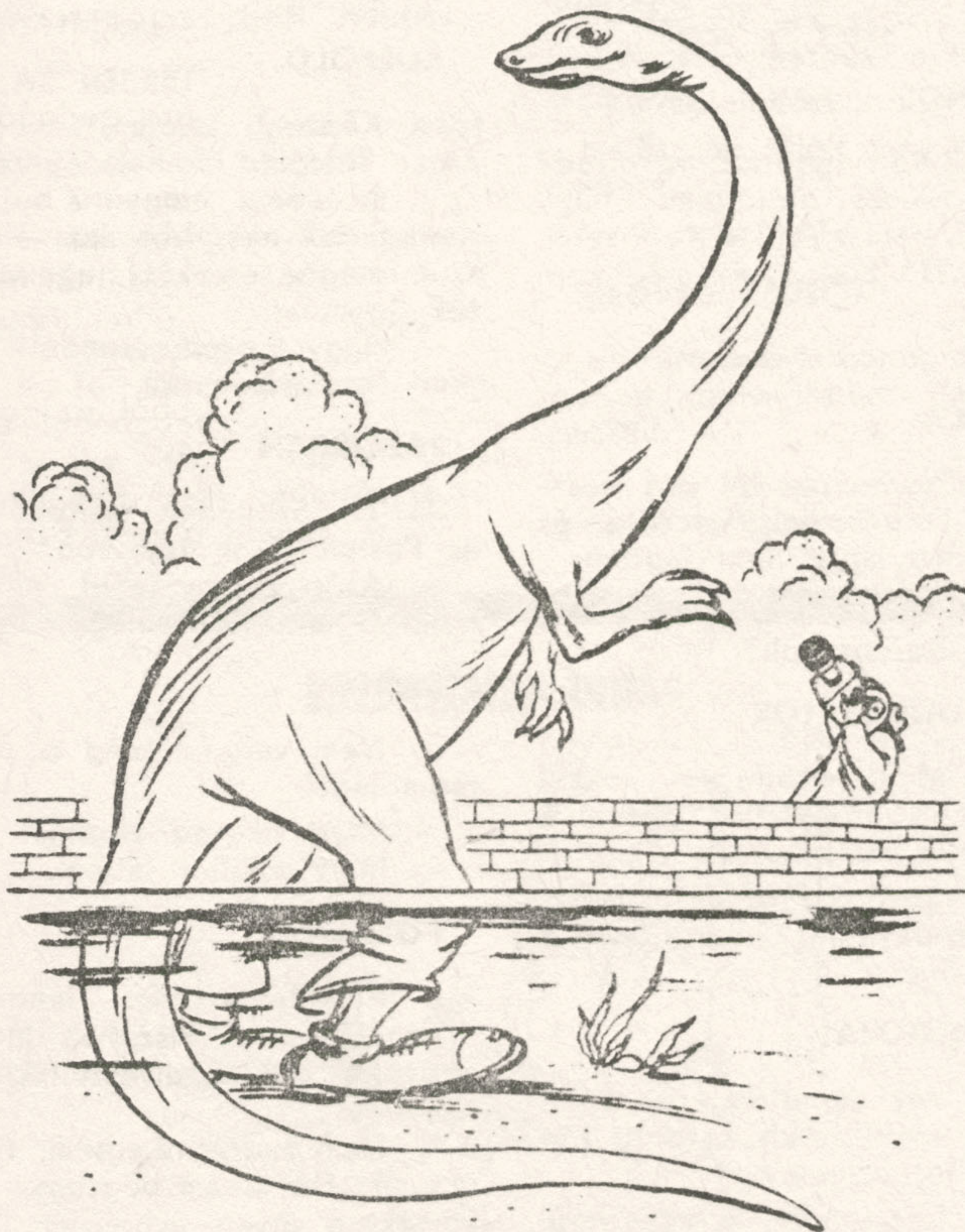
— Miért bömbölsz, kisfiú?

— Brühühü... elvesztettem egy tízest.

— Tessék, itt van egy tízes. Na, most meg mit bögsz megint?

— Hogy miért nem egy húszast vesztettem el!...

A Loch-ness-i szörny titka

NÉLKÜLÖZHETETLEN

— Péterke, már megint elkéstél...

— Igen, mert a papámnak szüksége volt rám otthon.

— Miért volt rád szüksége?

— El akart fenekelni!

KINOS

— Miért lógatod az orrod?

— Rémes. Rájöttem, hogy a nővérem nem tud énekelni.

— Na hallod, ez még nem ok.

— Igen, de énekel!

PECA

— Három és fél óra hosszát horgásztam harcsára, és egyetlen egyet sem fogtam.

— Akkor honnan tudod, hogy harcsa volt?

ÁLLATBARÁTOK

— Mindenesetre sokkal okosabb aranyhalat tartani a házban, mint kutyát.

— Igazán? Próbáltál te már egy aranyhalat ráuszítani a betörőre?

DOLGOZAT

— Azt mondtam, írd össze a tíz leghíresebb embert. Miért írtál tizenegyet?

— Gondoltam, a csapatból nem hagyom ki a balszélsőt sem.

NYELVTAN

— Gyerekek, milyen idő ez: „Én szép vagyok!”

— Tanító néni, én tudom!

— Nos, Balogh?

— Múltidő!

KÜLFÖLD

— Képzeld, találkoztam egy olasz sráccal. Ő nem tudott egy szót sem magyarul, én nem tudok egy szót sem olaszul, mégis remekül megértettük egymást.

— Hogyan, jelbeszéddel?

— Nem. Németül.

TÁBORBAN

— Én Szegeden születtem, és Pesten járok iskolába.

— Azért rémes lehet mindennap annyit gyalogolni...

SKÓTOK

— Nem vennéd meg a pizzasamámát?

— Miért akarod eladni?

— Mert éjjeliőr lettem.

FÖLDRAJZ

— Remete, kíváncsi lennék rá, melyik az Amazonas legnagyobb bal oldali mellékfolyója.

— Nem tudom én sem, tanár úr. De kívánom, hogy a következő ötven évben ez legyen a mi kettőnk legfőbb gondja.

OSZTÁLYZAT

— Azt mondja meg, tanár úr, miért adott a fiamnak matekból egyest?

— Azért, mert rosszabb osztályzat sajnos nem létezik.

AZ ÍGÉRET

— Nem azt ígérted, hogy jó tanuló lesz belőled?

— De igen, papa.

— Én pedig verést ígértem neked, ha ez nem történik meg!

— Igen, papa.

— Te nem tartottad meg az ígéretedet...

— Így van, papa. Ezért meg kell, hogy kérjelek: te se tartsd meg a tiedet!

HEURÉKA

— Archimedes kiugrott a vízből és ezt kiabálta: Heuréka! Heuréka! — mondja a tanuló a fizikaórán.

— És mit jelent az, hogy heuréka? — kérdezi a tanító.

— Megtaláltam...

— És mit talált meg Archimedes?

— A szappant.

KEDVES SZULÓK

— Hát tudod, Lajos, a fiad napról napra jobban hasonlít hozzád.

— Mit követett el már megint az a csibész?

Bizonytalan tudás

NYOMOZÁS

— Nézze meg ezt a fényképet. Keresse meg ezt a férfit és kövesse, mint az árnyék! Megértette? Mint az árnyék!
— mondja a rendőrfőnök a nyomozónak.

— Megértettem — válaszol a nyomozó. — De mit csináljak, amikor nem süt a Nap?

EZ BIZTOS!

— A férjem ma reggel elment horgászni, de biztos vagyok benne, hogy nem fog semmit.

— Miből gondolja?

— Mert a halbolt ma leltározás miatt zárva van.

KÍSÉRLETI MÓDSZER

— Mi volt a házi feladat?

— Olvasom: ha húsz tojás ára nyolcvan forint, mennyibe kerül egy tojás? A megoldás: egy tojás négy forintba kerül.

— Nagyon helyes. Hogyan jutottál a végeredményhez?

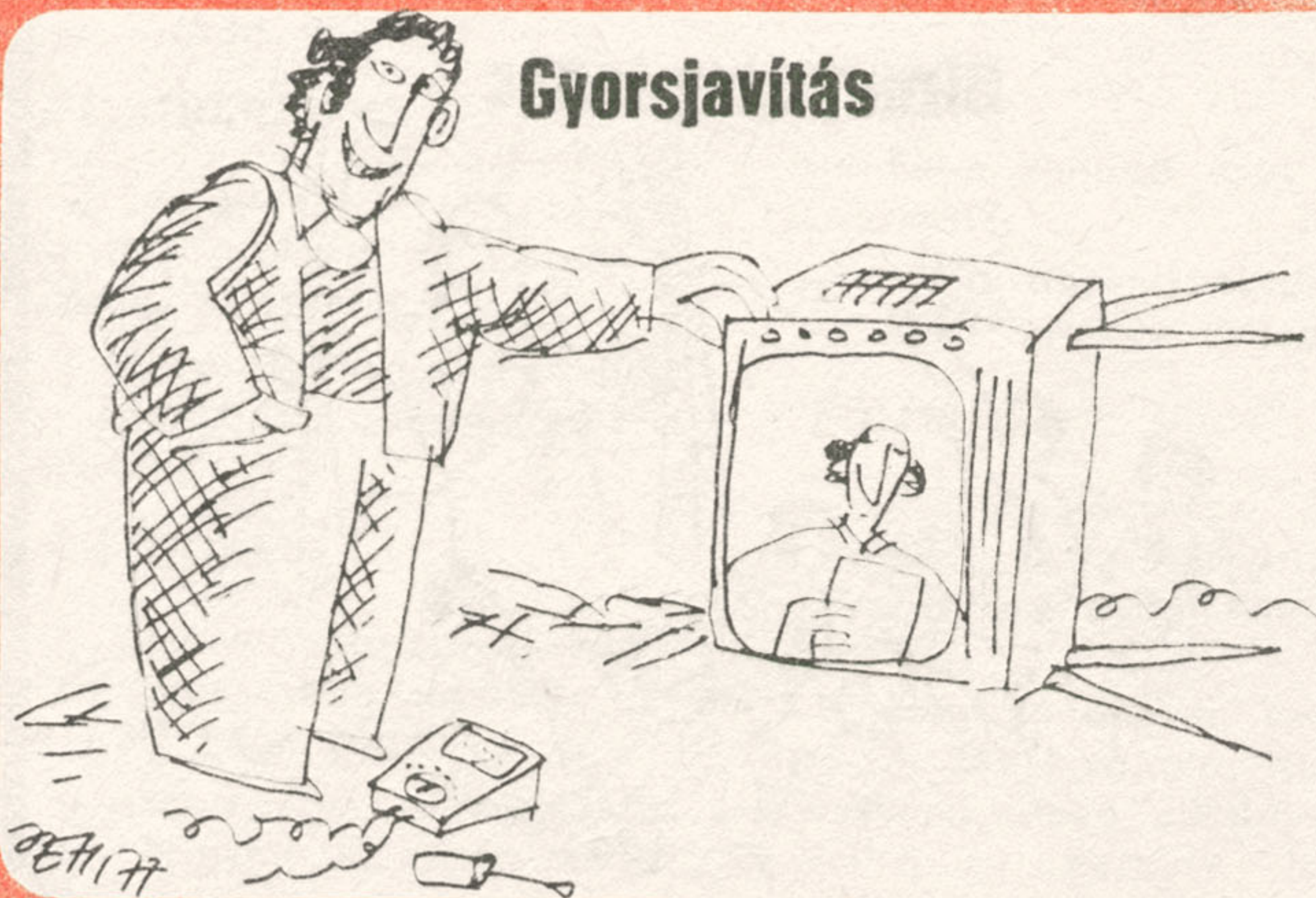
— Bementem a közértbe, és vettem egy tojást.

ORVOSI TANÁCS

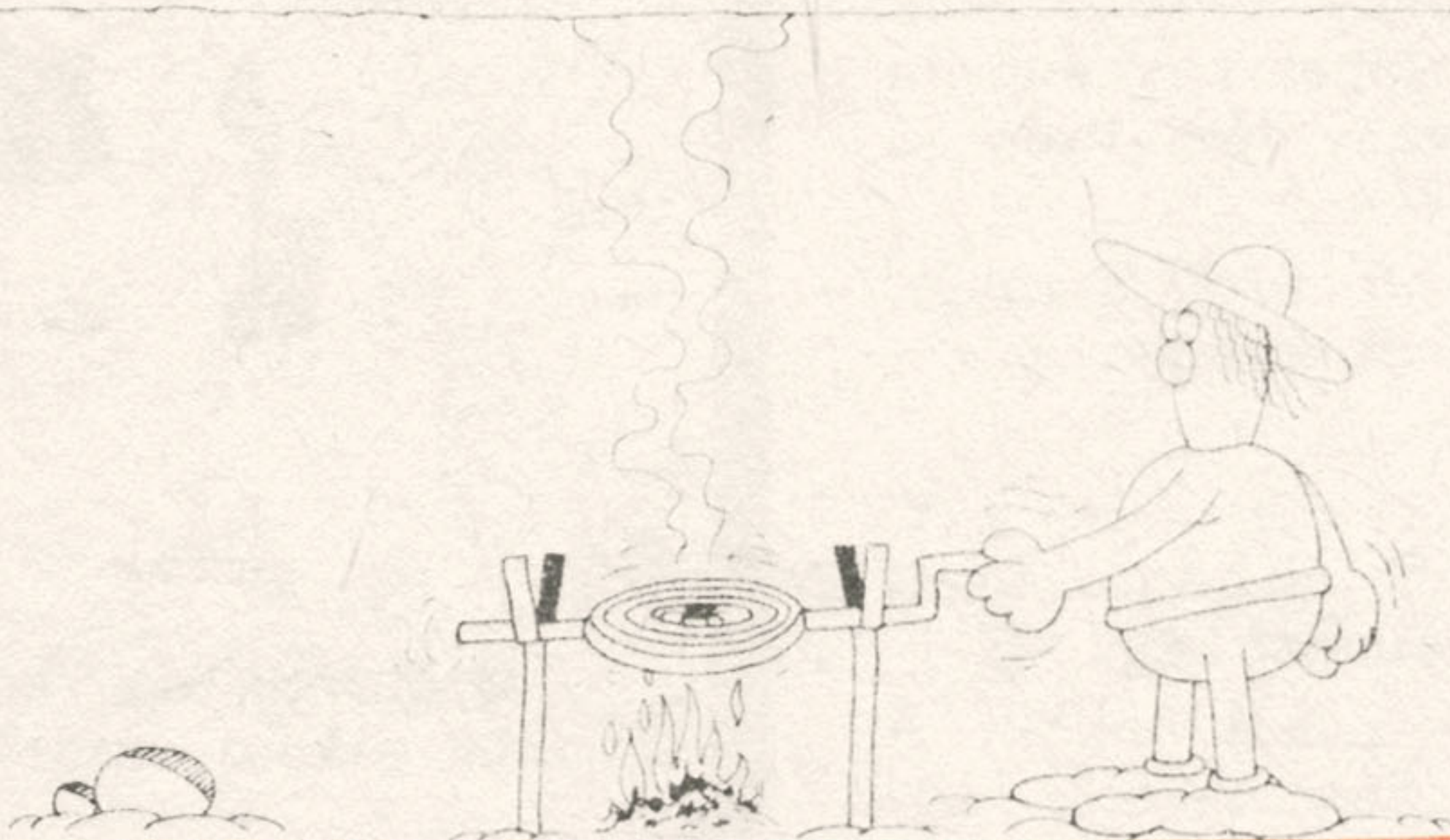
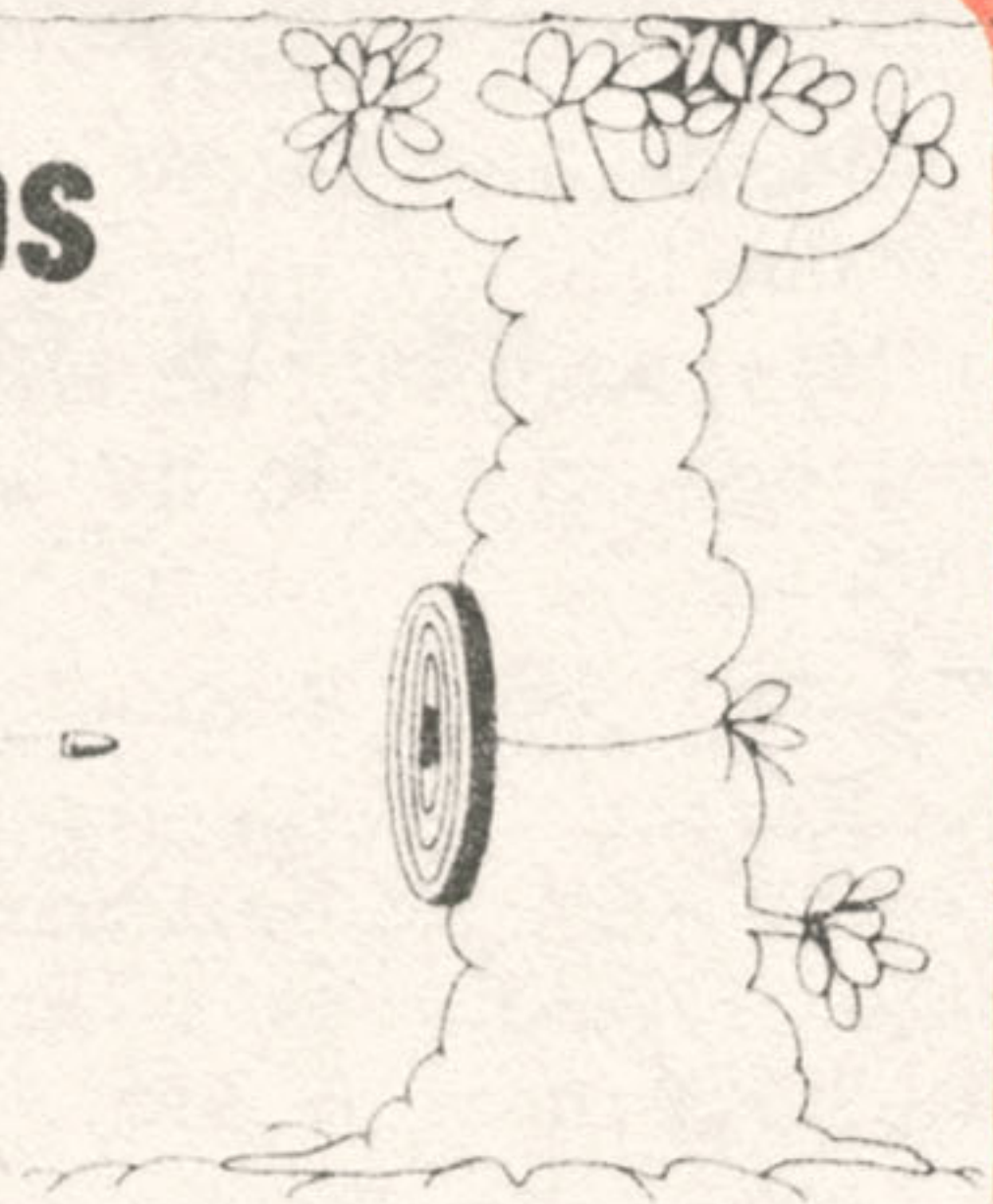
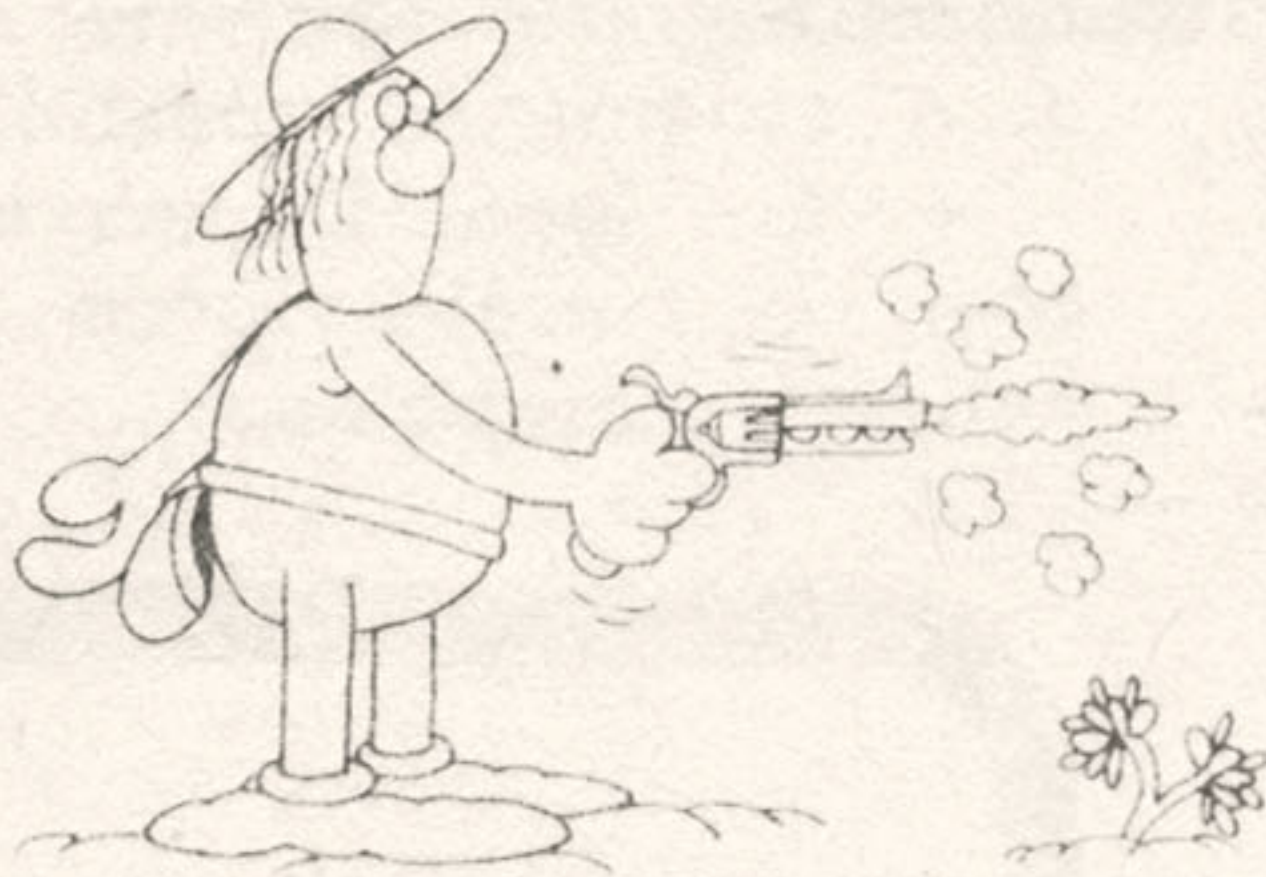
— Az orvos azt mondta, levegőváltásra van szükségem — mondja a skót felesége.

— Szerencséd van! Éppen megfordult a szél — válaszol a skót.

Gyorsjavítás

Fatányéros

TOLDI

— Ki írta a Toldit?

— Tanár úr, kérem, nem én írtam.

— Na, megállj, te haszon-talan, holnap küldd be a papádat.

Másnap jön a papa.

— Kérem, az ön fia egy csavargó. Azt kérdeztem tőle, ki írta a Toldit, és ő azt felelte, hogy nem ő írta.

— Nézze, tanár úr, az én fiam csintalan, rossz gyerek, de hazudni nem szokott. Ha azt mondja, hogy nem ő írta, a Toldit, akkor mérget lehet venni rá, hogy nem ő írta.

MICSODA KÜLÖNBSÉG

— Az idő pénz!

— Tudom, de én a pénzt jobban szeretem bankjegyek formájában.

AZ IDOMÁR

— Hogy lehet egy ennyire gyenge, sovány férfi ilyen jó tigrisidomár?

— Mert ha a tigris ránéz, elmegy tőle az étvágya...

VICCES...

— Főúr! Ez magának bécsi szelet? Nevetnem kell!

— Ennek szívből örülök! A legtöbb vendég ugyanis káromkodik!

SZAMÁR

— Nem tudnál rólam egy olyan mesét kitalálni, amelyben szellemesnek és bölcsnek ábrázolnak engem? — kérdezi a szamár Aesopustól.

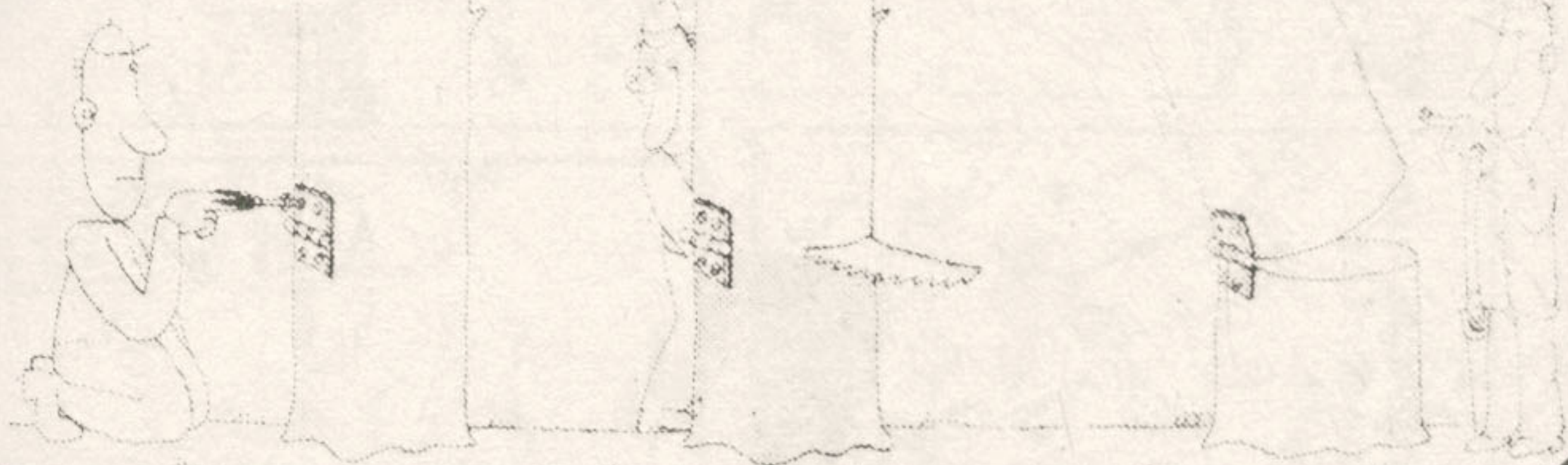
— De igen. De akkor ebben a mesében más néven kellene szerepelned.

Kertész bravúr

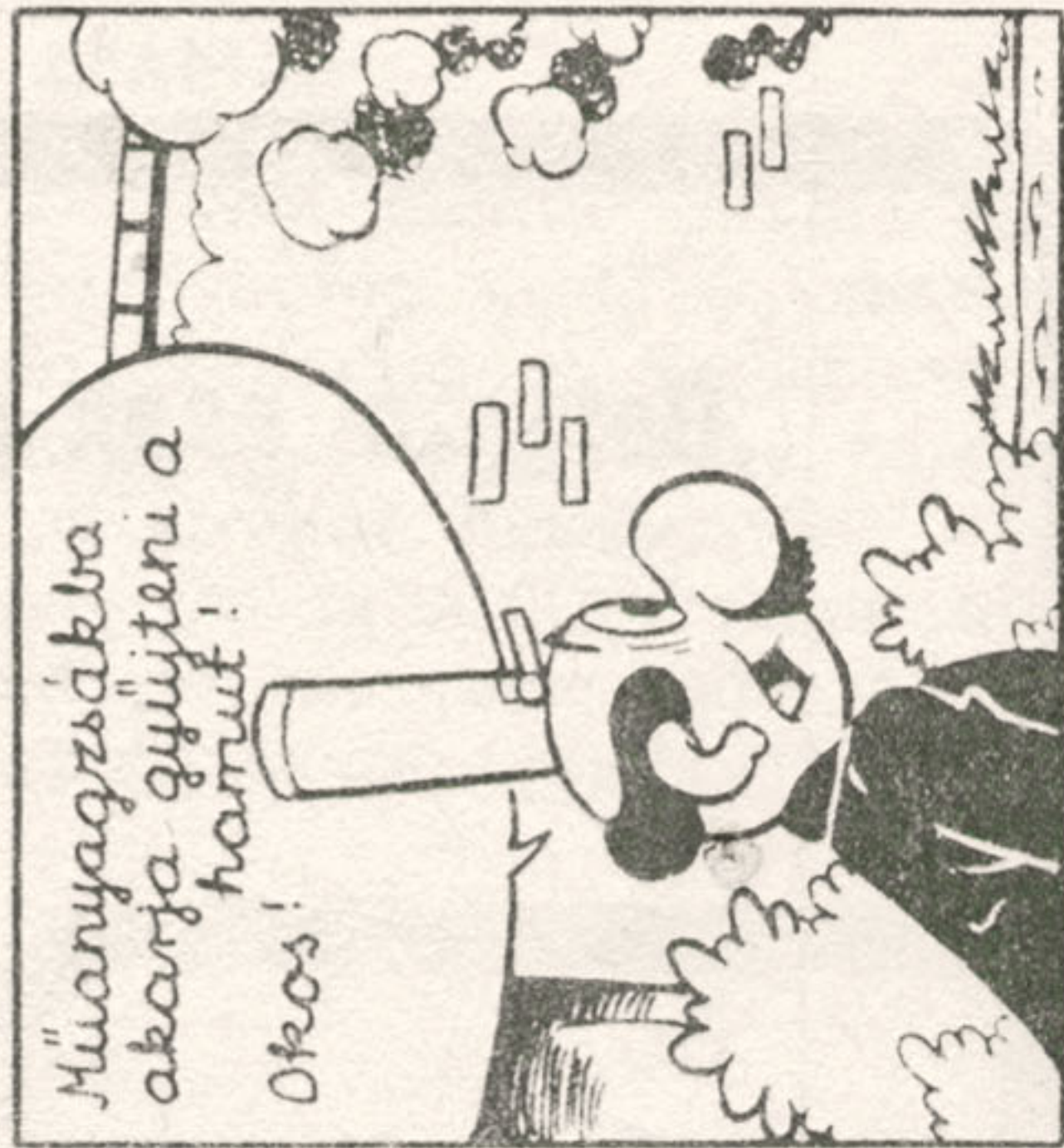
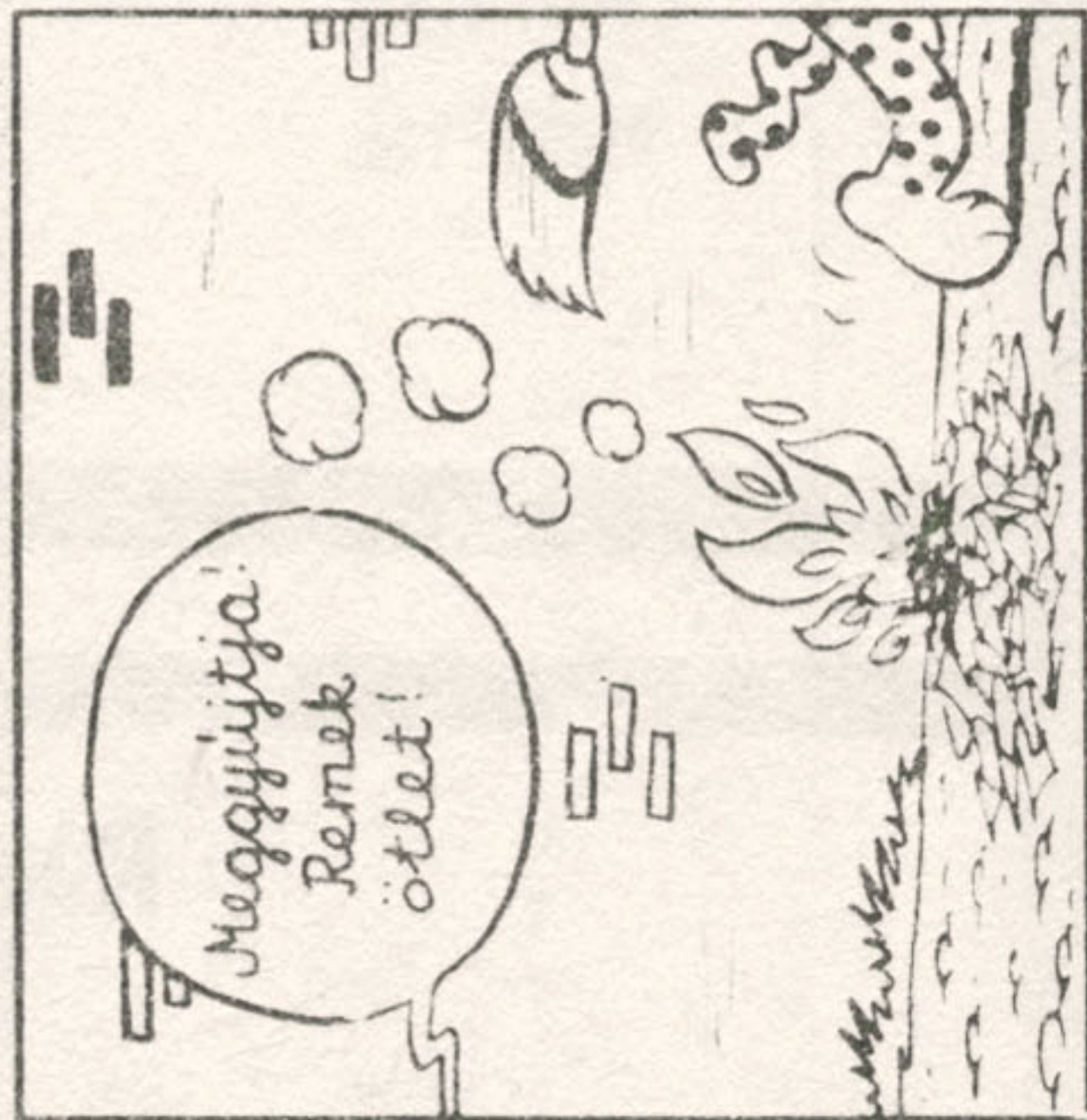
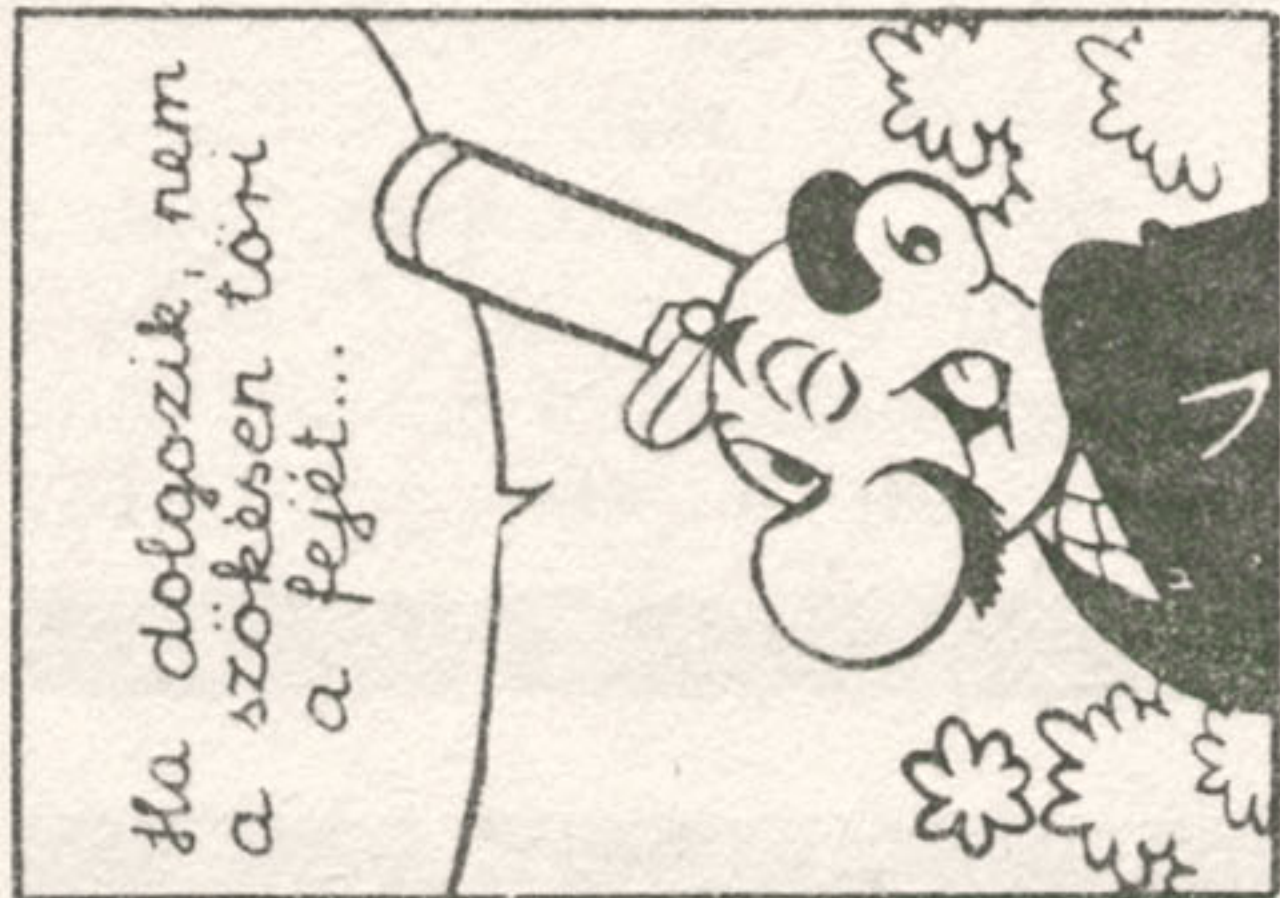
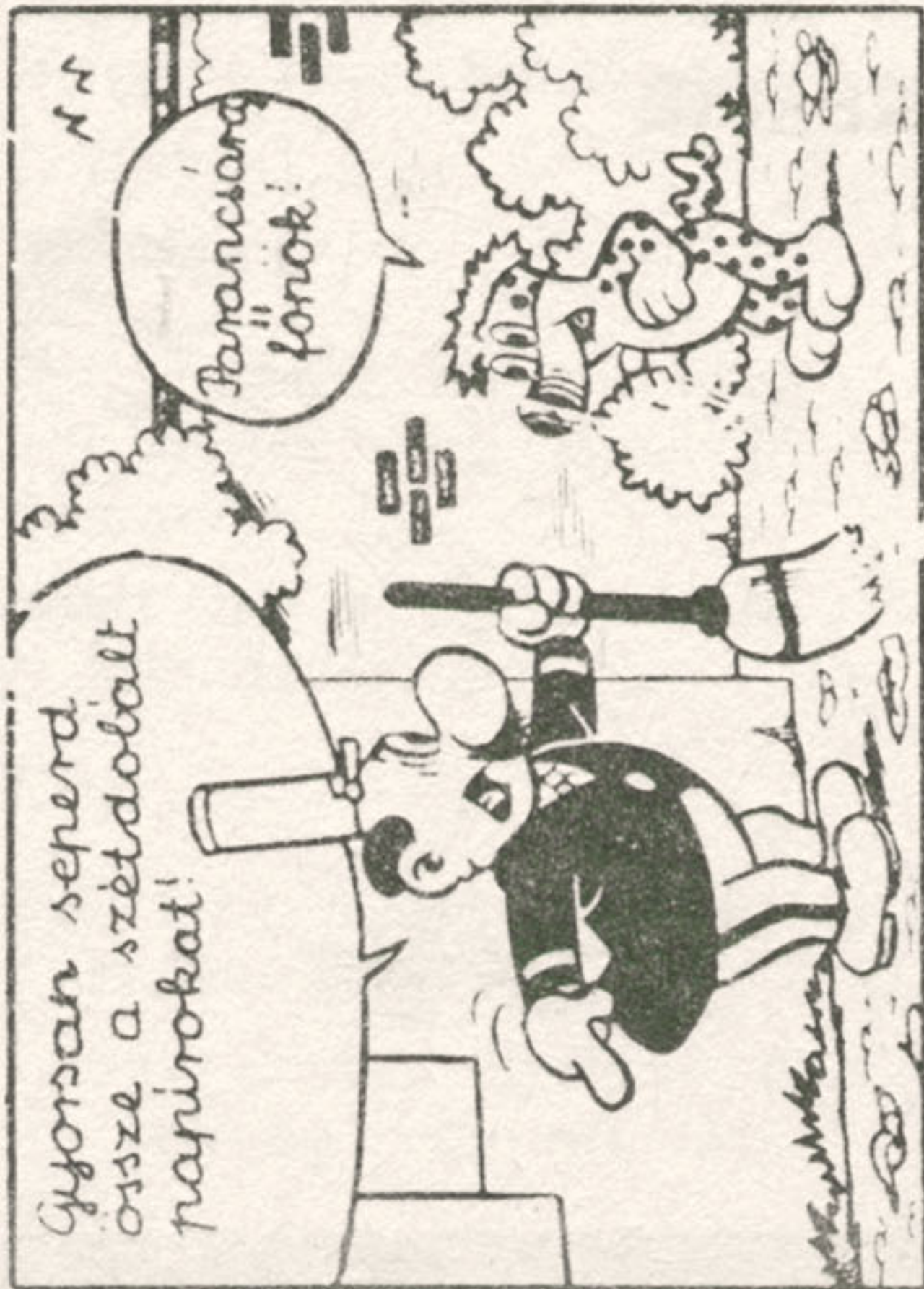
— Gyönyörű, de hol szerzünk ekkora vázát?

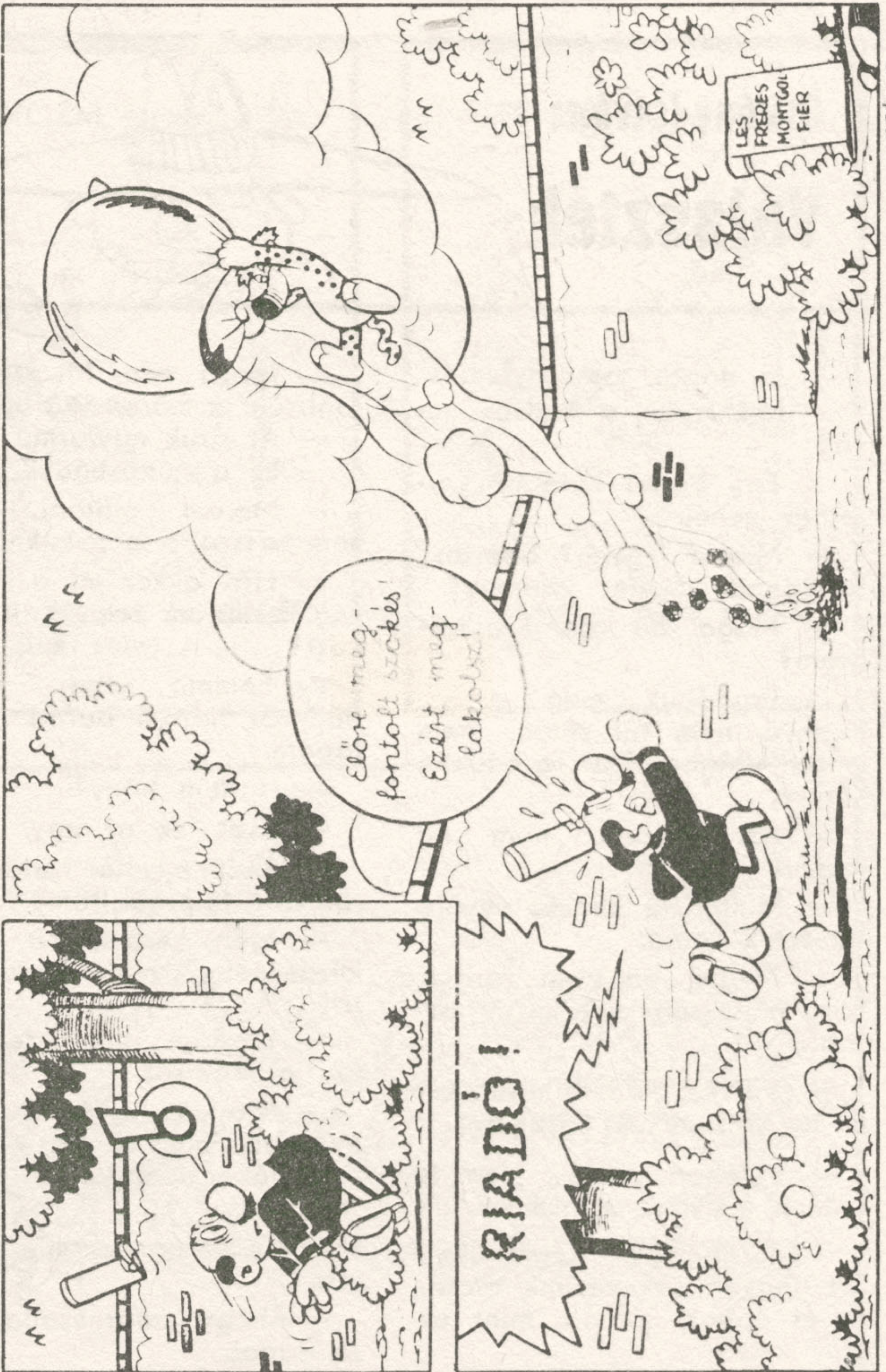
„Dolgozni csak pontosan, szépen...” ✂

Réparakéta

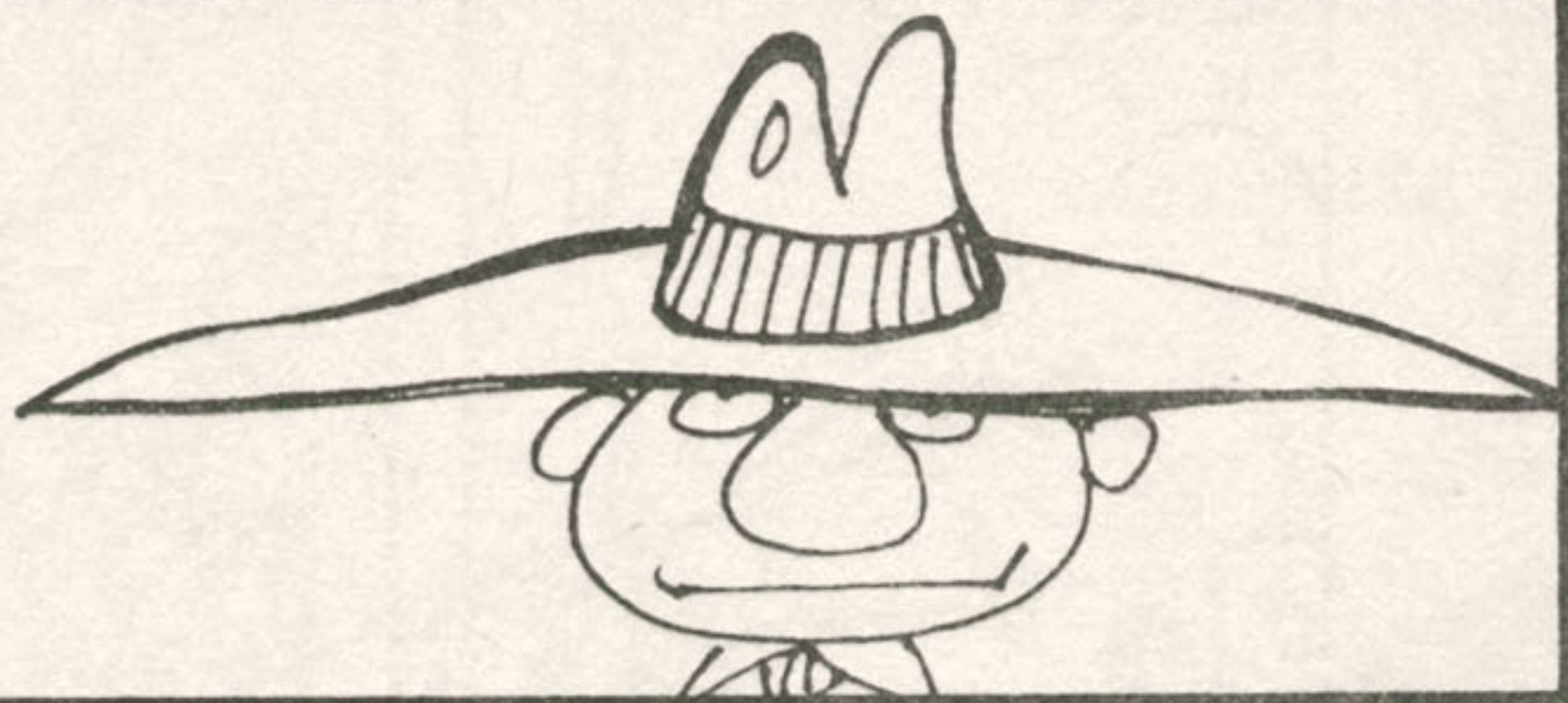

Örkény István:

Választék

— Jó napot, asszonyom.
— Mit kíván a kedves vevő?

— Egy barna kalapot szeretnék venni.

— Milyen legyen? Sportos? Szolidabb? Széles karimás?

— Maga mit ajánl, asszonyom?

— Próbáljuk meg ezt... Könnyű, nem túl sötét, nem is túl világos. Ott a tükör, kérem.

— Azt hiszem, nem áll rosszul.

— Mintha a kedves vevőre tervezték volna.

— Mégis, ha nem fárasztom, mutasson egy másik fazon.

— Készséggel. Például ezt is nagyon merem ajánlani.

— Valóban, jól áll. Nem is tudom, melyiket válasszam.

— Talán egy harmadikat. Ezt nagyon sok vevőnk dicséri, és éppoly jól áll, mint az első kettő.

— Igaza van. Mi az árkülönbség a három kalap között?

— Az áruk egyforma.

— És a minőségük?

— Merem állítani, egyik sem rosszabb a másiknál.

— Hát akkor mi a különbség a három felpróbált kalap között?

— Semmi, uram. Nekem nincs is három barna férfikalapom.

— Hanem hány?

— Csak ez az egy.

— Amit egymás után háromszor fölpróbáltam?

— Igen, kérem. Ha szabad kérdezni, melyiket választja?

— Magam sem tudom. Talán a legelsőt.

— Azt hiszem, az a legelőnyösebb, bár a másik kettő sem lebecsülendő.

— Nem, nem... De most kitartok a legelső kalap mellett.

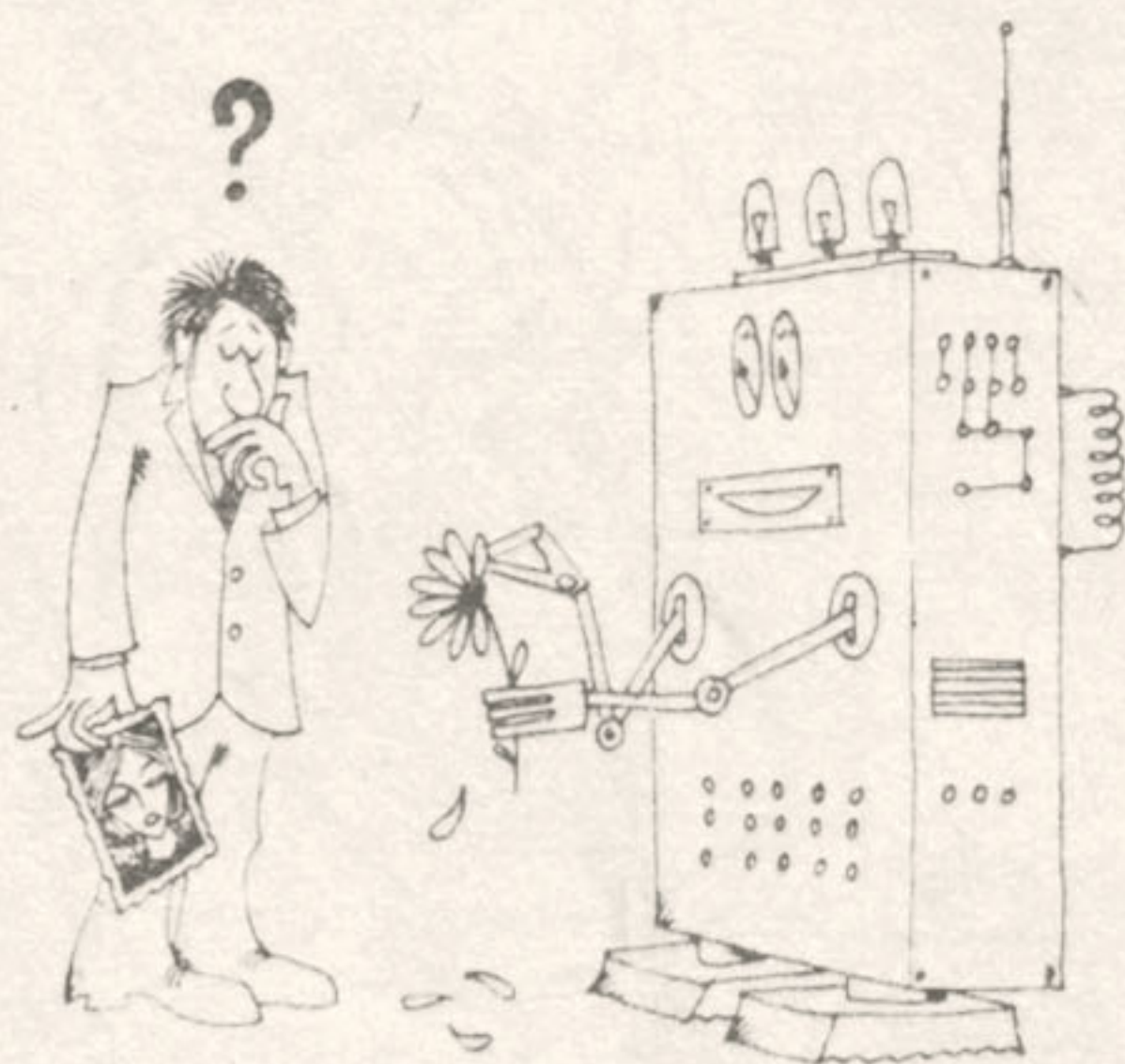
— Ahogy parancsolja, uram. Jó napot.

SZERELEM I.

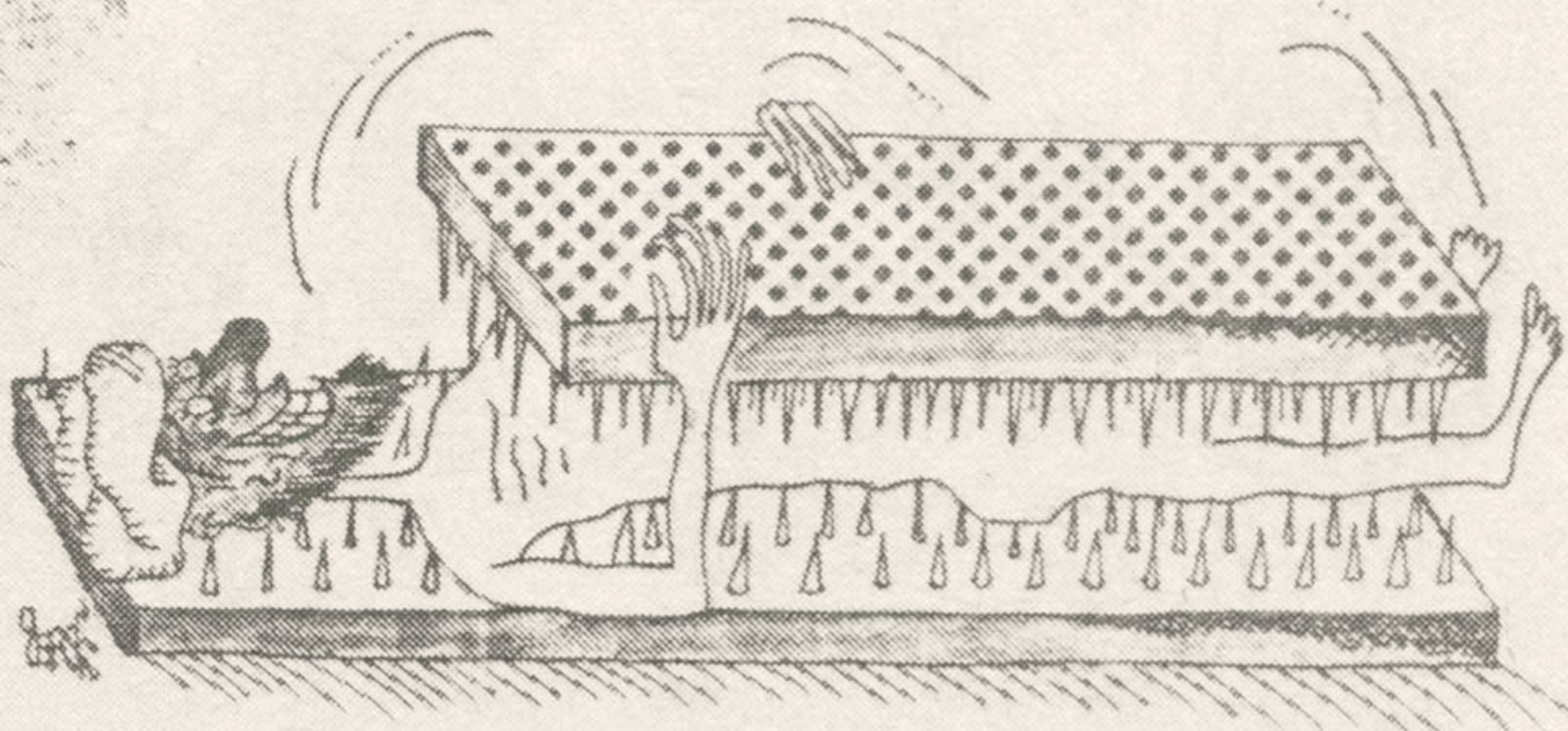

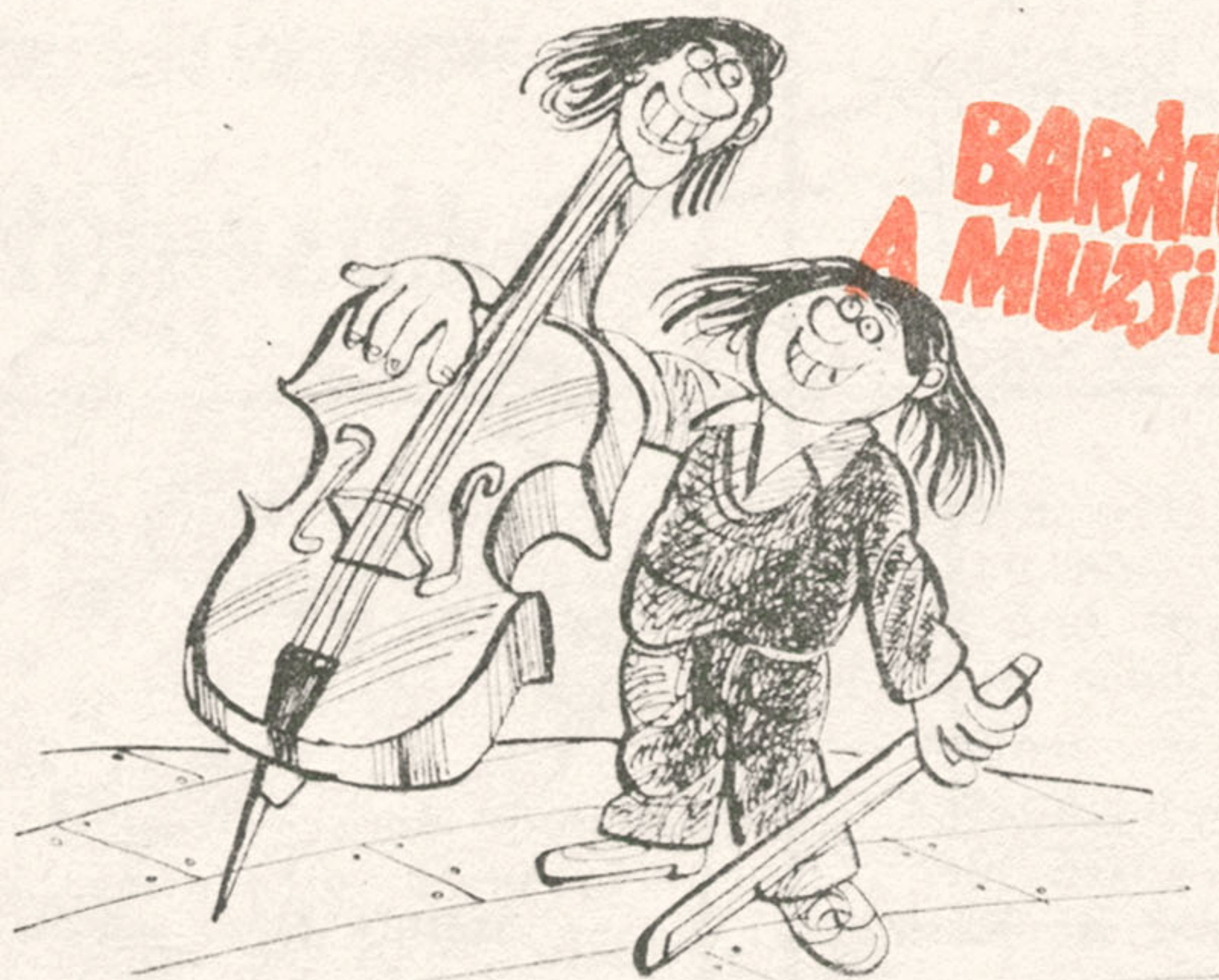
— Ha ma is elkésik,
szakítok vele...

SZERELEM II.

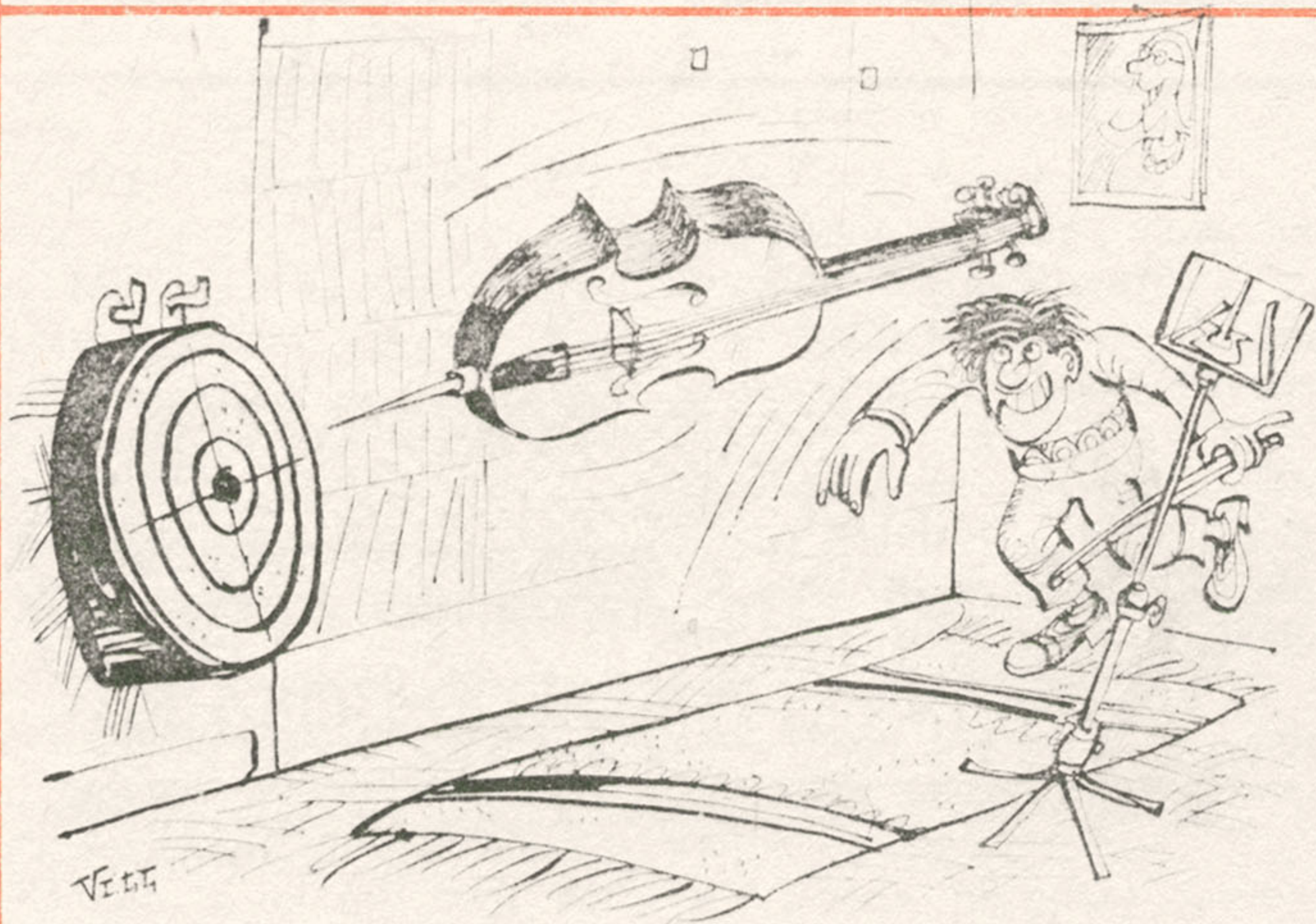

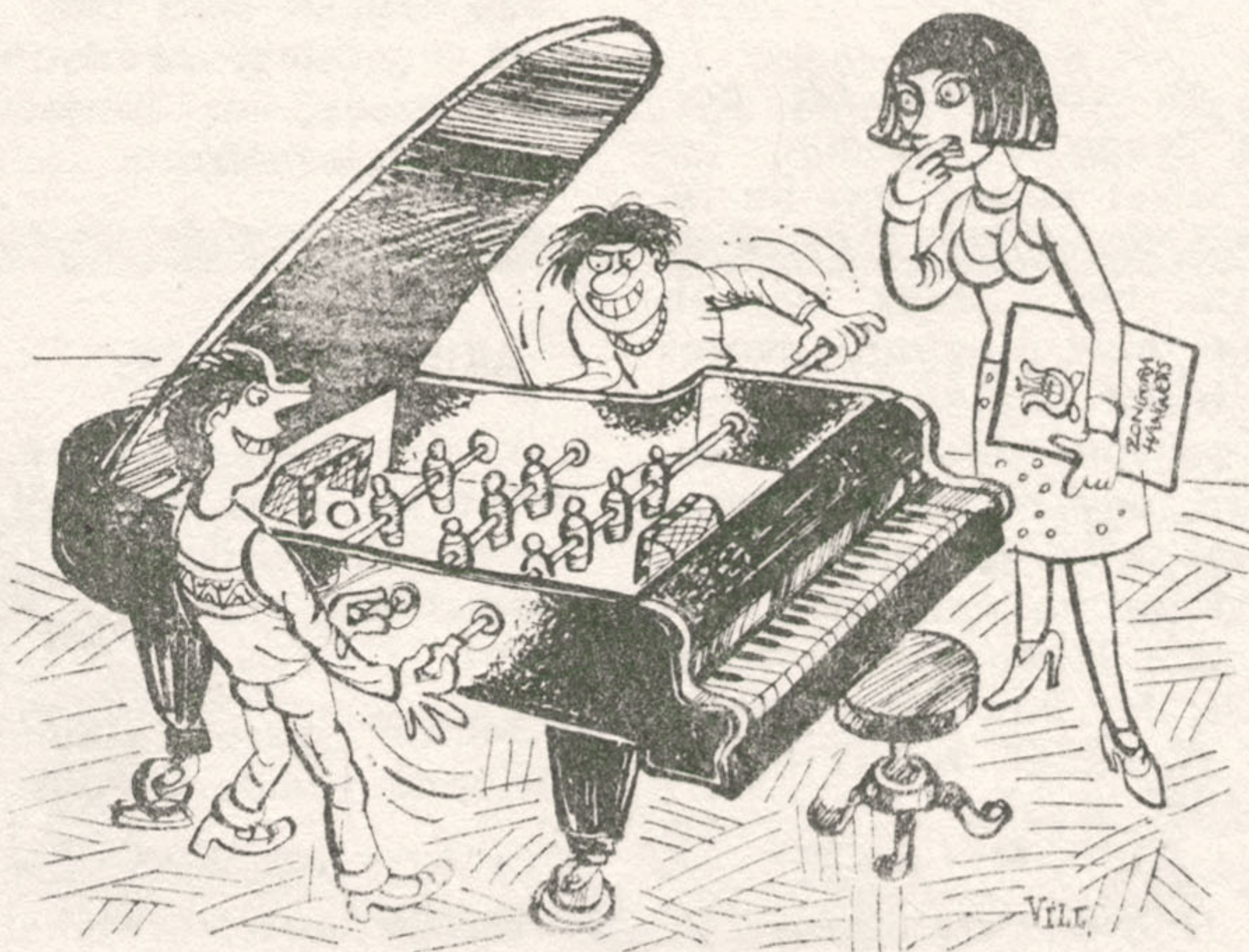
— Szeret? Nem szeret?

**BARÁTUNK
A MUZSIKA!**

Levéltépő

Ez nem tévedés! Az itt következő idéezteket, levélrészleteket nem mi találtuk ki, sajnos a Pajtás olvasói küldték be szerkesztőségünkbe. S miközben jókat kuncogtok egy-egy rémes helyesírási hibán, sután fogalmazott mondaton, talán elgondolkodtok; vajon a ti kezetek alól mindig hibátlan, pontos munka kerül ki? ...

AKIK KÉRNEK:

Tisztelt szerkesztőség!

Nagyon szeretnék megtanulni karatézni. Ha tudnának itt a közelben tanfolyamot, akkor kérném nagyon küldjék el.

... és szeretném ha pajtásba lenne a nevemet. Legyen szíves keresni egy ha lehet egy Japán címet ha olyan cím van akkor tesék már elküldeni mert levelezni akarok egy fiúval vagy egy lánnyal mert nagyon szeretek karatézni mert úgy halottam hogy a japánok elég jól tudnak karatézni de ha nem tecik találni akkor lehet magyar karaté is. ha van egy japán ábécé is. TESEK MAJD VÁLASZOLNI

... Nagyon szeretném ha küldenének nekem vagy 20

színjátszós 86-os kártya naptárt de ne legyen benne egyse egyforma és még azt is szeretném kérni, hogy a testvéremnek tessenek küldeni vagy 30 levonót ha lehet piedone és modern talking levonó legyen mert mi szeretünk gyűjteni kártyanaptárt (színjátszóst) és színészek és együttes levonókat.

AKIK KÜLDENEK:

Kérem szépen ezeket a vicceket ha lehet a 70-től a 80. lapig valamelyikbe beírni, természetesen ha jó. Köszönöm!

Mi az apszorut illellenség?
Kopasz embertör fésűt kérni.

Mi az apszorut lehetetlen?
Kerek szobába sarakba ülni.

Most kaptam meg a hahota
cimt a barátamtól és eszta
vicet küldöm:

Kegves utos mért van olya
Mért van olyan zavar ban
Hiszen ninden rendben van
Érvényes vasúti jeggel ulaa-
zik — igen de kalauz ur éz
az elso eset

Suly

A férjem zsokénak jelenke-
zet de nem veték fel — Tul-
sujosnak taláták? Ellenkező-
leg. A szél lefujta a ló hata-
ro.

Meglepő

— vendeg ur melyik a ked-
venc notaja?

— Még csak most fogom
megkampanallni

Meg irom a verseimet hogy-
ha jót irok akkor külgyél va-
lamit vagy hivj meg valahova.
Mért piros a bohóc orra?

Mért piros a bohóc orra?
Mert beverte a padlóba.
Mert beverte a padlóba.

Van nekünk egy olyan tévénk
Amilyet te még nem néztél
Gyönyörű színei pompáznak
rajta

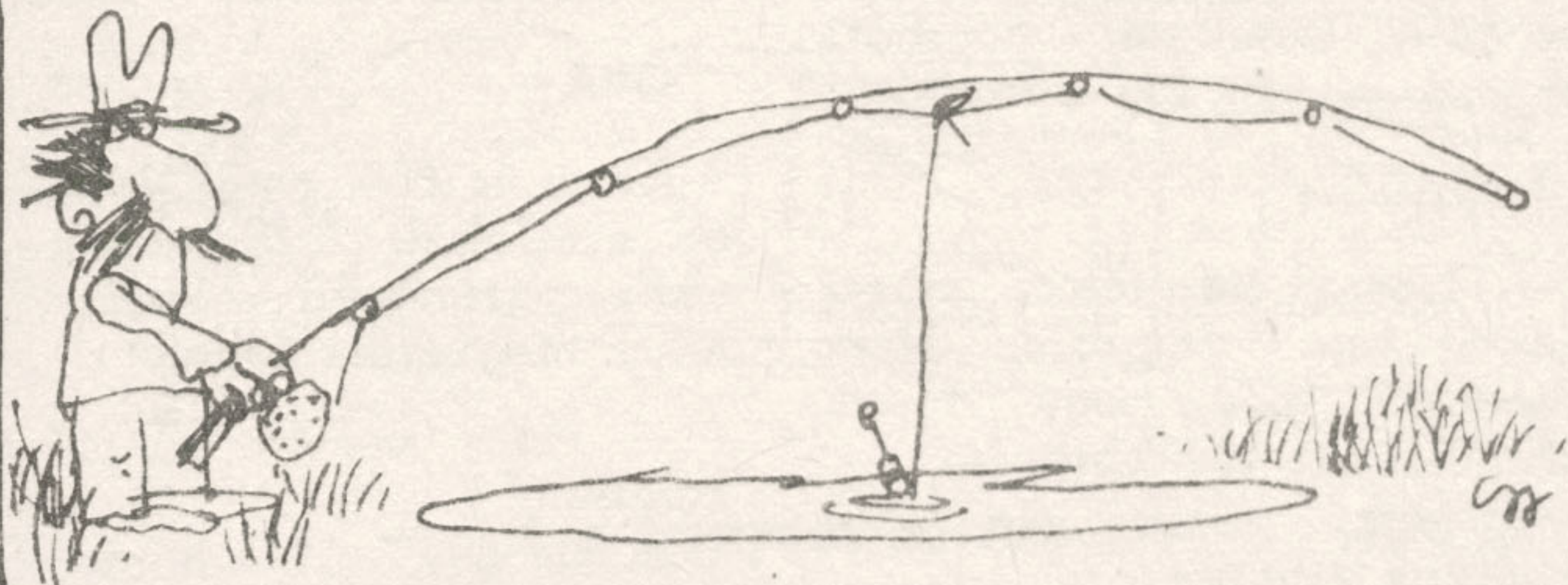
Sok jó filmet nézhetünk rajta.

És még egy vers:

Áll egy ülő bükkfa,
Nem is bükkfa, fűzfa,
De inkább tölgyfa.
Alatta ül egy hangya,
Nem is hangya, egy bandzsa
macska,

De inkább egy mulya kutya.
Ez a kutya így ugat:
Nem is ugat, nyivákol,
Hanem vonit, ficáncol.
Versemet is befejezem,
Ne higyétek: lefejezem,
Vége ennek, nem is vége,
hanem: vége.

Mini tó

EZ IS VALAMI?

— Érdekes dolgot láttam a cirkuszban. Egy artista a ló hátán ide-oda bukfencezett, majd a ló alá csúszott, és egyszer a nyakába, máskor a farkába kapaszkodva visszakúszott...

— Ez is valami? Amikor lovagolni tanultam, mindjárt az első napon így csináltam!

TANÁCS

— Nézze, barátom, maga semmit sem dolgozik. Nem mondaná meg, hogy minek tartanám itt továbbra is?

— Hát... talán elrettentő példának lehetne...

Farkas István, Kondoros

DIAGNÓZIS

Kovácsnak beteg a felesége. Orvost hív. Az orvos sokáig vizsgálja, majd szomorú arccal kijön a szobából:

— Eszméletlen — mondja.

Ebben a pillanatban megszólal az asszony, mire a férj ráordít:

— Hallgass, Helén, a főorvos úr jobban tudja.

A GARAZDA

Nyuszika részegen jön ki a kocsmából, alig tesz egy-két lépést, összeesik. Arra jár a róka és a farkas. Első gondolatuk: a nyúlból jó pecsenye lesz! Igen ám, de összevesznek a zsákmányon. Úgy összeverik egymást, hogy elterülnek a nyúl mellett. A nyuszika felébred, megrázza a fejét, és így szól:

— A csudába! Nem gondoltam volna, hogy ha iszom, így megvadulok!

Jarabek László, Debrecen

ÓRA

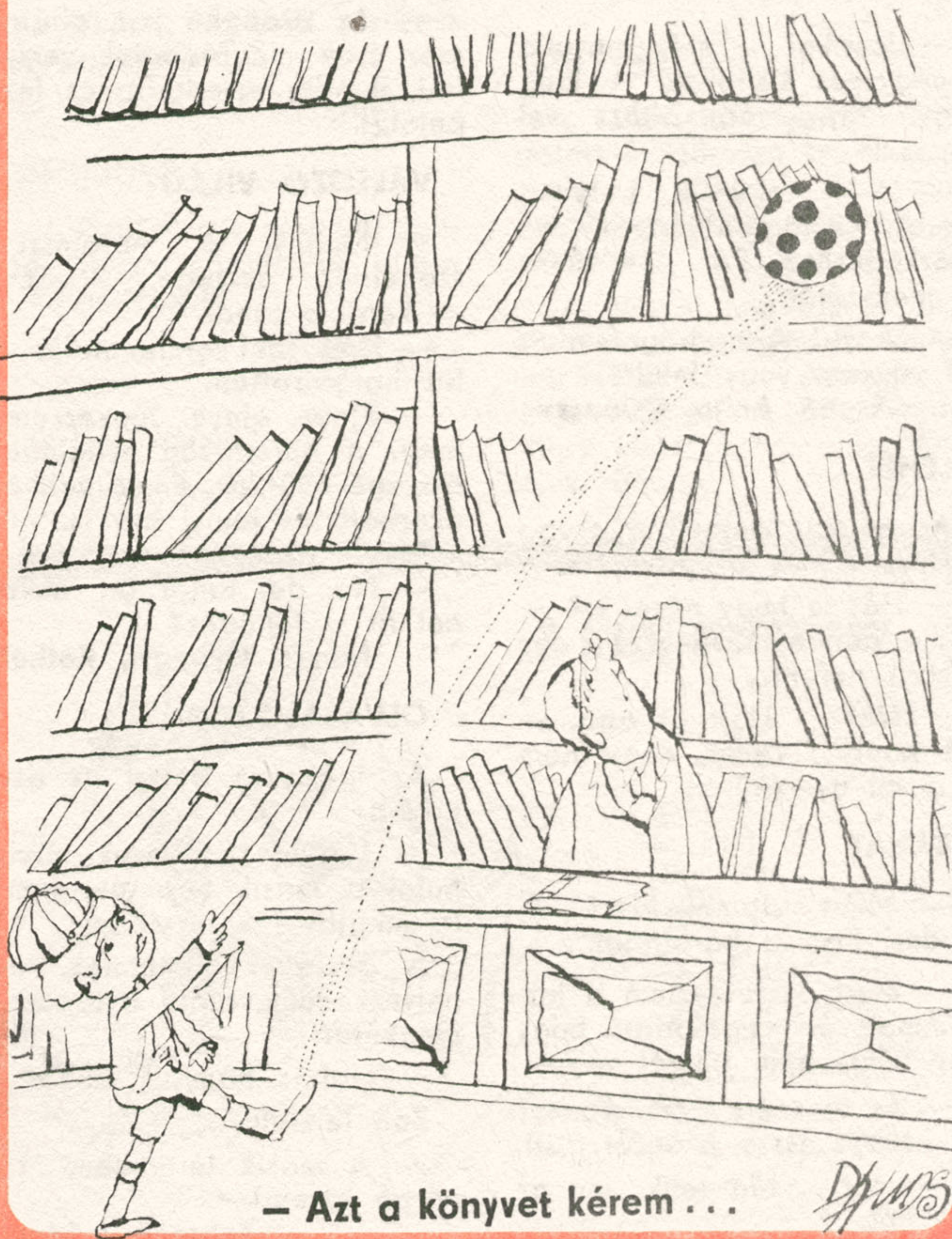
Anyu és Peti megy hazafelé az óvodából. Találkoznak az elsős szomszéd kislánnyal. Anyu megkérdi tőle:

— Hány órátok volt az iskolában?

— Három.

Peti csodálkozva kérdi:

Könyvtárban

— Azt a könyvet kérem . . .

D. M. S.

— És egyet sem hoztál haza?

Kovács András

ÖNÁLLÓSÁG

— Józsi! — szól anyuka a négyéves kisfiához. — Elég nagy vagy már, öltözz fel egyedül.

— Jó — egyezik bele a gyerek, és rögtön hozzálát az öltözködéshez. Pár perc múlva megszólal:

— Anyu! A nadrágot alulról vegyem vagy felülről?

Szabó Anita, Dunaszeg

LEHET

Az apuka becipeli a csupa maszat kisfiút a játszótérre.

— Hát te hogy nézel ki? — szidja az anyja. — Ezért egy akkora pofont...

— Ne! — kiált az apa. — Ne bánts! Lehet, hogy nem is a mi gyerekünk!

BÁNAT

— Miért szomorkodsz? — kérdezi Pisti a barátjától.

— Mert összevesztem a húgommal, és megfogadta, hogy egy hétig nem beszél velem.

— És te ezért szomorkodsz? — csapja össze a kezét Pisti.

— Hát... Ma telik le az egy hét.

Sövegjártó Barbara, Sopron

VERS

A nyugalmazott ezredes dühösen az asztalra csap, és így kiált:

— Az ördögbe is, ahányszor csak megpróbálok verset írni, mindig ezredparancs lesz belőle!

VÁLTOZÓ VILÁG

— Mennyi a háromszög szögeinek összege, Kovács? — kérdi a tanár.

— 360 fok! — mondja a fiú határozottan.

— Ejnye, ejnye. Jegyezzétek meg, a háromszög szögeinek összege 180 fok. Ennyi volt az ókorban, és ennyi ma is.

Mire Kovács:

— No, de, tanár úr, akkor hol itt a fejlődés?

Mázsa Gyöngyi, Kéthely

OLVASÁSÓRÁN

Az igazgató belép az osztályba:

— Legyetek szívesek átvonulni a másik terembe, amíg itt megjavítják a villanyt.

A gyerekek átmennek, elhelyezkednek, majd a tanárnő megkérdi:

— Hol is hagytuk abba?

Zoli felkiált:

— A másik teremben, tanárnő kérem!

**Teberán Adrienn,
Biharkeresztes**

AJÁNDÉK

— Én egy papagájt veszek anyukámnak a születésnapjára — mondja Gabi.

— Miért? Anyukád szeretne egy papagájt?

— Ő nem. De én igen!

SZÓKINCS

— Pistike, mit mondott apukád, amikor ráütött az ujjára a kalapáccsal?

— A csúnya szavakat kihagyjam?

— Hát persze!

— Akkor semmit.

KÉT OLASZ BESZÉLGET

— Hallottam, jól tusz úszni.

— Na igen. Két évig postás voltam Velencében!

TARTÓS

A ruhaboltba egy kissé izgatott öregúr lép be, kezében szakadt öltönyt szorongat. Felháborodottan mondja az eladónak:

— Nézze meg ezt a ruhát! Mindenhol rongyos, mindenhol szakadt. .. Amikor két hete megvettem, azt mondta, hogy kitart ez a ruha, amig élek. Sőt...

A nagy mutatvány

Az eladó így mentegetőzik:
— Ne haragudjon, uram,
de ön akkor nagyon rossz bőr-
ben volt...

VASALÁS UTÁN

Férj: — Kismadaram, ezen
az egyetlen nadrágon öt lyuk
van!

Feleség: — Persze, hiszen
nyolcszor csengett a telefon.

Férj: — Akkor miért csak
öt lyuk van rajta?

Feleség: — Mert a hatodik
csengetésnél már a másik
nadrágodat vasaltam!

HUNYADI

— Hát nem szégyelli ma-
gát!? — korholja az őrvezető
az egyik katonát. — Lusta,

gyatrán lő, ruházata rendet-
len, pedig Hunyadi Jánosnak
hívják.

— Jelentem, én nem az a
Hunyadi vagyok, akire maga
gondol...

AZ ŐR KÖTELESSÉGE

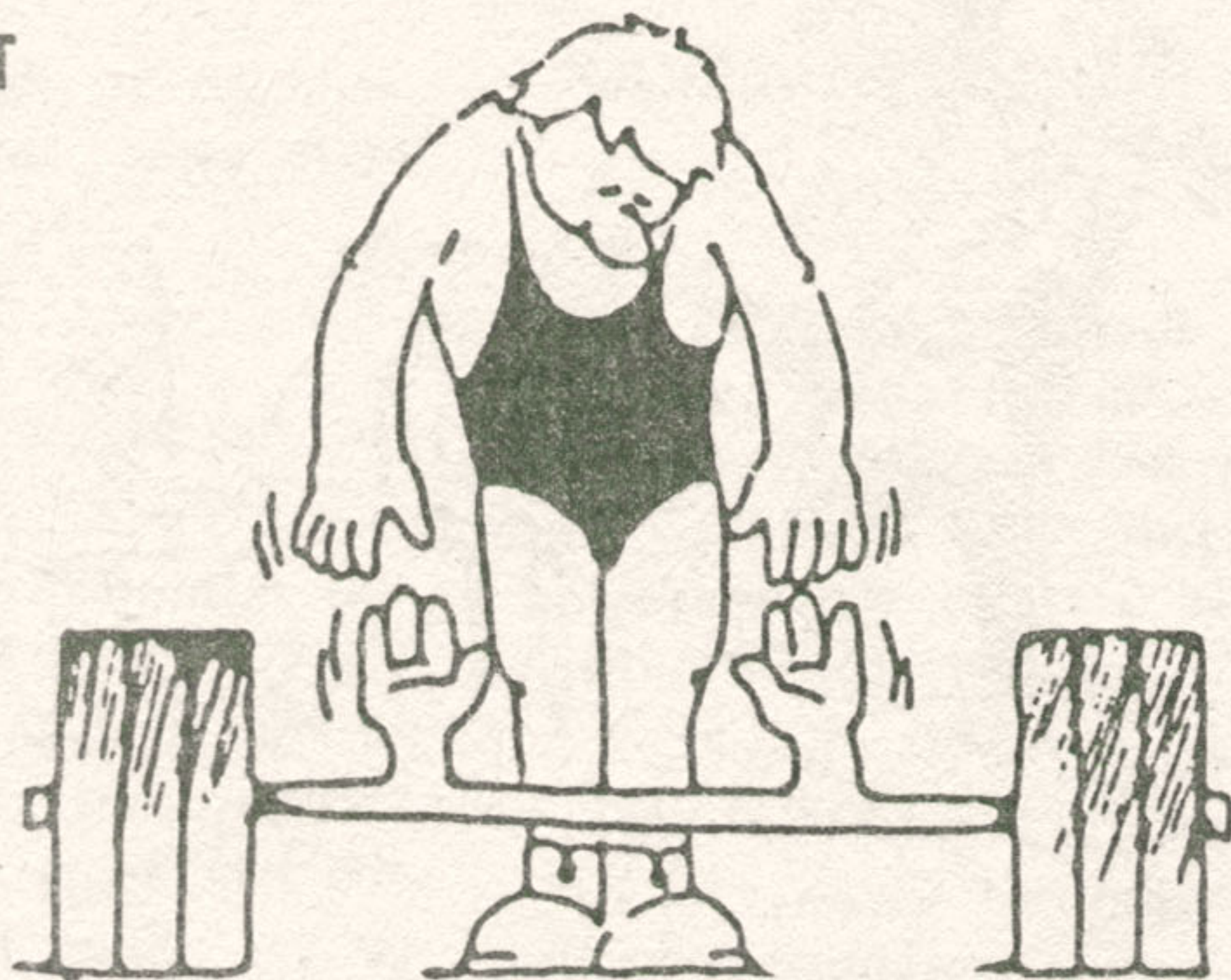
Az őr kötelességeiről volt
szó a foglalkozáson.

— Mit kell tennie az őr-
nek, ha tűz üt ki az őrhe-
lyén? — kérdezte a foglalko-
zásvezető, és felszólította az
egyik katonát, aki láthatóan
nem figyelt. Az zavartan fel-
állt, és így felelt:

— Az őr köteles rálőni, és
utána elsősegélyben részesí-
teni...

Simon Marianna, Zagyvaróna

NEM VÁRT SEGÍTSÉG

Keményy fej?

250g

KEDVENC

örölt pótkávé

250g
örölt

pótkávékeverék

HANGULAT

A kedvenc hangulat -
KEDVENCBŐL^{ha} vagy HANGULATBÓL
készült tejeskávét iszunk!

ILYEN A BOX...!

Ma lettem nagyfiú! Szüleim, akik eddig néma beletörődéssel pucolták a cipőmet, ma az egész család, összes lábbelijét elém tették.

— Drága magzatom! — így anyám, aki kizárólag számomra kellemetlen események idején szólít így. Például, amikor először mentem iskolába, amikor az első intőt hoztam, és amikor először törtem be az ablakot egy lasztival. — Itt az ideje, hogy részt vállalj a háztartásból! Te fogod tisztítani a cipőket.

— Jó, — mondtam, és egy LGT-számot kezdtem dúdolni. — „Ilyen a ... ilyen a box...!”

Az elején voltak problémáim. Melyik cipőhöz, milyen massa kell? Mert anyám vadonatúj piros cipőjén a fekete bagarol határozottan nem mutatott. Apám kedvenc, kissé nyikorgó báli cipőjét is hiába olajoztam, nem örült neki.

A húgom cipője sem fénylett eléggé, ezért szidollal próbálkoztam, de a kis hisztériás fruska sikoltozni kezdett, hogy az ő cipője nem kilincs.

Elég az hozzá, hogy egyetlen cipő sem volt még kifényesítve, de ami engem illet, máris olyan voltam a ragadós kencéktől, mint egy pápua törzsfőnök, teljes harci díszben. A nagy rituális szertartásnak akkor lett vége, amikor már az új tapétánkon is több volt a box, mint a minta.

Most afféle házi őrizetben vagyok, hogy érezzem a család neheztelésének a súlyát. És nehéz a szívem, amiért nem vagyok valóban pápua törzsfőnök. De szép is lenne!

Pálmafák, napfény, tenger... és mindenki mezítláb...!

Tökéletes pihenés

Jaj!
Ez fáj!

Hagyd a papírt,
dolga van!

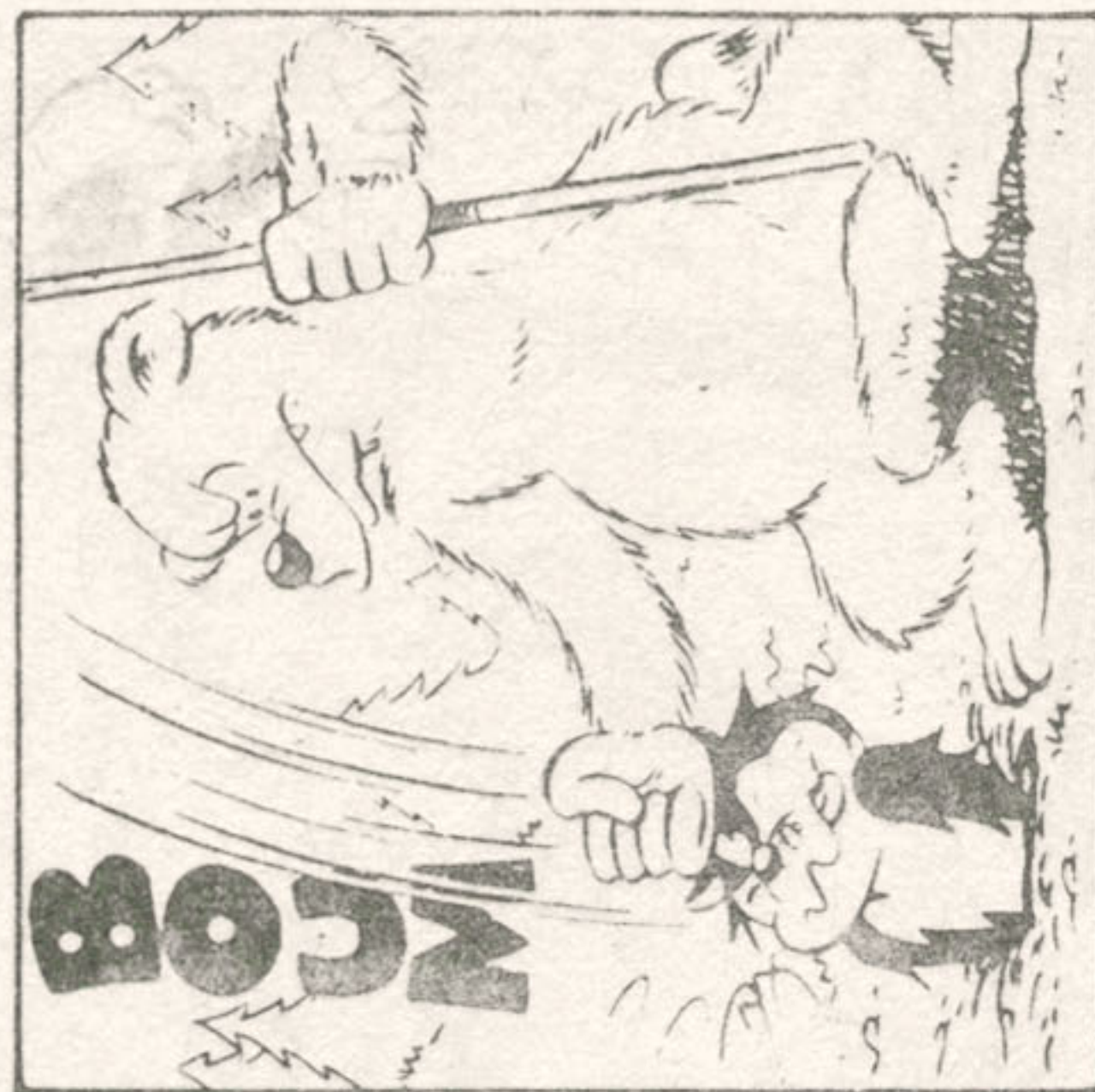

Ez nincs a ház-
nálati utasí-
tásban...

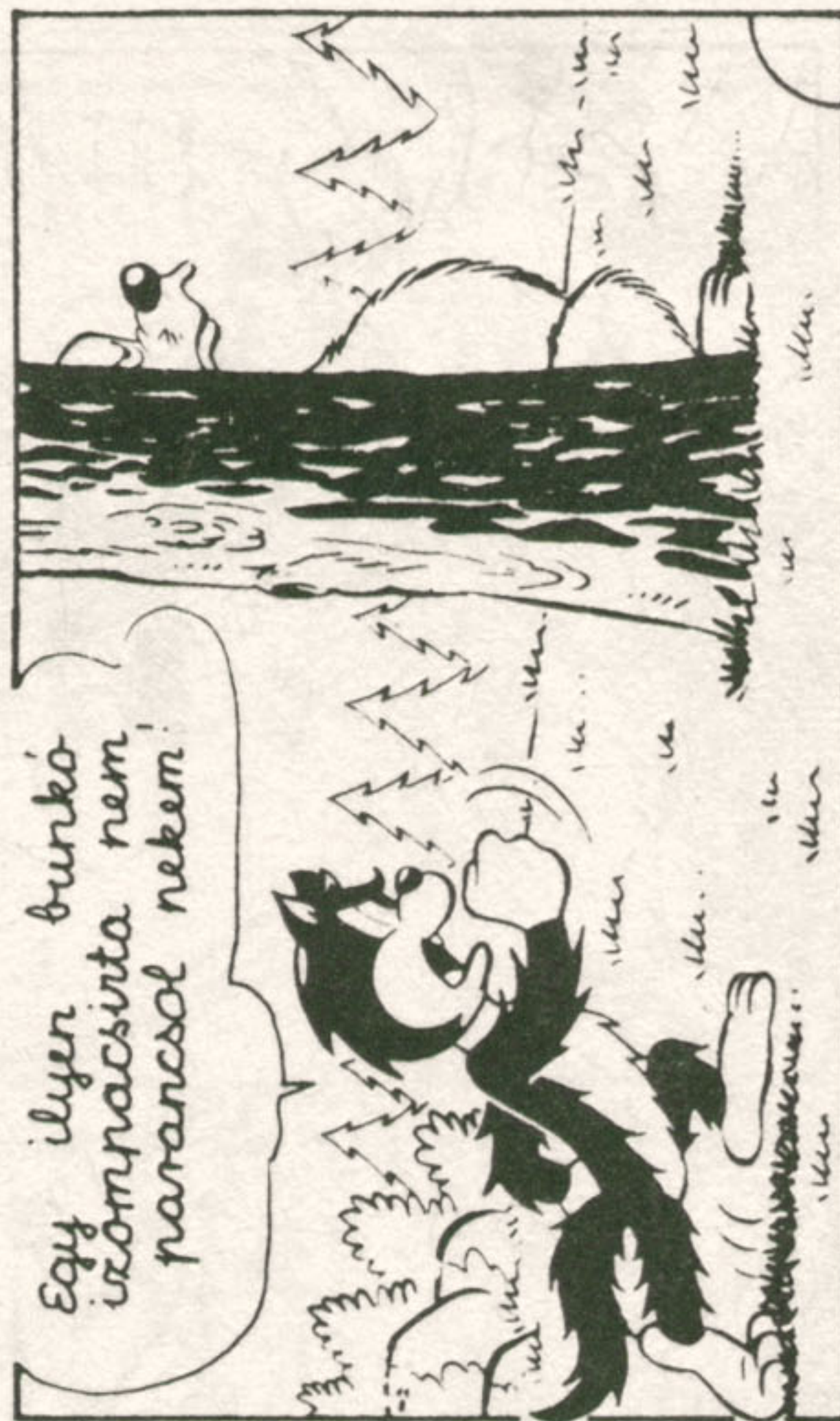
a
magán
ez a kár?

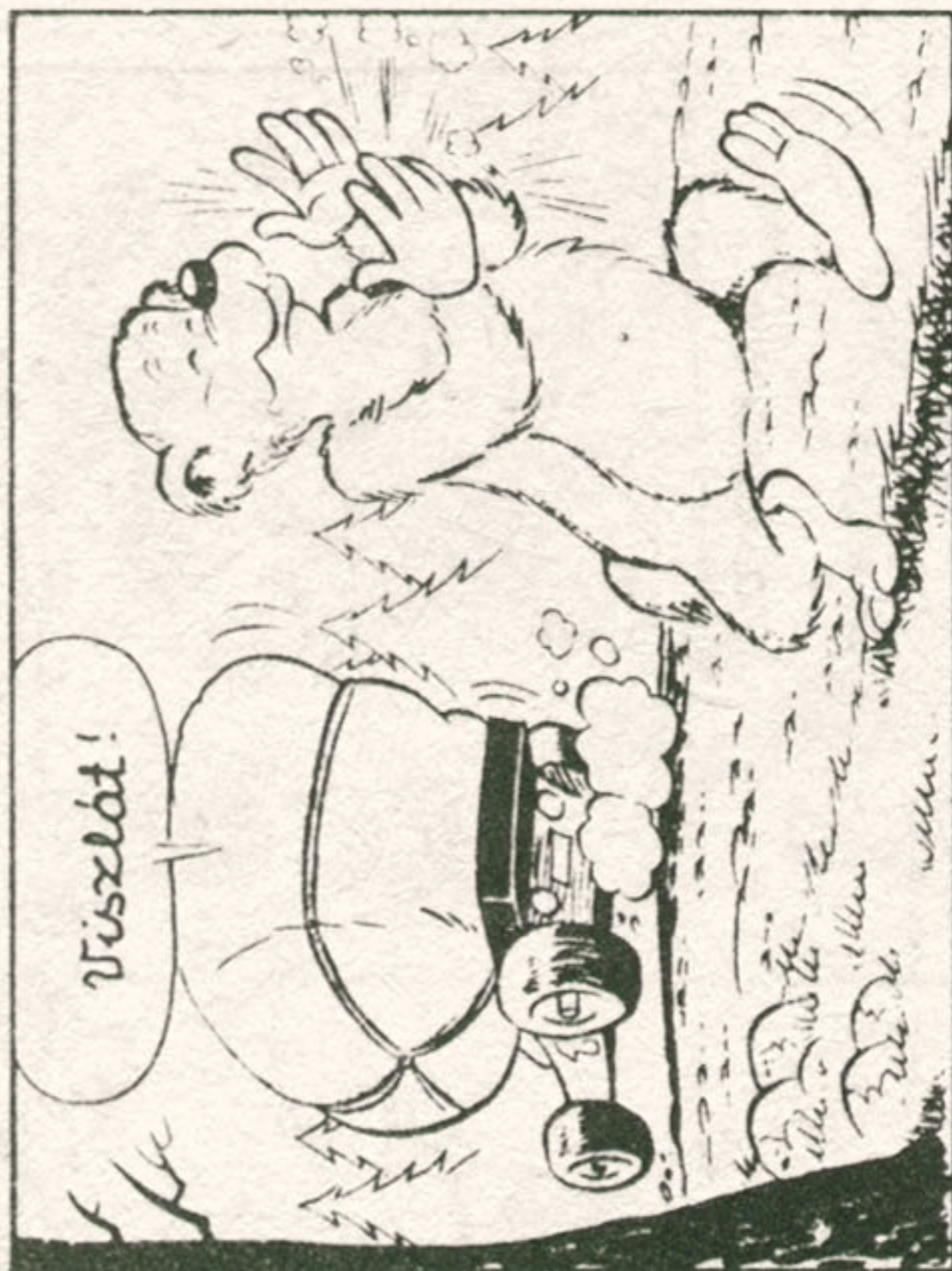
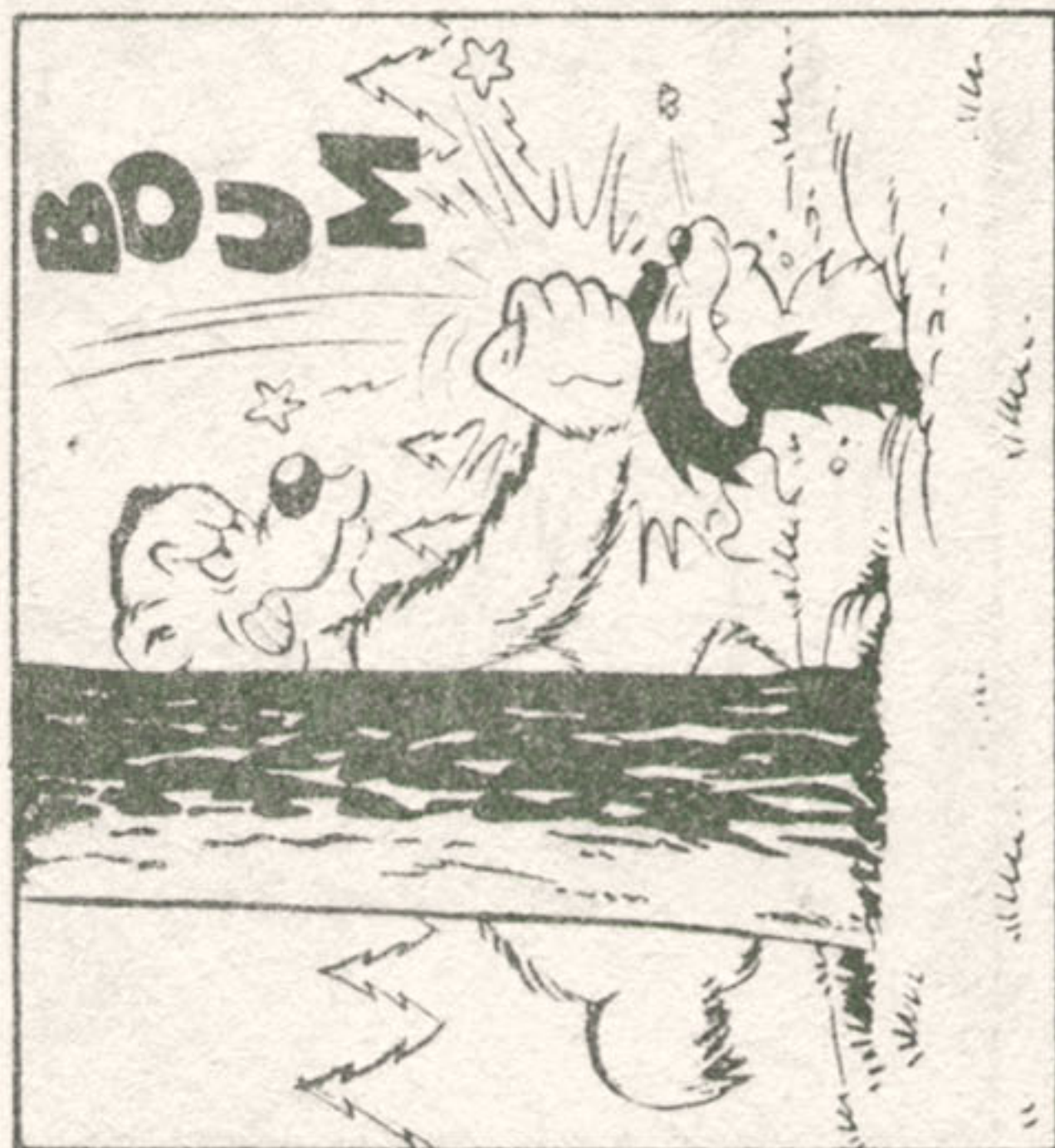

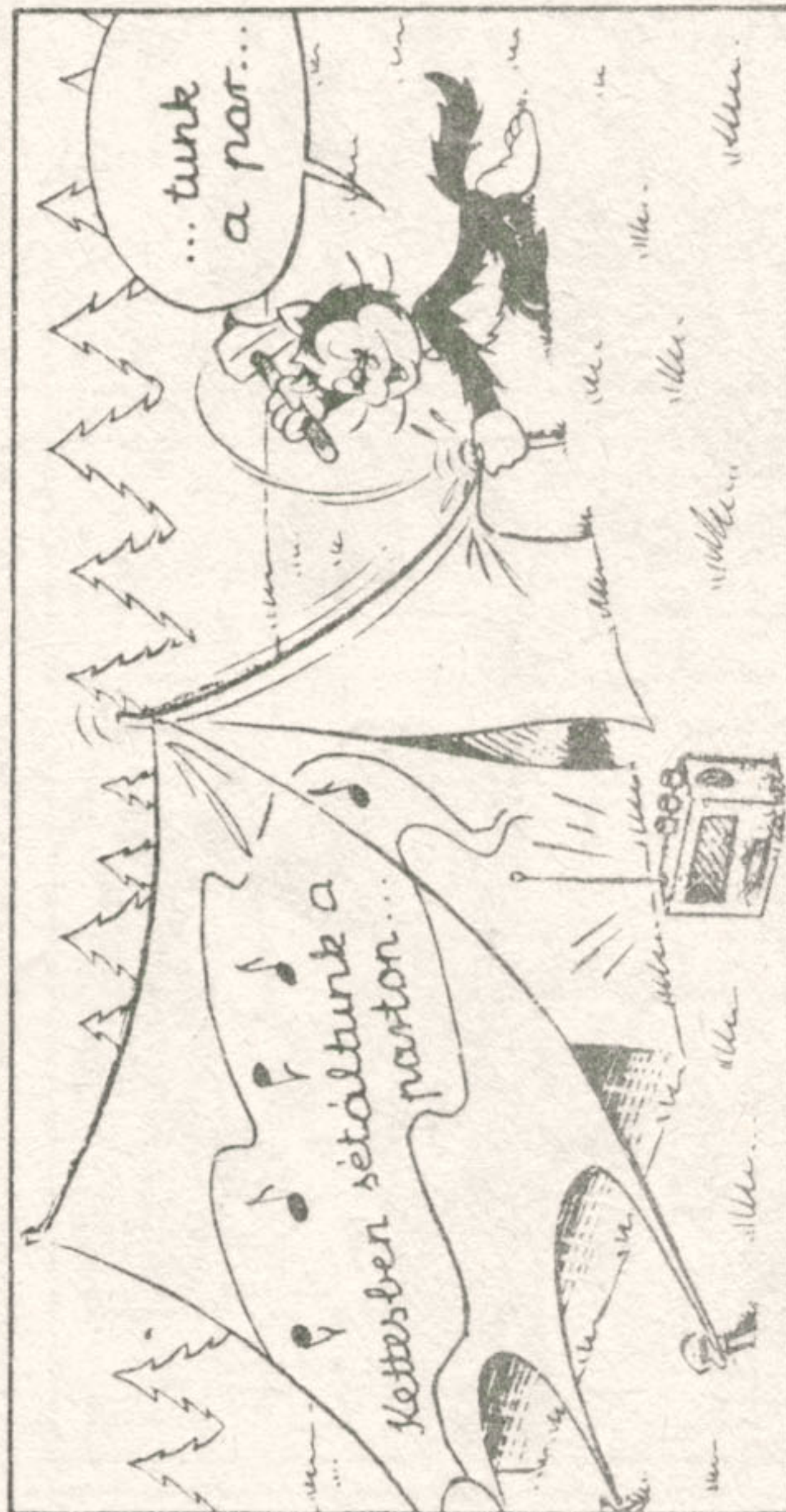
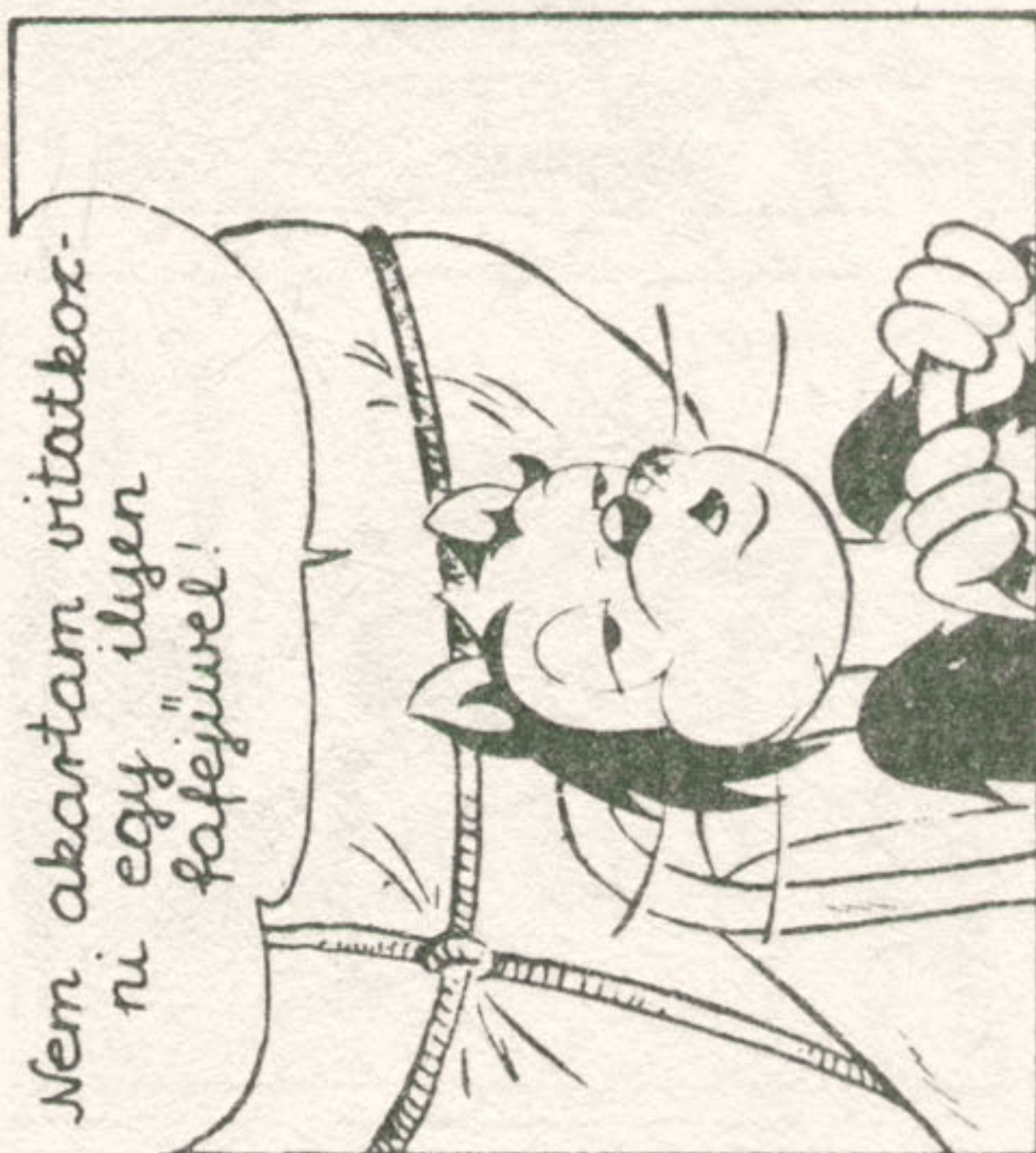
Milyen
kedves, hogy
visszahozta!

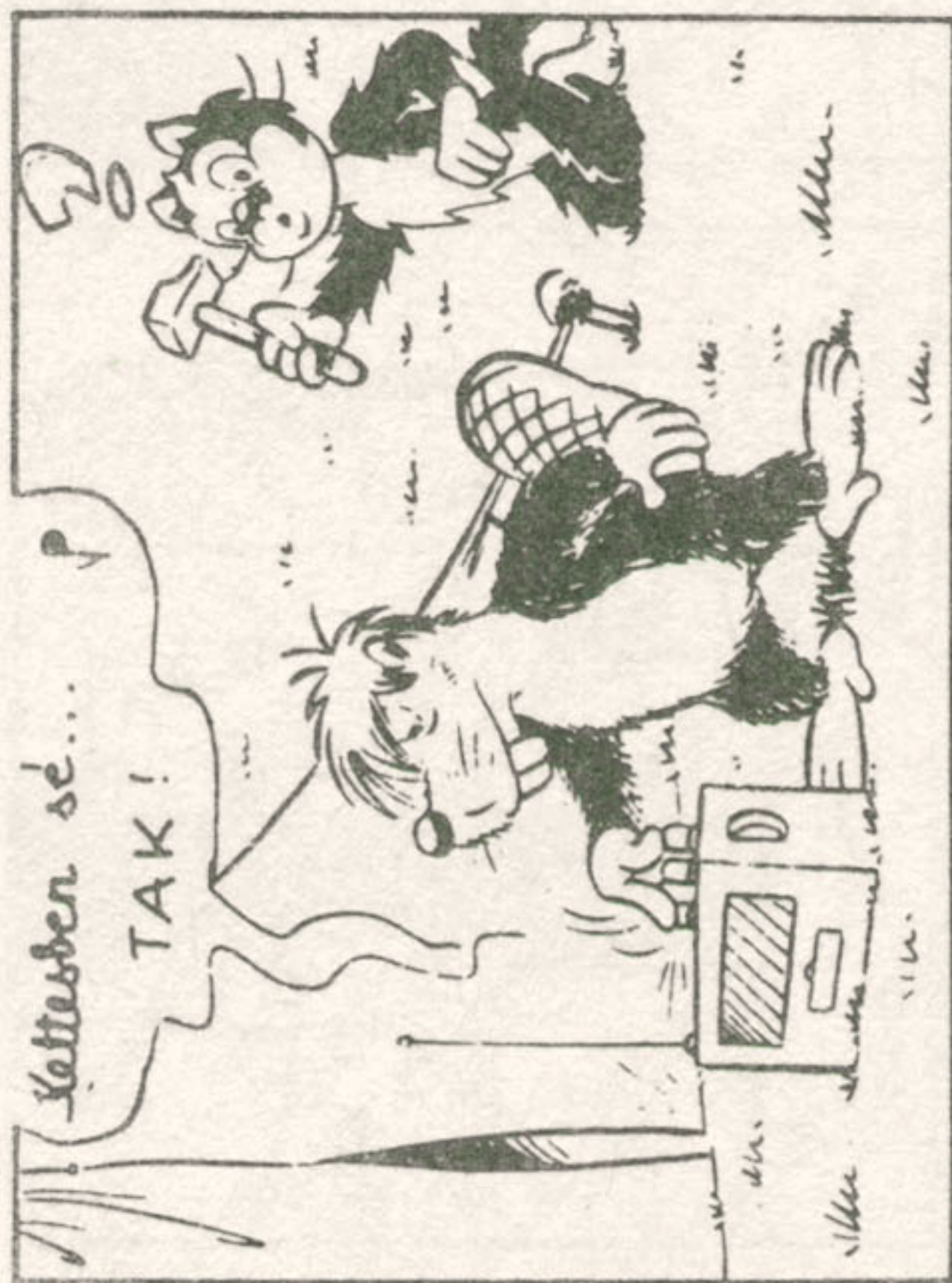

BOJN!

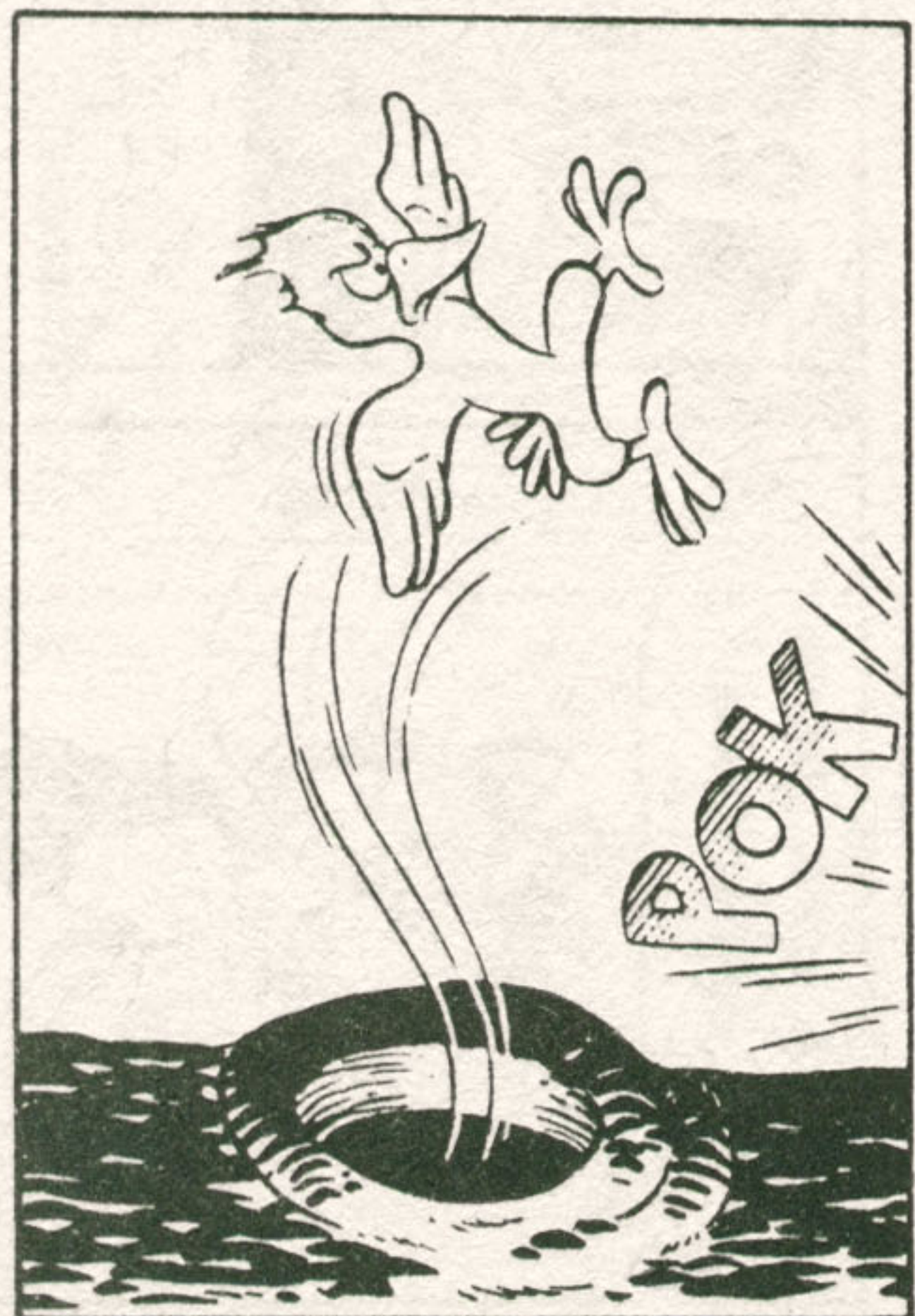

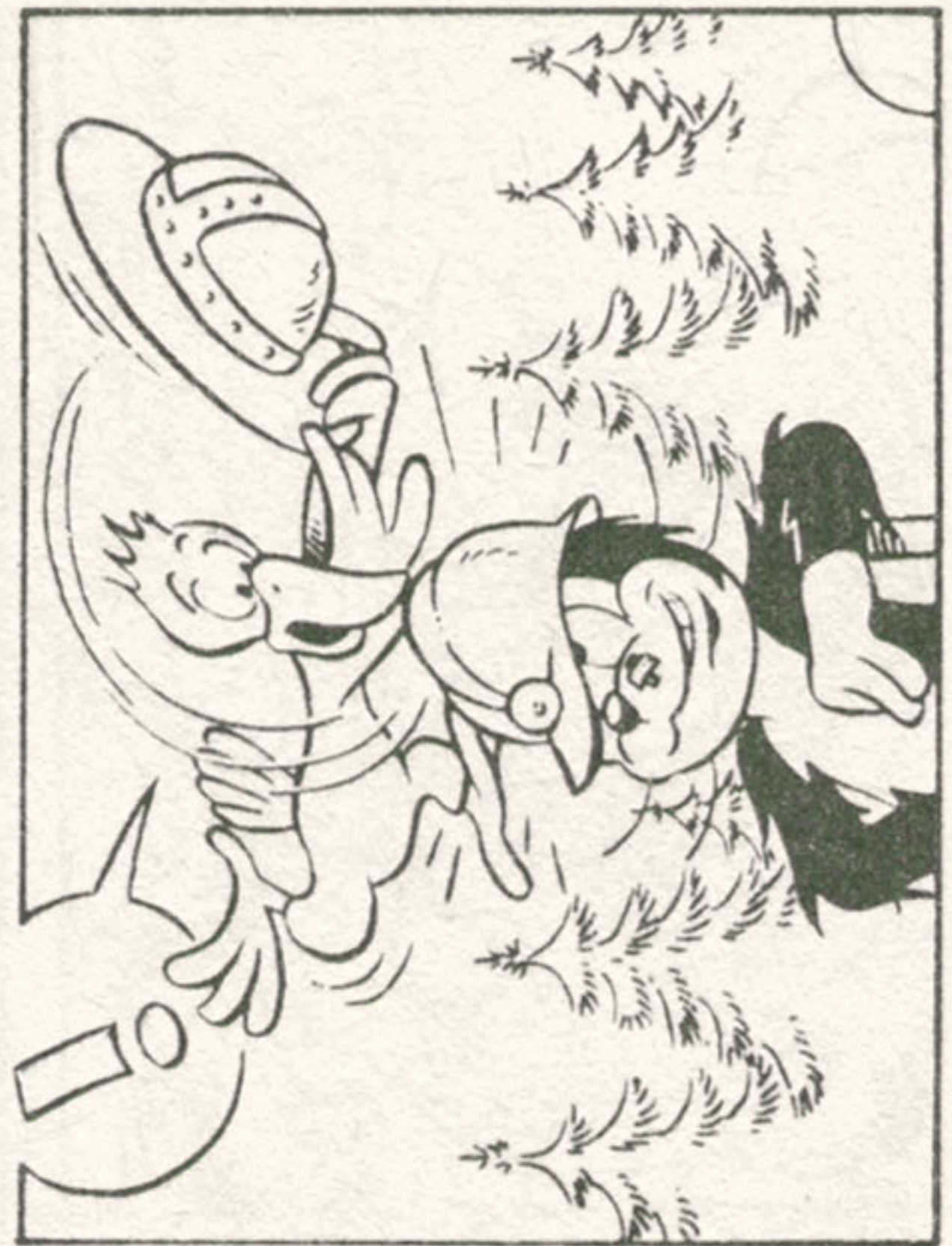
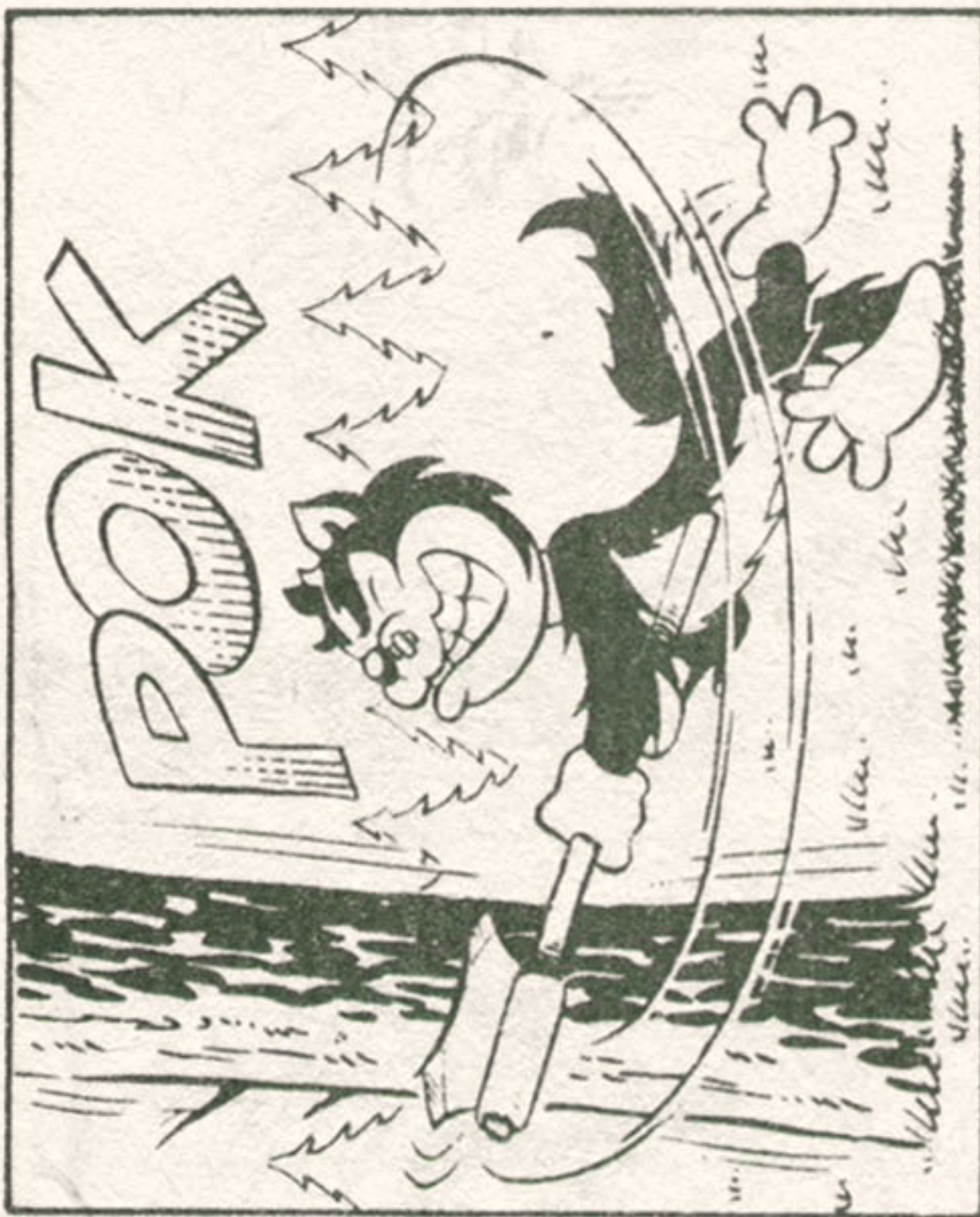

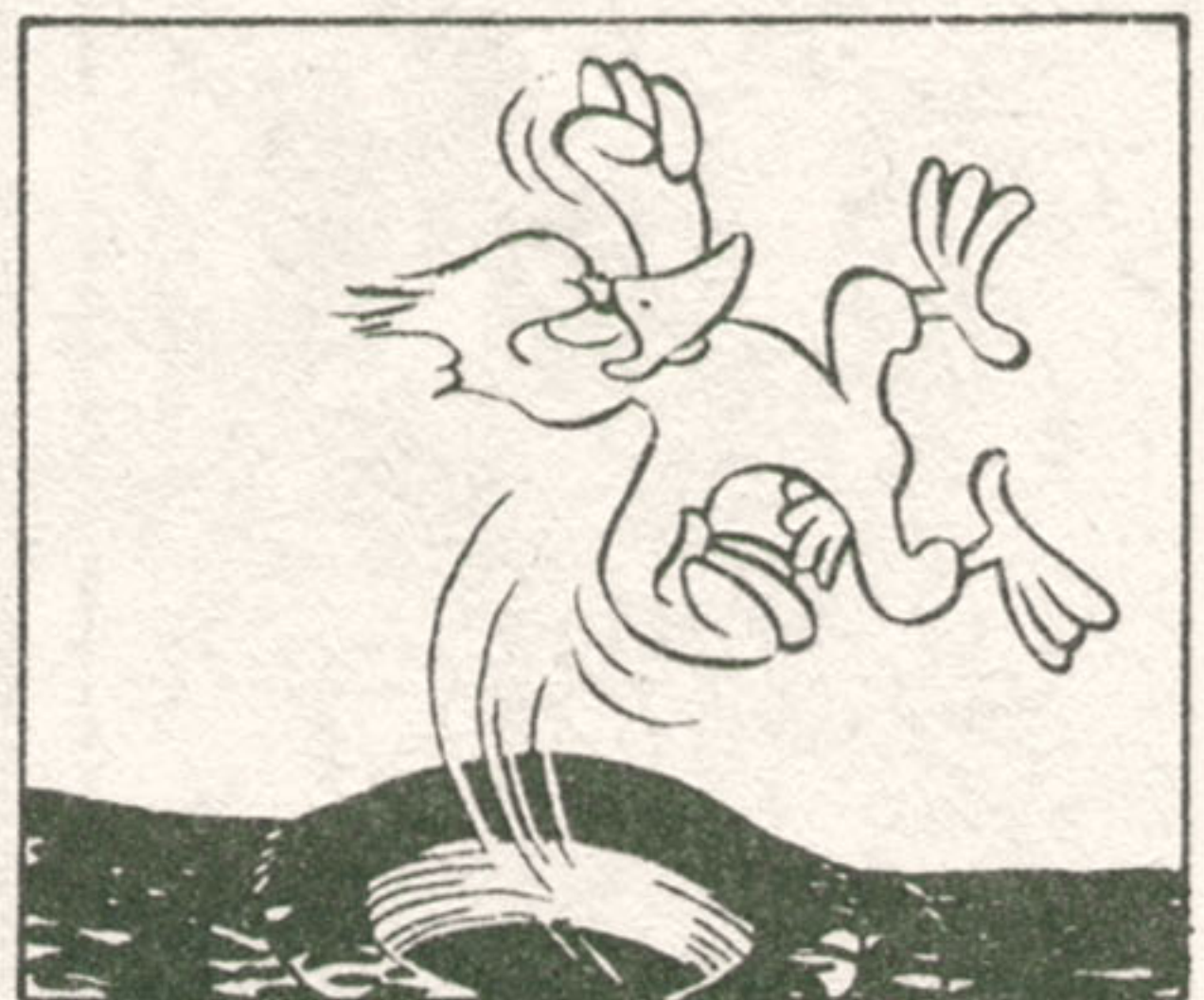
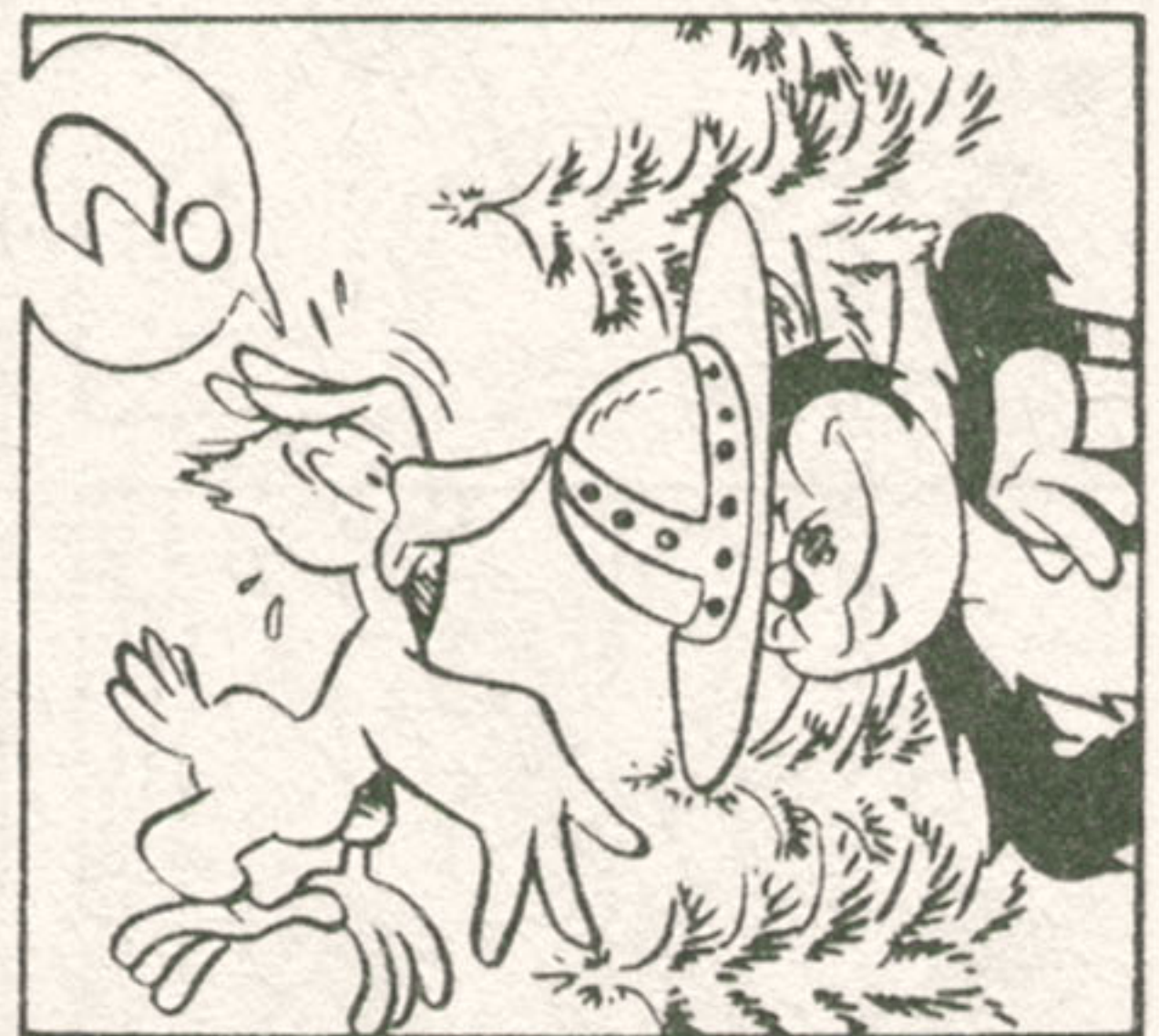

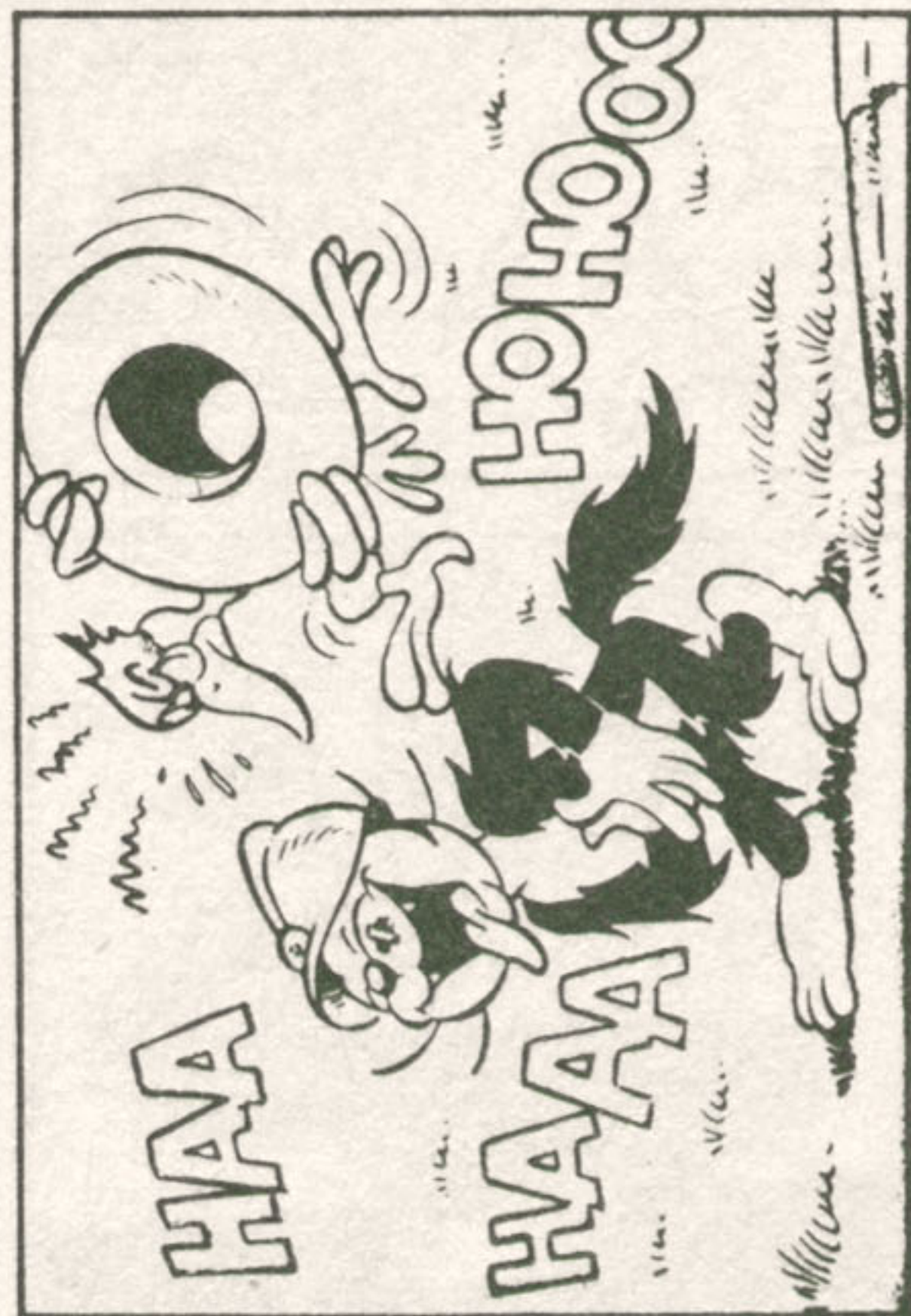

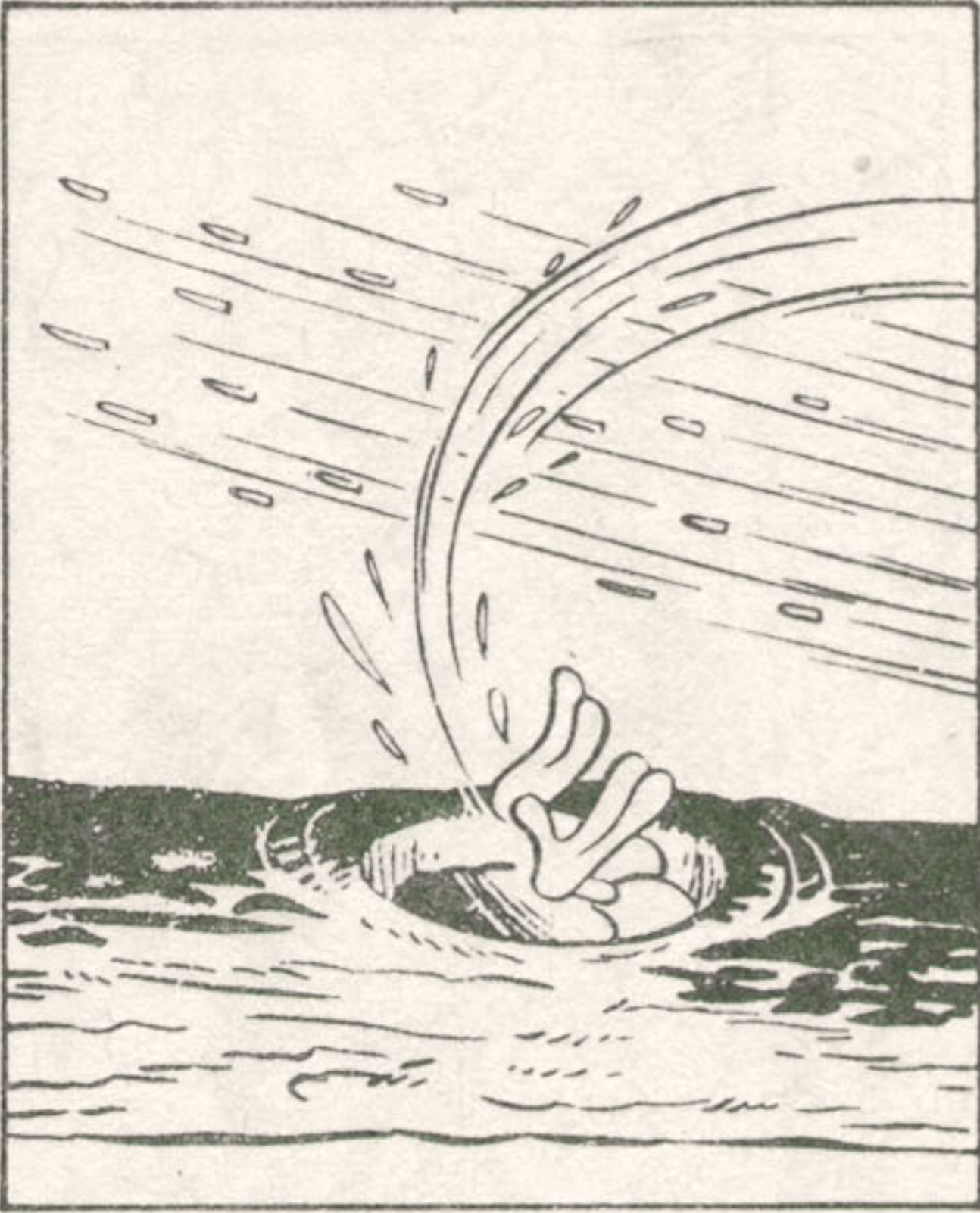
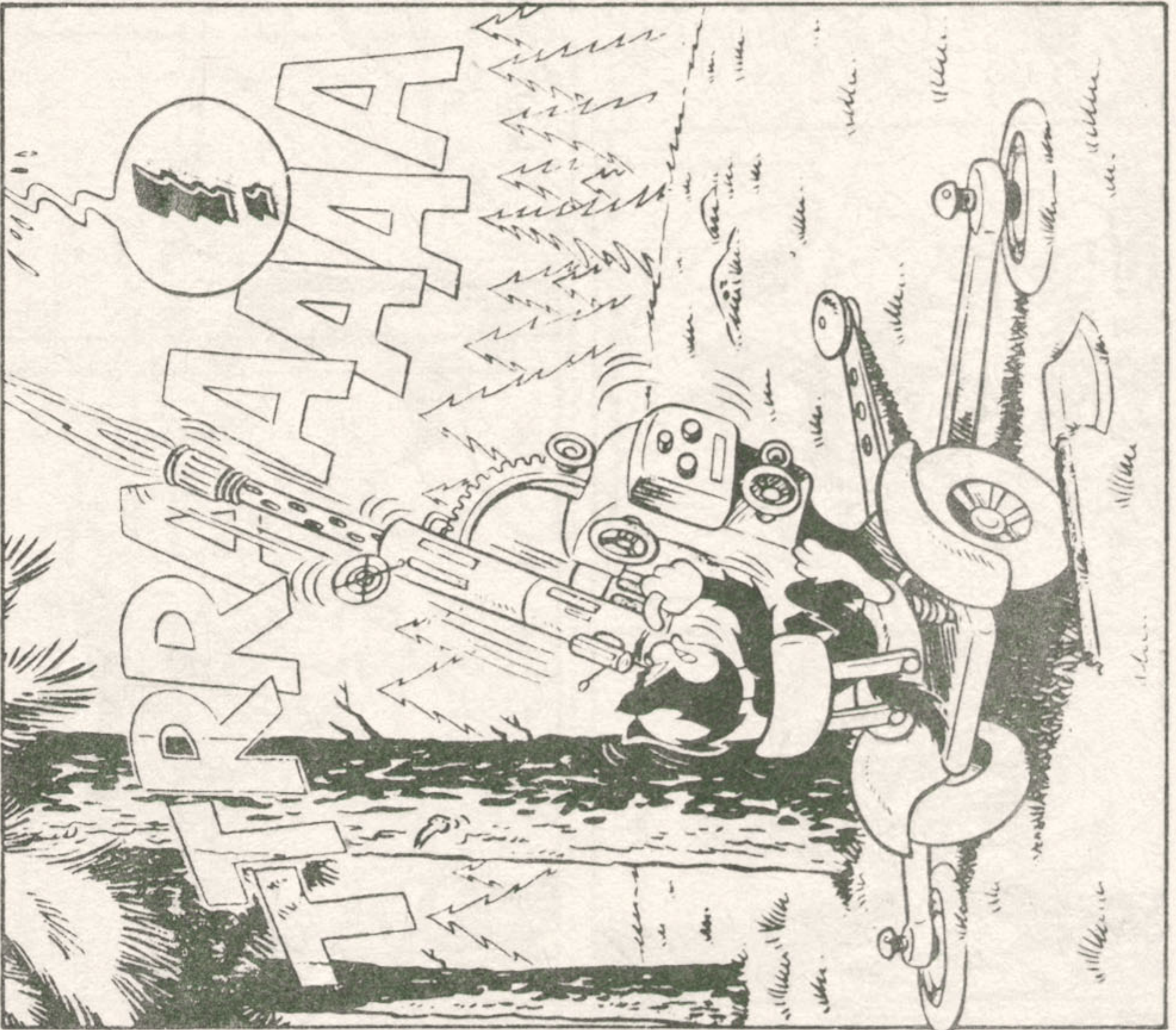

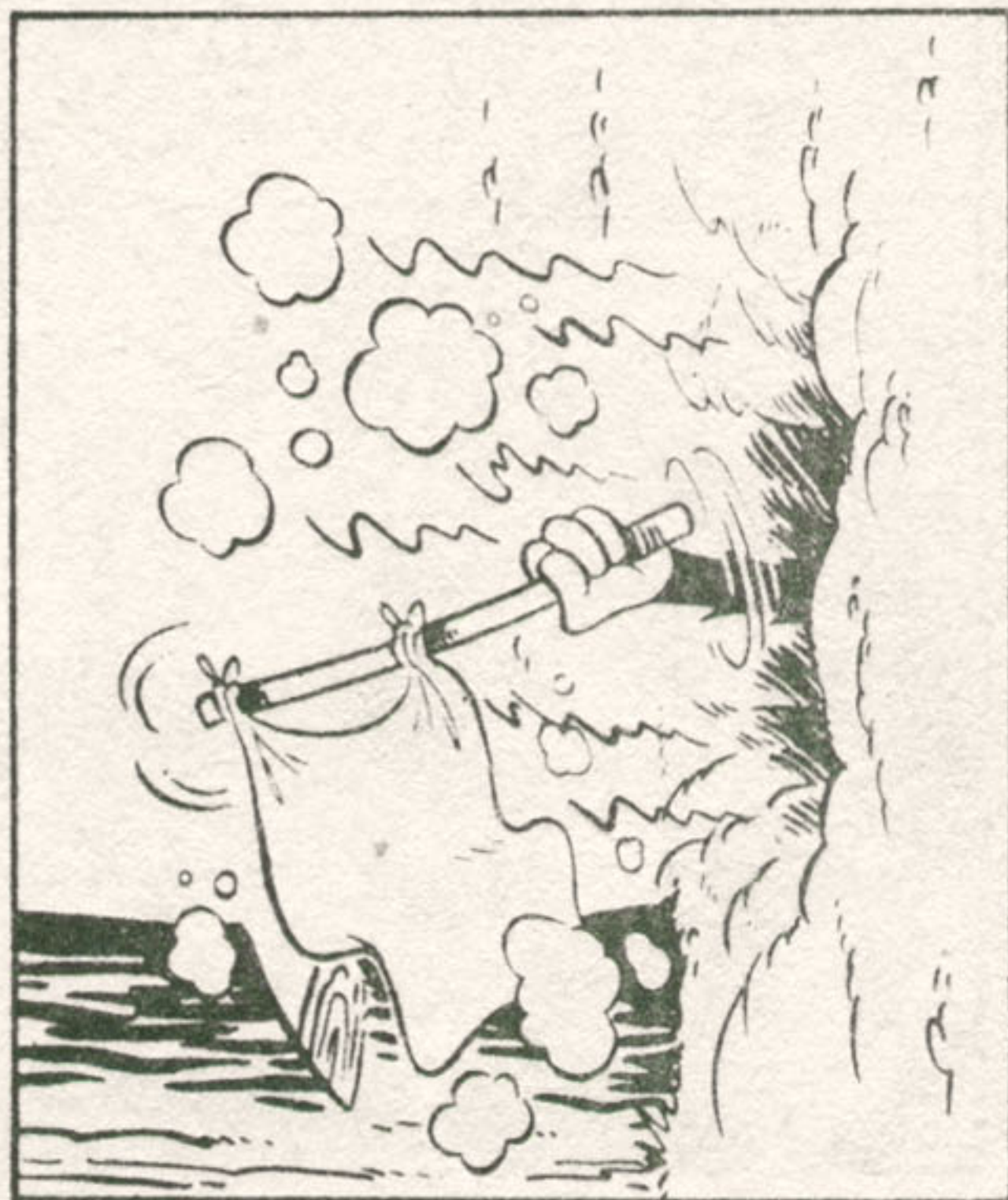
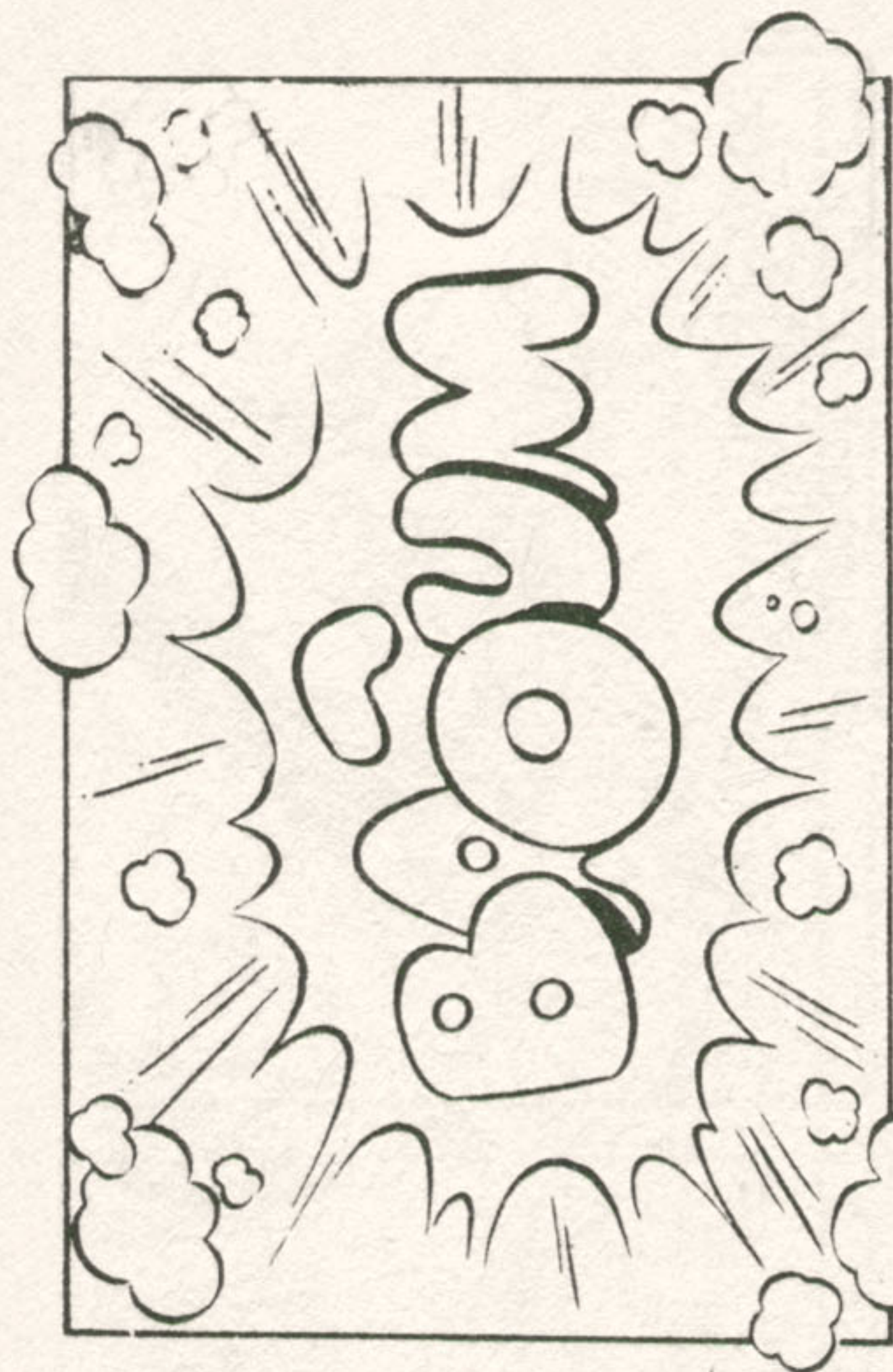
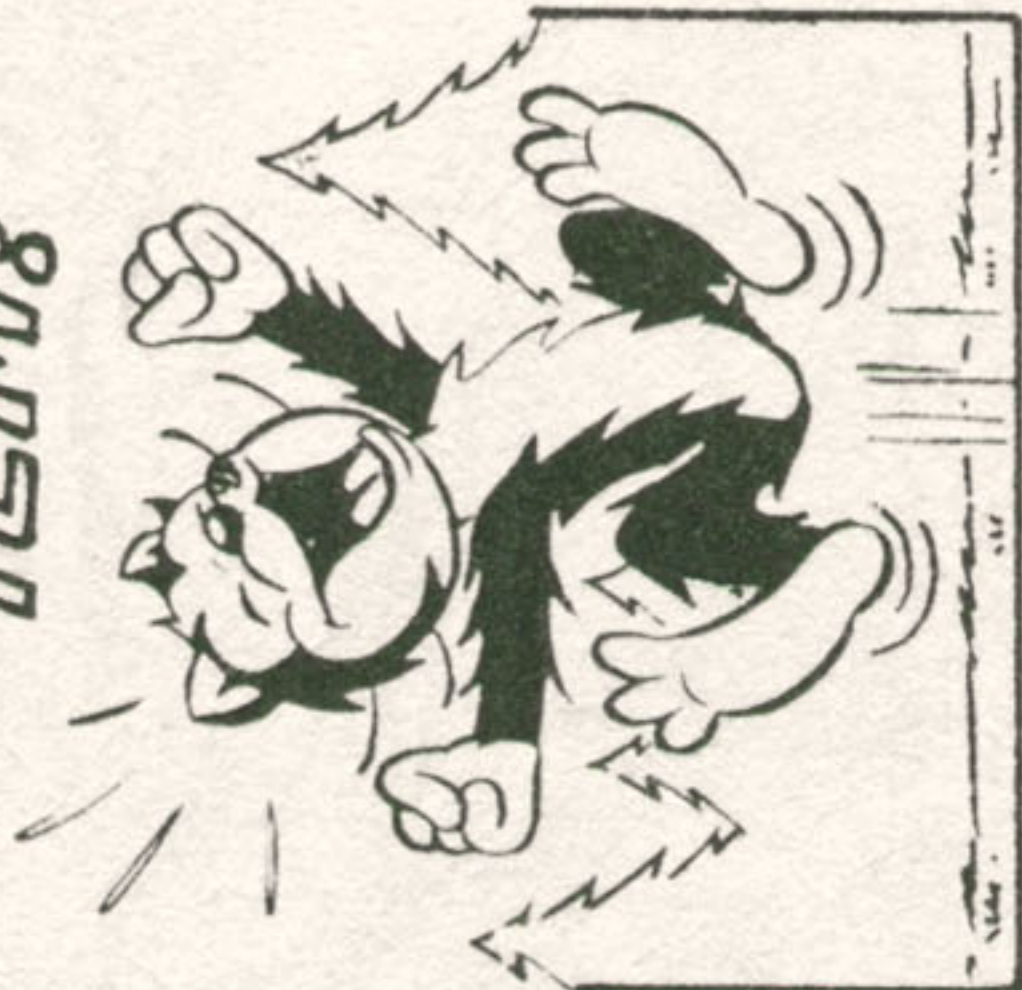
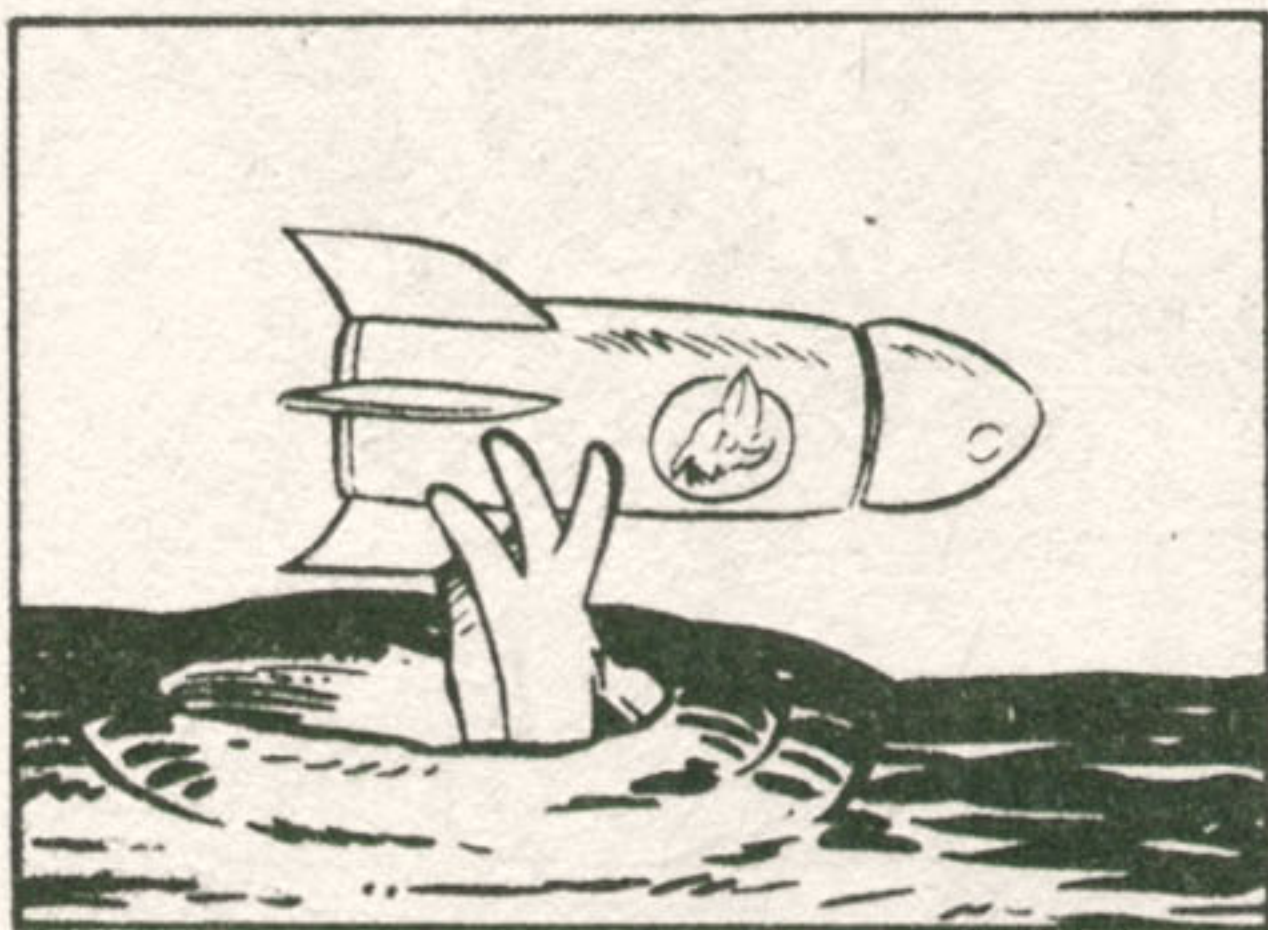
Próbálok
nekem valaki
az erdő nyugalmá-
ról beszélni...

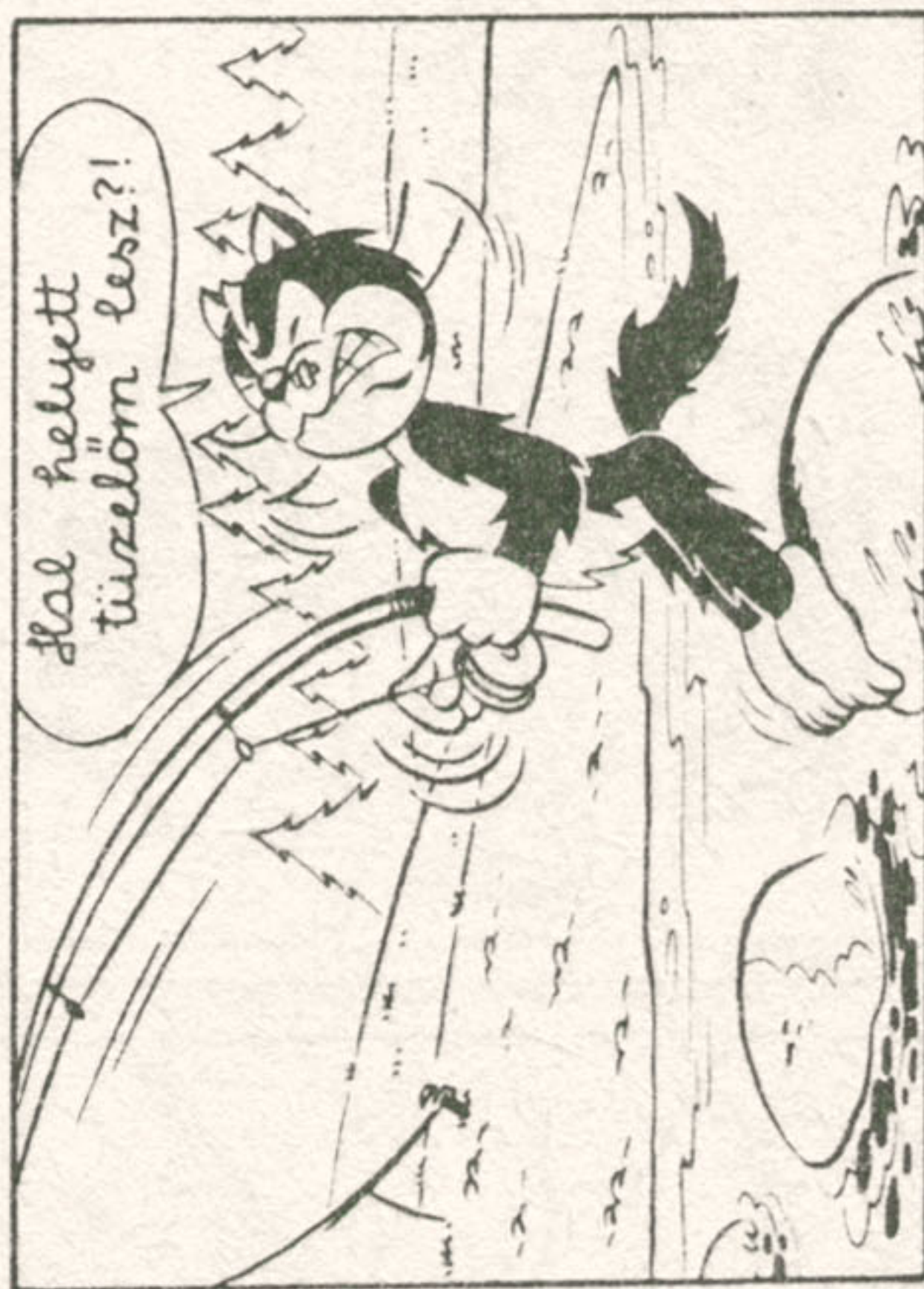
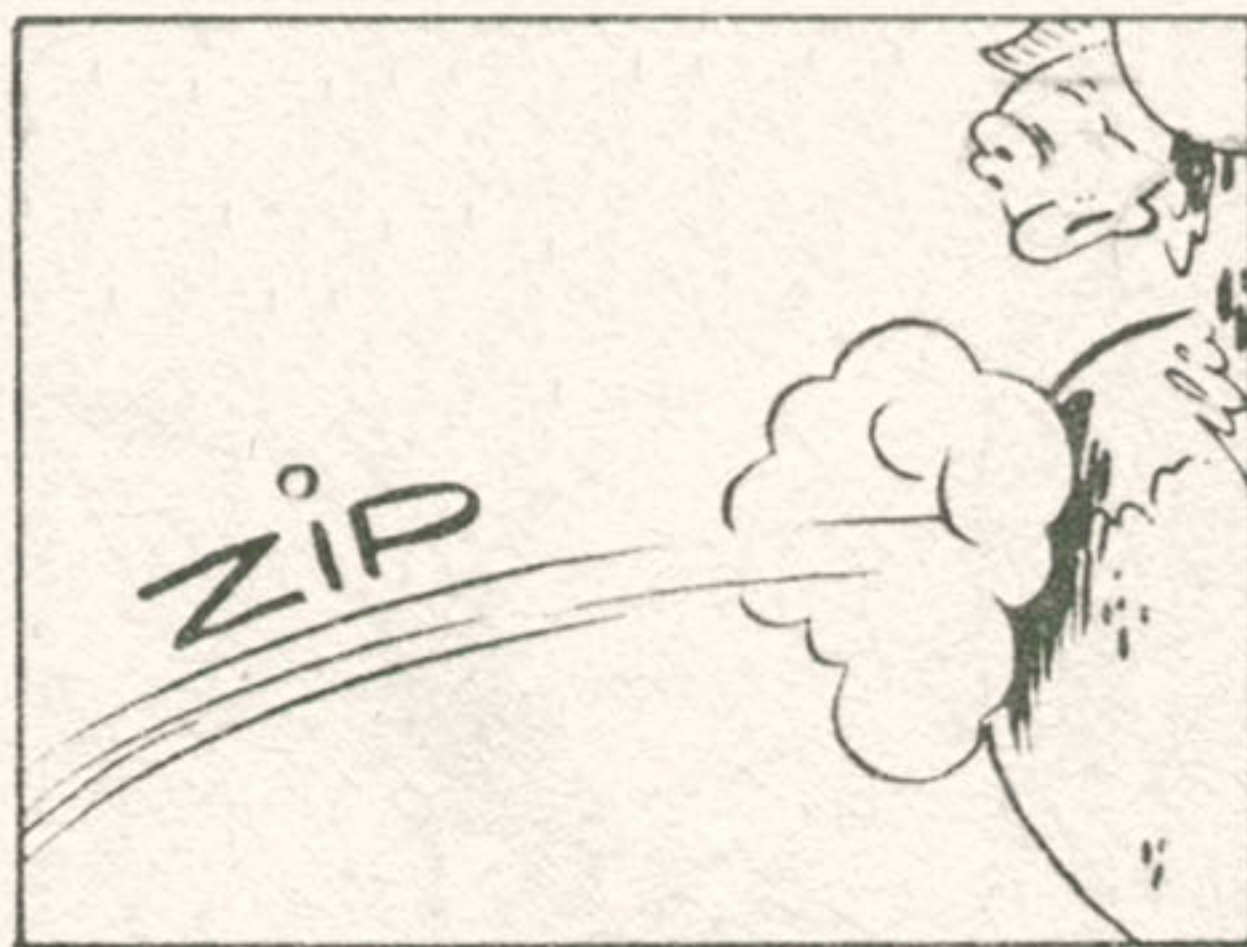
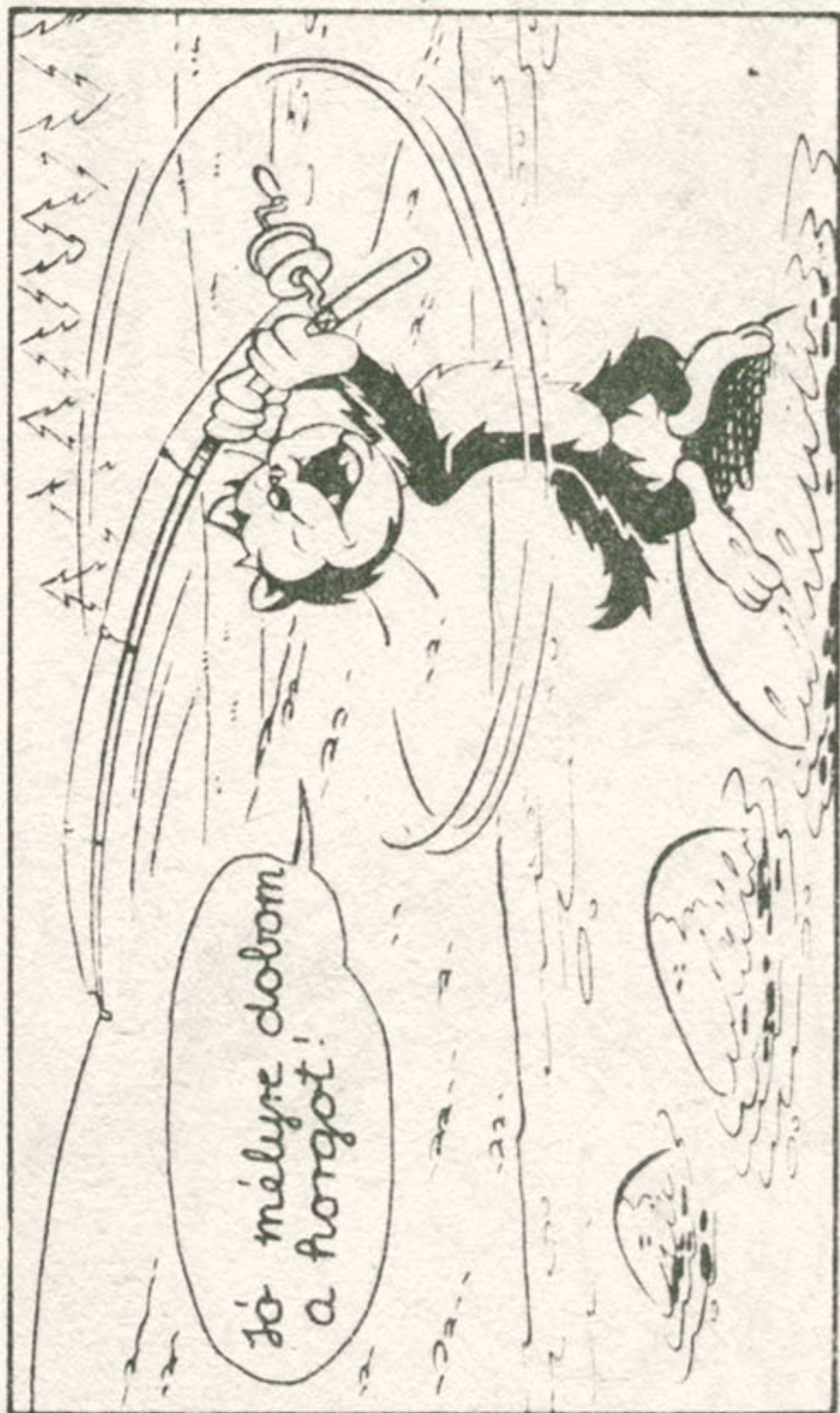

...ÉN GYŐZ-
TEM!

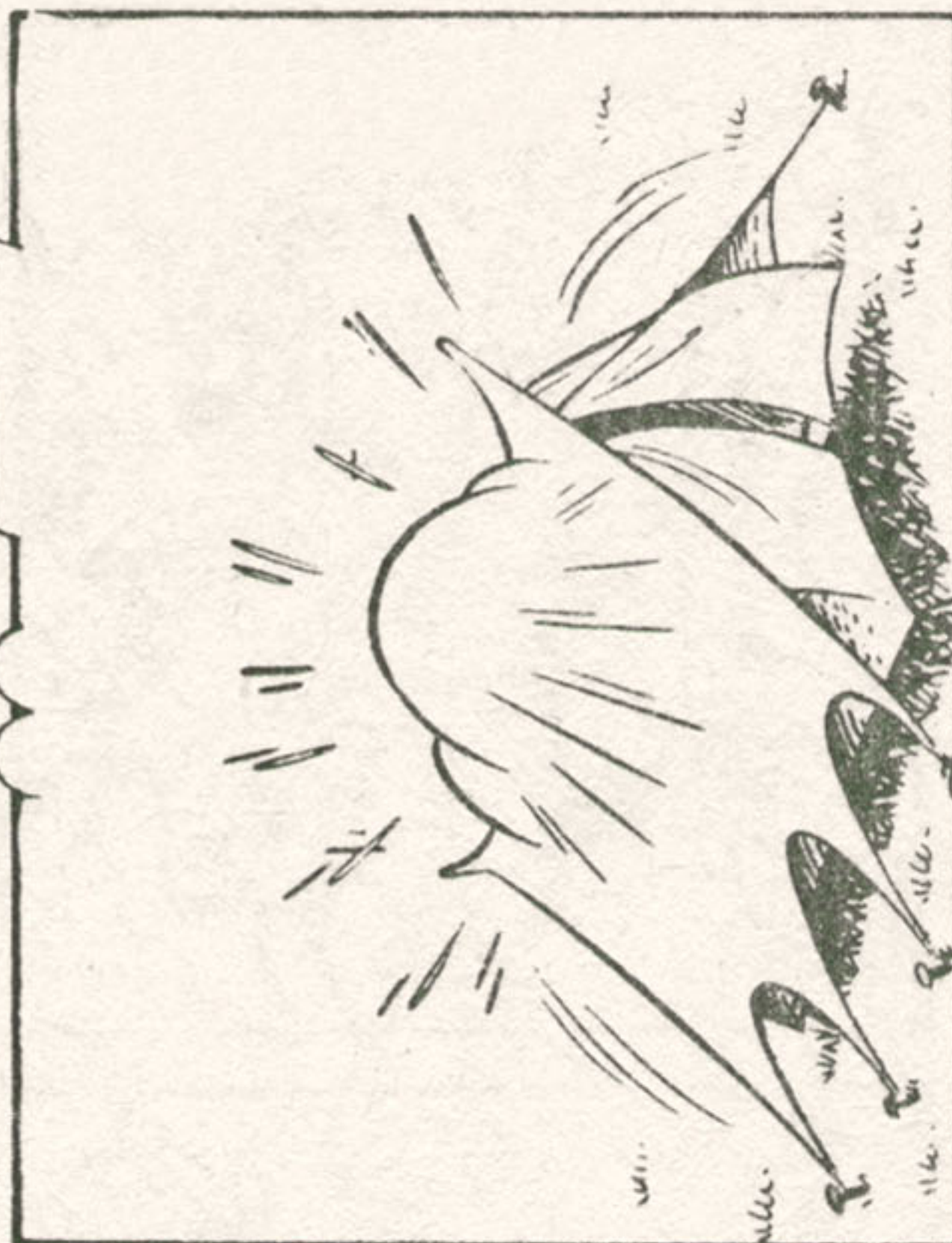
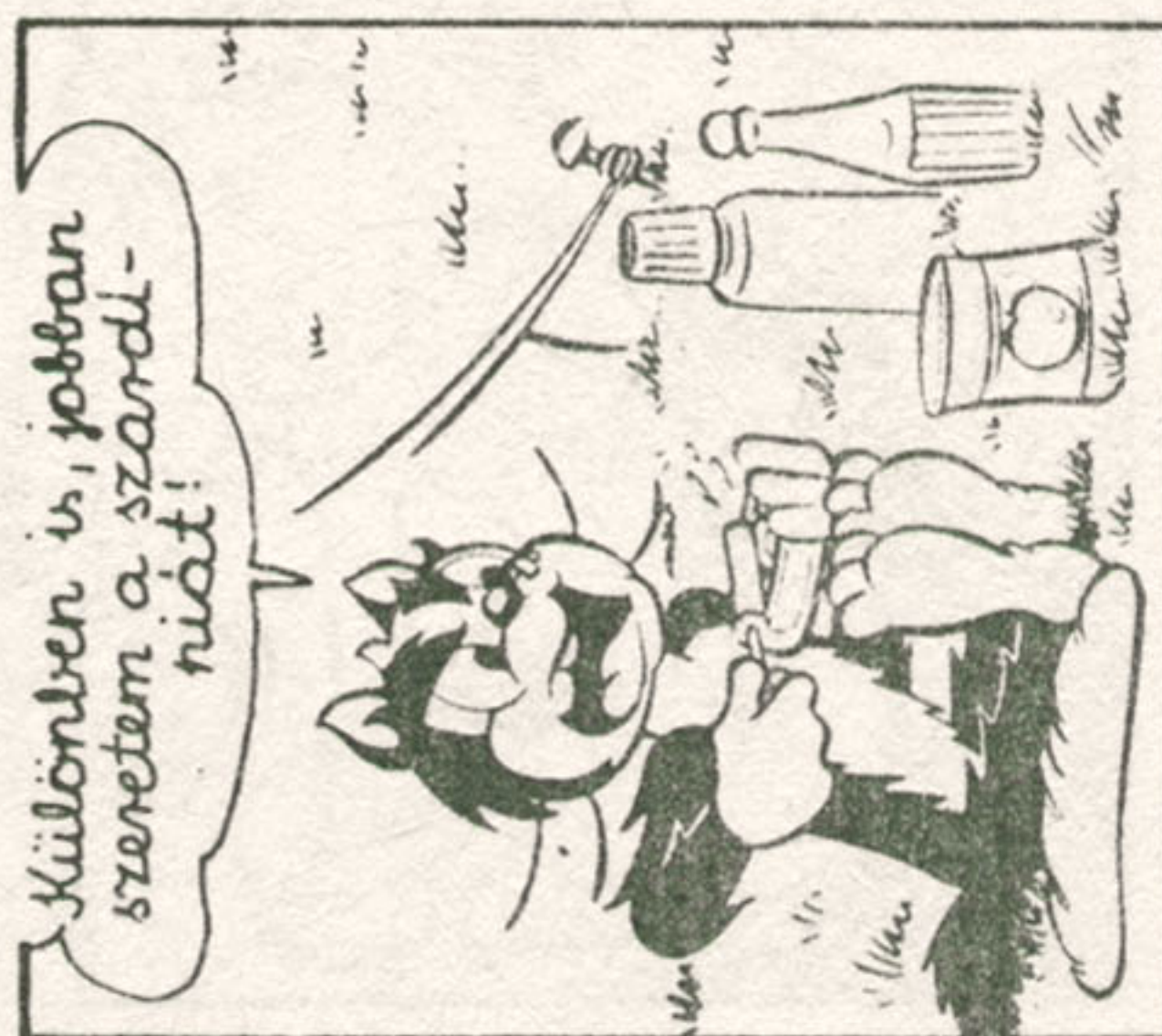
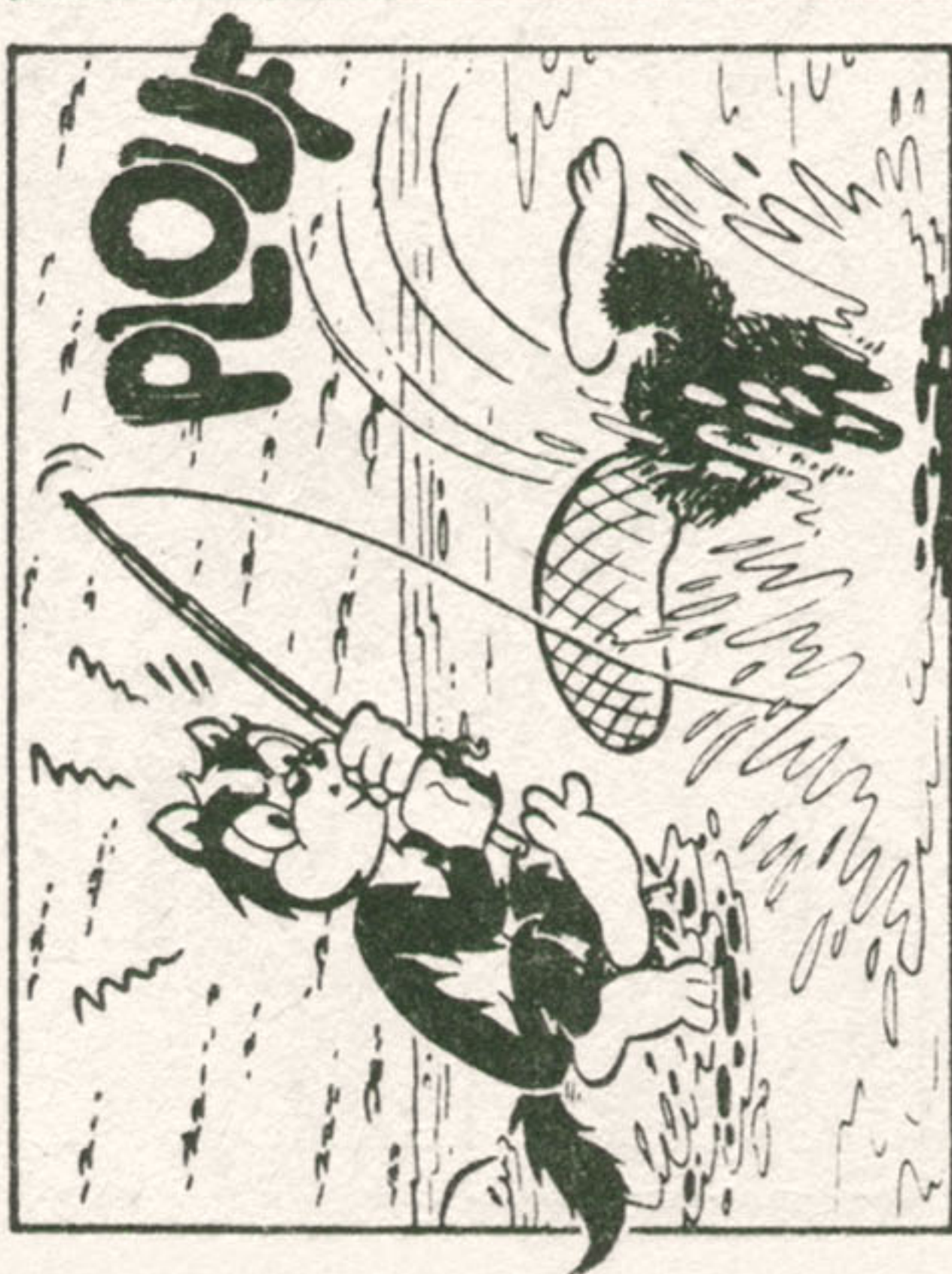

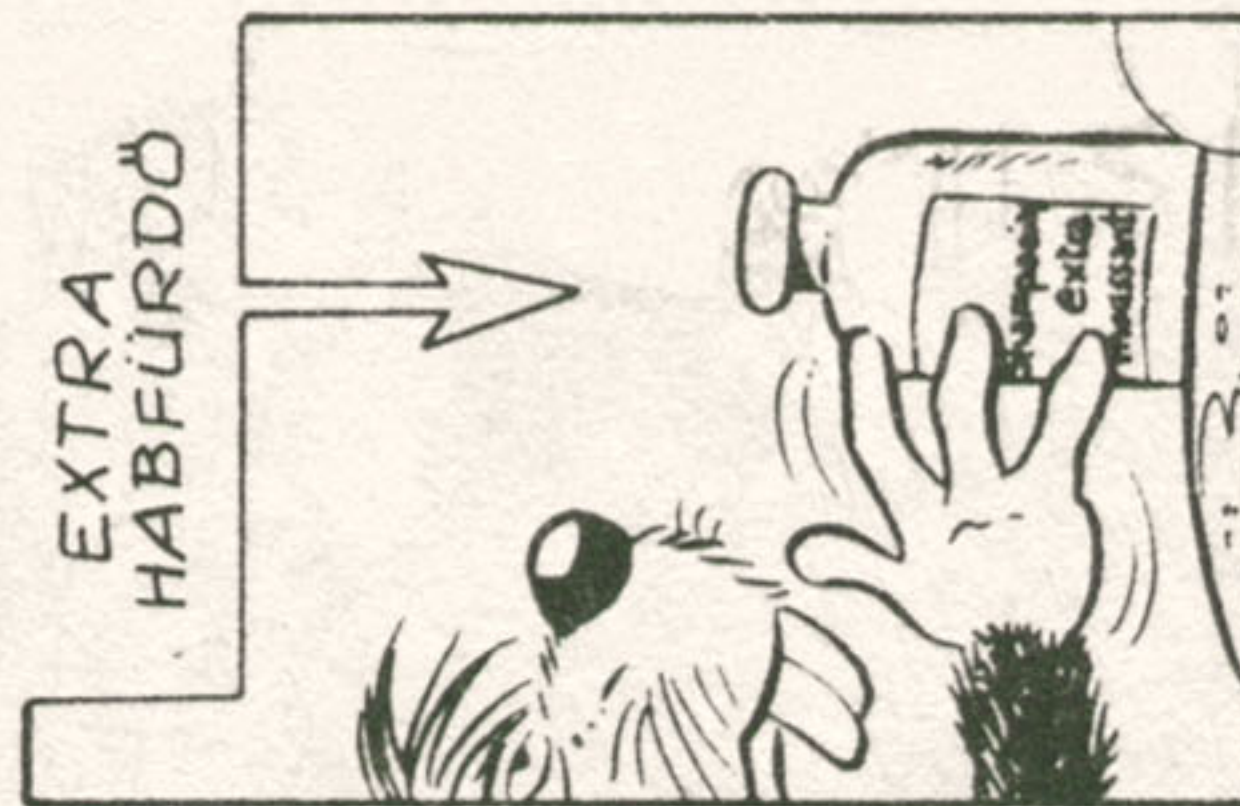
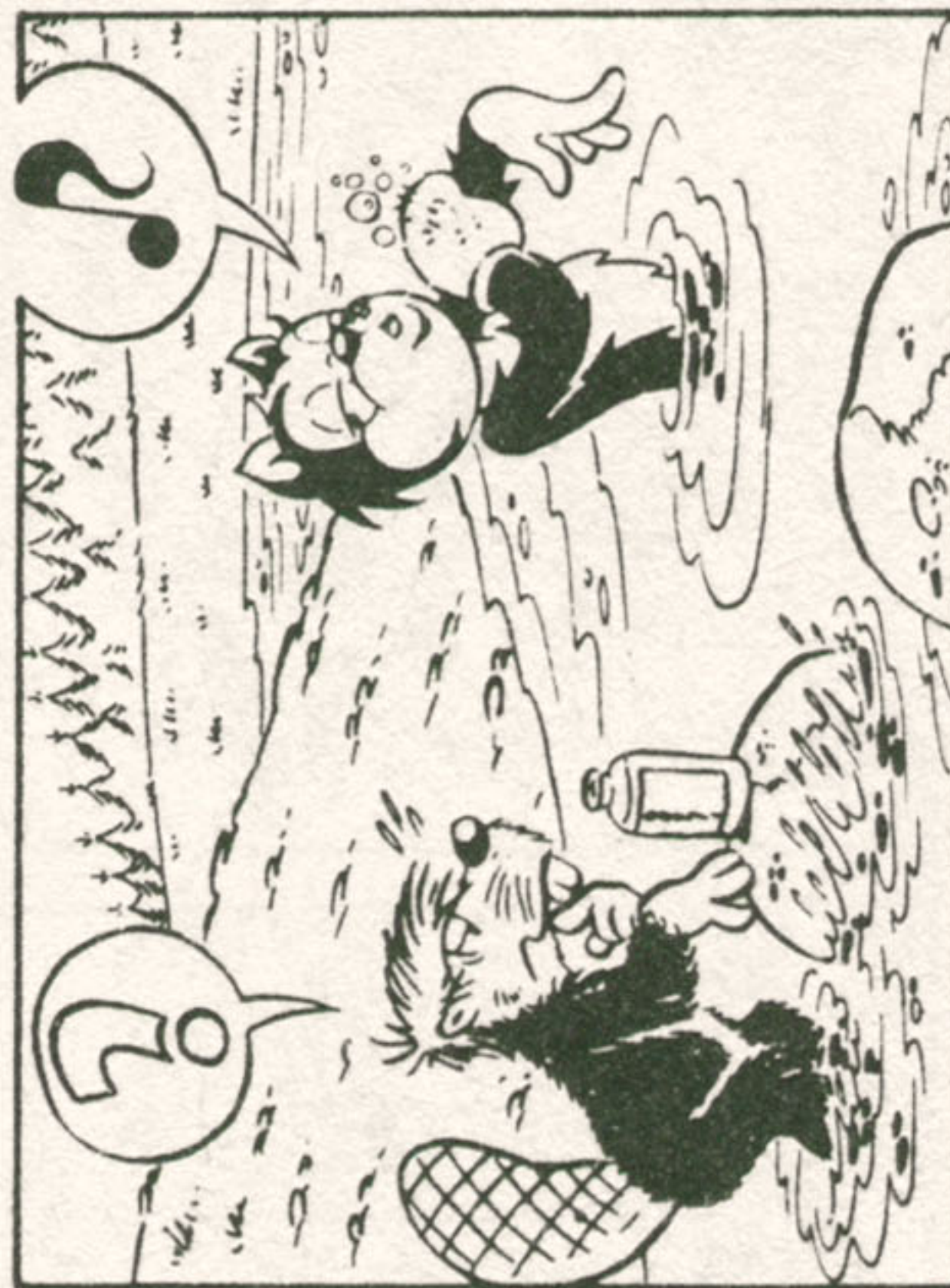
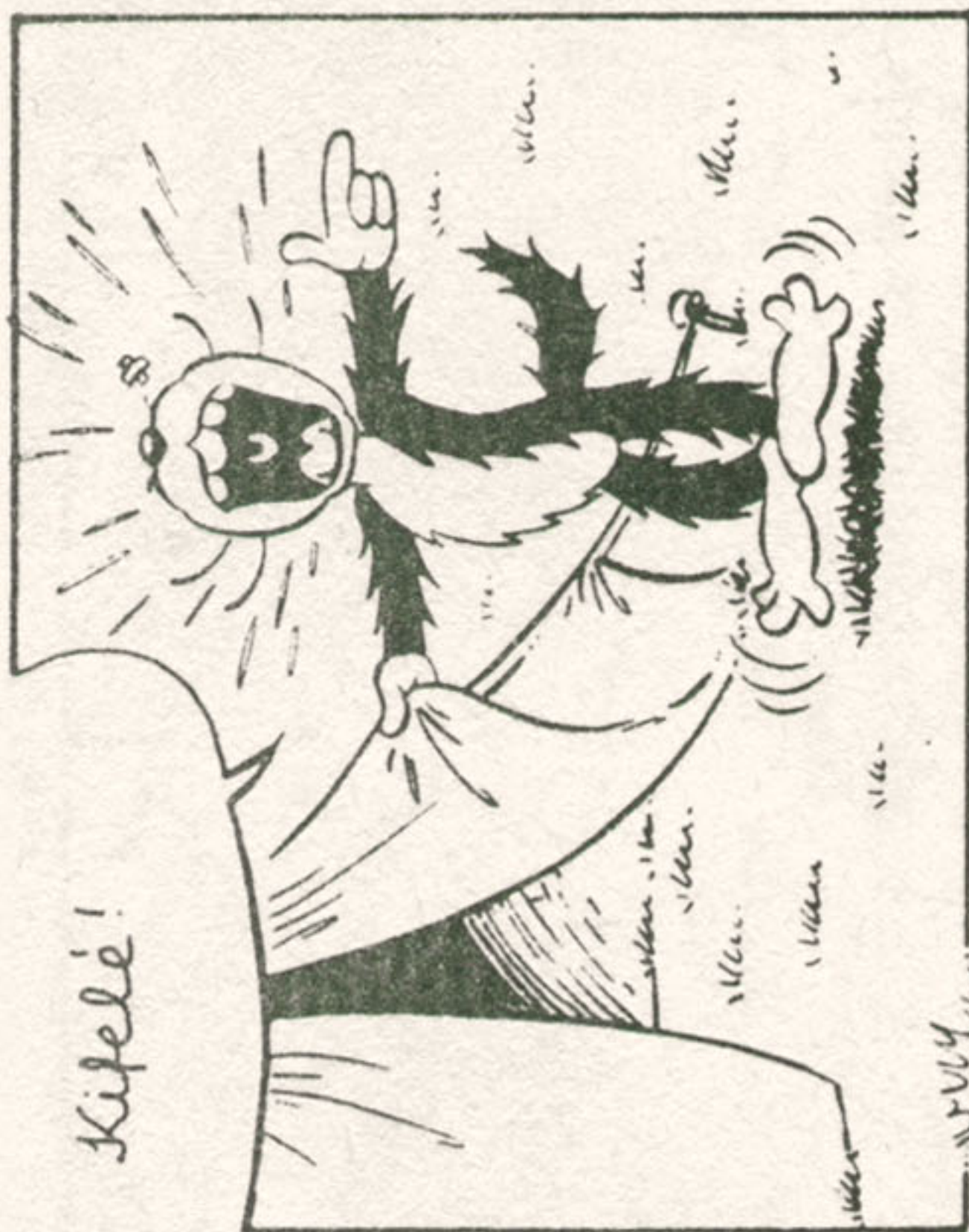
Inkább horgászok.
Az jó az idegeknek!

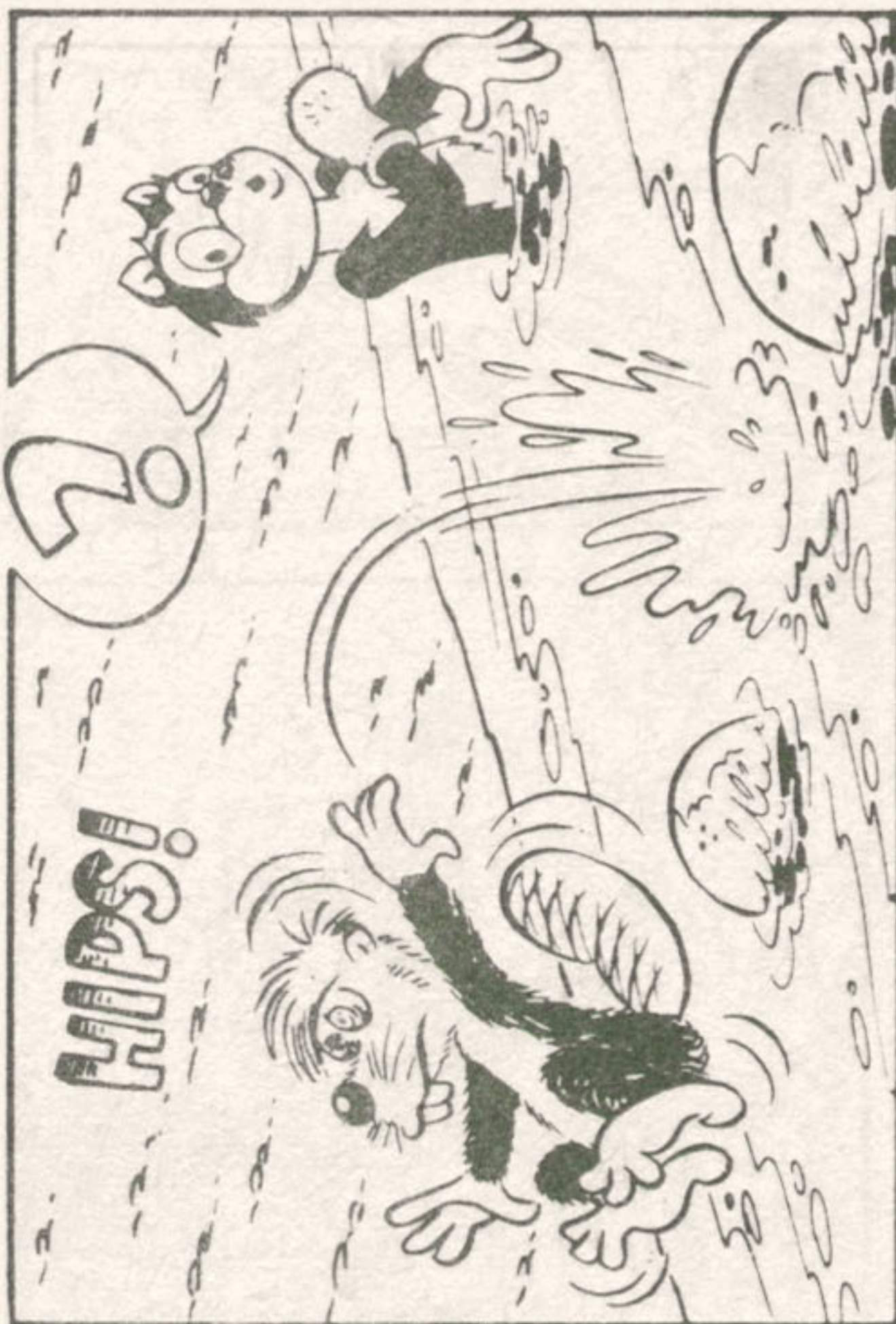
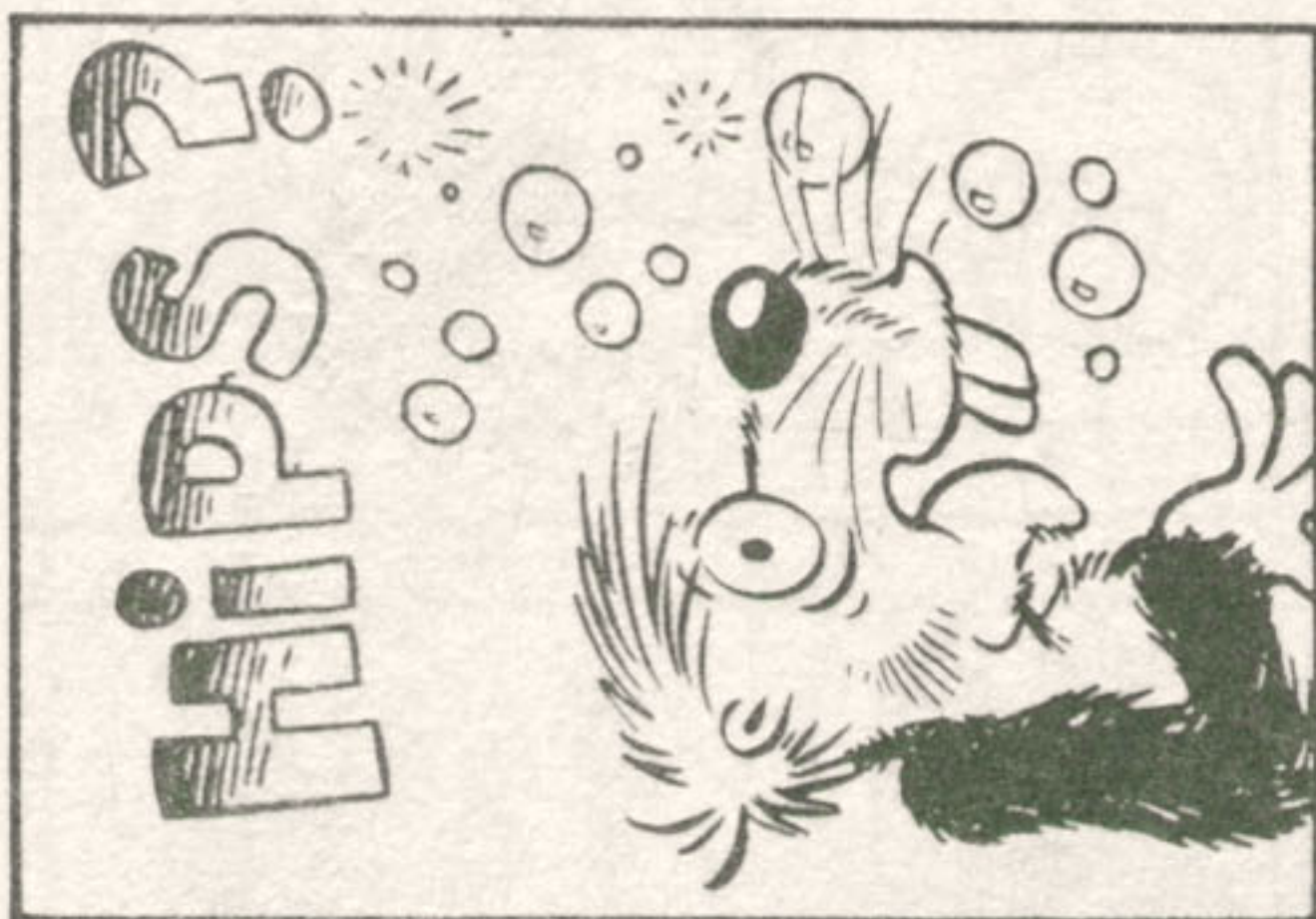

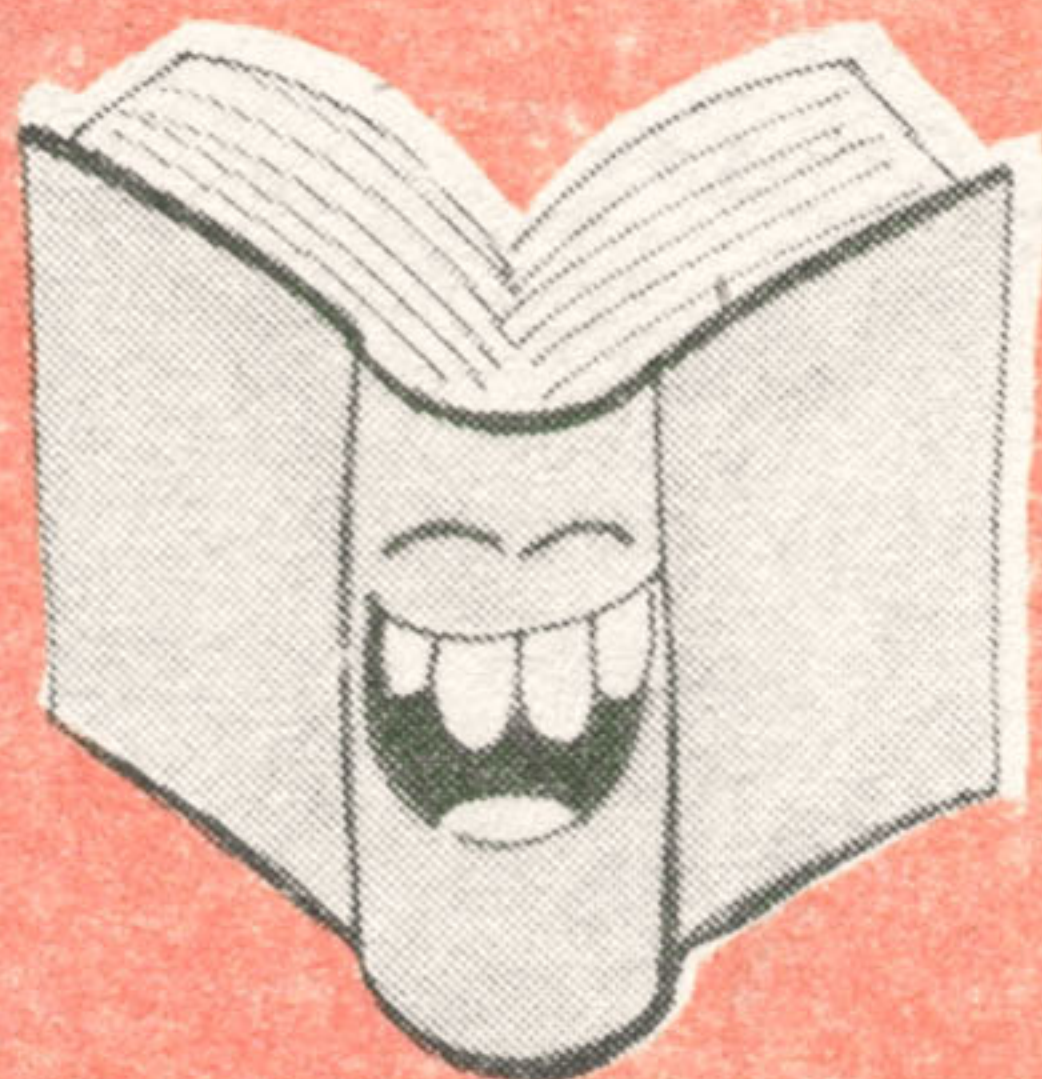

Egyébként ez is nihenés! Nézem a tájat, vizz a viz, teljes nyugalom...

NEVETŐ lexikon

RÉSZLETEK
TIMAR GYÖRGY
AZONOS CÍMŰ
KÖNYVÉBŐL

Aljóska: Jövendőmondókhöz beosztott tanuló.

Bakafántos: Gyalogos katoná Hannibál seregében, amely két fegyvernemből állt: elefántosokból és bakafántosokból.

Barkácsoló: A fűz virágzatából háztetőt készítő ezermester.

Éremtan: Tantárgy a Testnevelési Főiskolán. Háromrészes dobogóról adják elő.

Folyó hó: Természeti tünemény. Hirtelen tavaszi fölmelegedéskor tapasztalható a hegyekben.

Fosztóképző: Tengerihántásra fölkészítő szakiskola.

Fúvósötös: A legjobb jegy a zeneakadémia trombita szakán.

Gibic: A legkíváncsibb madár. Érdekes meteorológiai jelenség, hogy valahányszor megszólal, nyomban kitör a vihar.

Gomolya: Báránnyfelhőből készült túró.

Horgolás: Hangos bóbiskolás kézimunka fölött.

Iskola: A legkevésbé üdítő kólaféle. Előnye, hogy a diákok mindjárt a tudást is magukba szívhatják belőle.

Kenyeres pajtás: Sütőipari tanulók újságja.

Korrepetálás: Az a jelenség, amikor egy nő két egymást követő évben ugyanazt az életkort vallja be.

Langaléta: Sportoló, aki hosszútávú növésben versenyez.

Magolás: A szemezés folytatása a tanulni vágyó tyúkoknál.

Melódiák: Ipari tanuló (könnyű melódiák: könnyűipari tanuló, nehéz melódiák: nehézipari tanuló).

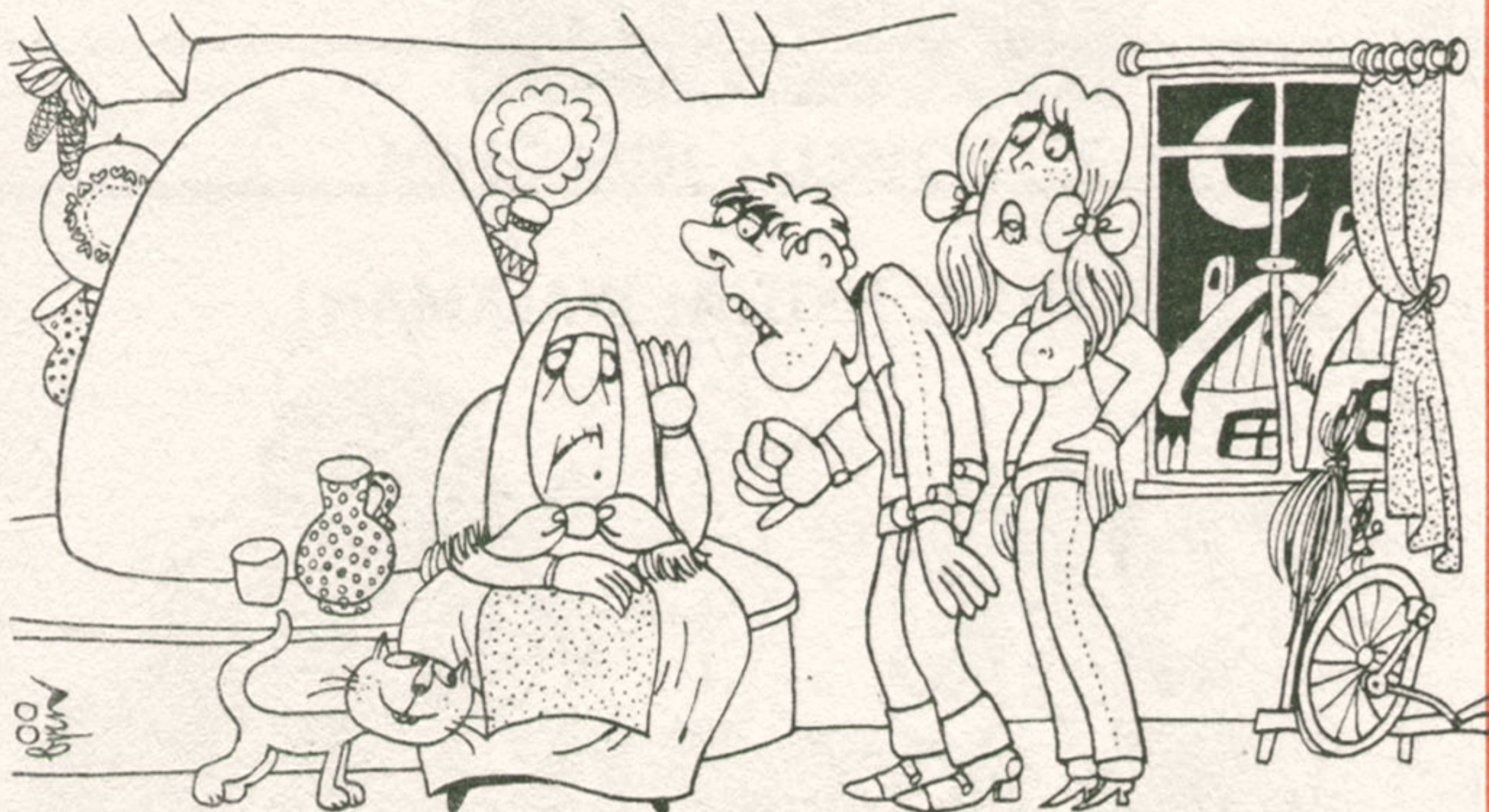
Melodráma: Tragikus dal arról, hogy dolgozni kell. (A munkadal ellentéte.)

Pacsmagol: Tankönyvből biflázva tanul festeni.

Tréfa: Annyira nedves tüzelő, hogy azon már csak röhögni lehet.

Zsupsz: Ragályos gyermekbetegség, melybe igen könnyű beleesni.

Változnak az idők

— Nem a fonóba megyünk, nagyanyó, hanem a diszkóba!

NAPÓLEON

DÍSSZEMLE

A TITOK NYITJA: WALKMAN!

SZÁMŰZETÉSBEN

III. NAPÓLEON

MINŐSÉGI ELLENŐRZÉS

1

2

3

JELMEZTERVEK

I. rész

(Juliskáék otthona. Juliska édesanyja egy karosszékekben varrogat. Jön a szomszéda zszony.)

Szomszédasszony: Á... á! Szóval varrogatunk, varrogatunk. Hiába, van akinek jól megy.

Anya: Ugyan már Sárikám. Hiszen megszakadok! Tudod, te, mit jelent az, ha valakinek a lánya fellépésre készül?

Szomszédasszony: Csak nem? Hát ez óriási. És mégis, mit jelent?

Anya: (mereng) Óh, azt nem lehet elmondani. Tudod a Nyakigláb boszorka című mesejátékot adják elő néhány nap múlva. Csodálatos lesz!..

Szomszédasszony: (Ő is mereng) Ah! A Nyakigláb boszorkát. Gyönyörű történet. Még felnőtt koromban is végigbögtem néhányszor. A jó-ságos tündér..., a világszép

királylány... Mondd, mi lesz a Juliska?

Anya: (csillogó szemmel) A boszorka!

Szomszédasszony: (magához tér) Értem. De miért kell ezért megszakadnod a munkától?

Anya: Mert úgy döntött az őr, hogy mindenki maga készíti el a jelmezét. Így aztán... én is magam készítem.

Szomszédasszony: Hát... akkor nem is zavarlak tovább. Viszont néhány napra elkérném a cseresznyemag szipolyozódat. Neked most úgysem lesz időd cseresznyemagot szipolyozni.

Anya: Vidd csak, Sárikám! De remélem, eljössz majd az előadásra?

II. rész

(Ugyanott. Az anya éppen vizes celofánt rak egy csomó kisebb-nagyobb befőttesüveg-

re, amelyekben nincs semmi. Közben dudorászik. Jön a szomszédasszony.)

Szomszédasszony: Tudod, nem akarlak zavarni, csak visszahoztam a szipolyozót, mert... Irgalmas isten, mit művelsz te itt?

Anya: Láthatod. Celofánt rakok befőttesüvegekre.

Szomszédasszony: De hiszen azok a befőttesüvegek... üresek!

Anya: (a térdét csapkodja a nevetéstől) Ha-ha! Jól is néznénk ki, ha lenne bennük valami! Még ilyet. Teljesen használhatatlanok lennének.

Szomszédasszony: Nem értem. Hiszen a befőttesüveg arra való...

Anya: Hogy doboljanak rajta. Figyelj csak! (Elővesz két kötőtűt, és énekelni kezd, mi-

közben a lezárt befőttesüvegeken veri hozzá a taktust.) Na? Csak nézel, mi...?

Szomszédasszony: (gúnyosan) Más látástól vakulásig vonja az igát, te meg itt bohóckodsz...!

Anya: (hűvösen) Pardon. Azt hiszem, már említettem, hogy fellépésre készülünk.

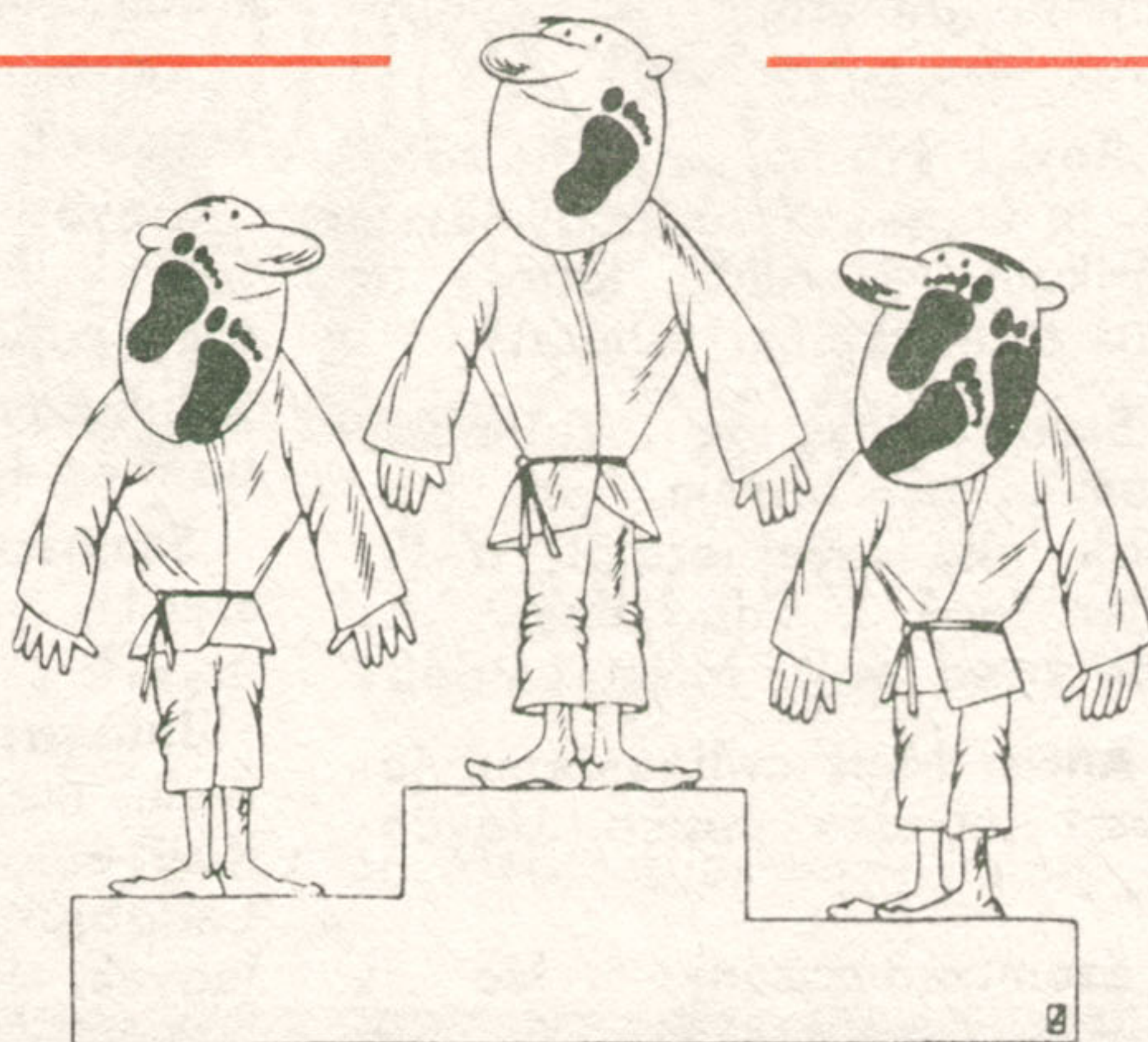
Szomszédasszony: Csak nem akarsz te is fellépni?!

Anya: Hagyd az éretlen vicceidet, Sárrikám. Ezt a hangszer természetesen Juliskának készítem.

Szomszédasszony: Jellemző. Az én időmben még nem dobolt a Nyakigláb boszorka befőttesüvegeken.

Anya: A nyakigláb micso-da...? Ja, hát nem mondtam? Az őrs mégis inkább népi együttest alakított. Saját ké-

HELYEZÉSEK

szítésű hangszerekkel lépnek majd fel.

Szomszédasszony: Vagy úgy! Bizonyára óriási sikerük lesz. Most viszek egy csipetnyi ápokát a pirított articsókámhoz... De az előadáson ott leszek!

III. rész.

(Ugyanott. Az anya tervezget valamit egy papíron. Jön a szomszédasszony.)

Szomszédasszony: Ő... ő... szeretném kölcsön kérni a pirók loccsantódat, mert ma loccsantott pirók lesz a vacsora.

Anya: (fel sem néz, tervezget tovább.)

Szomszédasszony: (leül vele szemben, és egészen közel hajol) Mondom loccsantott pirók lesz a vacsora!

Anya: Há-há... Mi van? Ja, te vagy az? Jó, hogy jössz, Sárrikám. Mondd, láttál te már csillagszemű juhászt?

Szomszédasszony: (tűnődik) Nem... azt hiszem nem. Ha csak húsz évvel ezelőtt a Pipitér Jocó..., de nem. Az balhátvéd volt. Miért kérded?

Anya: Mert csillagszemű juhászt tervezek éppen. Ugyanis...

Szomszédasszony: Ne is folytasd, mindent értek. Az

Argala őrs végül mégis úgy döntött, hogy a Hányaveti kánya lánya című bábjátékokat adják elő, saját készítésű bábuval. Hm. Sajnos, ebből az következik, hogy ma mégsem lesz loccsantott pirók vacsorára.

Anya: Hogy érted ezt?

Szomszédasszony: Egyszerű. A csillagszemű juhász elkészítéséhez okvetlenül fel kell használnod a pirók loccsantódat. Figyelj csak!

(Lázasan terveznek tovább. Kis idő múlva Juliska ront a szobába.)

Juliska: Csókolom!

Anya: Szia, szia! Mindjárt készen vagyunk.

Juliska: Mivel?

Szomszédasszony: Hát a csillagszeművel.

Juliska: Tárgytalan. Népi táncokat fogunk előadni.

Anya: Megörülök. Honnan vegyek én most neked népi táncos-ruhát?

Juliska: Nem gond. Pulcsi-ban és farmerban lépünk fel.

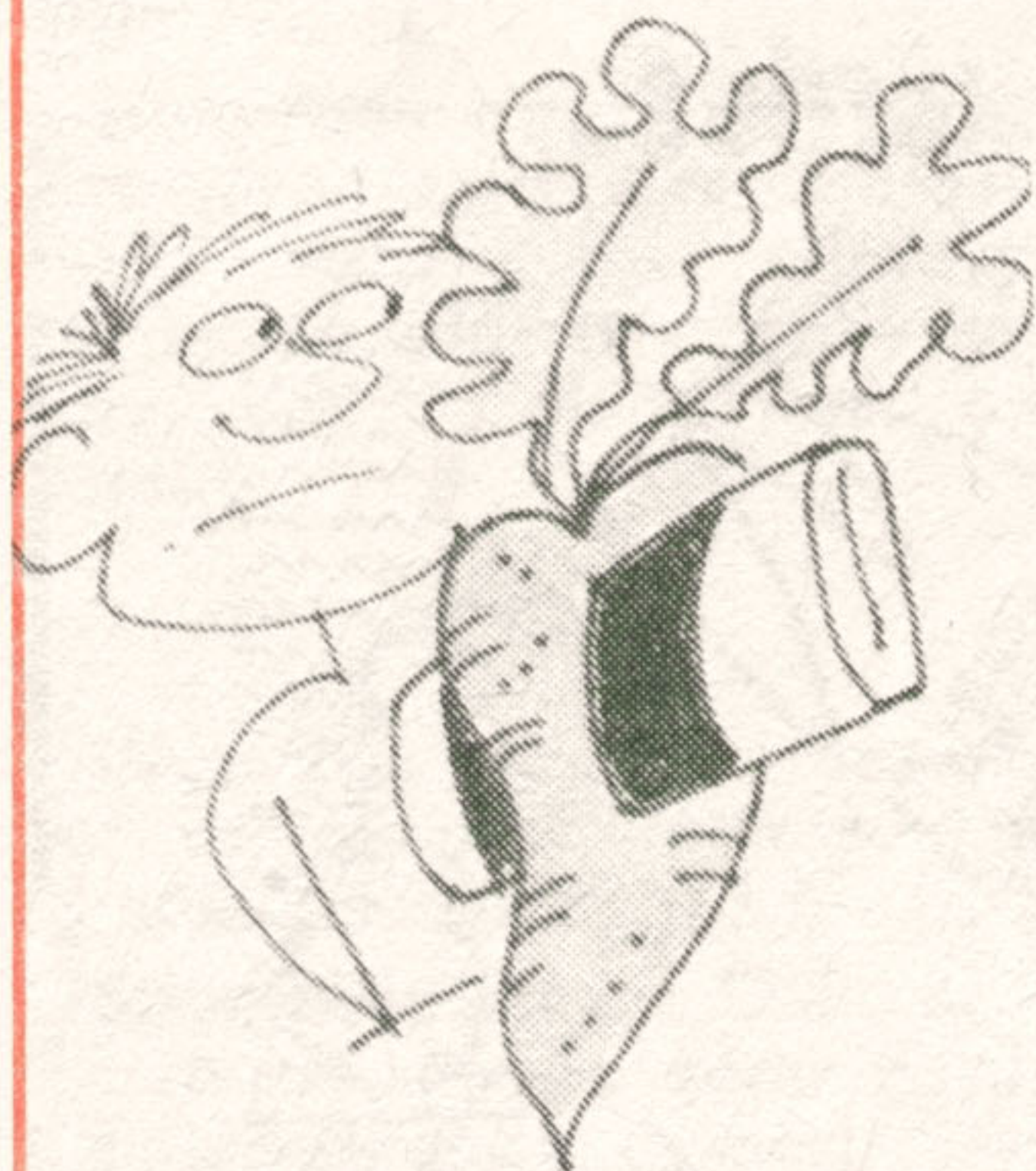
Szomszédasszony: No hiszen! Miféle népitánc lesz az...?

Juliska: Szving, bugi-vugi-rock, meg ilyesmi. Lebbencs Kati elhozza a magnót, aztán bedobjuk magunkat. Akármilyenek, ha nem táncoltatjuk meg a tanári kart is!

Nézőpont kérdése

— Téved, uram. Hamarosan látni fogja, hogy igenis ennivaló asszony a felesége.

TEJCSOKI – RETEKKEK

Mint hajdanán tanultuk, a kalória az a hőmennyiség, mely 1 kg víz hőmérsékletét 14,5 C-fokról 15,5 C-fokra emeli. Jóságos ég, de szép is volt...!

Azért csak volt, mert jött a SI mértérendszer, és áttértünk a Joule-ra. Az átszámítás persze semmiség: $1 \text{ kcal} = 4,186 \cdot 10^3 \text{ erg} = 0,427 \text{ Kpm}$

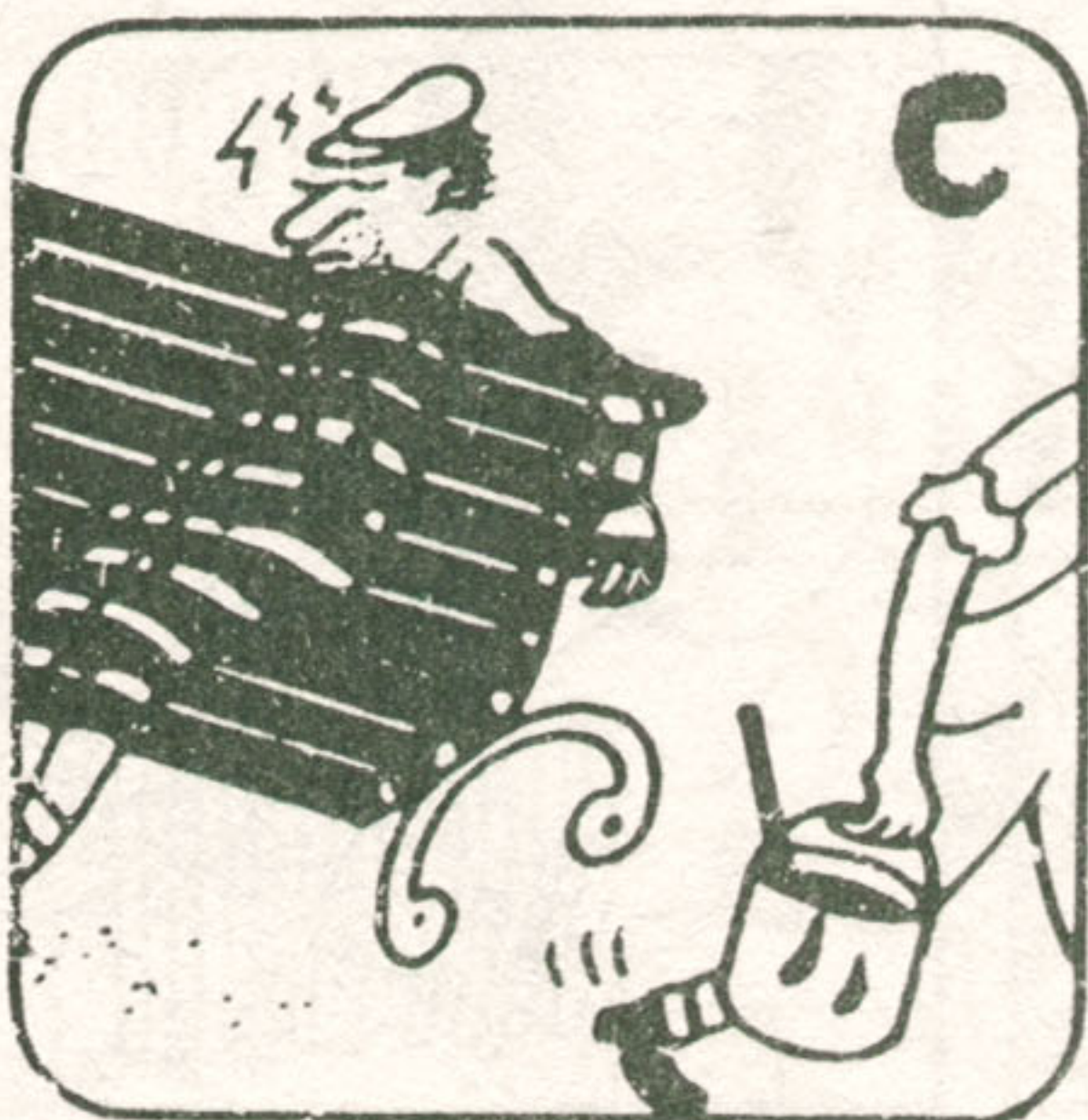
— 4,186 KJ (joule). Mint tudjuk...

Nézzük például az étkezést: egy vajas zsemle szalámival: 1 dkg vaj — 303 kJ, 2—3 szelet téliszalámi — 648 kJ, a zsemle az 147 kJ, vagyis összesen 1098 kJ. Ez régen 261,4 Kcal-nak felelt meg. Akkor azt mondtuk, hogy aki fogyni akar, ne fogyasszon napi 1200—1500 Kcal-nál többet. Most ezt 4,2-del szorozva az, eredmény kb. 5—6000 kJ.

Mármost két db ilyen zsemle, fél liter sovány kakaóval 3600 kJ-t jelent reggelire. Egy szerény ebéd ennek a kétháromszorosa, és mindjárt jóval a tízezer fölött vagyunk, persze a vacsora nélkül.

Vacsora! Ha semmit sem eszünk, csak egy kevés tejfölt (1750 kJ) egy-két szeletke rozskenyérrel meg paprikával, az is további 3000 kJ-t jelent.

Ha az étkezések számát a normális napi ötre növeljük, és kevés gyümölcsöt, csokoládét, üdítő italokat is fogyasztunk, máris megjelenhetnek az első szerény, ám annál makacsabb zsírpárnák, amelyek aztán meglepően rövid

Rakd időrendi sorrendbe a rajzokat!

idő alatt jelentős váncosokká növekednek.

Ebben az esetben azonnal csökkentsük a kalóriát — pardon, a joule-t — és kezdjük el a szigorú diétázást. Elő az energiatáblázatot!

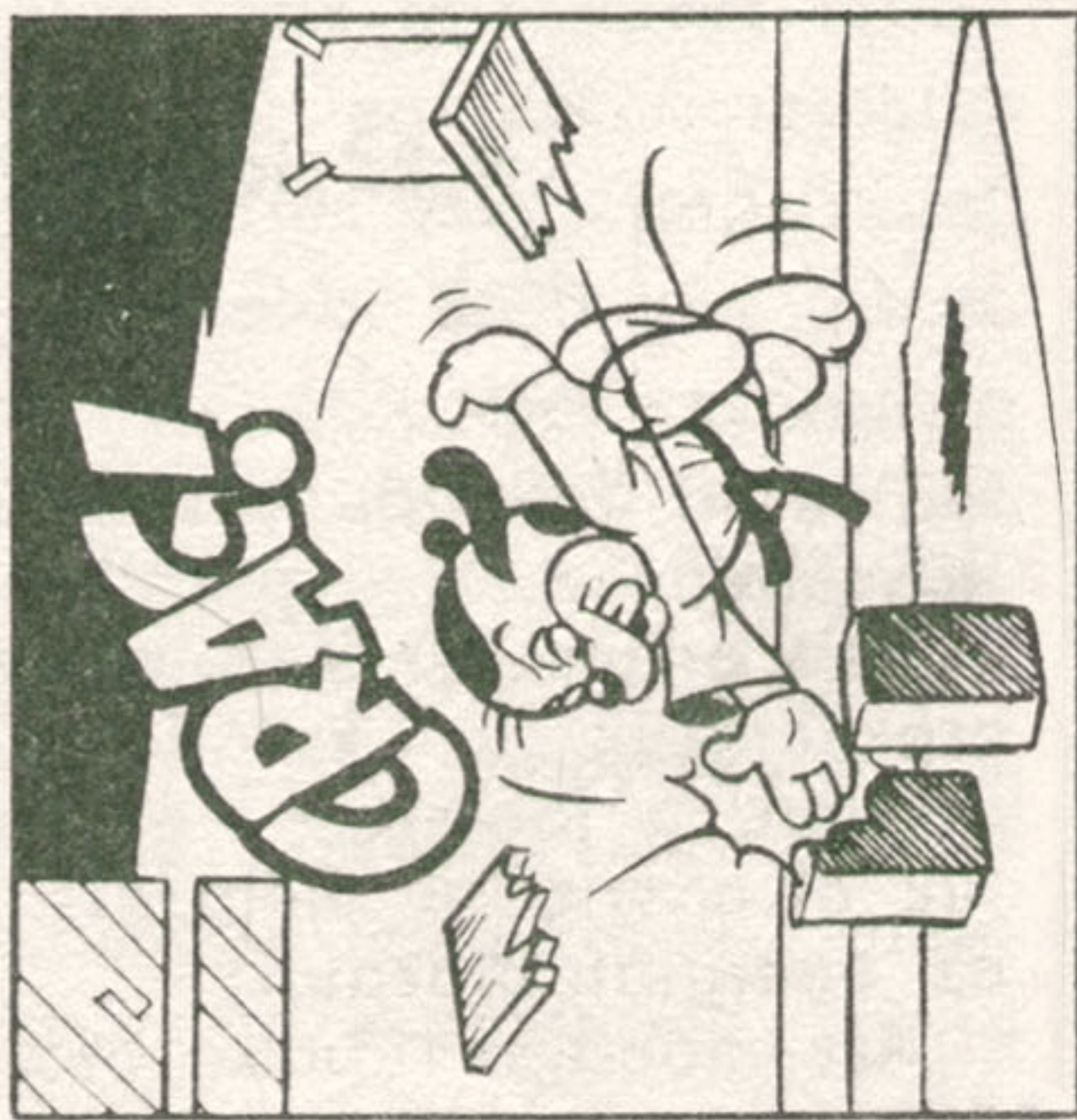
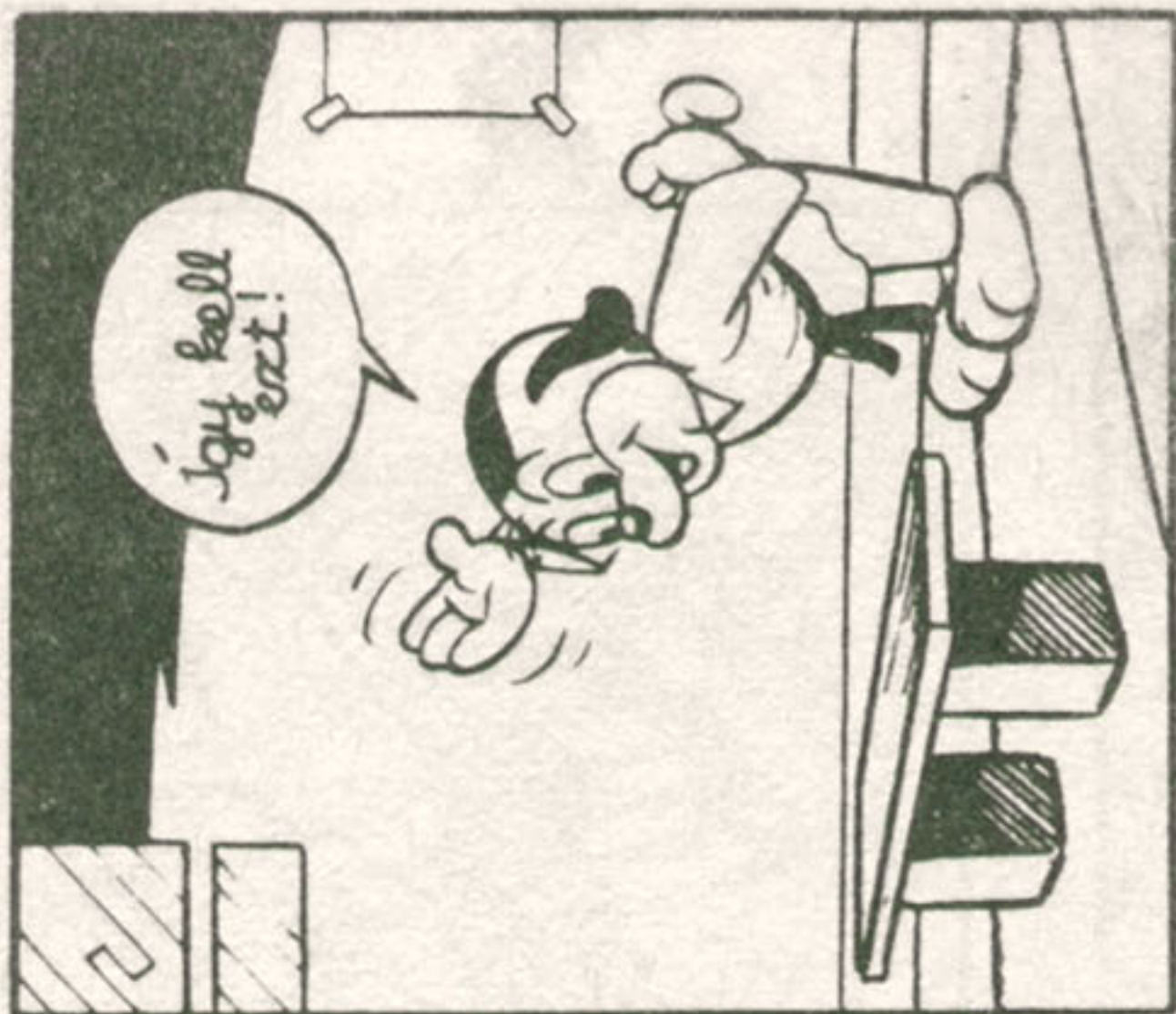
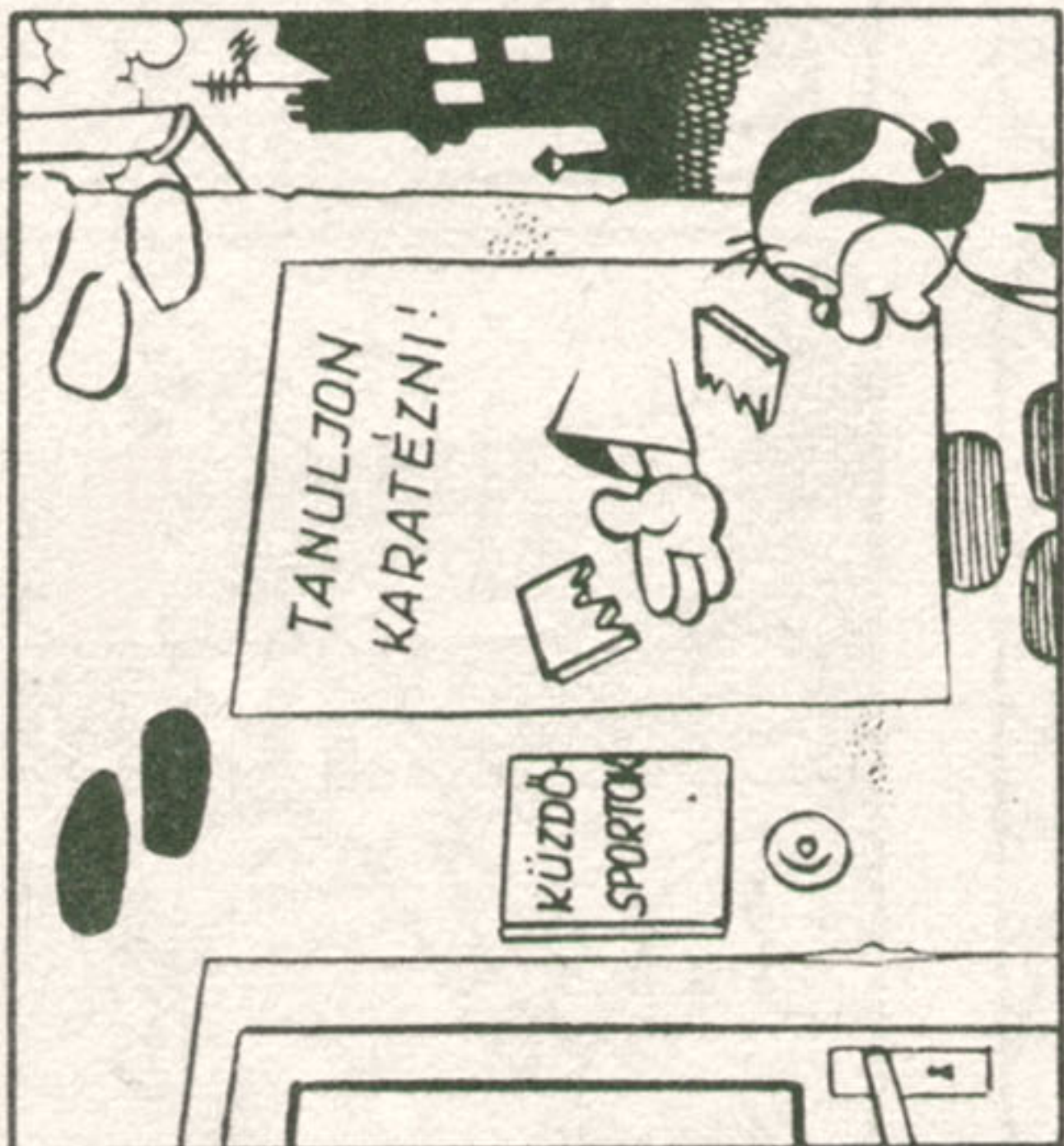
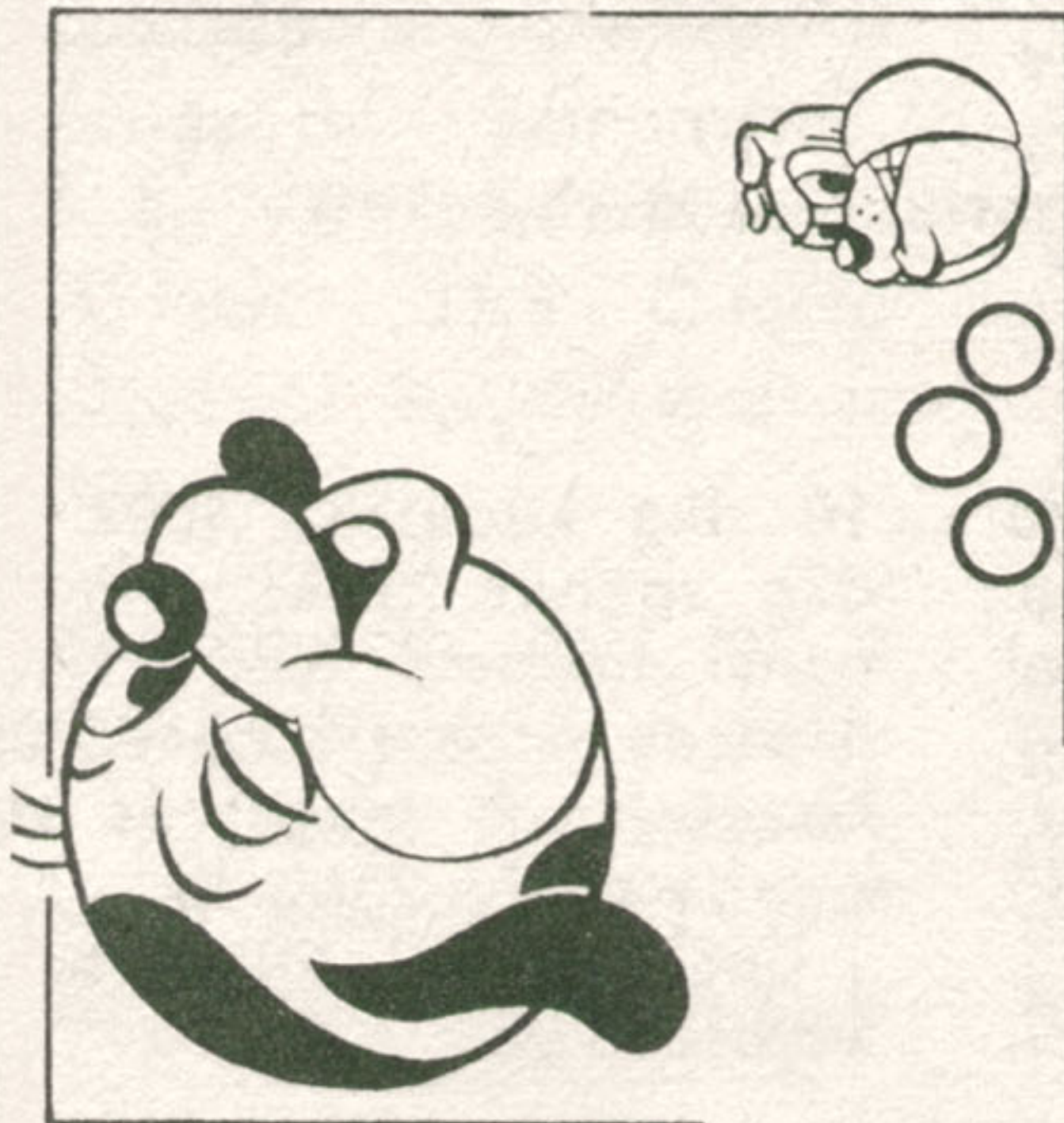
Azt mondja: briós 695 kJ,

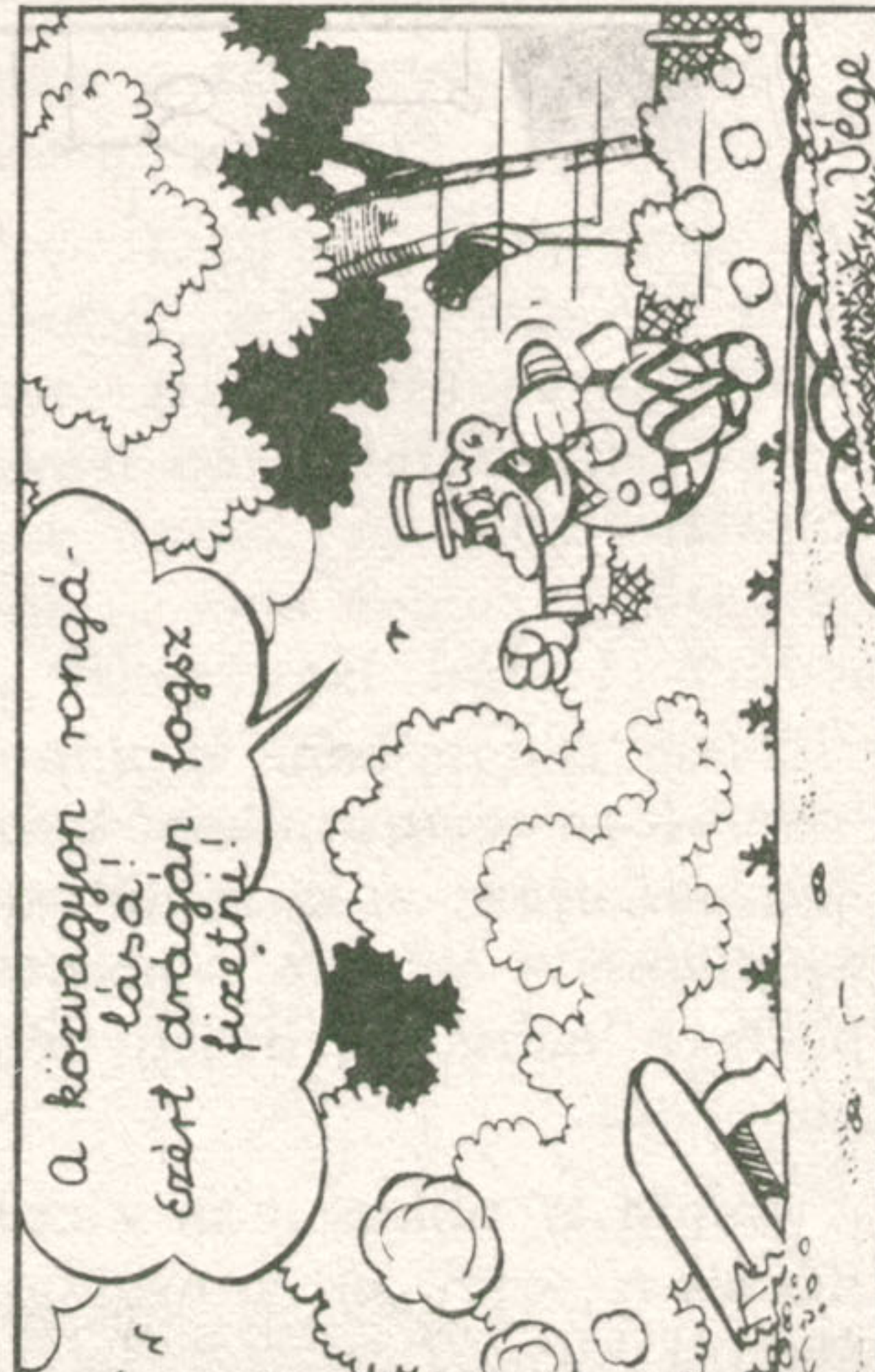
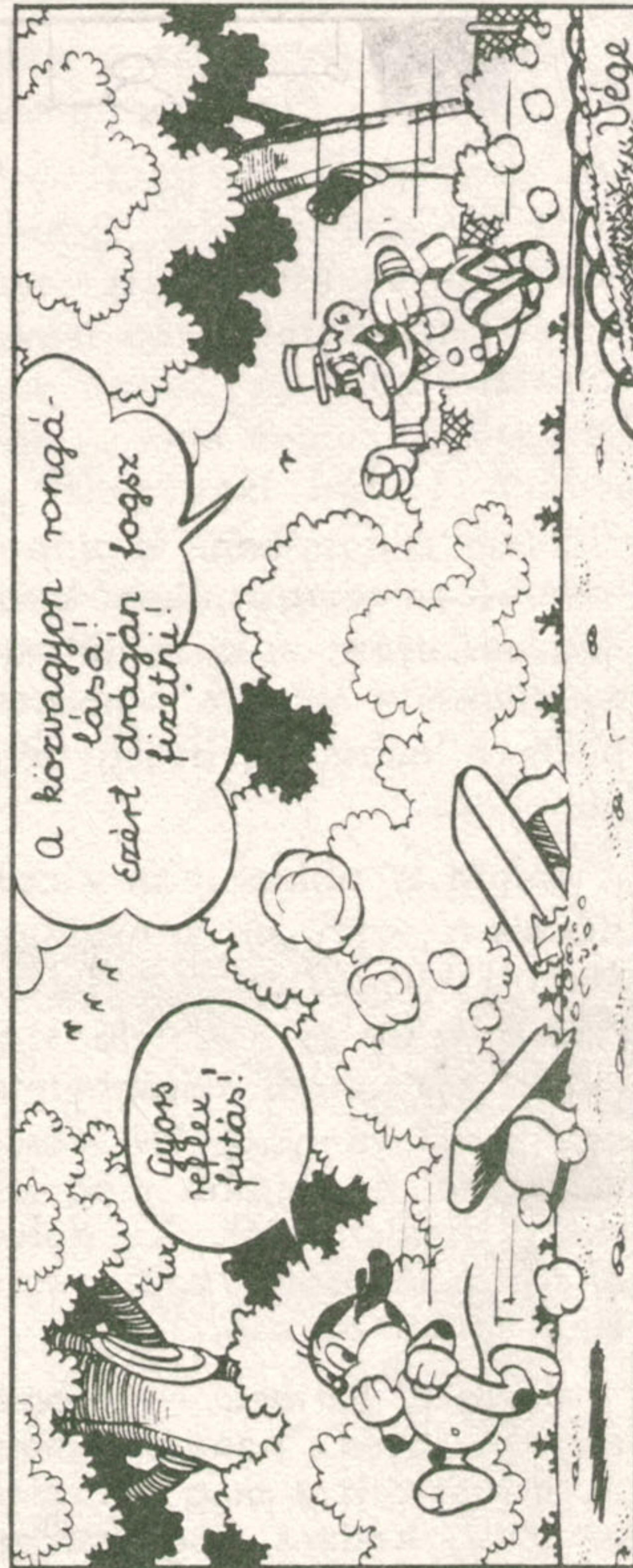
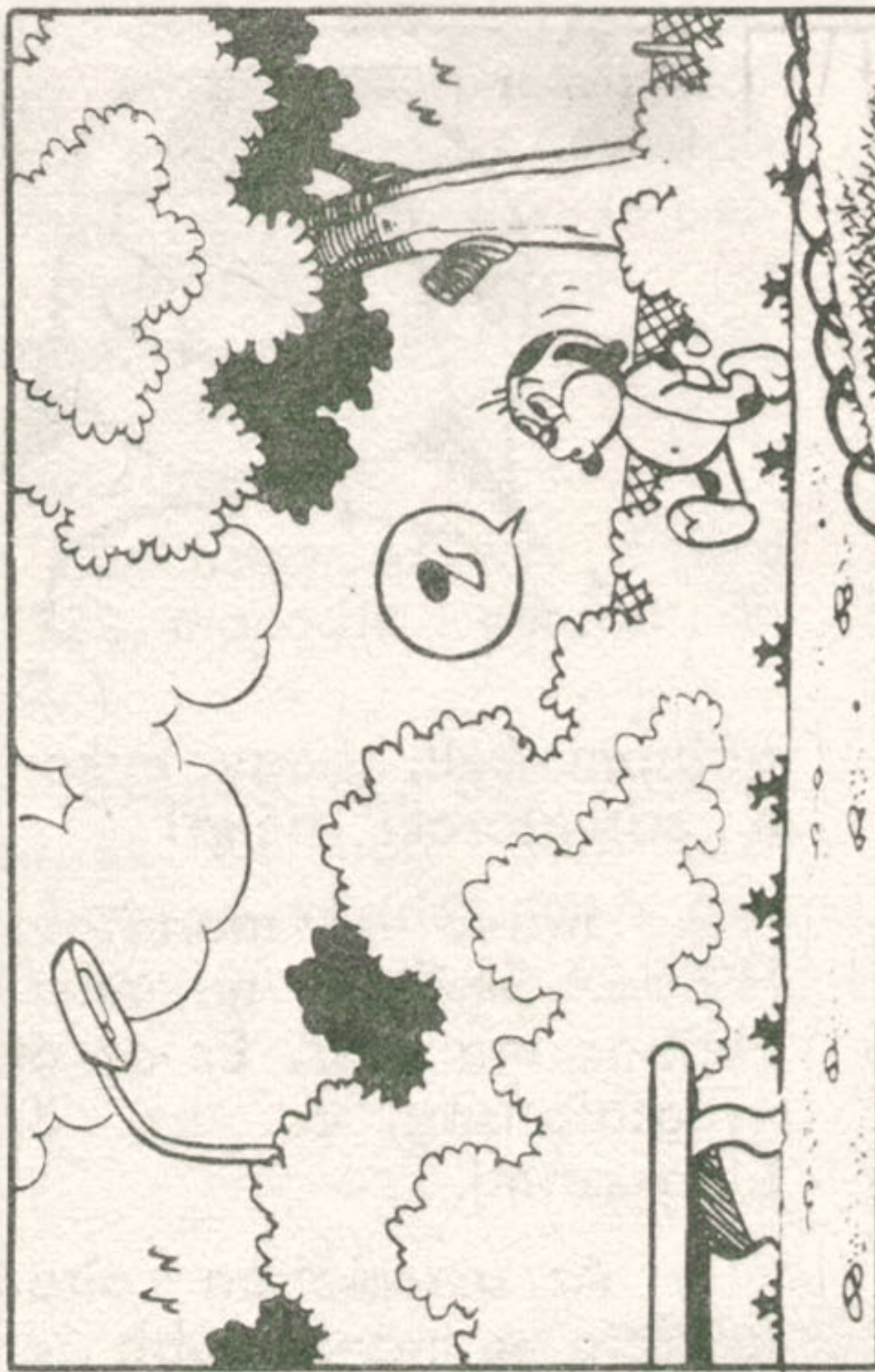
10 dkg kacsahús 1592 kJ, 10 dkg spenót 75 kJ, míg ugyanennyi tökmag 2665 kJ... stb. A retek viszont csak 65 kJ, ellentétben a mogorós tejcsokival, amely 2560 kJ.

Bár retekkel töltve biztosan kevesebb!...

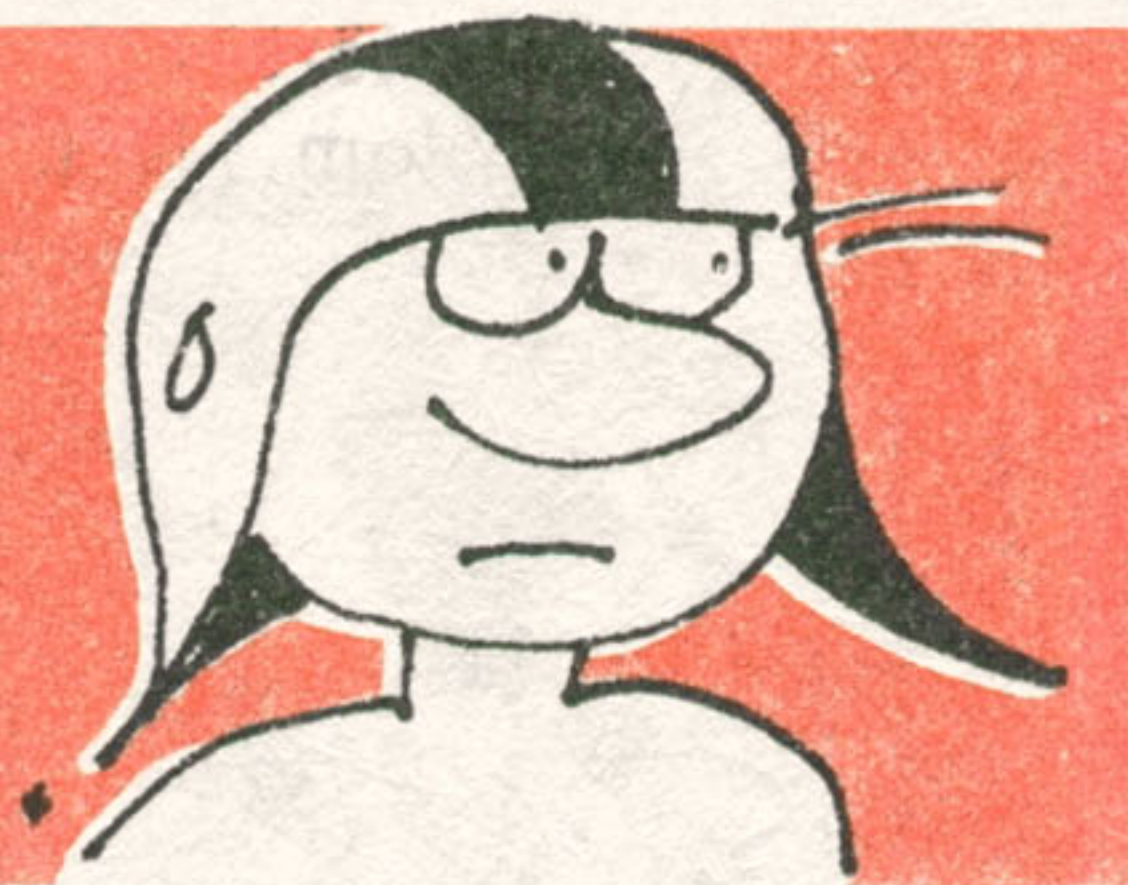
Pifu karatézízik

72

Történelem a szekrényben

Ültem a fotelban, a lábamat — mint az nálam kvázi hagyományos — a radiátorra nyújtottam. Néztem, hogyan pökik a markukat a legyek a plafonon.

Abban a pillanatban kicsapódott az ajtó, és a nyúlfogú Skribec vágódott a szobába. Ami a felületes szemlélő számára is azonnal feltűnhetett: egy szál nyamvadt kis fecske volt rajta, és lejjebb még két avitt gumiszandál. A dolog annál különösebb volt, meri kinn ömlött az eső.

— Szia, Skribec — mondtam közönyös hangon, mert az ember őrizze meg a hidegvérét. — Kedves, hogy benéztél. Foglalj helyet, és vidíts fel.

Skribec tébolyult tekintettel meredt rám. Vizes lúdtalpakait hagyott a parketten, de nem foglalt helyet.

— Mikor volt a zsitvatoroki béke? — hörögte. — Azonnal

tudnom kell, hogy mikor volt a zsitvatoroki béke!

— Brávó — mondtam. — Hiába, Skribec, te már csak Skribec maradsz. Ez az örökös nyugtalanság, ez az örökös tudásszomj...

— Az uszodában voltam — mondta a mánia több jelével. — Az uszodában. Érted? Az uszodában.

— Vagy úgy, az uszodában. Nagyon helyes, Skribec... Sport. Egészség. Jókedv. Tralala.

— És elfelejtettem, mikor volt a zsitvatoroki béke. És amíg nem tudom, mikor volt a zsitvatoroki béke, nem kapom vissza a ruháimat.

— Á, szóval vetkőzőpókeri játszottál? Csodálkozom rajtad, Skribec.

— Ide figyelj — mondta. — Tudnod kell, hogy a számokhoz semmi érzékem, viszont a történelemben menő vagyok. Így azután, ha szá-

mokat kell megjegyeznem, mindig valami történelmi dátumhoz kapcsolom. A paradicsomfejű Hodován lakása például a mohácsi vészről jut eszembe. Tomori Pál utca 15., második emelet 6. 15-2-6. Így kerültem ide.

— Csakhogy ez az Endre tér 12., második emelet 2. 12-2-2.

— Jóságos ég, az Aranybulla! És én még csodálkoztam, hogyan kerülsz te a paradicsomfejű Hodovánék rádiátorára.

— Álljon meg a menet. Mi köze a zsitvatoroki békének a gumipapucshoz?

— Örület! Bemegyek az usziba, levetkőzöm. A szekrény száma azonos a zsitvatoroki béke dátumával. Úszom két hosszt, és mire visszajövök... nem tudom, mikor volt a zsitvatoroki béke... Próbálom a 1707-et. Kinyitják — mezőöri egyenruha sópuskával. Kapcsolok, persze, 1707-ben az ónodi országgyűlés volt. Kinyittatom a nándorfe-

— Csak így hajlandó gyakorolni!

hervári ütközetet — zsakett és keménykalap. A rigómezei csatával próbálkozom — kéményseprőkosztüm szőrmókussal, vasgolyóval. Atyavilág, mikor volt a zsitvatoroki béke? Felhívom a különleges tudakozót. Tudom, hogy a különleges tudakozó Amerika felfedezése plusz egy illemhely, vagyis két nulla. Tárcsázom Amerika felfedezését, Brézl-májér lakás. Hívom a Bourbon-restaurációt. Tormatermel-tető Tröszt. Tárcsázom a pragmatika sanctiót — te vagy az, Hugó?... Jóságos ég, mennyi a különleges tudakozó száma? Mennyi a különleges tudakozó száma?

— II. Rákóczi Ferenc bécs-újhelyi fogsága két zéróval a végén.

— 169-200?

— 170-100.

— Adj egy kettest!

— Azt meg minek?

— Hogy megkérdezzem a zsitvatorokit.

— Légy erős, Skribec. Én azt is tudom. 1606. Most menj, és szedd elő a gönceidet.

Közben ugyanis leértünk az uszodába, ám Skribecet nem villanyozta fel a gönc előszedésének perspektívája.

— Izé... te menj, és szedd elő. Tudod, a kabinos már a rigómezei ütközetnél példálózni kezdett. Hogy ez az út vezet a börtönbe, az Enyves Tóni is így kezdte, és ha még egyszer más kabinját nyitatom ki, masnira köti a füle-met...

Kinyitatom a zsitvatoroki szekrényt. Valami nem stim-mel.

— Mondd, Skribec... Egész biztos, hogy tűzoltó ez-redesi nagygálában jöttél?

Leroskad a kispadra. A szem-beesik. Két sötét csövön néz kifelé. Jön az úszómester, nyaláb cuccot rak a kispadra.

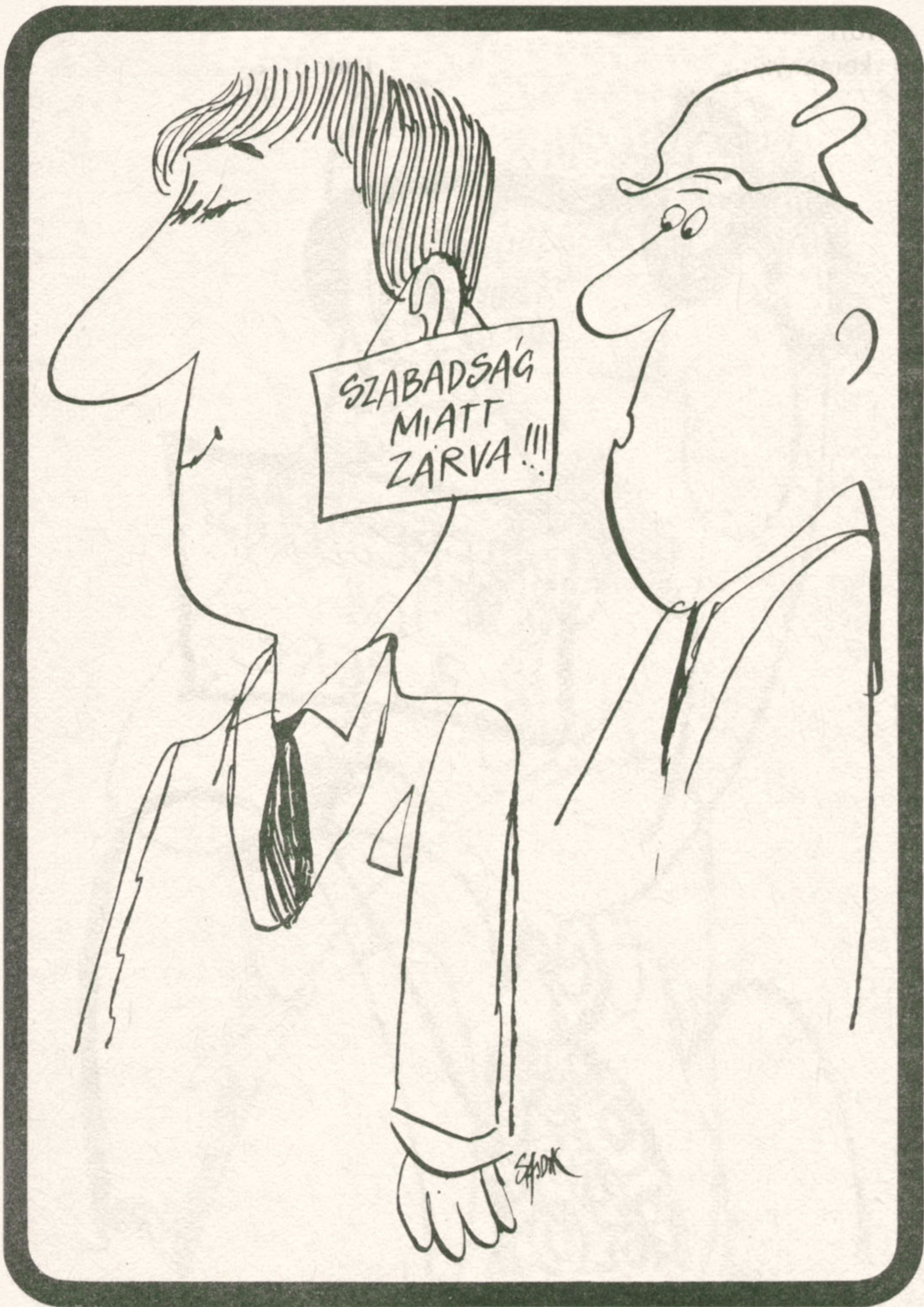
— Nem a magáé ez a hó-belevanc, kisapám? Az 1122-ben találtuk.

— 1122... — rebegi Skri-bec. — Persze, hogy nem tudtam megjegyezni. 1122-ben semmi sem történt.

— Ne vicceljen már, kisapám — mondja az úszómester. — Hát a wormszi konkordátum magának bakfitty?

— Puff! — mondja Skribec. — Most megyek, és átismétlem a világtörténelmet.

Ami viszont akkor sem hátrány, ha történetesen nem úszómesternek készül az ember.

2PK
NE ZAVARJON!
A
GONDOLATOK
RENDEZÉS
ALATT!

HALLO HALLEY!

NINGS EGY VASUNK
SEM A NYÁRI TÁBO-
ROZÁSRA!

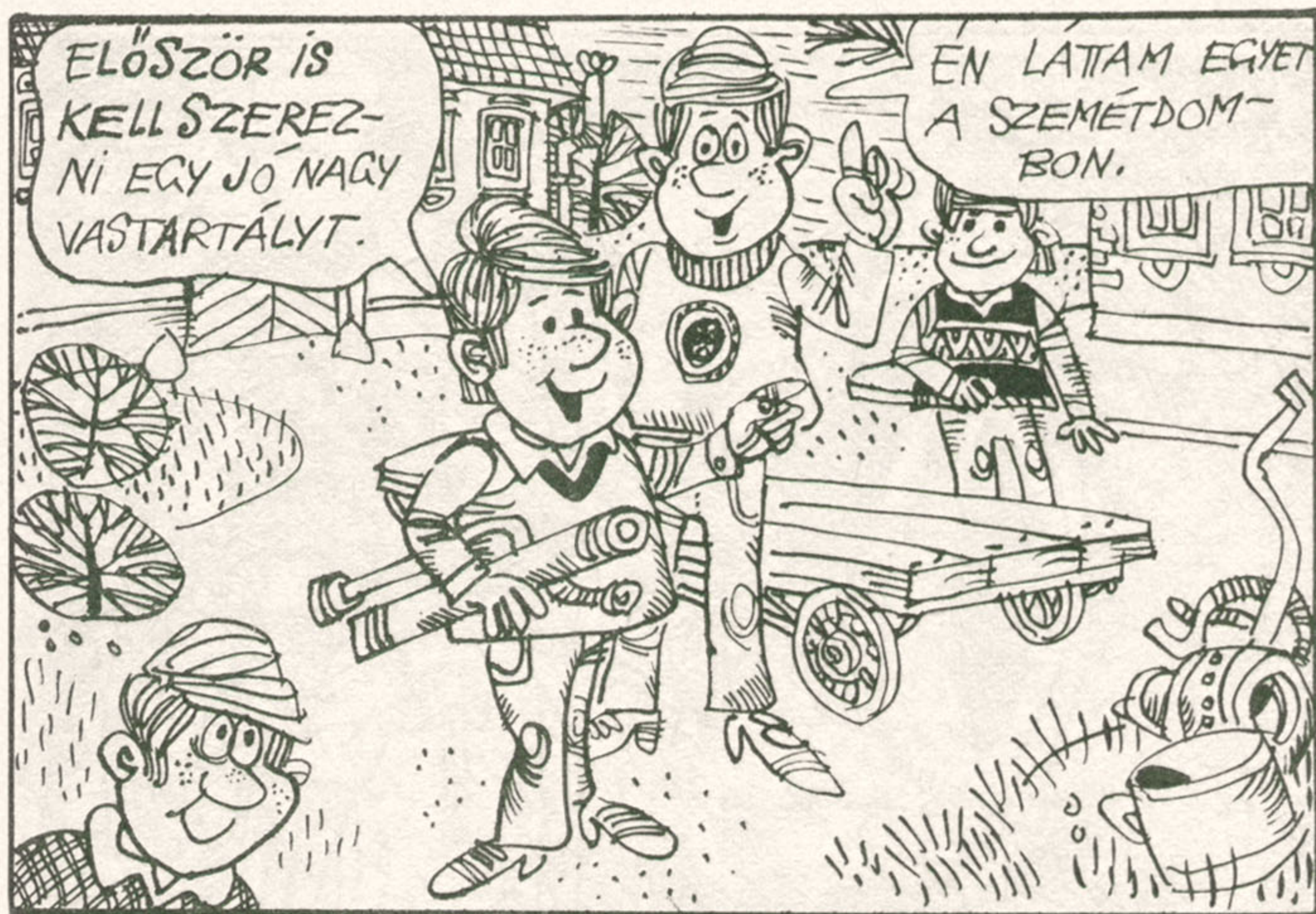
HOGYAN LEHETNE
PENZT SZEREZNI?

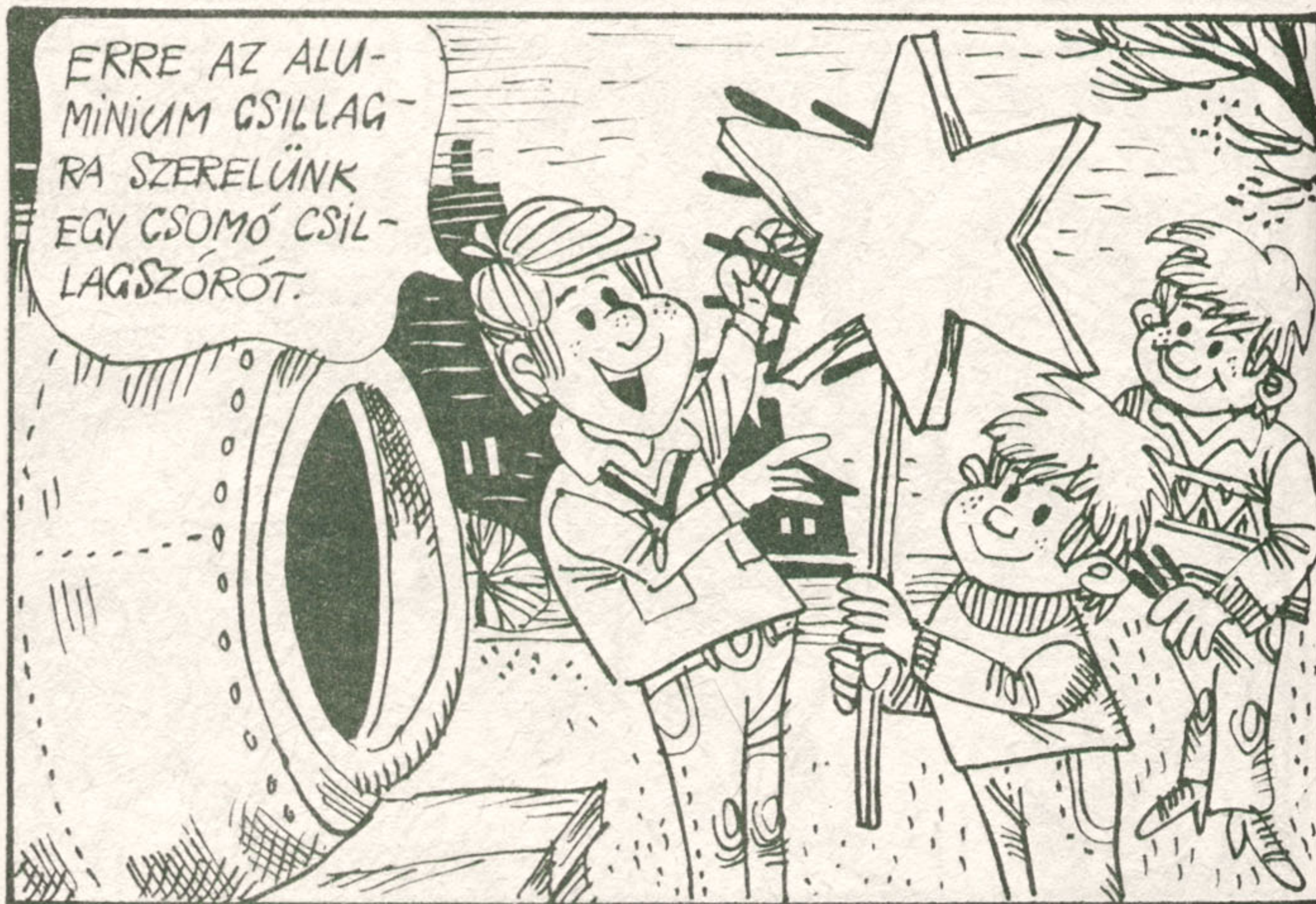

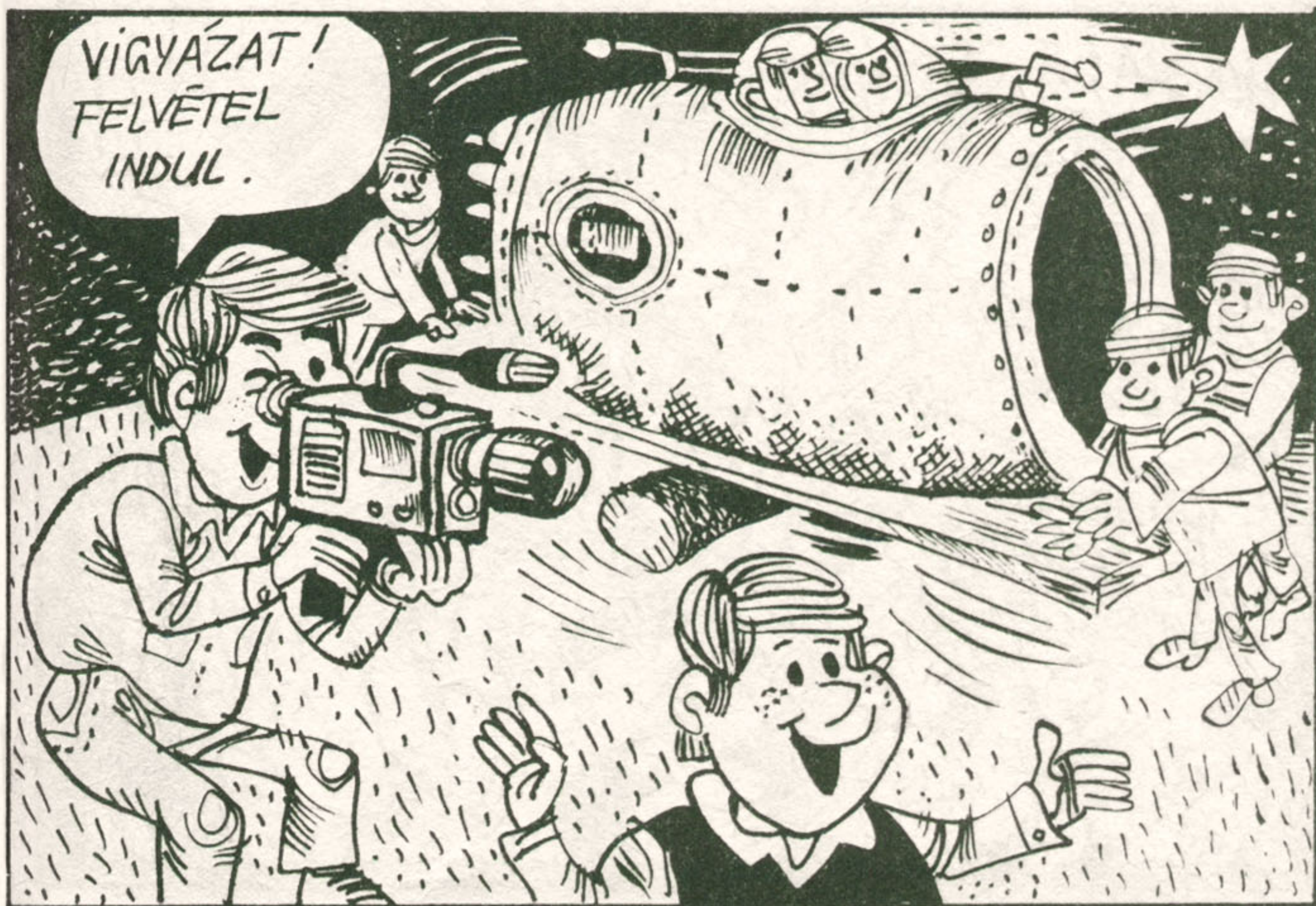
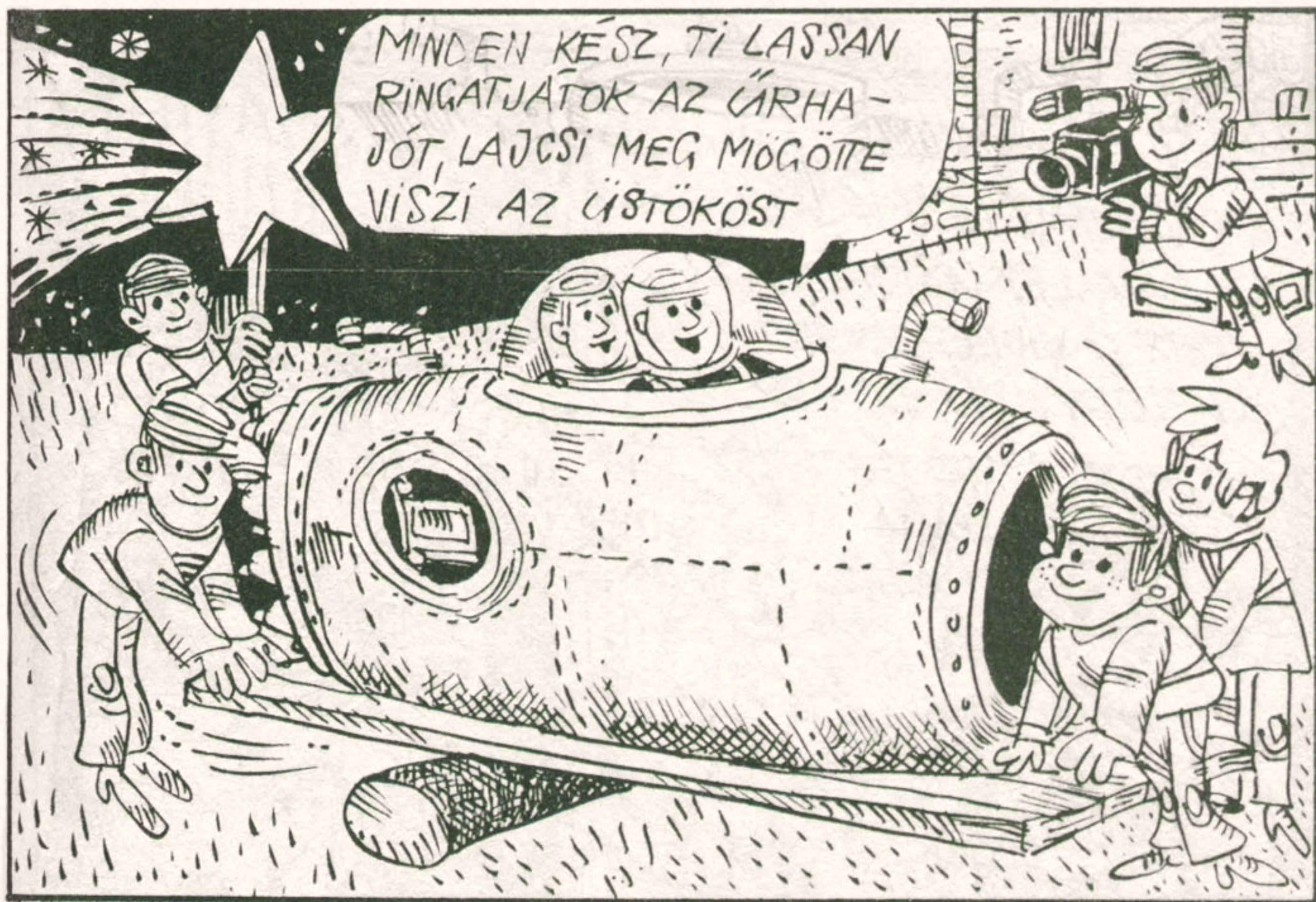
VAN EGY ÓRIÁSI
ÖTLETEM! A PA-
PAMNAK VAN VIDEO-
FELVEVŐJE ÉS MAG-
NÓVA.

TE JO ÉG!
EZ MEGBUGY-
GYANT!

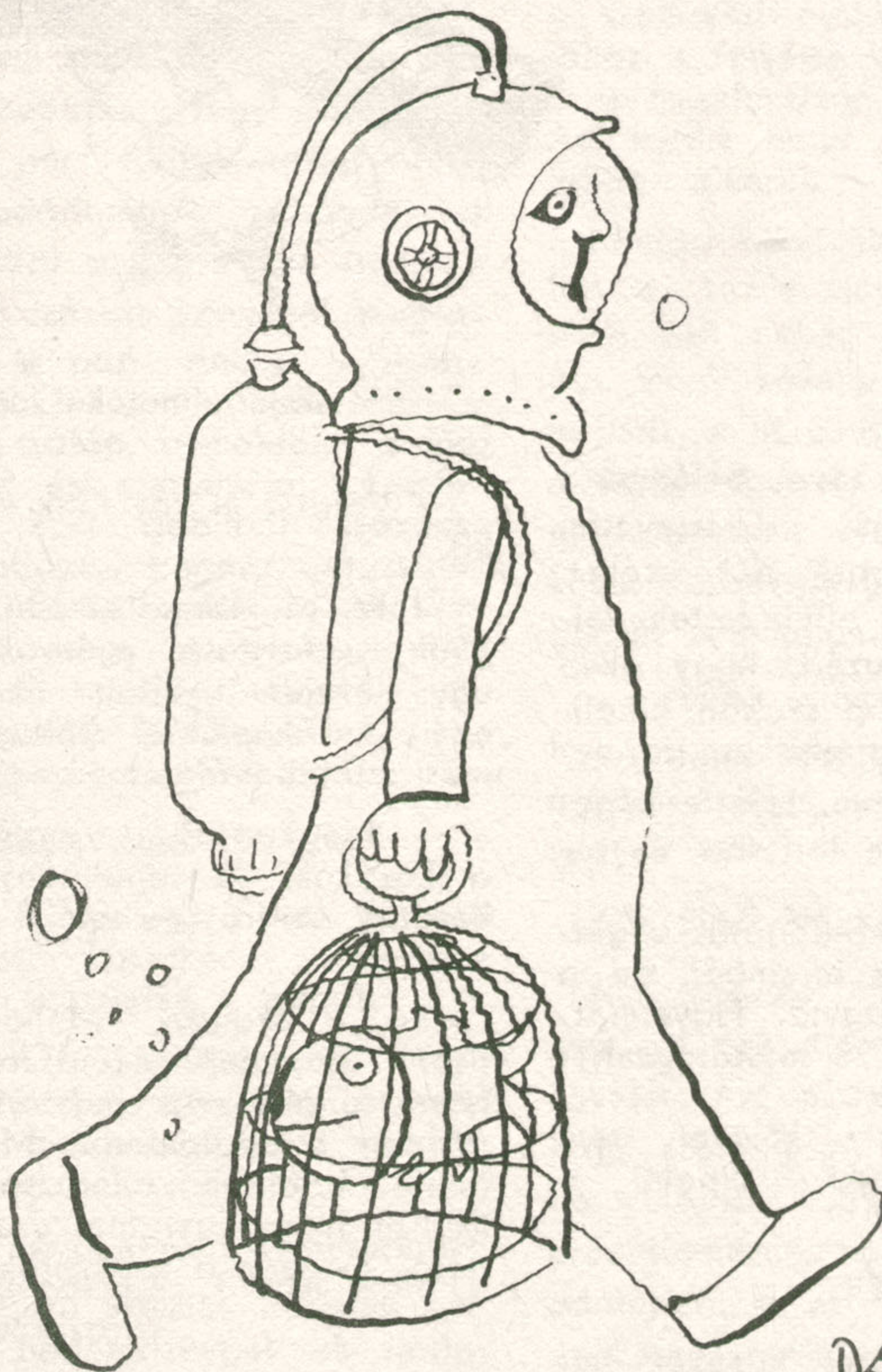

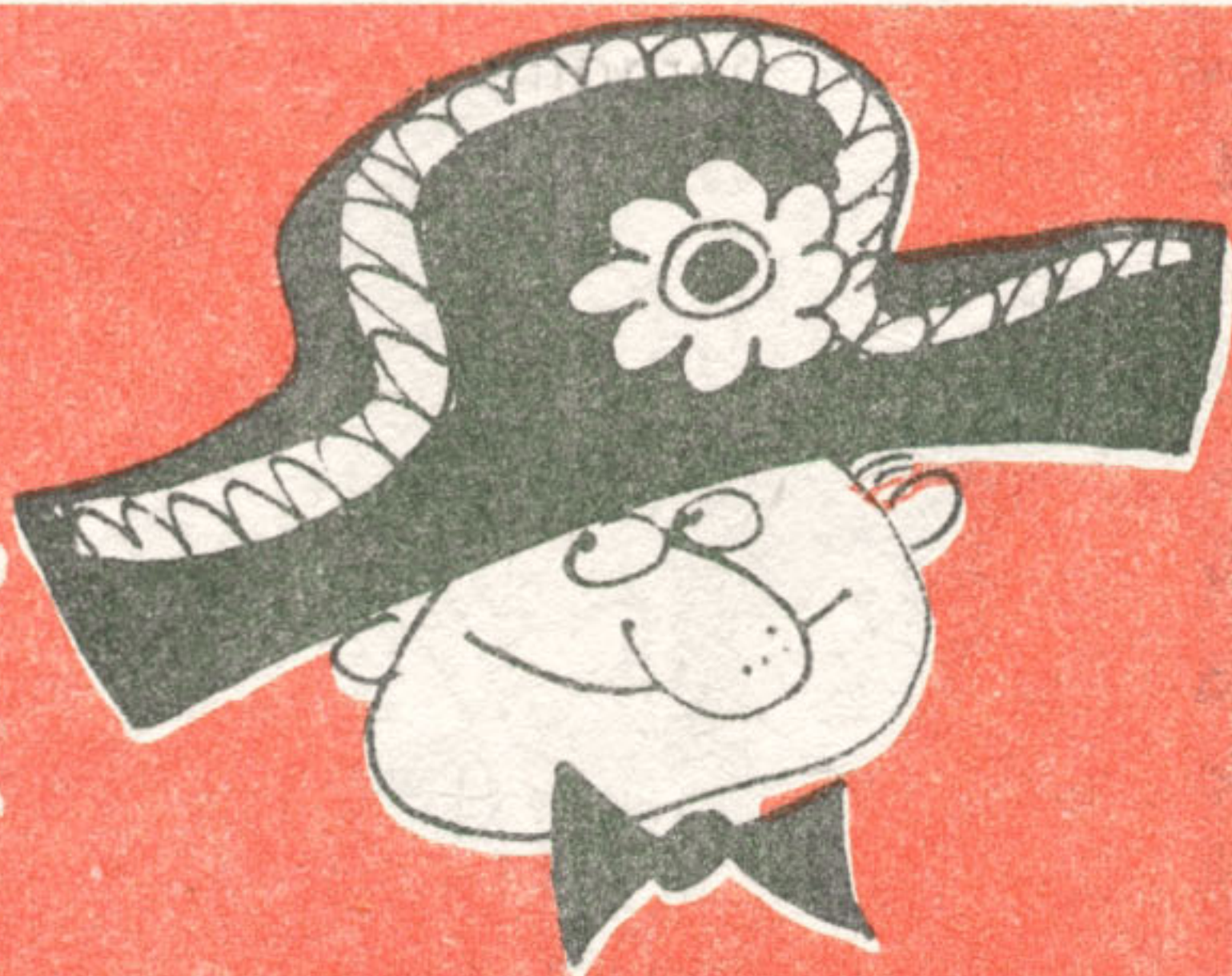

A BÜVÁR KEDVENC HALA

DALG

Követek, diplomataák, ceremóniák

ALLÓHELY

Amikor a követ belépett a fogadóterembe, észrevette, hogy nem tettek neki széket. Nem mintha elfelejtettek volna, hanem azért, hogy állva vegyen részt a szultán kihallgatásán. Úgy tett, mintha régi szokás lenne, levette köpenyét, a földre terítette, és ráült.

Amikor a kihallgatás véget ért, kiment a teremből, de a köpenyt otthagya. Figyelmeztették rá, de ő méltóságteljesen legyintett:

— A király követei nem szokták magukkal cipelni a széküket!

STÍLUSÉRZÉK

A zaporozsjei kozákok feltartóztattak egy török lovast.

— Hová ilyen nagy igyekezettel, galambocskám?

— A fejedelmeteket keresem.

— Válassz ki közülünk valakit.

— IV. Mohamed követe vagyok — folytatta a lovas, és egy levelet nyújtott át az egyik kozáknak. — A kegyelmes szultán választ vár.

— Megkapja! — mondták a kozákok, és tanulmányozni kezdték az írást, amely így szólt:

„Én, a szultán, Mohamed fia, a Nap és a Hold fivére, isten unokája és helytartója, minden birodalomnak: Makedónia, Babilónia, Jeruzsálem, Kis- és Nagy-Egyiptom uralkodója, császár a császárok fölött, minden létezők ura, páratlan és legyőzhetetlen vitéz, megparancsolom nektek, hogy magatokat nekem önként és ellenszegülés nélkül

megadjátok, és engem fegyvereitekkel háborgatni ne merészeljetelek."

A zaporozsjei kozákok csak a bemutatkozást hagyták el, a levél stílusához azonban ragaszkodtak: „Hogy hanyadika van, nem tudjuk, mivel nincs kalendáriumunk, a hónap, a Holddal az égre van írva, az évek számát könyvből megtudod, a nap pedig ugyanaz nálatok is, mint nálunk. Te török sátán, a holdbeli ördög öccse és cimborája, Lucifer jobb keze, babiloni szakács, makedóniai bognár, jeruzsálemi ács, alexandriai kecskenyűző, nagy- és kis-egyiptomi kanász, nem félünk mi a te hadaidtól, földön, vízen fogunk harcolni veled..."

VISSZAVÁGÓ

II. Fülöp egy fiatal nemest küldött követként Rómába, hogy köszöntse a pápát.

— Önöknél nincsenek férfiak? — jegyezte meg őszentsége a követ csupasz kölyök-képére célozva:

A vérig sértett fiatalember megfélemezett tisztségéről, s így válaszolt:

— Ha uram és parancsolóm arra gondolt volna, hogy a tekintély a szakálltól függ,

akkor egy bakkecskét küldött volna helyettem.

AZ OKOSABB ENGED

A portugál király levelet írt a szomszéd ország uralkodójához, s felkérte követét, hogy ő is fogalmazzon meg egyet. Azt küldik majd el, amelyik jobban sikerül.

Miután elkészültek a levelek, a király elolvasta őket. Nem volt nehéz megállapítani, hogy követe jobban fogalmaz, mint ő. Közölte is ezt a fiatalemberrel, de a levelet már nem vele küldette el. A követ felkereste barátait, és búcsút vett tőlük:

— Többé nincs keresnivalóm az udvarban. A király ugyanis rájött, hogy okosabb vagyok nála.

KERTELES NÉLKÜL

A császáriak 1849-ben foglyul ejtették Klapka tábornok követét. Azt mondták neki, a haja szála sem görbül meg, ha elárulja, hogy mitől olyan erős Komárom vára. A követ odalépett a vár térképéhez, és készségesen válaszolt:

— Attól, amit le hagyott erről a rajzoló. A védőktől.

Közmondás

Rövidre fogott tanácsok és életbölcsességek, melyek szimbolikusan vagy átvitt értelemben fejeznek ki egy tapasztalatokon alapuló igazságot, melyet kellő magyarázattal és értelmezéssel körülményekre és helyzetekre hasznosan alkalmazhatunk. Vigyáznunk kell azonban, hogy helyesen alkalmazzuk őket, és ne téveszünk össze a körülményeket, amelyekre alkalmaztuk. Néhány példát magyarázattal alább közlünk:

1. Aki másnak vermet ás, maga esik bele.

Aki másnak valami kellemetlenséget csinál, neki van belőle baja. Például ha valakiről bebizonyítom, hogy azt a sok pénzt, ami van neki, sikkasztotta, és neki ezzel kellemetlenséget csinállok, nekem van belőle bajom, mert akkor ő nem ad nekem abból a pénzből. Fordítva viszont: aki magának vermet ás, más esik bele; például ha én elcsábítok egy leányt, más veszi el feleségül.

2. Amelyik kutya ugat, nem harap.

Megnyugtató tapasztalat, mely szerint bátran lehet kö-

zeledni az ugató kutyához. Kezdőket azonban figyelmeztetünk, hogy a kutyák nem tudják ezt a közmondást. Megfordítva: amelyik kutya harap, nem ugat — ez még nincs bebizonyítva, lehet, hogy ugat, csak nem hallani, mert tele van a szája.

3. Kaparj, kurta, neked is lesz.

Például, ha valakinek valami bőrbetegsége van, és azt egy másik ember kaparja, neki is lesz.

4. Eső után köpenyeg.

Egészségügyi szabály, mert eső után rendszeren hűvösebb a levegő, és így ajánlatos übercigert húzni.

5. Vér nem válik vízzé.

A legújabb orvosi tudomány által megdöntött tapasztalat (lásd: vízi betegségek).

6. Kutyából nem lesz szalonna.

Legfeljebb disznózsír.

7. Minden órának leszakaszd virágát.

„Virág” alatt átvitt értelemben fiatal leányokat és nőket kell érteni. Megfordítva zsebmetező részére alkalmazható: minden virágnak (leány, nő) leszakaszd óráját (zsebóráját).

8. Sötétben minden tehén fekete.

Rendkívüli jelentőségű ipari felfedezés, melynek segítségével nagy mennyiségű fekete lakkot és festéket meg lehet takarítani azok részére, akik ragaszkodnak hozzá, hogy a tehenek feketék legyenek, nem szőkék.

9. Öreg ember, nem vén ember.

Sajátságos patológiai kísérlet, melynek segítségével be lehet bizonyítani, hogy öreg embereknek elméje már teljesen el van gyöngülve, amennyiben nem veszik észre, hogy „öreg” és „vén” ugyanazt jelenti. Fiatal ember ugyanis nem ugrana be ilyen marhaságnak, hogy „fiatal ember nem ifjú ember”.

10. Más kárán tanul az okos.

Például ha valaki franciául tanul, az az apjának a kára, mert neki kell fizetni a tanárt.

11. Égre követ ne dobj, mert fejedre esik.

Például ha valaki elmegy egy épülő ház alatt, ráesik az a kő, amit más az égre dobott. Helyesebb tehát, a követ magasból a földre dobni, akkor más fejére esik.

12. Addig nyújtózkodj, amíg a takaród ér.

Egészségügyi tanács, ami főleg azoknak kellemetlen, akiknek nagyon hosszú takarójuk van; ezeknek néha kétméternyire ki kell nyújtózkodni.

13. Ki korán kel, aranyat lel.

Viszont aki aranyat lelt, későn fekszik, és másnap már nem tud korán felkelni. Leghelyesebb le se feküdni, akkor mindenkit megelőz az ember.

14. Ki kevéssel be nem éri, az a sokat nem érdemli.

S így érdemtelenül kapja meg.

15. Mindenki a maga szerencséjének kovácsa.

Kivéve Kovács Gyulát.

16. Lassan járj, tovább érsz.

Az érettségiző fiatalemberre fordítva áll: lassan érik, tehát tovább jár.

17. Minden látszat csal.

De nem minden csaló látszik.

18. Nem mind arany, ami fénylik.

Lehet kedvező körülmények közt gyémánt is.

19. A türelem rózsát terem. Egyebet nem.

Örsünk riadóláncának kialakítása immár nem tűrt halasztást. Tehát elkezdtünk tervezni! Tizenkét pár pofon, és több tucat halálos sértődés után kijelöltük a riadóvonalat. Ez elsősorban Joghurt Gézát hagyta hidegen, és mindig Pirikéhez ment, ha riadt, ha nem. Nagyapját viszont felfogadta próbaidős riadósnek — biciklivel együtt. A jármű láncá egyben a riadóláncot is szimbolizálta. Mintegy.

A kis Pufi, álomszuszék lévén, kikötötte, hogy a riadóhivatal nála csak délután üzemel, és aki éjjel háborgatja, azt péklapát nagyságú pofonokkal várja.

Popladek Amál azt mondta, hogy aki ezt kitalálta, az teljesen hülye, és hogy a lánc nála be fog rozsdásodni, mert

ő aztán nem hajlandó semmiféle megalapozatlan, írással, pecséttel alá nem támasztott hírt továbbadni.

Slezák szerint annyi szép példáját mutatta a történelem annak, hogy ki, mikor, hogyan vesztette el a láncait, hogy ő csatlakozik a szép példákhoz, és nála a lánc el van veszve!

Az örsvezető ettől függetlenül optimista volt, és üzent a láncon keresztül. Hogy ki volt a hibás, ma már kideríthetetlen, (nagyapó biciklilánca, Popladek sztrájkja, Slezák hősi példaképei, vagy Pufi álomossága), de az tény, hogy az üzenet így szólt: „Mindenki hozzon gyufát az erdei főzőversenyre!” Ám ehelyett több kerület tűzoltókocsiját hívták ki a nagyrétre...

SULI MOZI

Félévi bizonyítvány = Családi titkok

A stérber = A kis egyszarvú

Családlátogatásra jön az „oszfő” = A birodalom visszavág

Kakaó a napköziben = A tenger zamata

Reggeli „doli”-másolás = Ádáz hajsza

Leány őrsvezető a fiúknál = Hamupipőke királyfi

A krétásdoboz és a hetesek = Az elveszett frigyláda fosztogatói

A napköziből Skrivanek anyuka más gyereket vitte haza = Gyermekrablás a Palánk utcában

Osztályfőnöki óra után a dirinél = A házibuli folytatódik

Tojás Bercinek az intő miatt otthon „elhúzzák a nótáját” = Az élet muzsikája

Újra jön a szakfelügyelő = A Jedi visszatér

Apukám, az úgy volt... = Az önvédelem nagymestere

De ez az apukát nem hatja meg = A puszta kéz ereje

210 tanítási nap évente = Életben maradni

Cigizés a WC-ben = A tűz háborúja

Feleltetés = Szenvedély végszóra

Áthelyezés másik osztályba = Brunó vándorlásai

Őrsi főzőverseny = A nagy zabálás

Mókamesterből őrsvezető = Hülyeség nem akadály

Vas- és fémgyűjtés = A nagyrozsdási eset

Korrepetálás = A bég csapdájában

Képesítés nélküli pedagógus = Gyanútlan gyakornok

Az árulkodó = Az alvilágot felszámolni

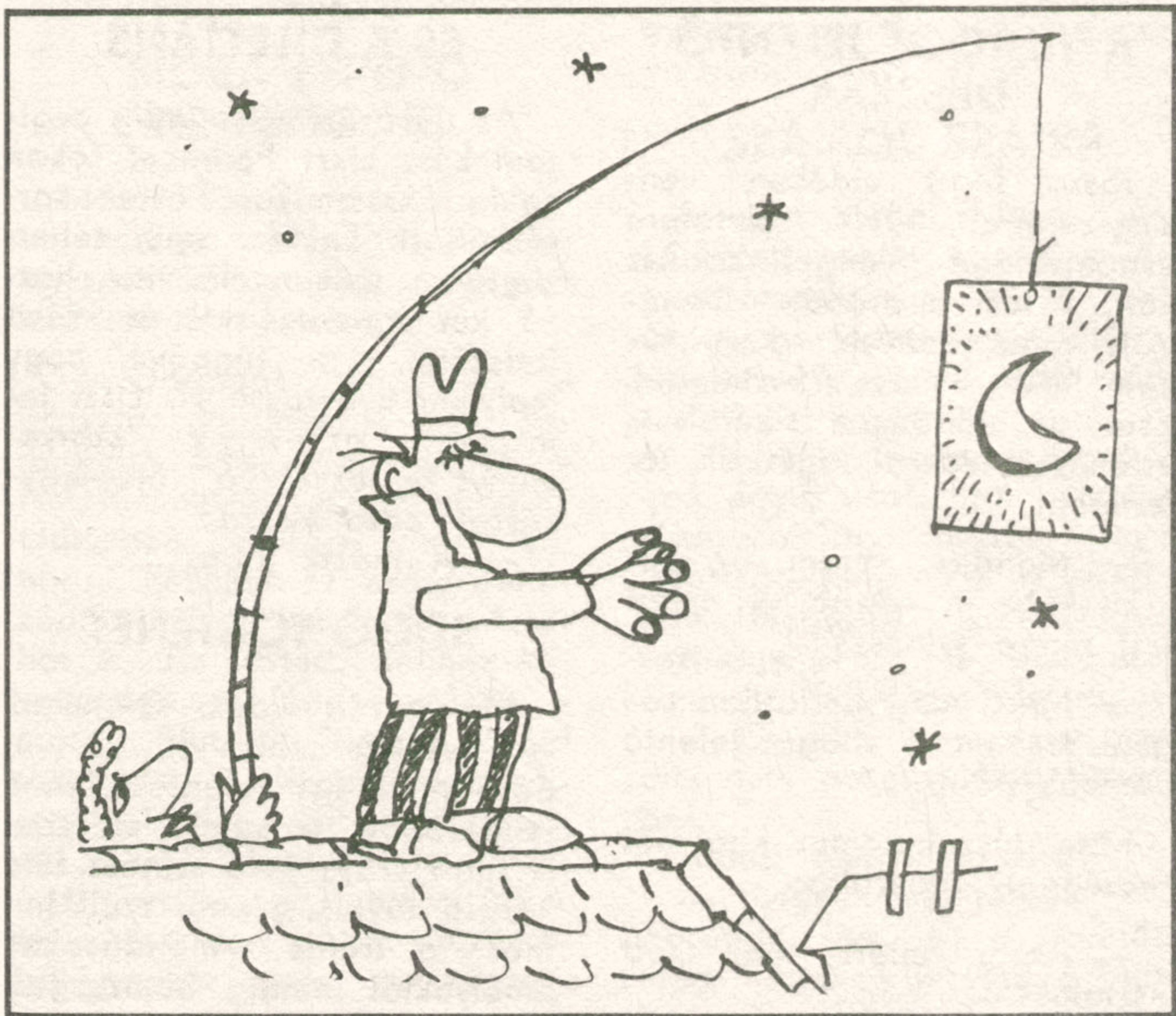
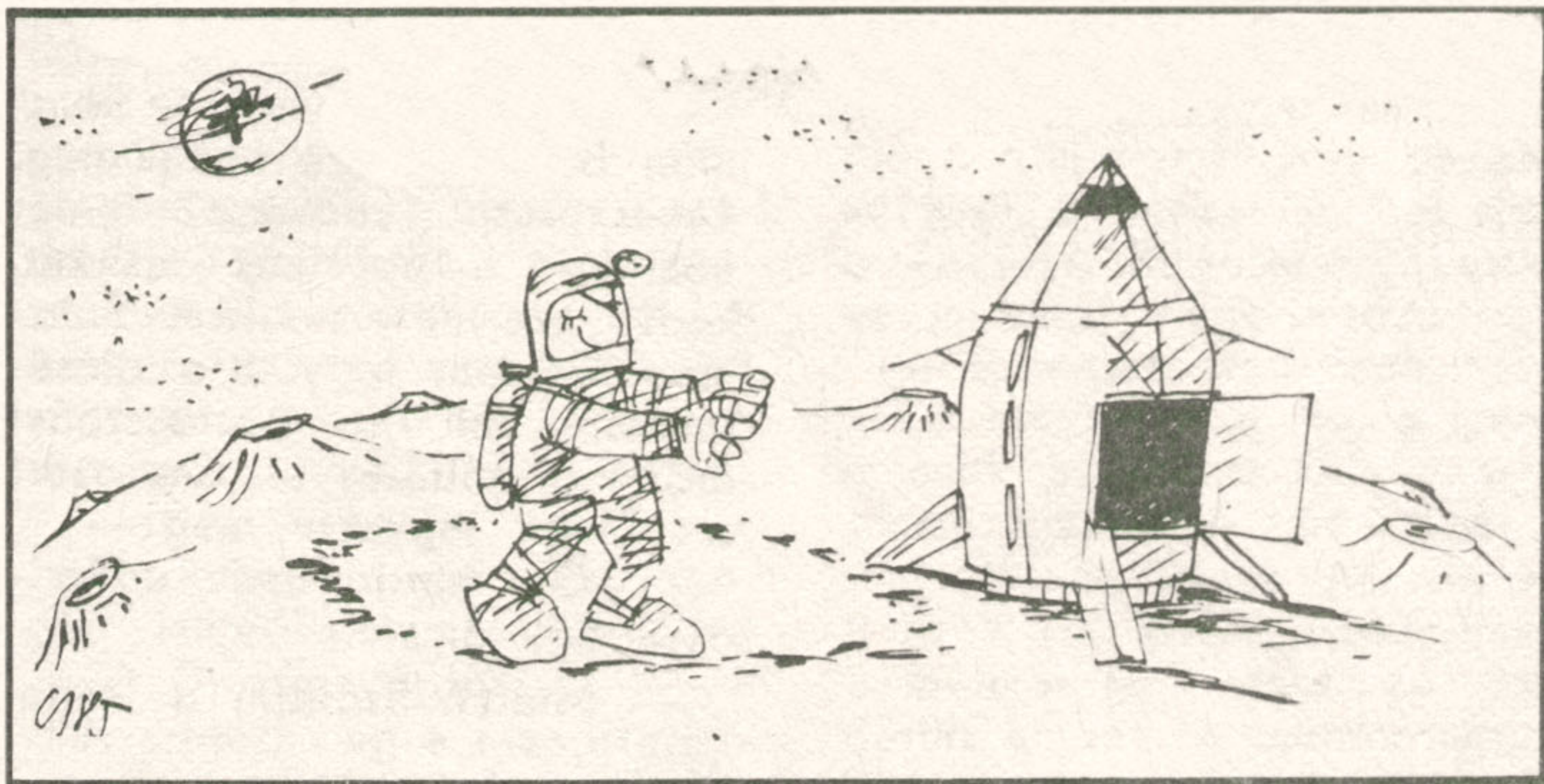
Irány a fogászat = Szédülés

A szülő kérdez = Tudom, hogy tudod, hogy tudom

Szobafogság = A magány rejtett küszöbe

Alvajairok

THÁLIA MOSOLYA

(RÉSZLETEK BÁRDI
ÖDÖN SZÍNHÁZI
ANEKDOTÁIBÓL)

A VILÁGOT JELENTŐ DESZKÁK

Jászai Mari vidéken vendégszerepelt. A partnere csapnivalóan gyenge színész volt. Jászai a próbán küszködött vele, tanította, magyarázott neki — eredménytelenül. Este, az előadáson sikerült is elrontania Jászai legszebb jelenetét.

— Mondja kérem — fakadt ki a művésznő —, miért lett maga színész?

— Mert ellenállhatatlan vágyat éreztem a világot jelentő deszkák iránt.

Mire Jászai komor királynői fenséggel válaszolta:

— Akkor miért nem lett asztalos?...

A KRITIKUS

Kolozsvárott egyszer Salamon Bélát ebédre hívták meg. Leves után kedvenc ételét hozták, a paprikás csirkét, kedve szerint elkészítve. Salamon ki nem fogyott a dicséretből, ami a háziasszonyt örömmel töltötte el. De azért szerényen jegyezte meg:

— Oh, maga csak udvariasságból dicsér.

— Miért? Szóltam a levesnél?...

LISZT ÉS A DILETTÁNS

Az udvarias és mindig segíteni kész Liszt Ferencet sokan zaklatták, amikor Pesten tartózkodott. Egyszer egy tehetségtelen műkedvelő vitte hozzá két szerzeményét és Liszt ítéletétől tette függővé, hogy melyiket nyomassa ki. Liszt lejátszotta az egyik szerzeményt és ezzel a megjegyzéssel adta vissza:

— A másik jobb.

SÚGÓ TÖRTÉNET

Ma már a vidéki színházak is hetekig próbálják az új darabot, s így jelentéktelenné zsugorodott a sűgő szerepe. A sűgő szája és a színész füle közötti távolság nem szüli immár a tréfás mondásokat, amelyekről mindig hemzsegett

a színházi anekdotakincstár. Egyet a sok ezer közül:

A naptári év végén a „Cyrano” egyik előadása előtt megbetegedett a kadet szereplője. Kollégája nem kényszeríthetett föl kellőképpen a beugrásra és megakadt. A sűgő hiába adja fel kétszer is a végszót:

— Bújjék egybe ki.

A sűgő most már éles hangon ismétli:

— Bújjék, bújjék...

A színész végre megérti, arca földerül és kivágja:

— Boldog új évet kívánok!

MÓRA FERENC TÍZ PENGŐJE

Móra Ferenc mesélte el ezt a kedves apróságot, mikor egyszer a szegedi múzeum kincseit nézegettem.

— Odaadok Jánosnak, a könyvtár altisztjének egy tízpengőt, hogy vigye el egyik ismerősömnek. János elindult Útközben kitört a vihar, zuhogni kezdett az eső, behúzódtott hát a kocsmába. A vihar sokáig tartott, aminek következtében János előbb a saját fillérjeit itta el, majd felváltotta a tízpengős bankjegyet is. De miután felváltotta, s a felét elitta, nem adhatta át annak, akinek küldtem, visszatért hát a múzeumba. Amikor aztán megkérdez-

tem tőle, rendben van-e a dolog, azt felelte, hogy bizony nincs rendben, mert a Tiszahídon átmenet a szél kikapta kezéből a bankót és belevitte a Tiszába. Ránéztem Jánosra, és mindent megértettem.

— Rendben van, János.

De néhány nap múlva mégis csak el kellett küldenem a pénzt. Így szólok hát hozzá:

— Nézze, János, itt van ez a tizes, ezt elviszi oda, ahová a múltkor nem vitte el. Ma derült az idő, a meteorológiai intézet tartós napsütést jósolt. Ha tehát átmegy a hídon, vigyázzon, mert a szél ma nem érvényes!...

SZÁJRÓL SZÁJRA

Miután Heltai Jenő nem kérhetett szabadalmat szellemes mondásaira, sűrűn érte az a szerencse, hogy ötleteivel a mások neve alatt találkozott.

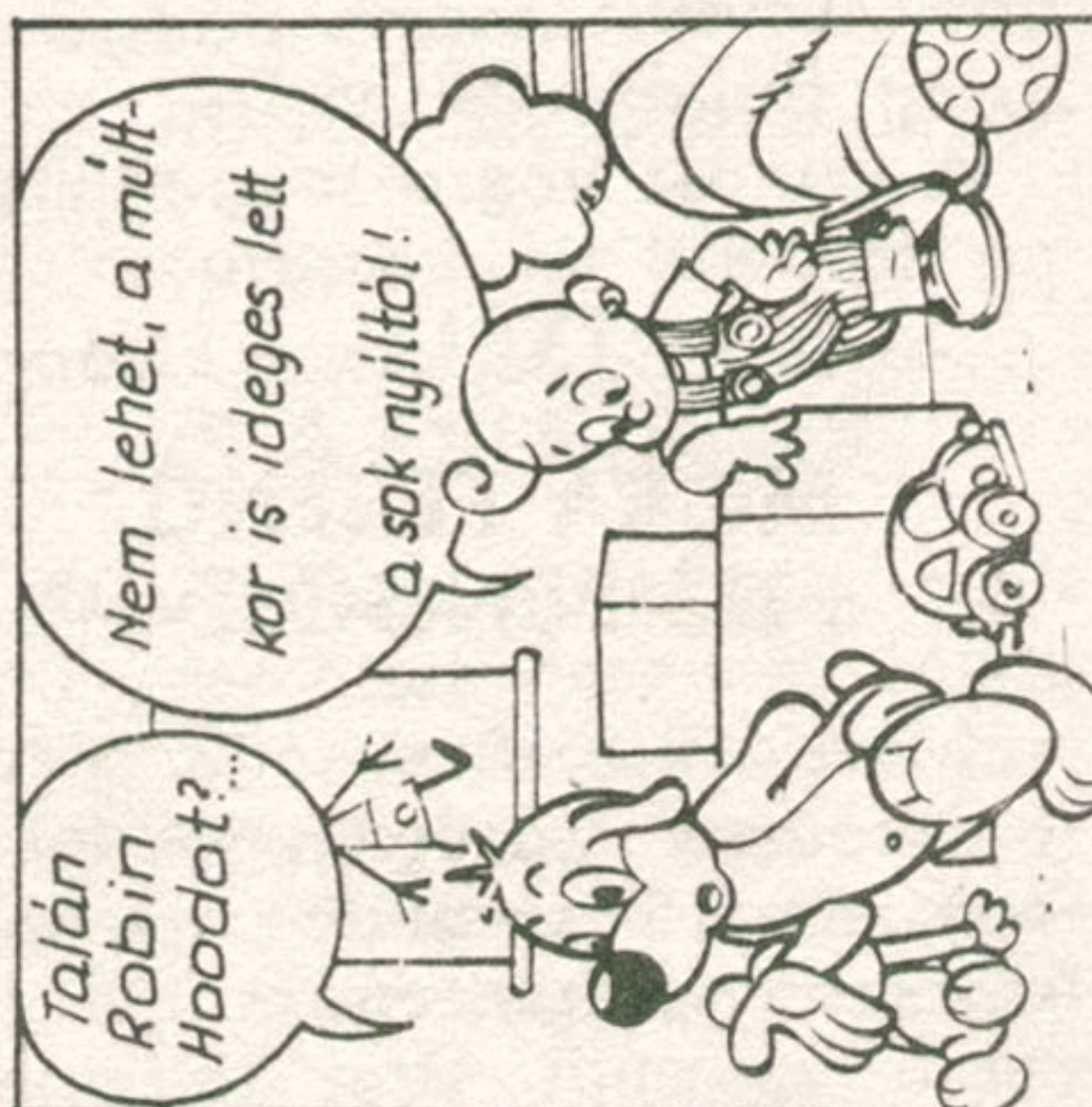
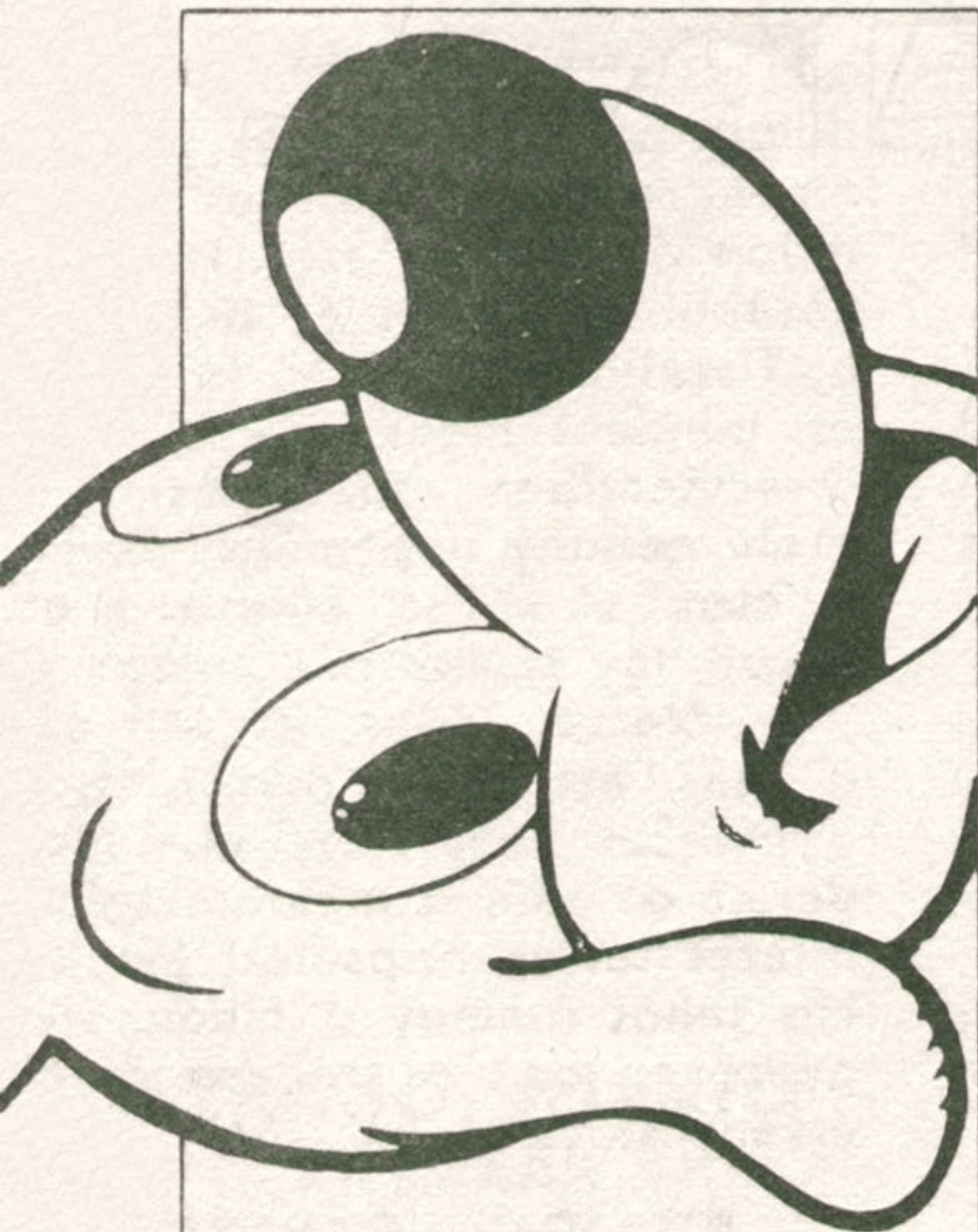
„Naftalin” című darabjának egyik próbájára magával vitte a Vígszínházba fiatal íróársát, és amikor a színpadon Hegedűs ajkán elhangzott egy elmés és kacagtató vicc, az ifjú titán felsóhajtott:

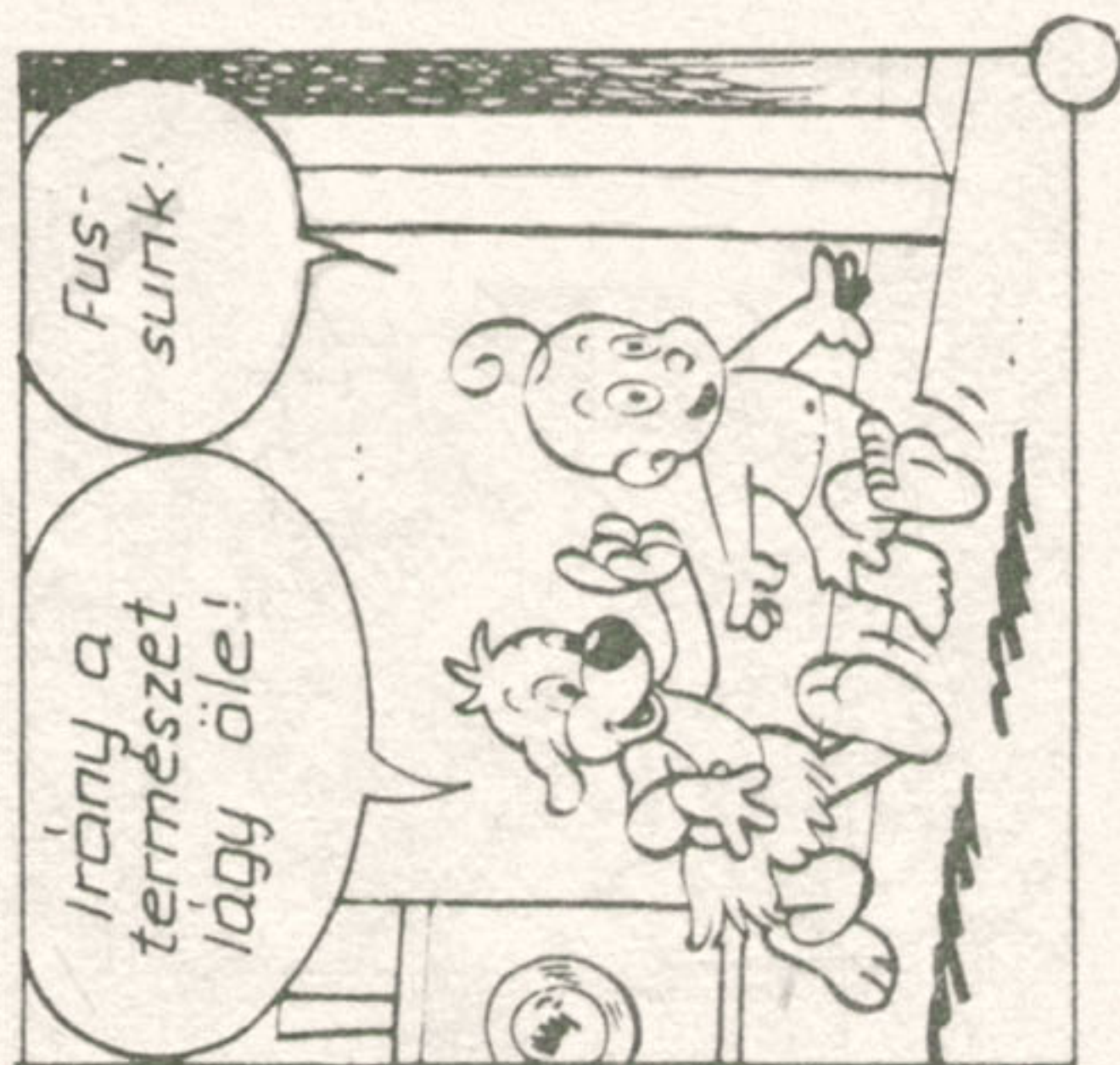
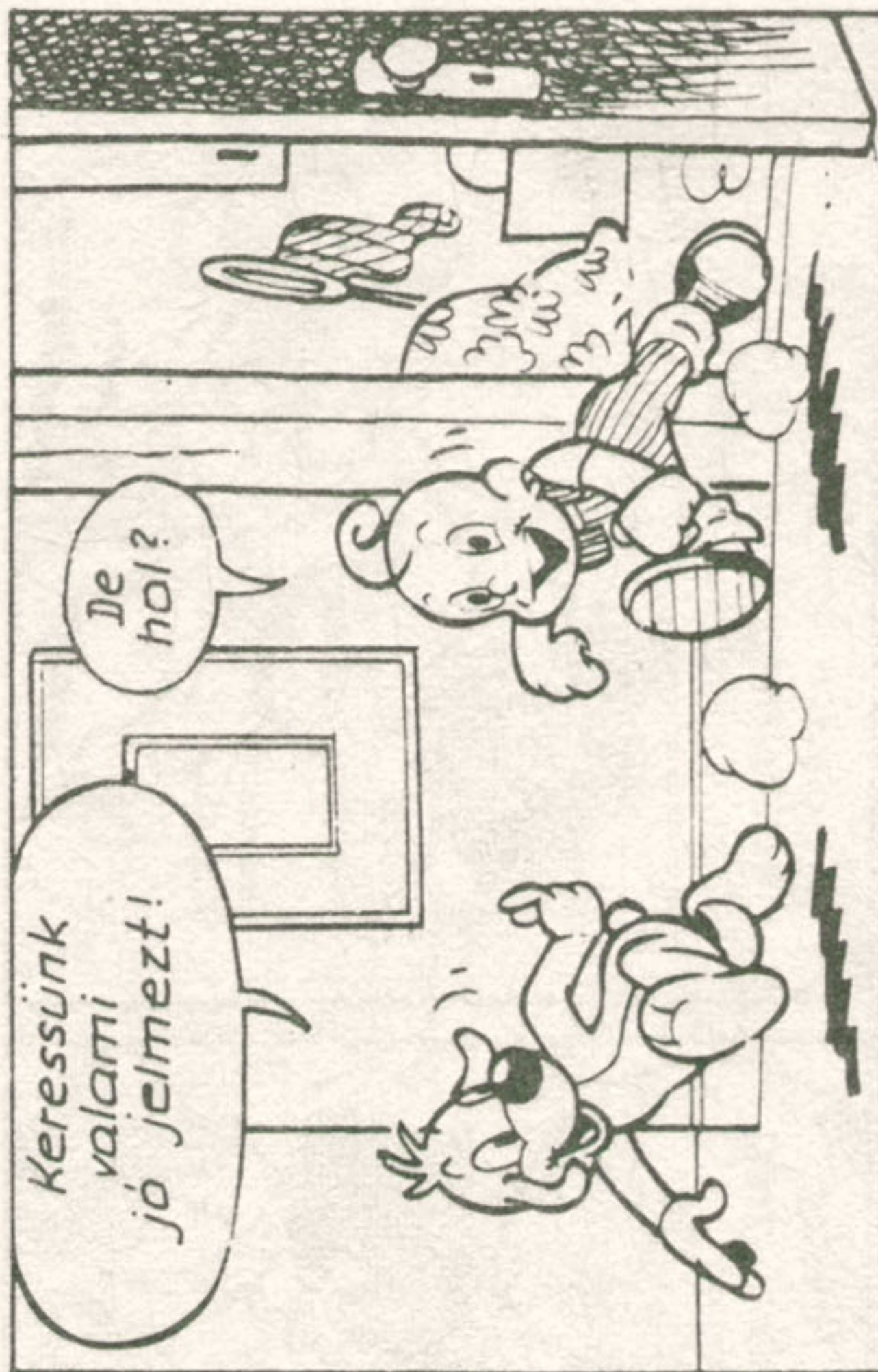
— De kár, hogy ez a mondás nem nekem jutott eszembe!

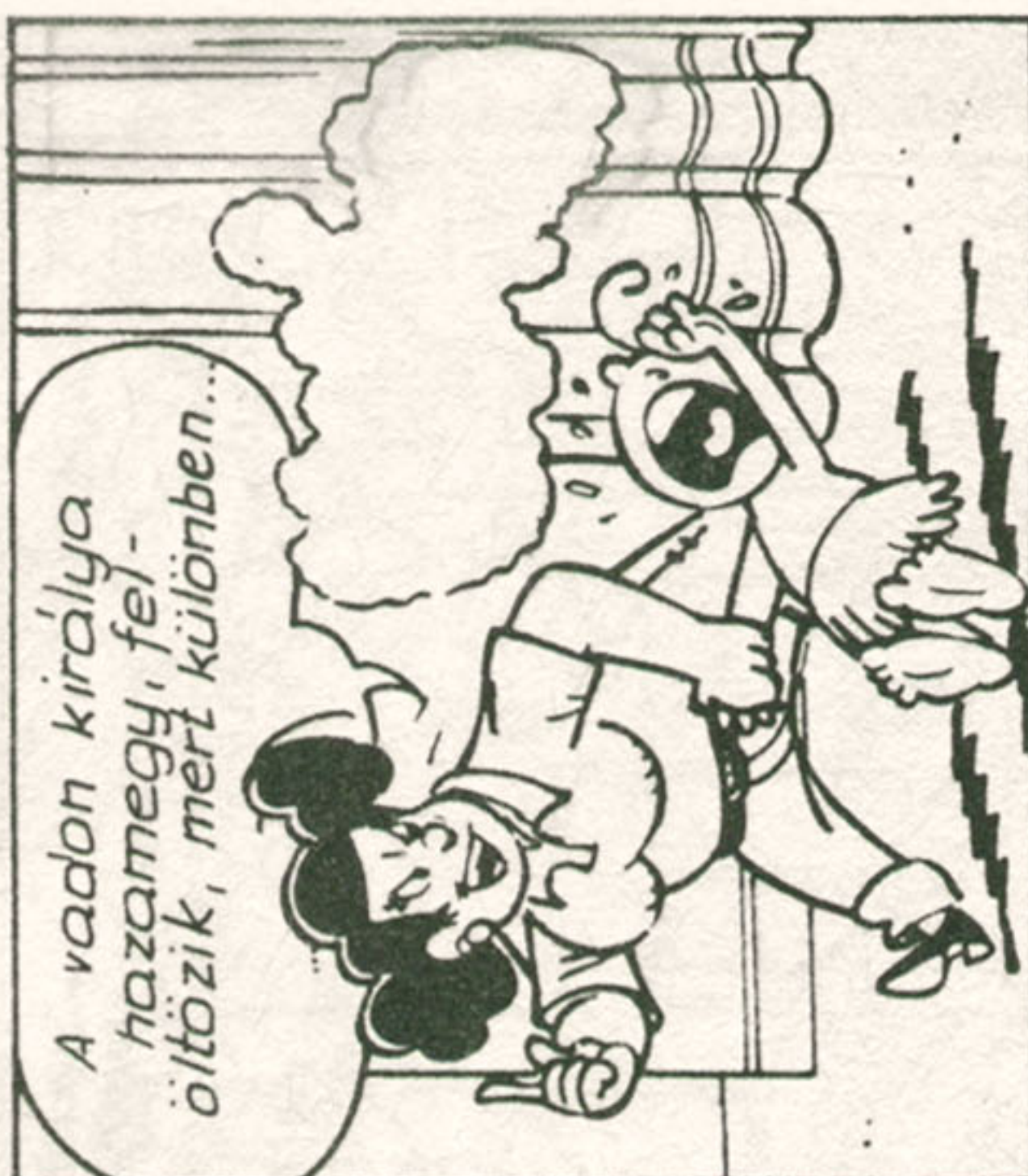
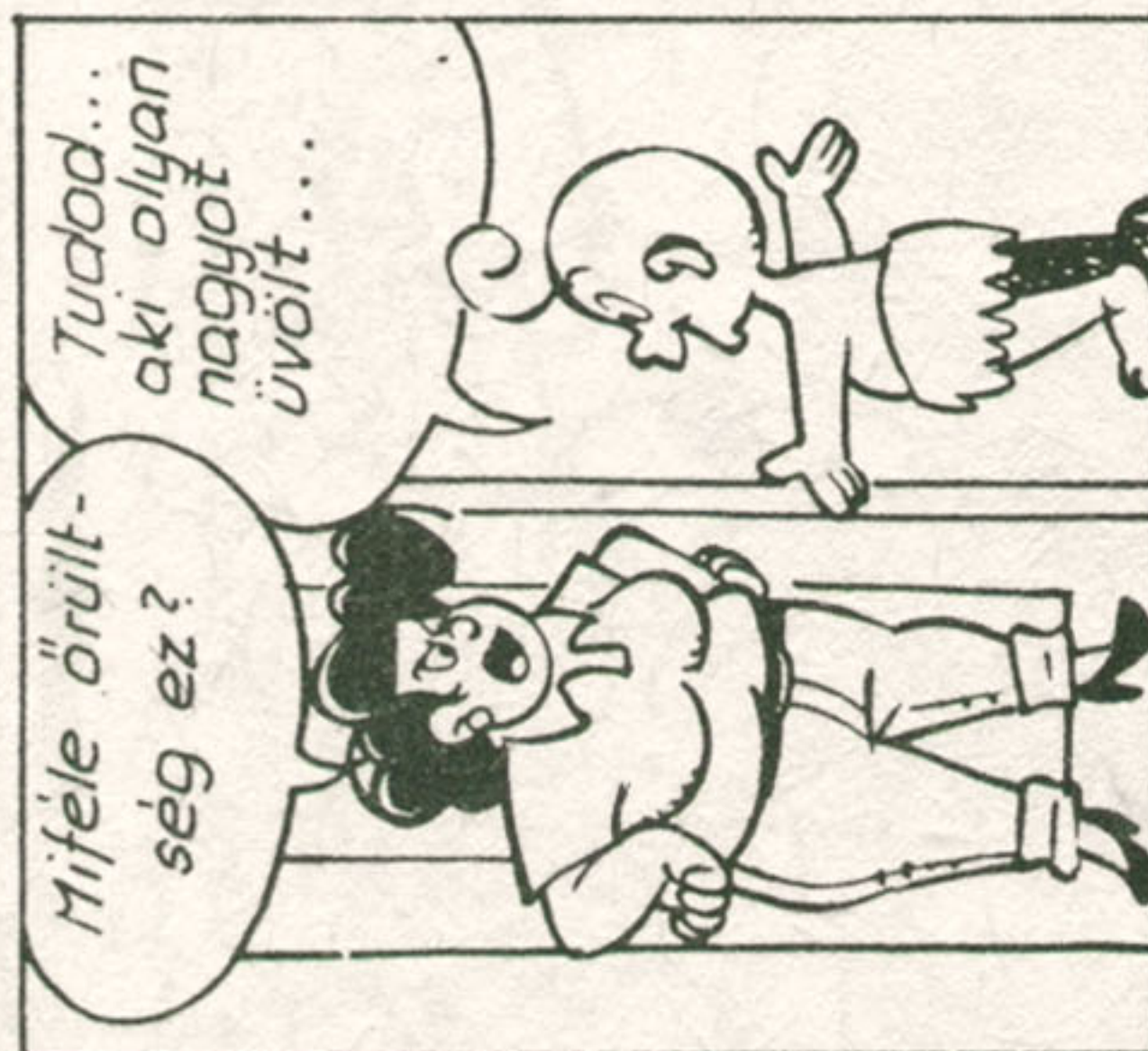
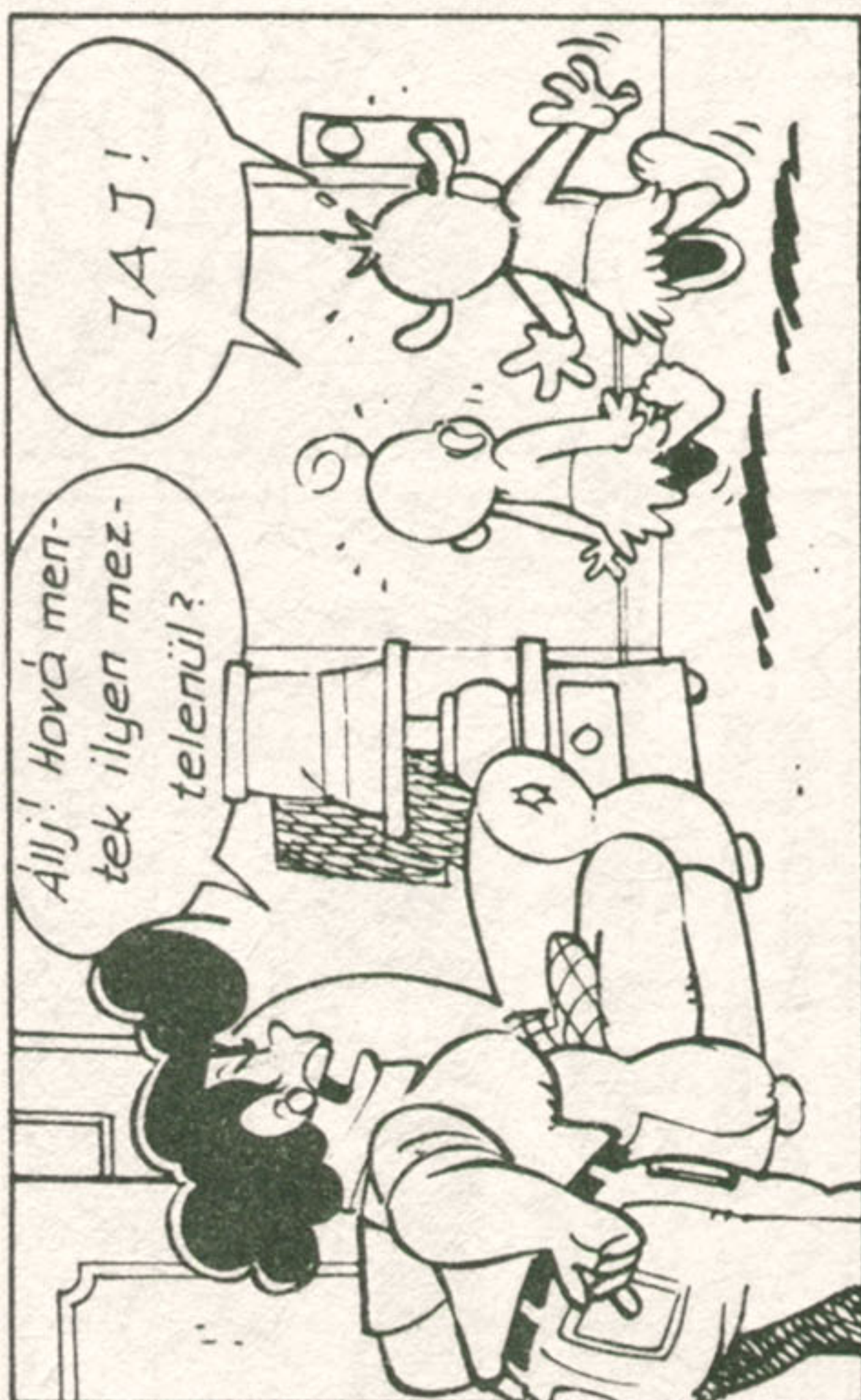
Heltai megvigasztalta:

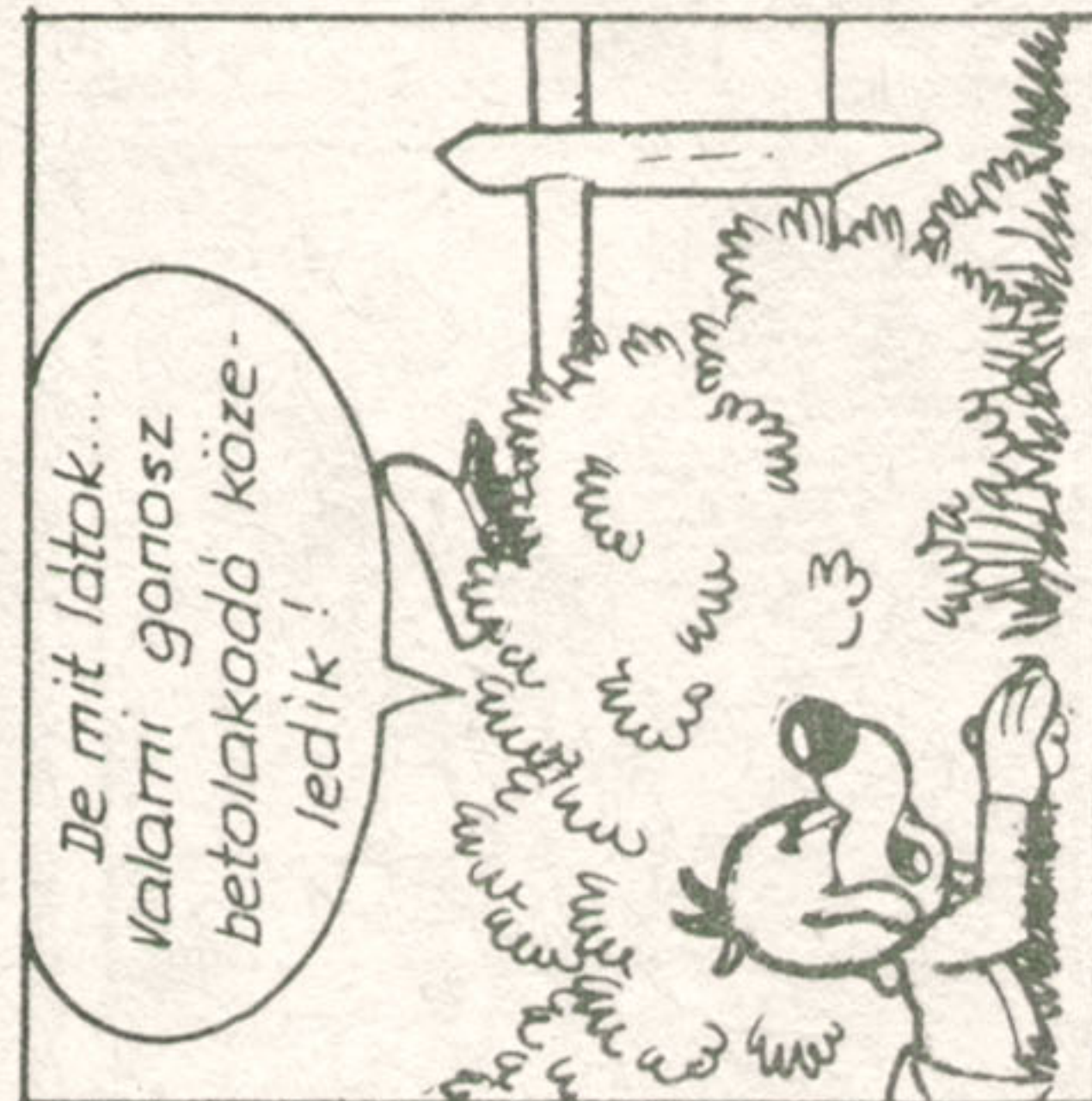
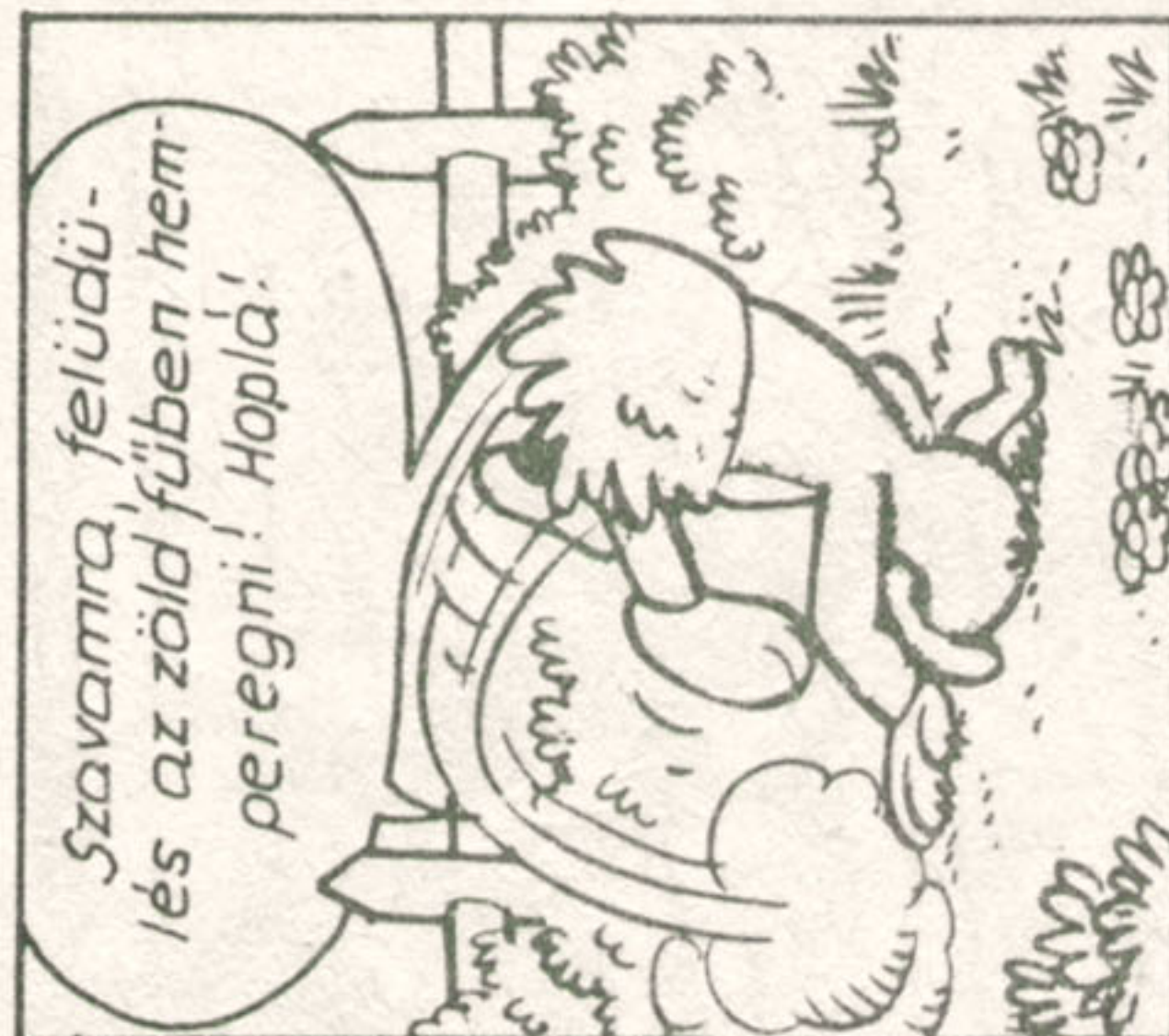
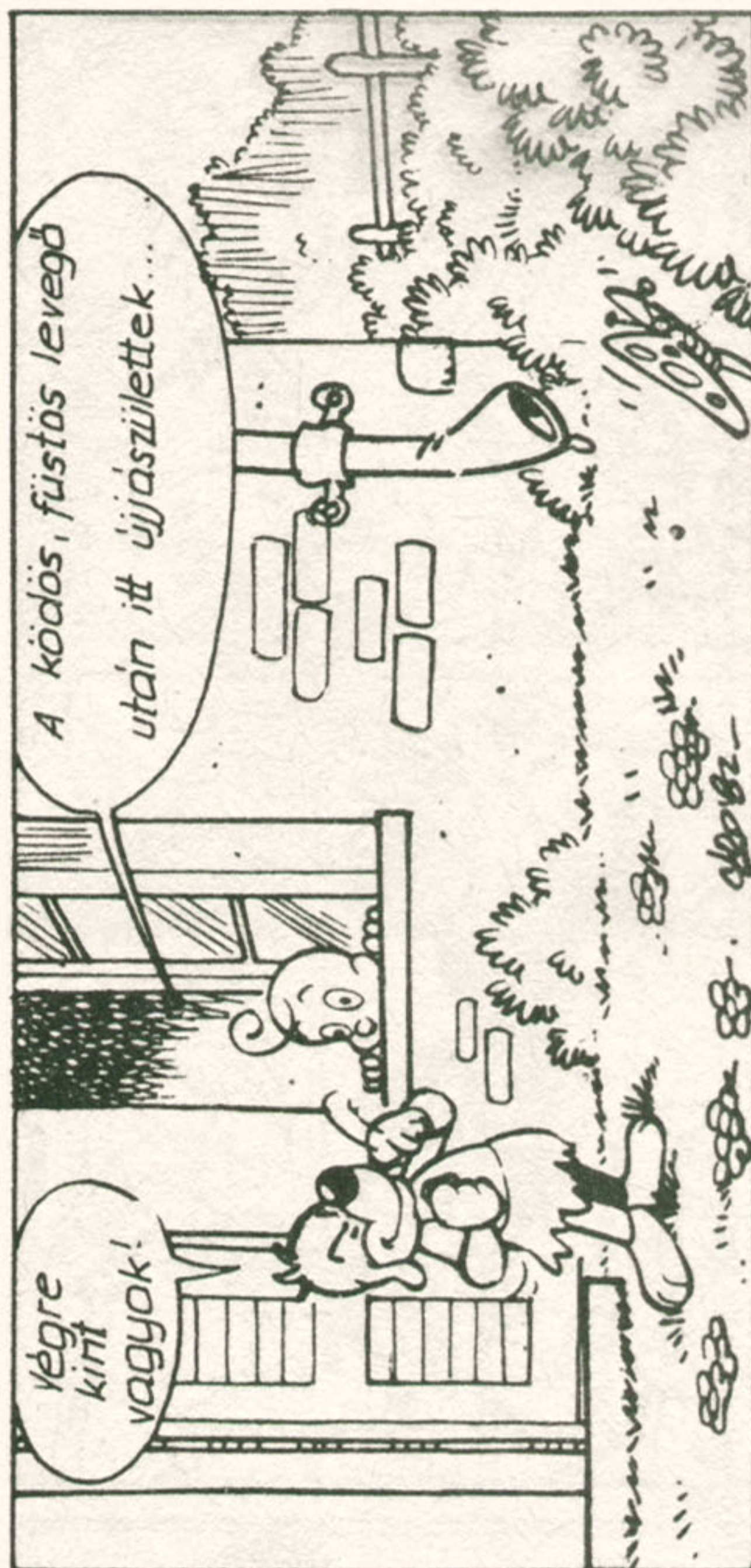
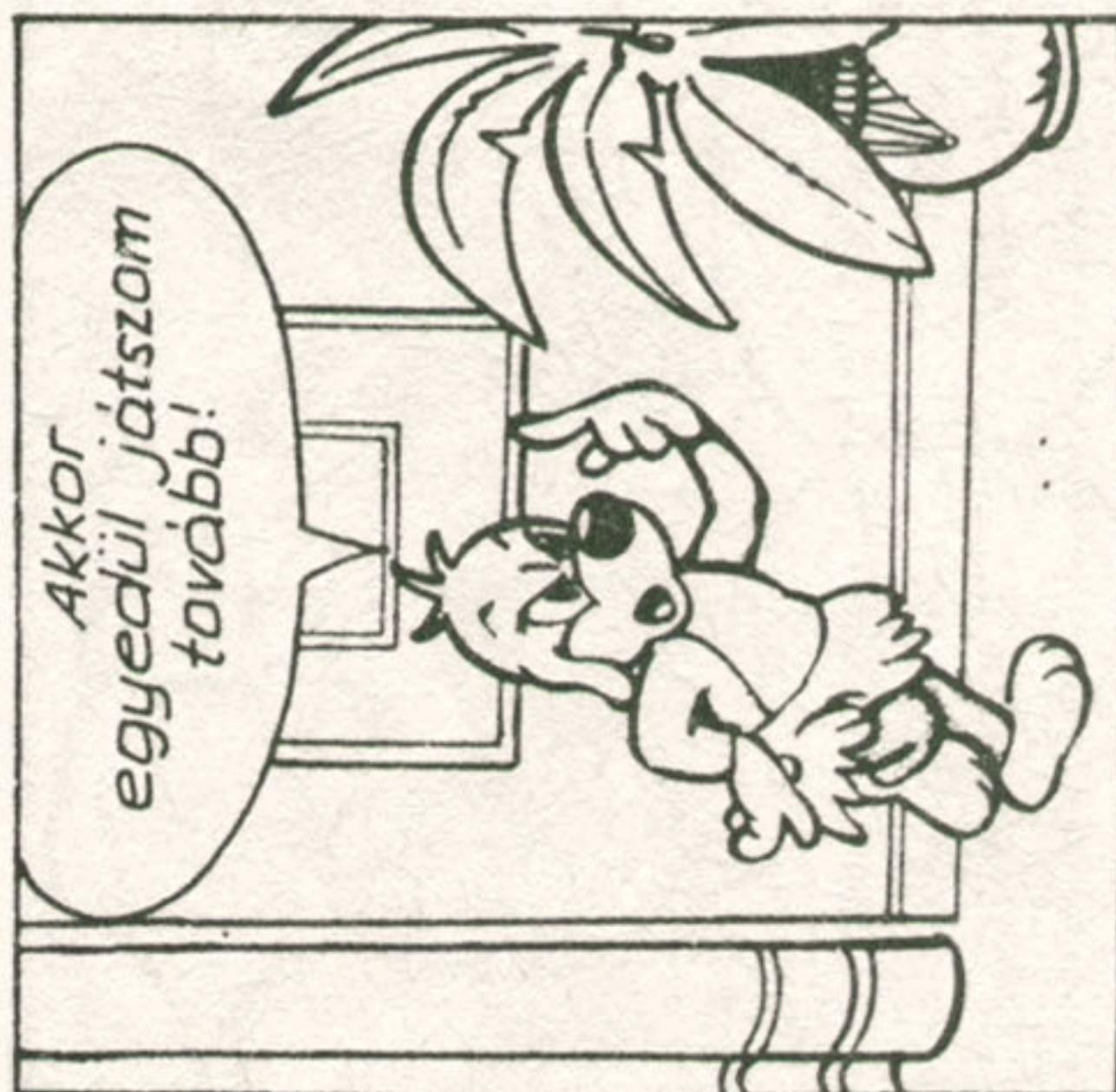
— Legyen nyugodt, fiatal barátom, fog ez a mondás még magának is eszébe jutni!

Ki az igazi Tarzan?

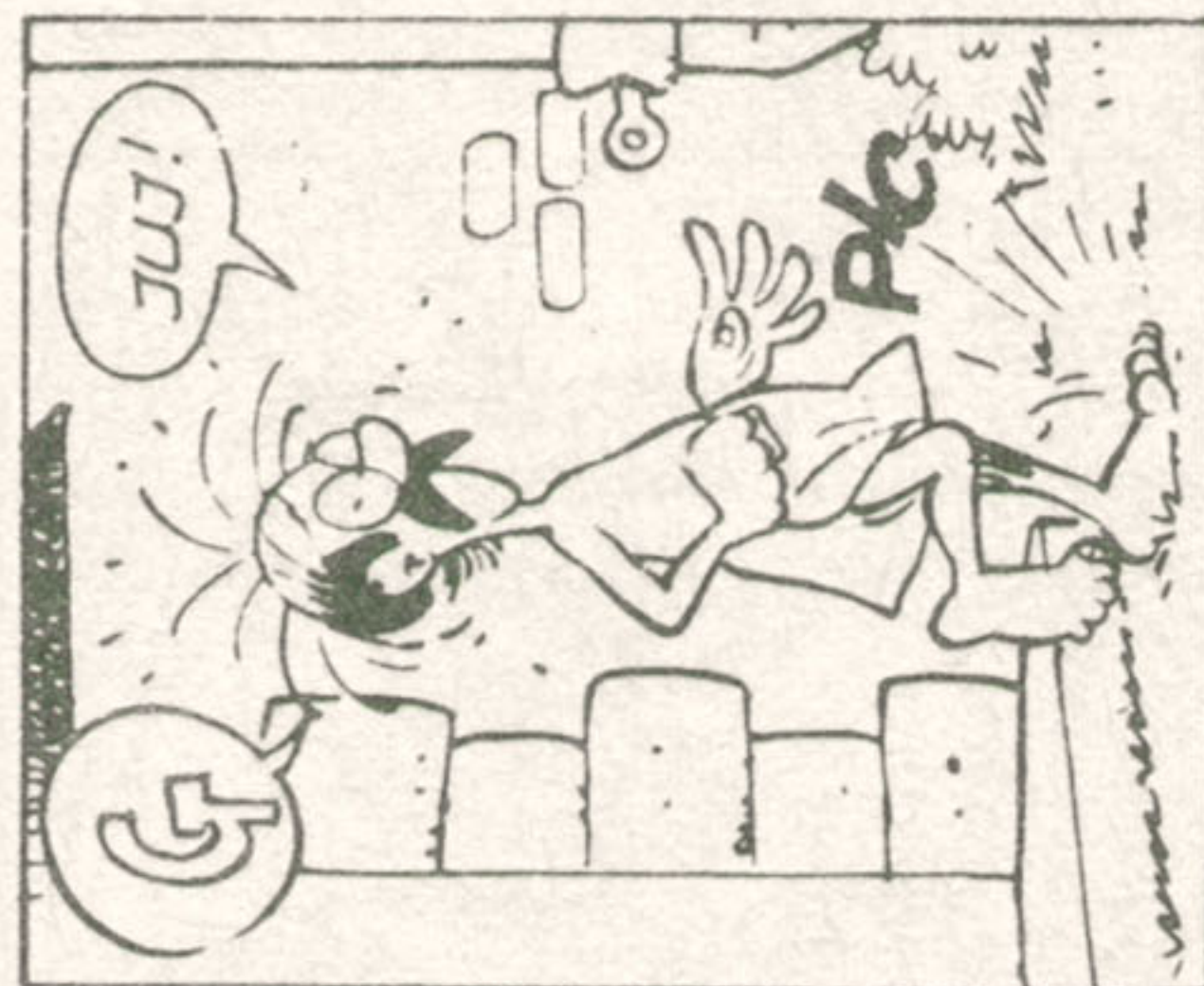
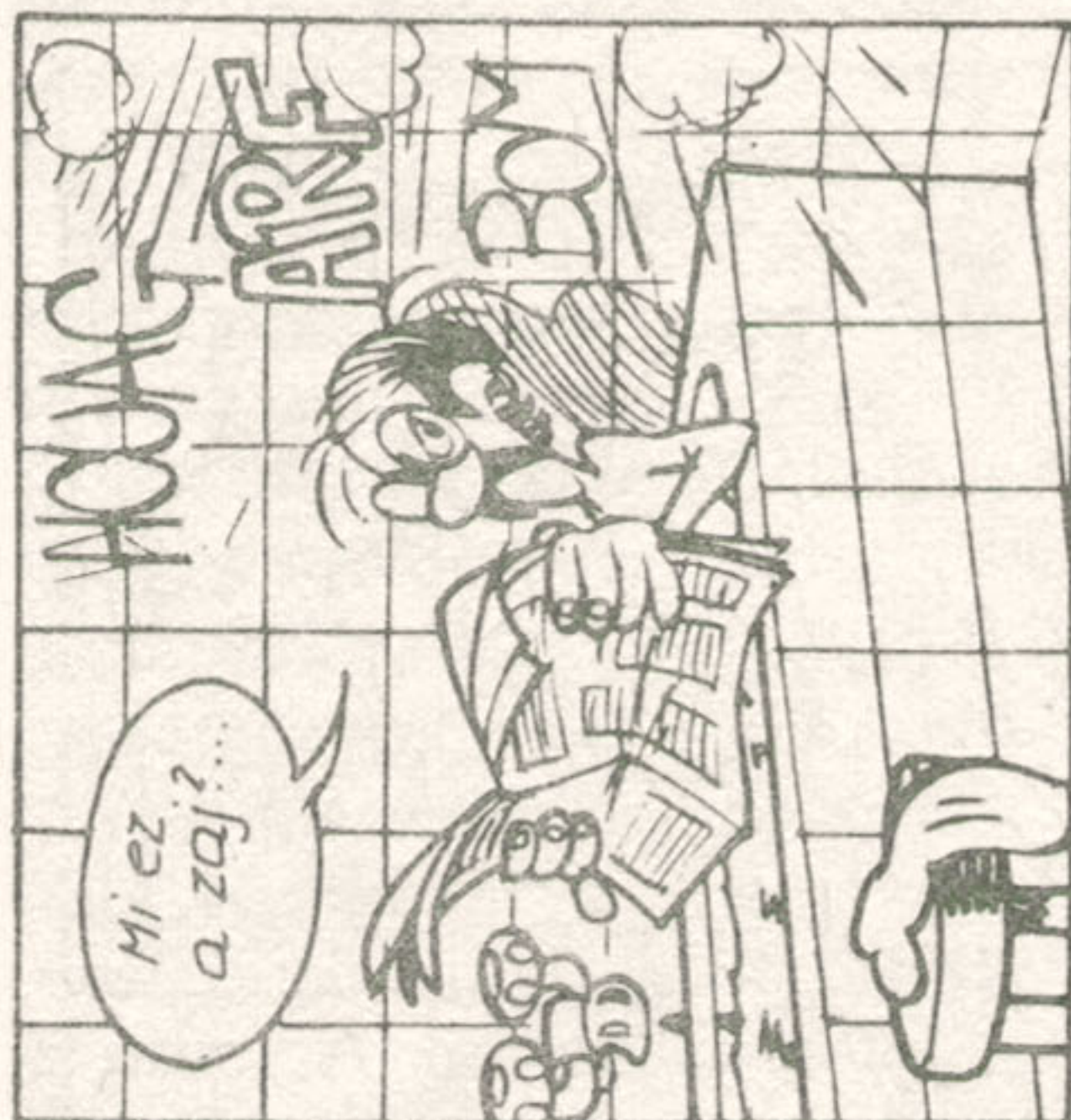

AKI IDŐT NYER...

a) Hát kezdjük ott, hogy bevonulunk a terembe. A krétásdoboz mellett elhaladva elveszünk egy-egy krétát (ki tudja, mire lesz még jó), sőt. A szemfülesebbje egész marokkal vesz ki. Így aztán lassan kiürül a doboz, aminek következménye: a hetes sétálhat egyet. Ezt szó szerint kell érteni, mert a hetes is be van avatva.

b) Minden órára kijelölünk egy professzort, aki felkészül az órára és megpróbál beleszólni, vitatkozni a tanárral. Ha ez bejön, az legalább húsz perc. A táblát nem letörölni szünetben, mert ha ka-

punk is érte leszúrást, megéri azt a pár percet.

c) Aztán ott vannak azok, akik mindig késnek. Tudják, hogy ha egyszerre hárman vannak, nem jöhetnek be mindnyájan egyszerre, csak ötpercenként. Az egyik bejön, kirakja a cuccát, utána jön a második. Lehet, hogy a tanár már nem bírja idegekkel, de nem tud mit csinálni: na persze, csak akkor, ha szépen elnézést kér az ember.

d) A legfontosabb dolog a felelés. Akár tudod, akár nem, valamit hebegj, habogj, mert ezzel is megy az idő, és ha a tanár úr rosszul hall, talán kapsz egy kettést.

(A Baranya Megyei Középfokú Oktatási Intézmények Lapja, „A diák” egyik számából.)

FUSS AZ ÉTELEDÉRT

Csöngetés! ... Hála istennek, megint egy nappal öregebbek lettünk. Irány a menza!

Kilépek az osztályterem ajtaján. Az osztály utánam. Én vagyok az első! Csak tudjam tartani az iramot! A folyosón összeverődök néhány osztálytársammal, szegények, ők is oda tartanak. Akkor hát előre, indulás!

Sikeresen túljutottunk az iskola kapuján, kis lökdösődés,

könyöklés, de már az utcán loholunk. Nyomunkban az osztály, az iskola, az áradat. Elhagyjuk a Művészetit. Nekünk csak öt óránk volt, tehát ők még nem jöttek ki. Talán lesz helyünk...!? Most kanyarodunk be a Várady Antal utcába. Néhányan lemaradtak a csoporttól. Nem baj, több hely marad nekünk, és természetesen több kaja is. Istenem! Ha esetleg rántott hús lenne krumplival és sütemény is!... Na nem, mit álmodozgatok! Rohanás, nincs idő ilyesmire! Már a Vasutas Klub előtt járunk. Visszanéznek!... Te jószagos Mohamed! Mennyi ember! Ki maradt az iskolában? Mindenkinek csak öt órája volt?

Lehetetlen! Meggyorsítom a lépteimet. A többiek utánam! Az utca végén jobbra vagy balra, merre rövidebb? JOBB-RA! Megszűnt a zebra. Semmi vész, majd csak átjutok valahogyan. „Aki a célt akarja, annak az eszközöket is akarnia kell!” — mondogatom. Éppen erről beszéltünk magyaron. Tehát: át a túloldalra!...! Átértem! Én igen, de a többiek? Semmi vész! Legfeljebb elmennek a zebrához. A felénél járhatunk. Na még egy kis energiát! Ha rántott hús nem is, de egy kis sült hús főzelékkel, esetleg alma is! Jajjj! Lemaradtam!!! Be kell hozni! Már megint

álmodozom a teljesítmény rovására. Ismét egy zebra! Egy kis ugrálás, de átérünk. Most már a célegyenesben vagyunk! Kitárul előttünk a Szabadság utca, teljes forgalmával. Jön az utolsó akadály. A „nagy” villanyrendőr. Ha elcsípem a zöldet, minden oké, lazíthatok is! De ha nem, akkor a rejtett tartalékaimra is szükség lesz! Nem látom tisztán, mit is mutat, pirosat, zöldet? Nem, most váltott zöldre! Futás!!! Már a túloldáról nézek vissza! Hiába, legszebb öröm a káröröm. Miért nem siettek? Szinte felüdülés ez a pár méter, ami még hátra van. Ráérek gondolkodni. De mi van, ha a Lajosból is előbb engedték el a sereget? Akkor már tele van a menza.

Befordulok a kapun... fel a lépcsőn... És ... elém tárul a menza! Üresen! Van hely!!! Lepakolom a táskát. Eközben fokozatosan érkeznek a többiek. Elő az ebédjegyet! Keresem a táskában. A tolltartóban nincs, az ellenőrzőben, a bérletben, a személyiben, a diákigazolványban, még a matekkönyvemben sincs! Közben megtelik a terem. Hozzák a kaját. Paradicsomleves, virsli tarhonyával. Összefut a nyál a számban. De kutatok, eredménytelenül. Csüggedten ülök a széken. Már majdnem potyognak

a könnyeim. Nincs jegy, nincs kaja! Hát érdemes volt? Lassan szedelőzködöm, felállok; már öten nézték ki a helyemet. Nem, azért sem megyek el! Ez az én jogos helyem és ... talán kapok jegyet. Tényleg!...

Elkezdlek kéregetni jobbról is, balról is. Sikertelenül. Ekkor megjelenik Géza bácsi, az isteni, csodálatos Géza bácsi. Repül felém, kezében a „jeggyel”. Meg sem köszönöm, csak úgy röptében kapom el, és száguldok a tála-
lóig. Megkaptam! Az enyém! Többet már senki sem veheti el tőlem, éljen!

De... mi ez, hol a táskám, a helyem? Elfoglalták. Kzdek szópárbajt? Nem érdemes. Táskát a vállamra, tálca a kezemben, a gőzölgő leves illata után elindulok helyet keresni... a semmibe...

(A pécsi Leöwey Klára Gimnázium Leöwey Híradójából.)

BALLADA — SPORTMEZBEN

(Forgatókönyvszerű akármí)

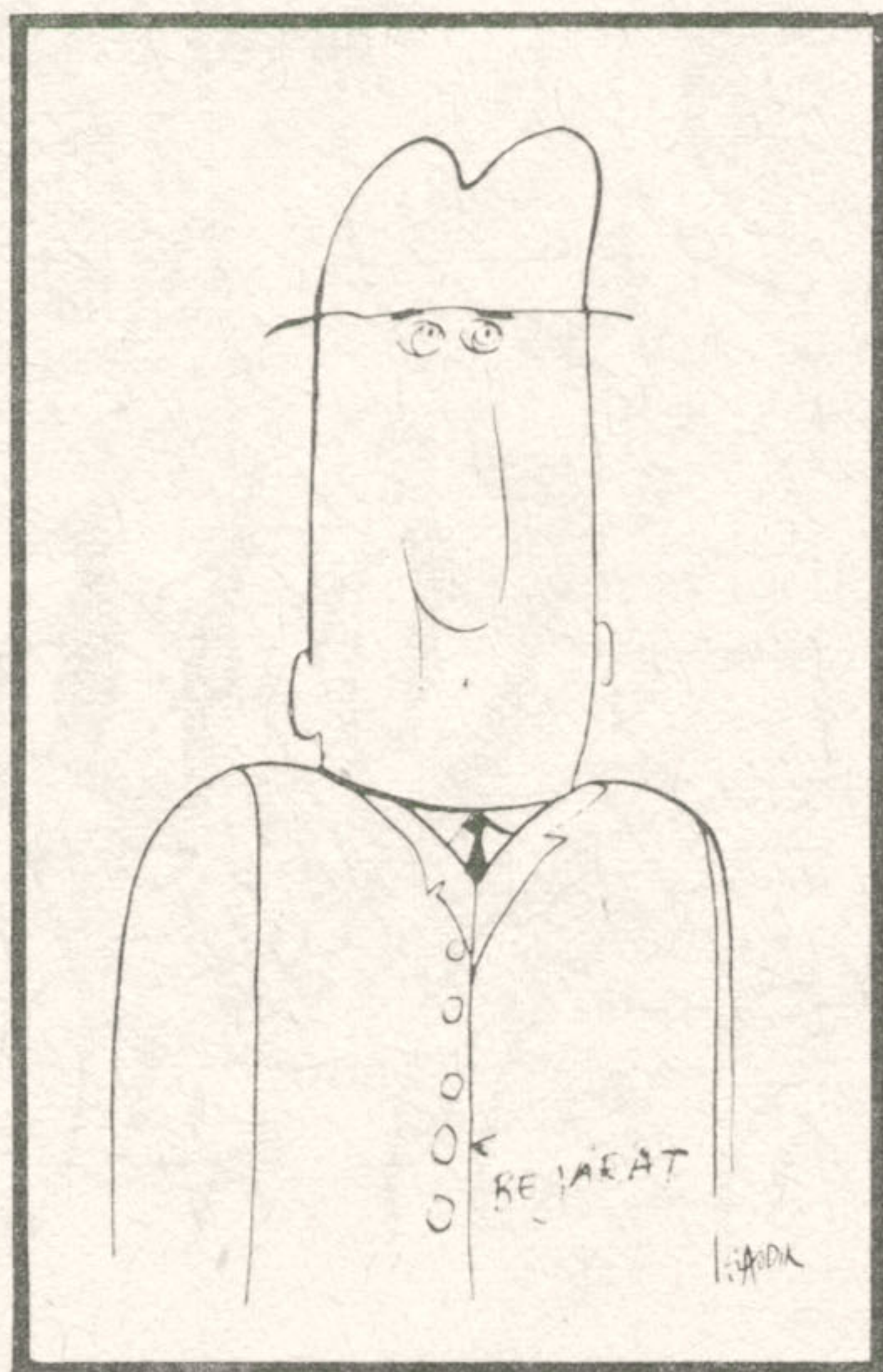
Első kép: Dühöng a szélvihar. 10 fok van. — Mi persze futunk. Mind a 600-valahányan. Kivéve pár „halálos beteget”. Ők nem fáznak. Irhabundában. Bezzeg mi... a melegítőben!

A rajt premier plánban: A

tömeg izgatottan morajlik. Az idegek pattanásig feszülnek. Egy-kettő el is pattan. Halljuk. — Rajt! — Frici bá' indít.

Attűnés: Frici bácsi felett porfelhő csap fel. Vértagyasztó sikolyok. A mezőny fut. Néhányan hörögve összeesnek.

Következő kép (szimbolikus): A pályát feketeruhás siratóasszonyok lepik el. Fújja a szél a szoknyájukat. Meg minket. Sírnak. Siratnak. Minket. Magukat is. — „Ilyen időben siratni!?” — zokogják. Futunk. Egyre kevesebben. Utunkat kidőlt karók, pálya-

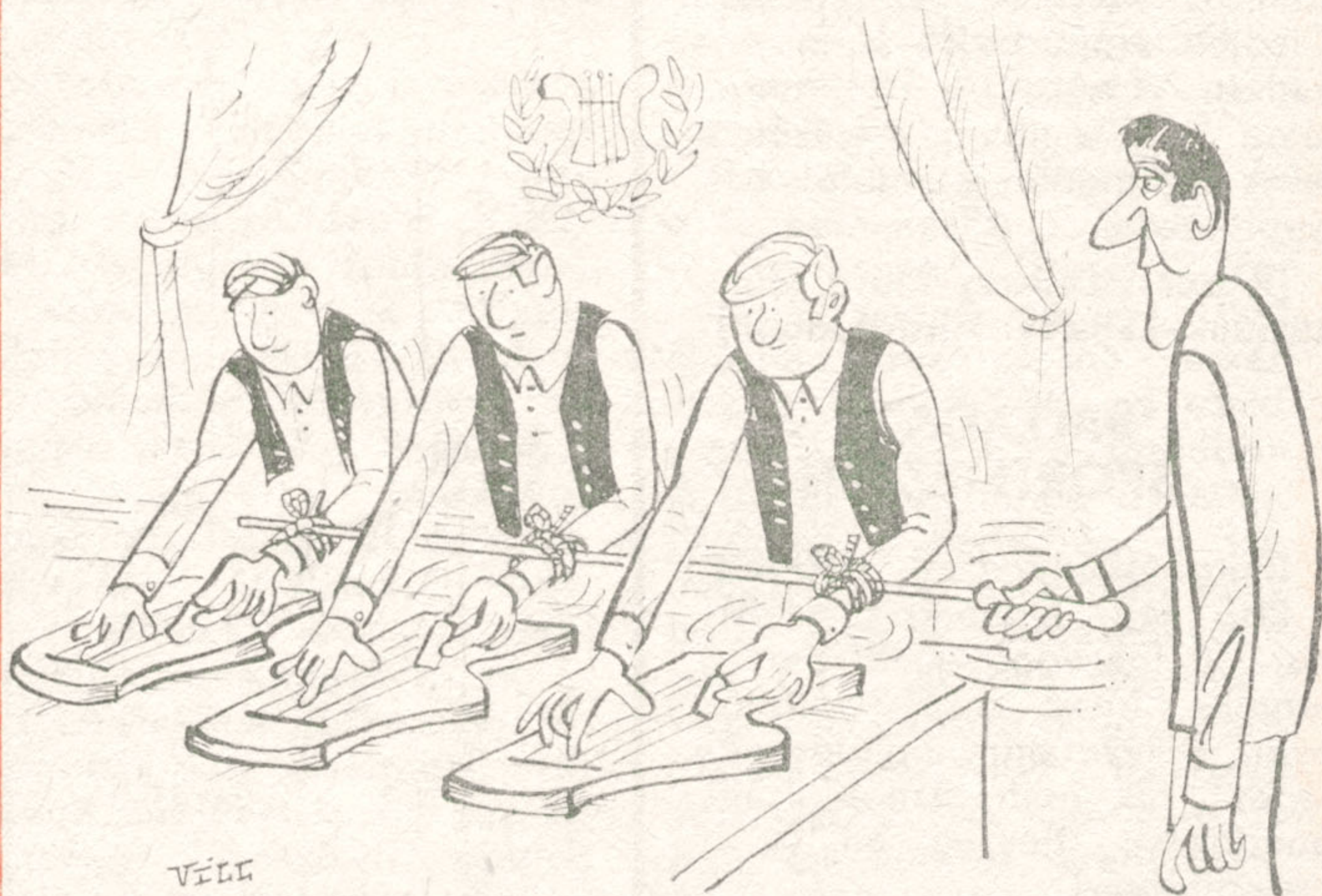
jelző sporttársak, és kidőlt futók jelzik. — Dühöngő szél. A levegőben néhány ballábás tornacipő (miért pont az?), és némely pehelysúlyú iskola- vagy osztálytársunk repked. — Mottó: Széllal szemben nem lehet ... futni!

Még egy kép: Célegyenes. Az eget csikkek és üres üvegek sötétítik el. (Még jobban.) Ugyanis a lelátókhoz érünk. A szurkolók lázban égnek. Ugyanis influenzajárvány van. Különben sem égnek. De lázasak.

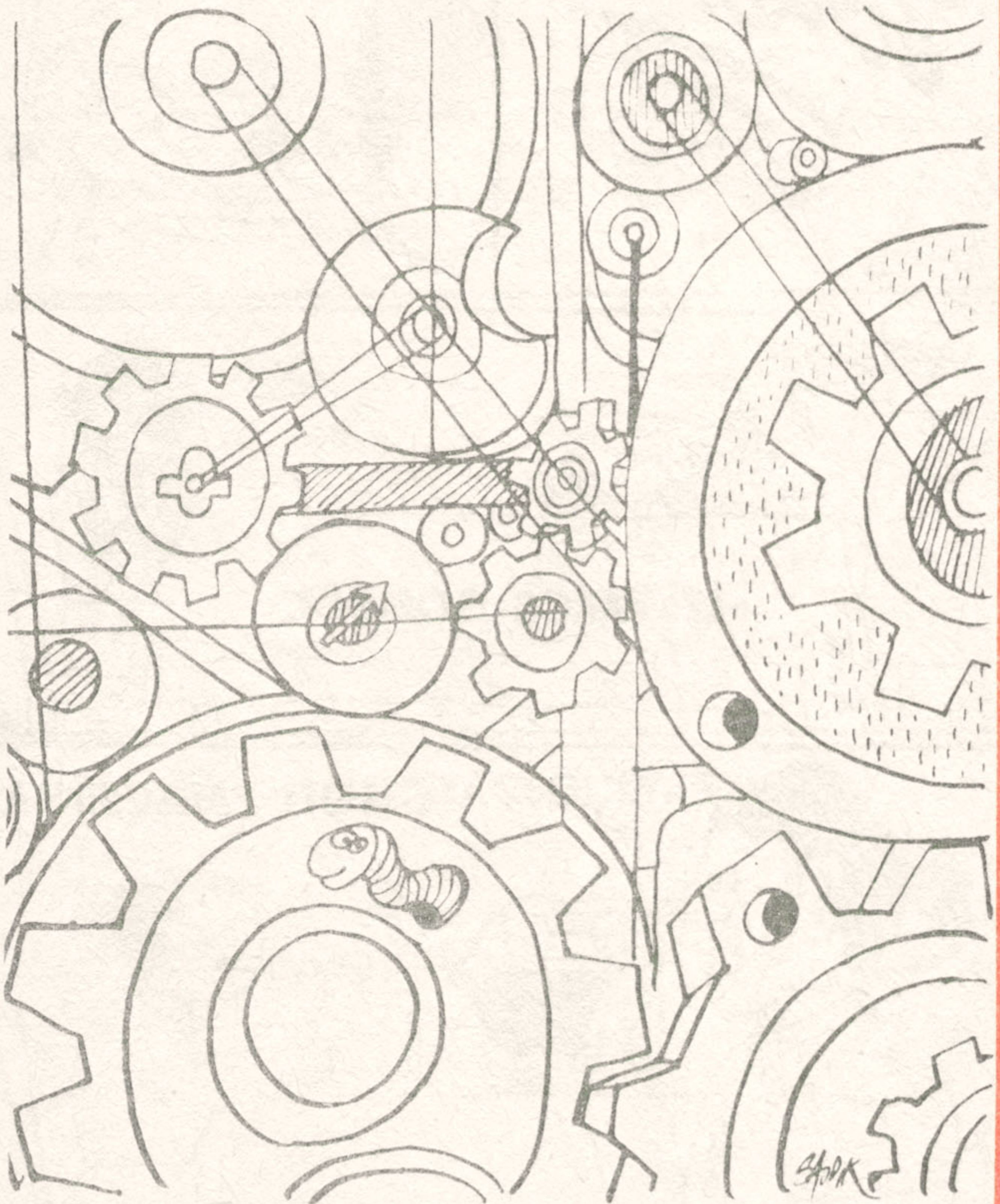
Utolsó kép: Egy utolsó nagy szellőkés szárnyára kap, és beröpít a célba, ahol Mátyás szervezi hadirendbe „fekete seregét”. Néha lehajol, de mi tudjuk, hogy a hordágyon most hörgik el a haldoklók a helyezési számukat. Mátyás, az igazságos, lefogja szemüket, és imát mormol. Aztán gyorsan visszazökken a valóságba. Mert még sokan éltük túl. AZ EGY KILOMÉTERT!!!

(A kecskeméti Katona József Gimnázium KJG-HÍRADÓ című lapjából.)

Próbál a citerazenekar

Rozsdakukac

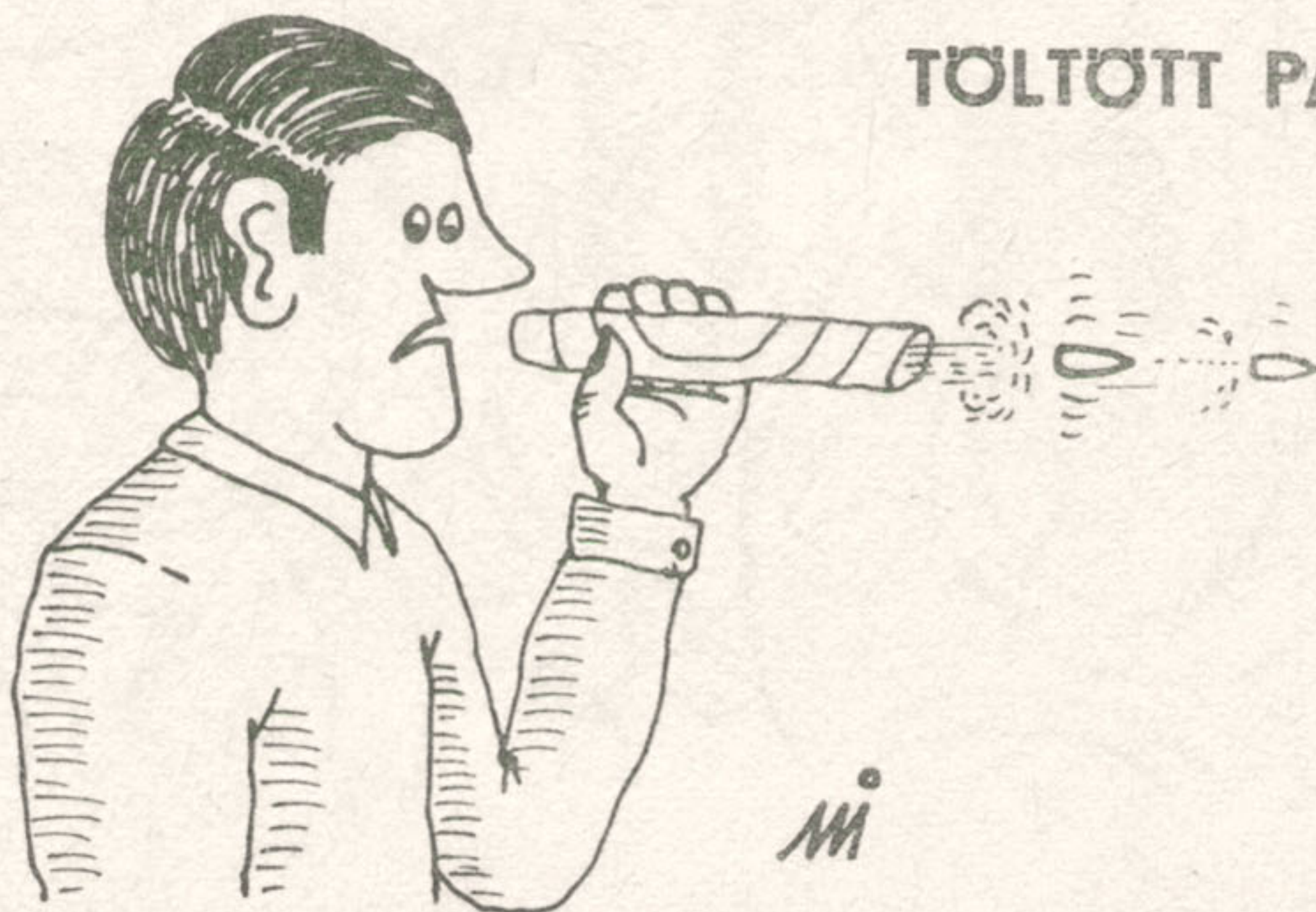
***jó
étvágyat!***

HALÁSZLÉ

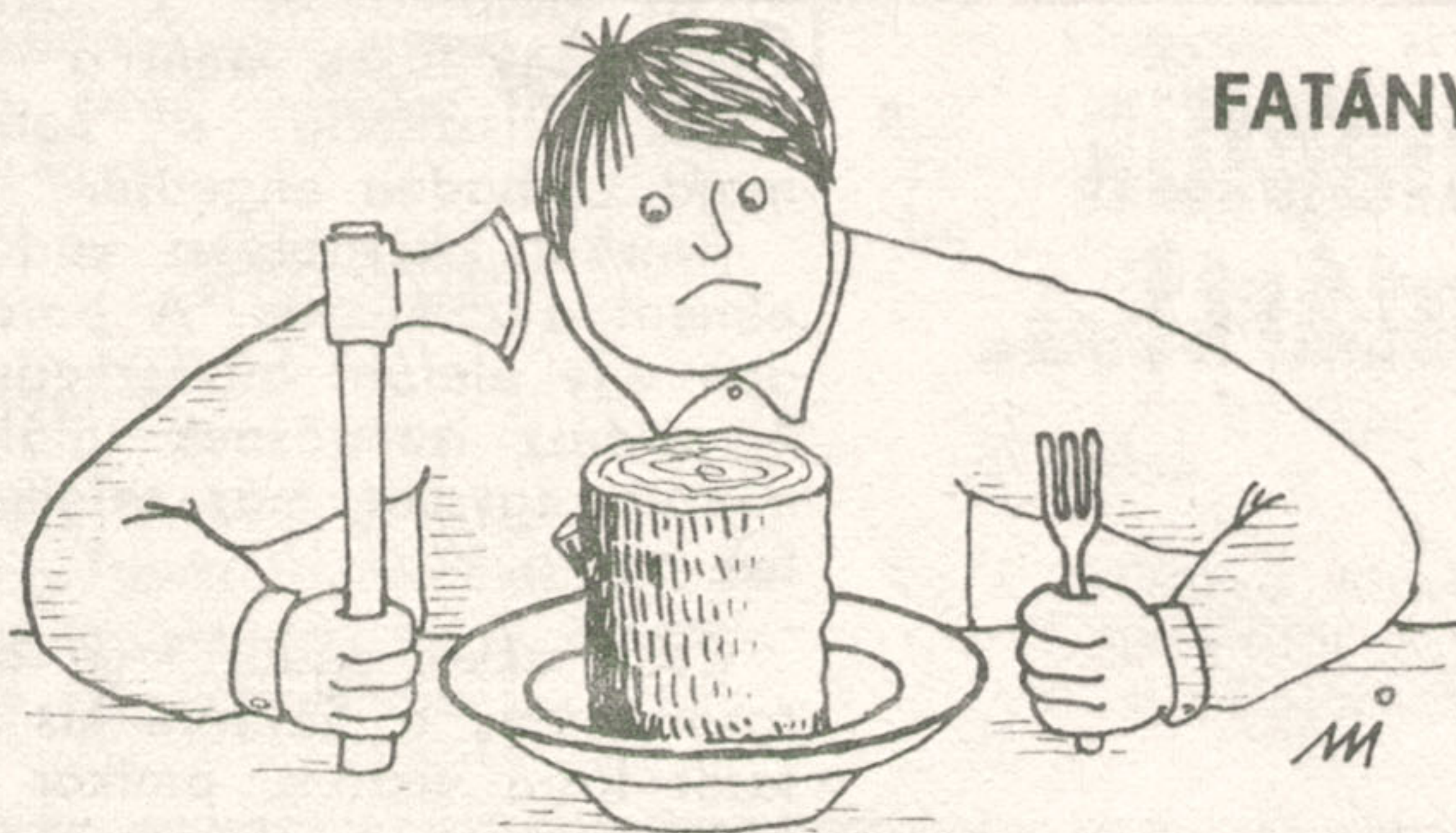

LEKVÁROS GOMBÓC

TÖLTÖTT PALACSINTA

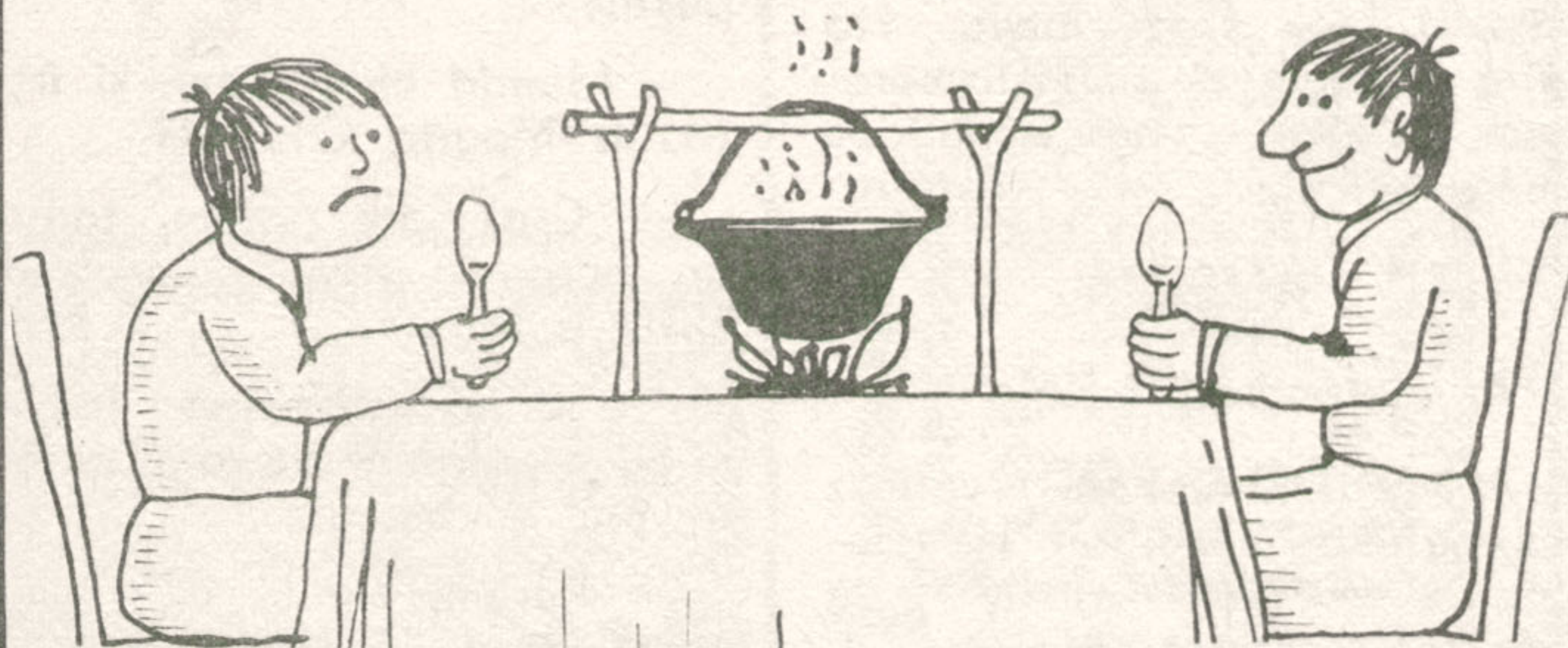
FATÁNYÉROS

KONZERV

BOGRÁCSGULYÁS

Túlléptük a határt!...

LENGYELORSZÁG

Lelkiismeretfurdalás

Egy fiatalembertől a villamoson ellopták a pénztárcáját, amiben ezer zlotyi volt.

Néhány nap múlva levelet kapott.

— Igen tisztelt uram! Meggondolatlanul elloptam a pénztárcáját. Minthogy lelkiismeretfurdalást érzek, ezennel visszaküldök száz zlotyit. Ha újra feltámad a lelkiismeretem, akkor megint küldök még százat...

ANGLIA

Az elefántbébi halála

A rettenthetetlen vadász egy afrikai bozótban kis elefántot ért utol, amely alig vonszolta magát. Megvizsgál-

ta az elefántbébit, s akkor látta, hogy tüske ment a lábába. Kitisztította a sebet, majd szabadon engedte.

Évekkel később a vadász elment a cirkuszba. A porondon egy elefánt bűvészkedett. A vadász ismerősnek találta, mintha egyszer már találkoztak volna.

Csak akkor tudta meg biztosan, hogy a hajdani kis állatot látja viszont, amikor az elefánt ormányát felé nyújtotta és fölemelte a levegőbe, majd az olcsó állóhelyről, ahová jegyet váltott, kíméletesen áthelyezte egy előkelő páholyba.

ÍRORSZÁG

Vizsgán

Vizsgát tartanak egy vidéki iskolában. Ott a tanfelügyelő is.

A tanító kiszólít egy növendéket:

— Mondd meg, fiam, ki írta alá a Magna Chartát?

— Csak azt tudom, tanító úr, hogy én nem — szabadkozik a tanuló.

A tanító dühösen helyre küldi a diákot, de a tanfelügyelő közbeszól:

— Kérem, tanító úr, hívja csak vissza. Nem szeretem a

hazudozó gyermekeket. Amit
tett, azért vállalja is a fele-
lősséget!

BELGIUM

Igéret

Egy diák:

— Tanár úr, kérem, a múlt-
kor megígérte, hogy előadást
tart az agyvelőről.

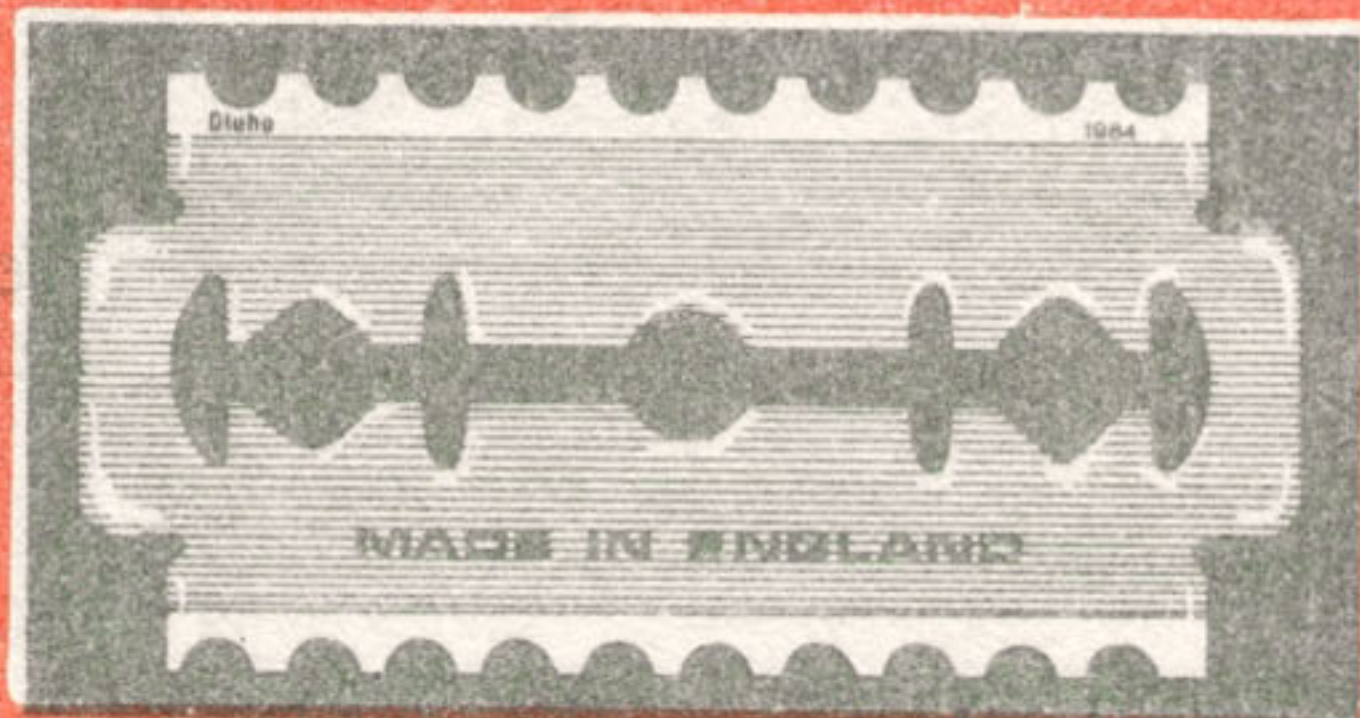
— Hogyne — szól a tanár.
— De majd legközelebb.
Egyelőre más van a fejem-
ben.

FRANCIAORSZÁG

A győző

A család a múzeumban egy
római gladiátor szobra előtt
áll. A gladiátornak hiányzik

Mókás filatélia

a lába és a karja, az arca sebhelyes, a sisakja is horpadt.

A szobor talapzatán a következő felirat olvasható: „A győző”.

A családapa elmerülten nézi, majd gondterhelten így szól gyermekeihez:

— Ha ilyen a győző, akkor szeretném látni, milyen lehet a legyőzött.

AUSZTRIA

Kávéházban

Egy csinos lány lép be a kávéházba és rögtön megkeresi a pincért:

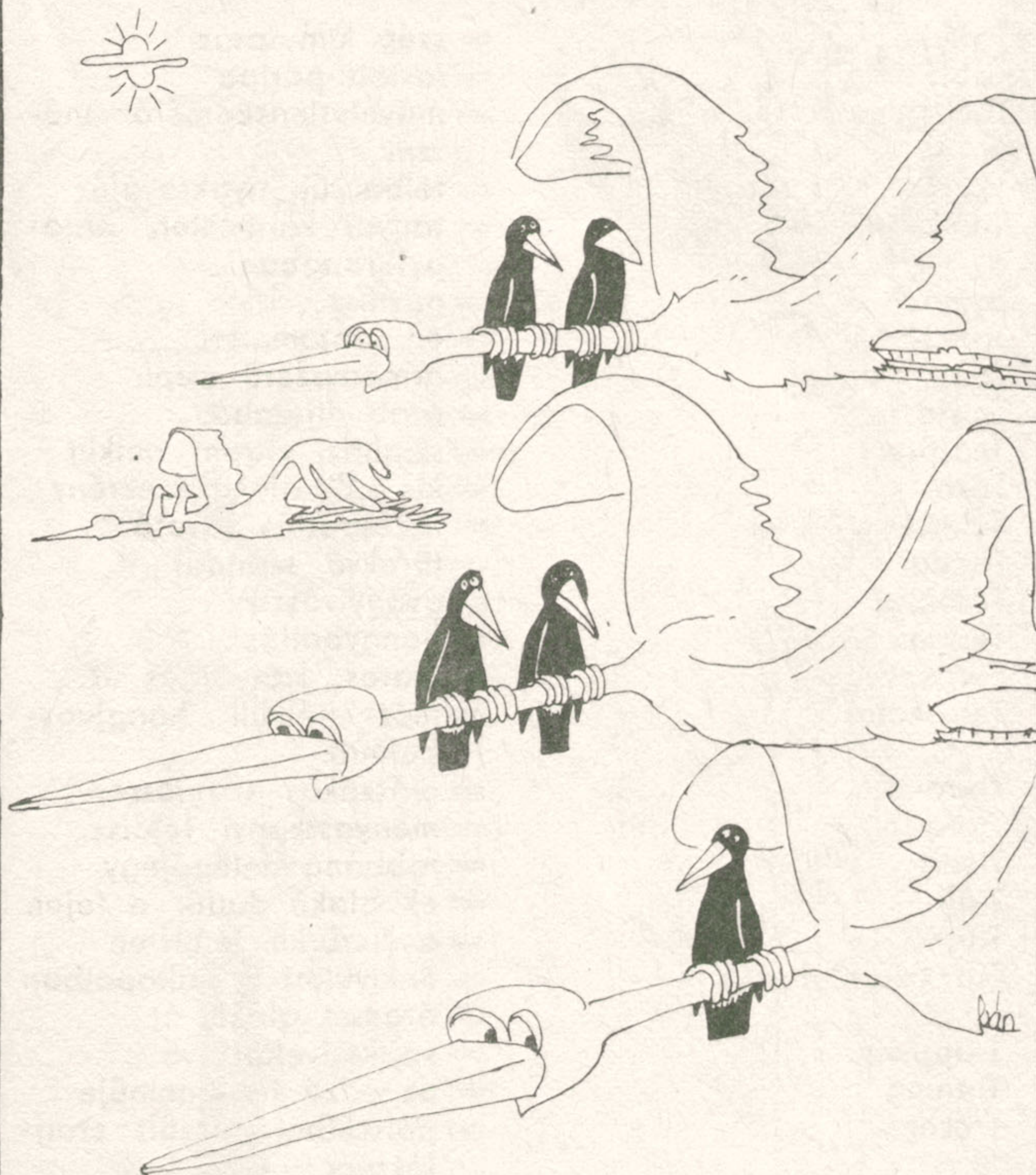
— Kérem, nem volt itt egy fiatalember, aki kék ruhás nőt várt?

— De igen — felel a pincér. — Várt is negyedórát. Aztán elment. Egy zöld ruhás nővel.

— Bácsi kérem, tessék megengedni, hogy a Mókus őrs megmentse a bácsi életét.

Potyautasok

— De jó neki, első osztályon utazik...

Szóferdítő

Tabella
Tabló
Tachometer

Taksál
Tamburmajor

Tampon
Tantál
Tapír
Tarifa
Teátrum
Téka
Teleszkóp
Tendál
Terápia
Termesz
Terpentin
Terrakotta

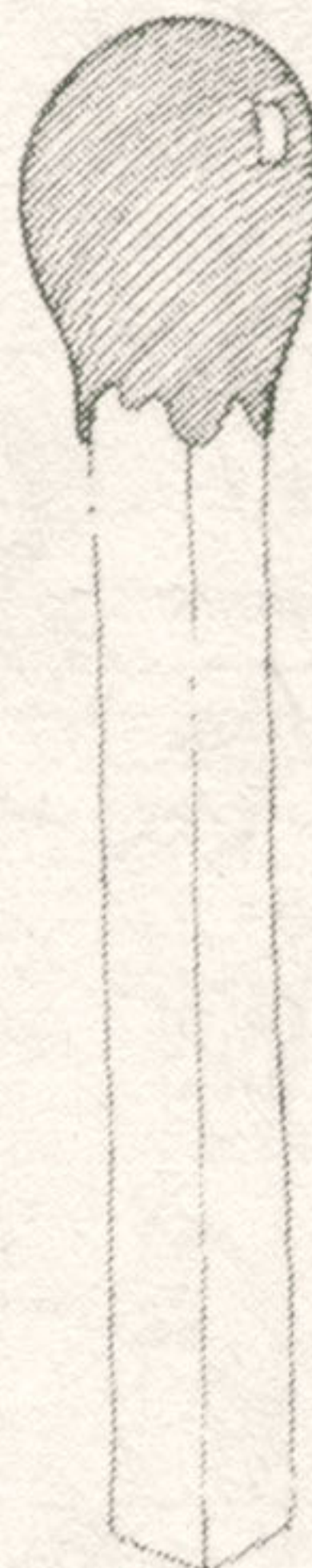
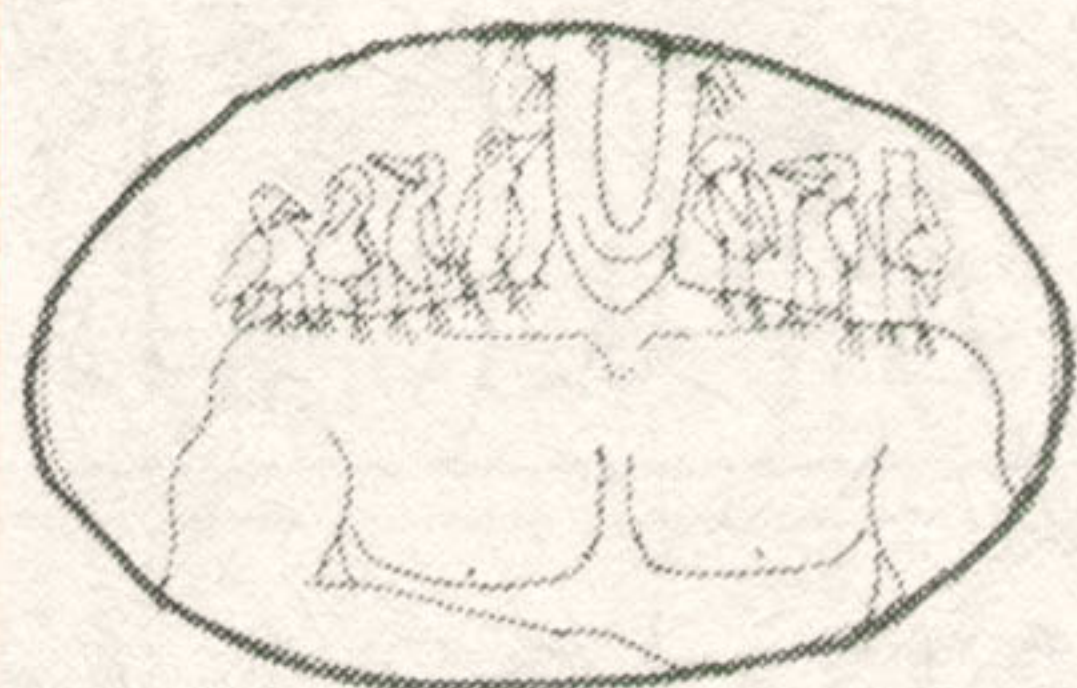
Terror
Tiara
Tikett
Tipli
Titán
Transzformál

Trappista
Tréning
Trezor

Trikolor
Trióda
Tumor
Tus

= szép kimutatás
= festett paripa
= műveletlenségmérő mű-
szer
= felbecsült nyakravaló
= tanyai karmester, őrna-
gyi rangban
= gézdísz
= én tantom, te...
= ormányszerű papír
= arab díjszabás
= színház, citrom nélkül
= kis „t” alakú szekrény
= lökésgátlós távcső
= törekvő szandál
= gyógyivászat
= hangyaállás
= illatos, kanyargós út
= máz nélküli hangjegy-
halmaz
= erőszakos szaglószer
= menyasszonyi fejdísz
= robbanó belépőjegy
= ék alakú dudor a fejen
= acélszürke fémisten
= önkívületi állapotban
áramot alakít át
= sajt kedvelő hívő
= az edző fehérneműje
= páncélból készült szag-
lószer
= színes fertőtlenítő
= tranzisztoros költemény
= vicces daganat
= fekete zuhany, vívók ré-
szére

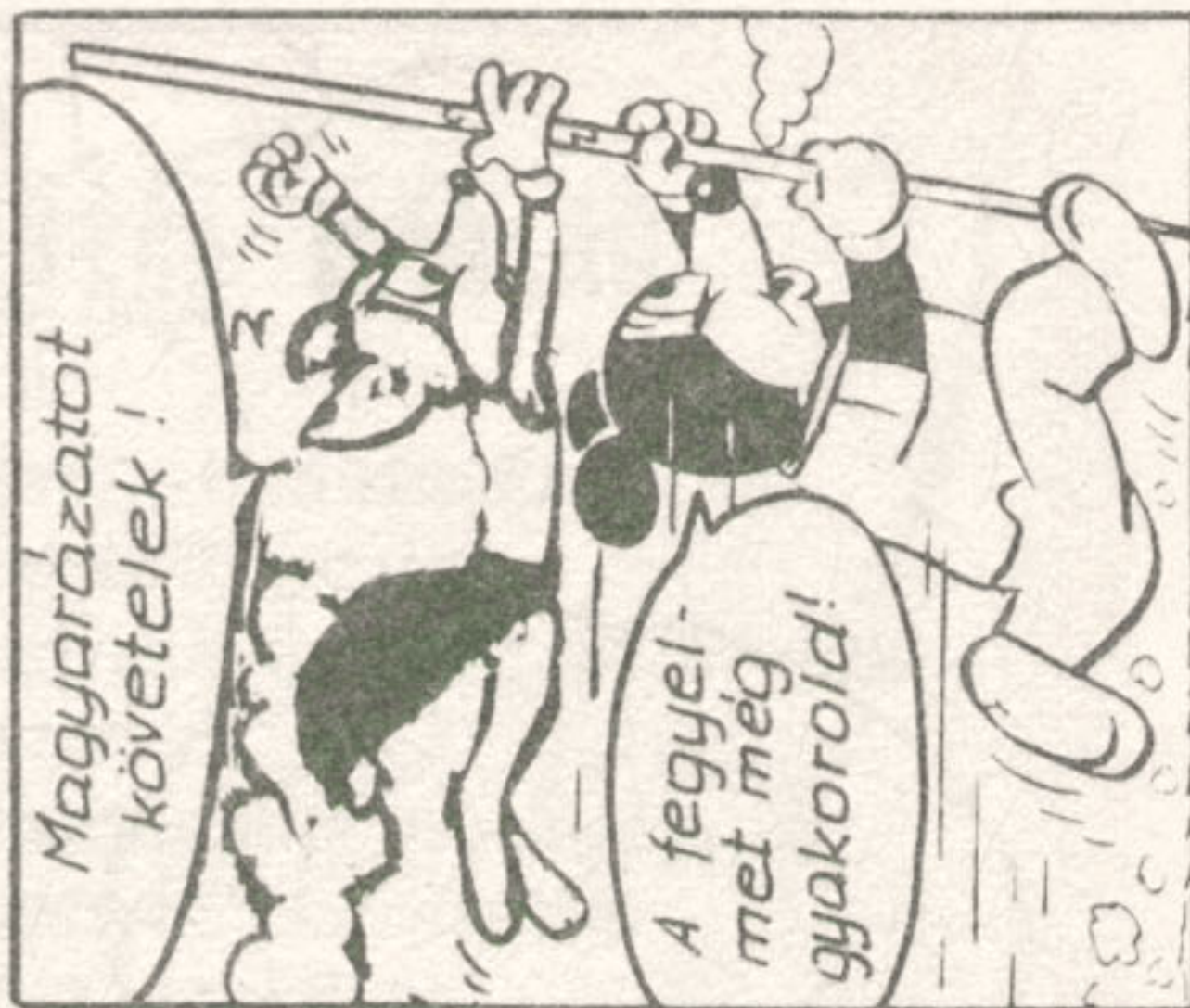
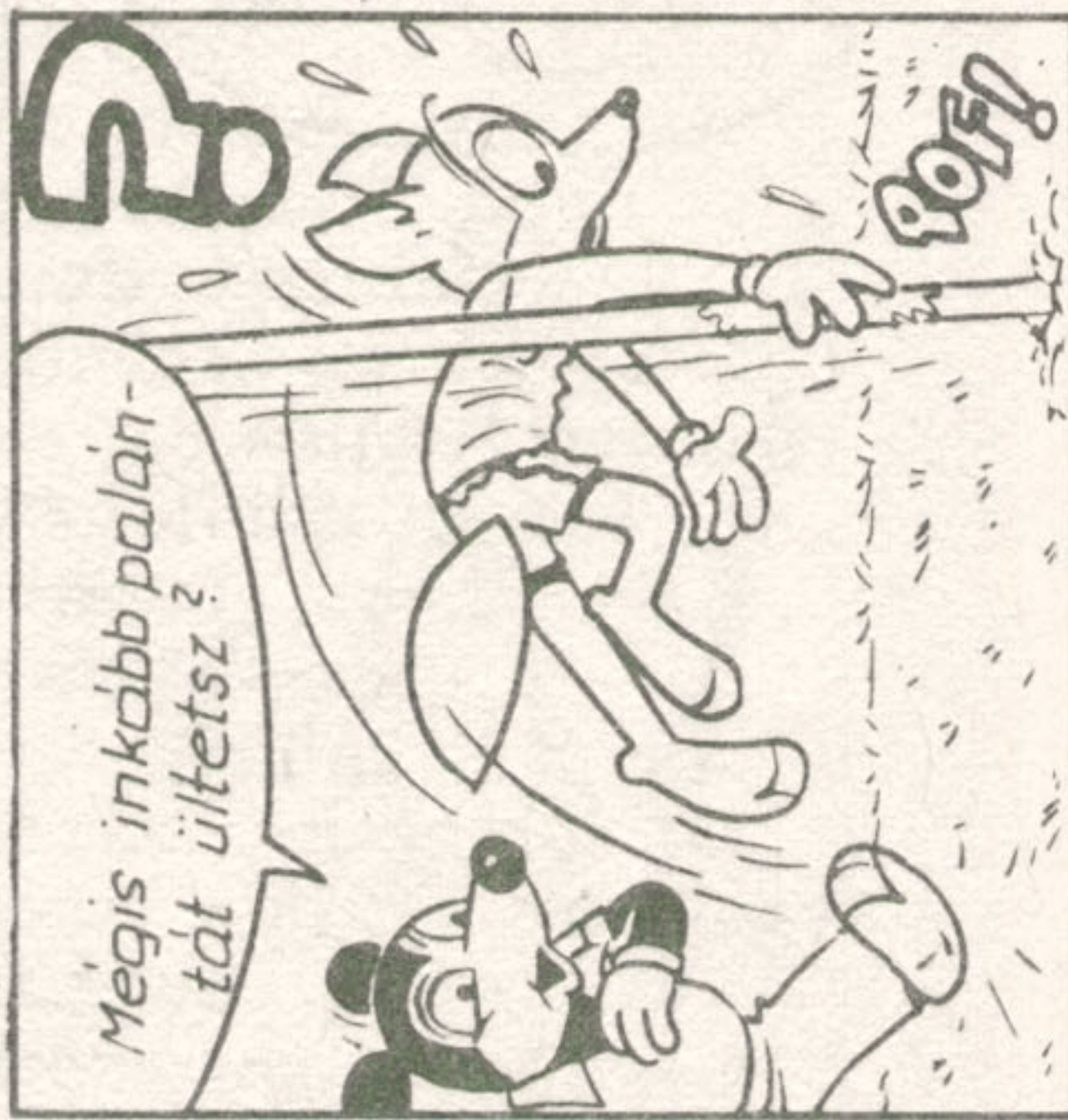
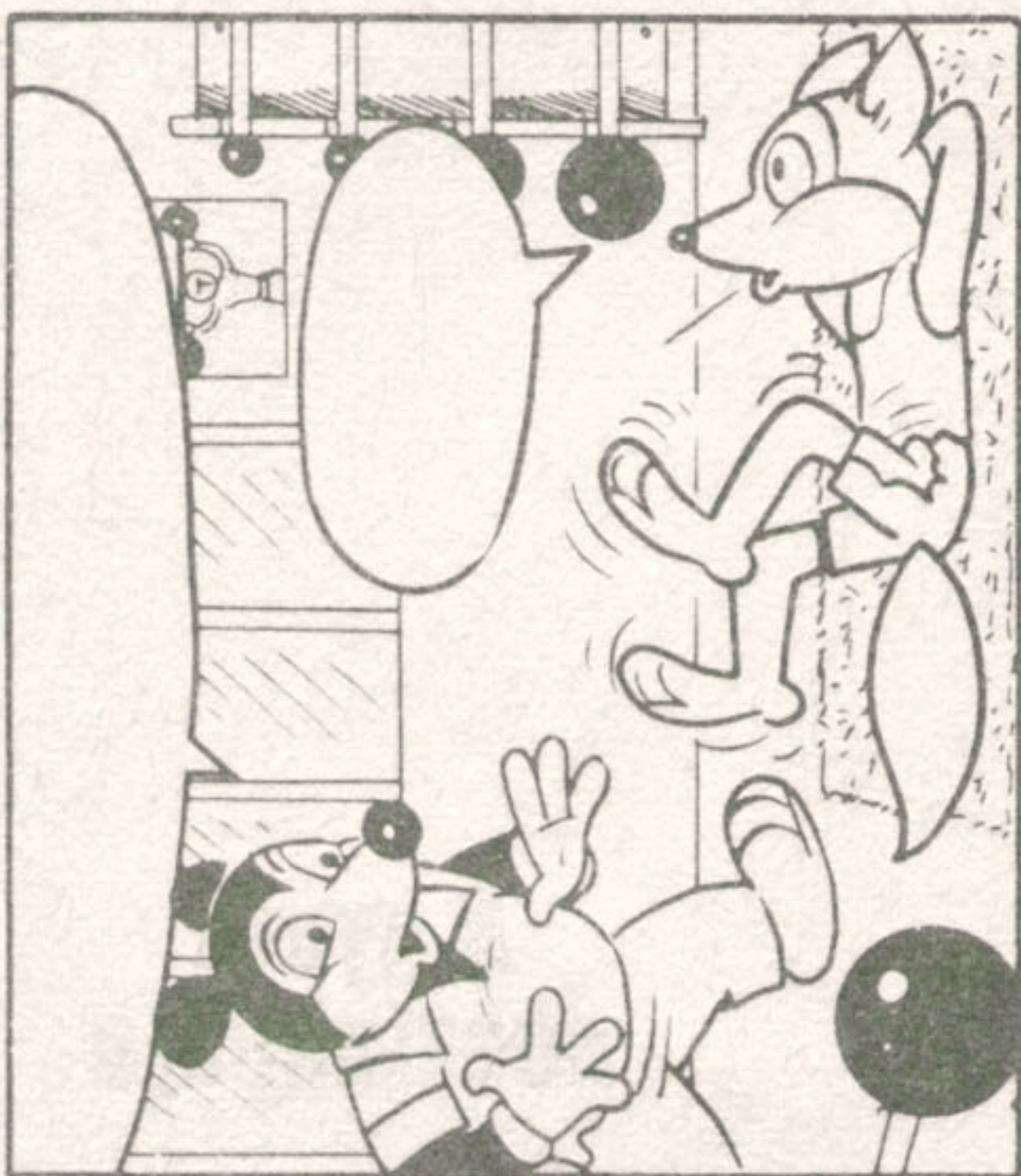
Ábránd

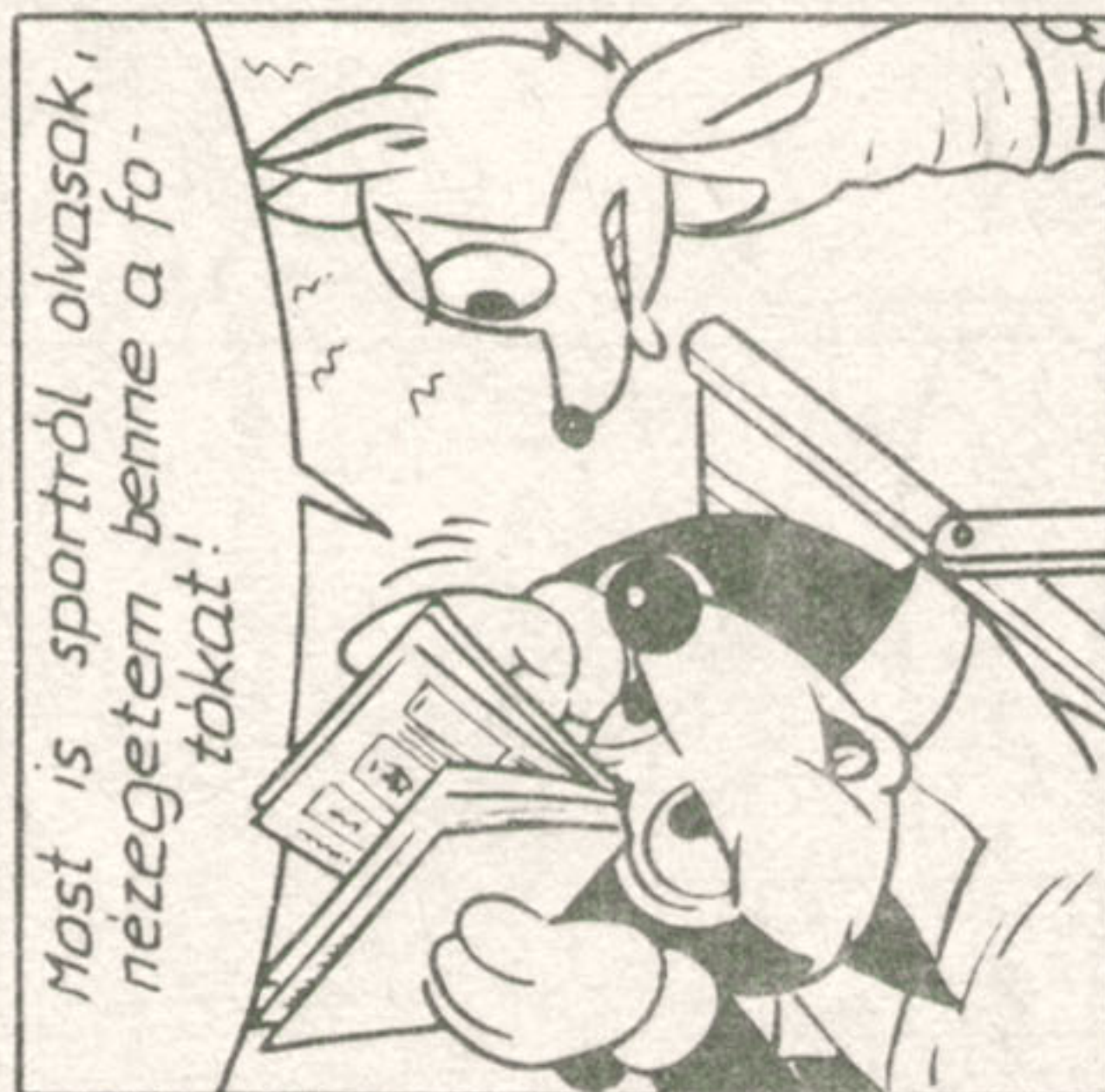
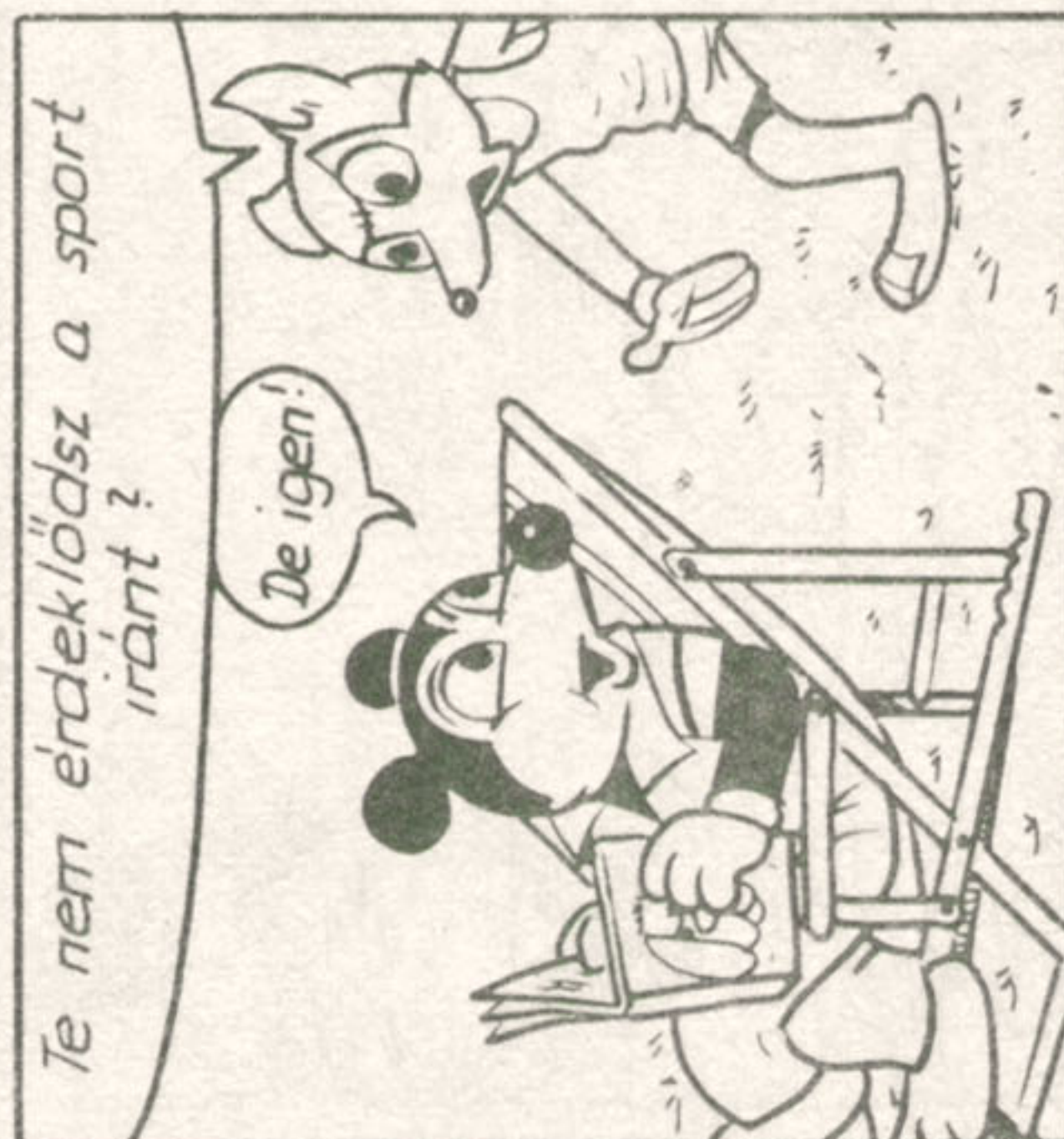
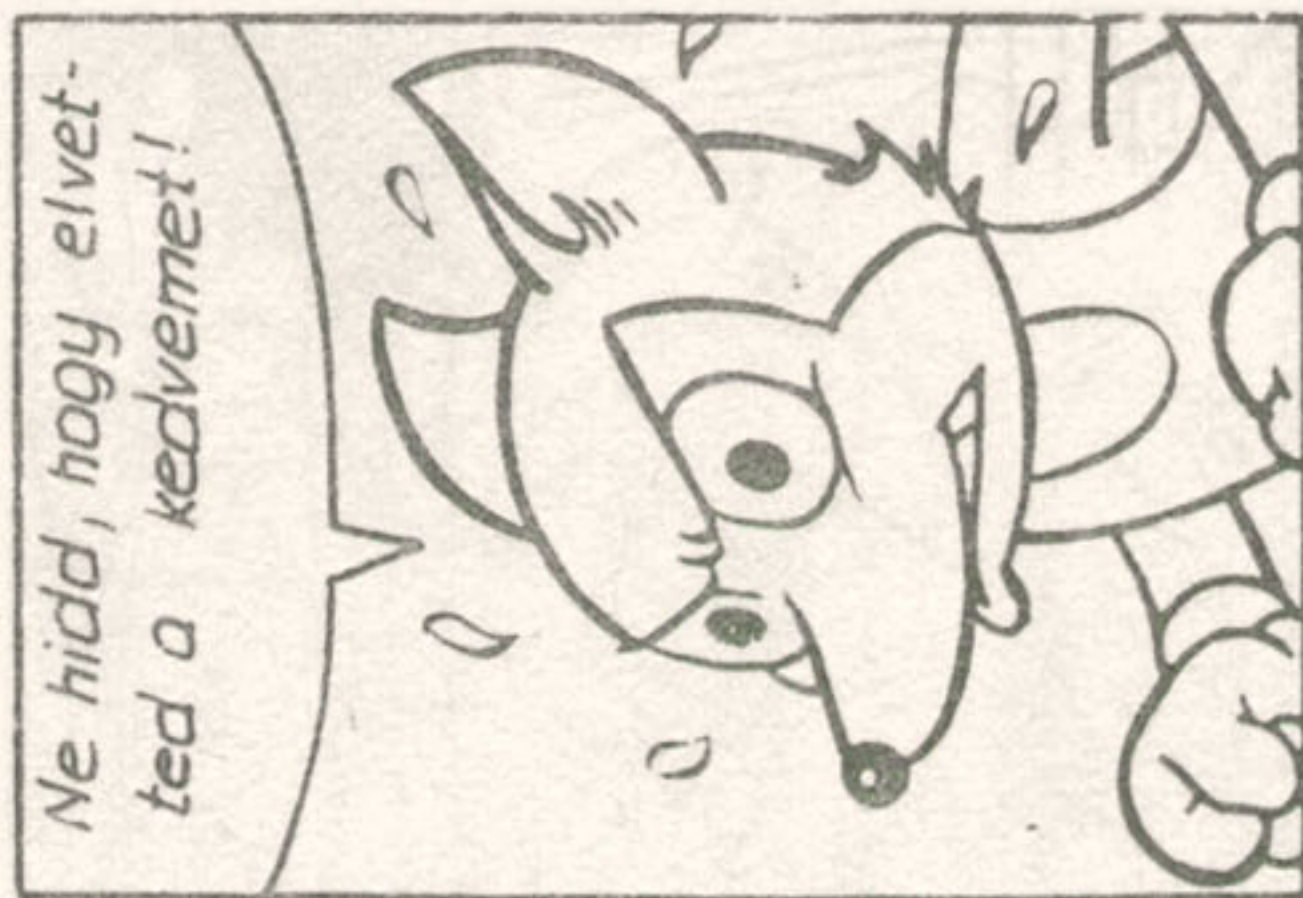
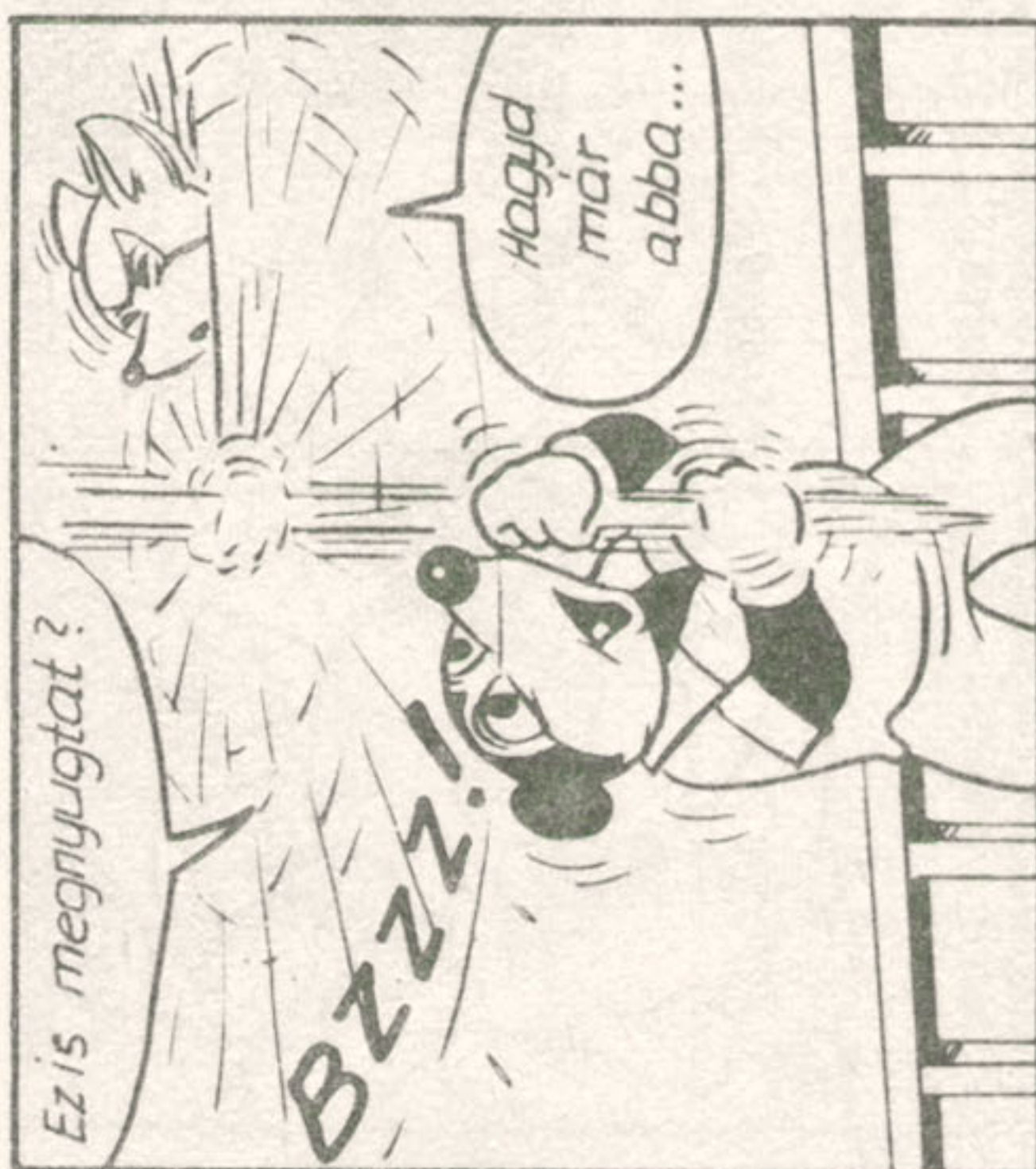

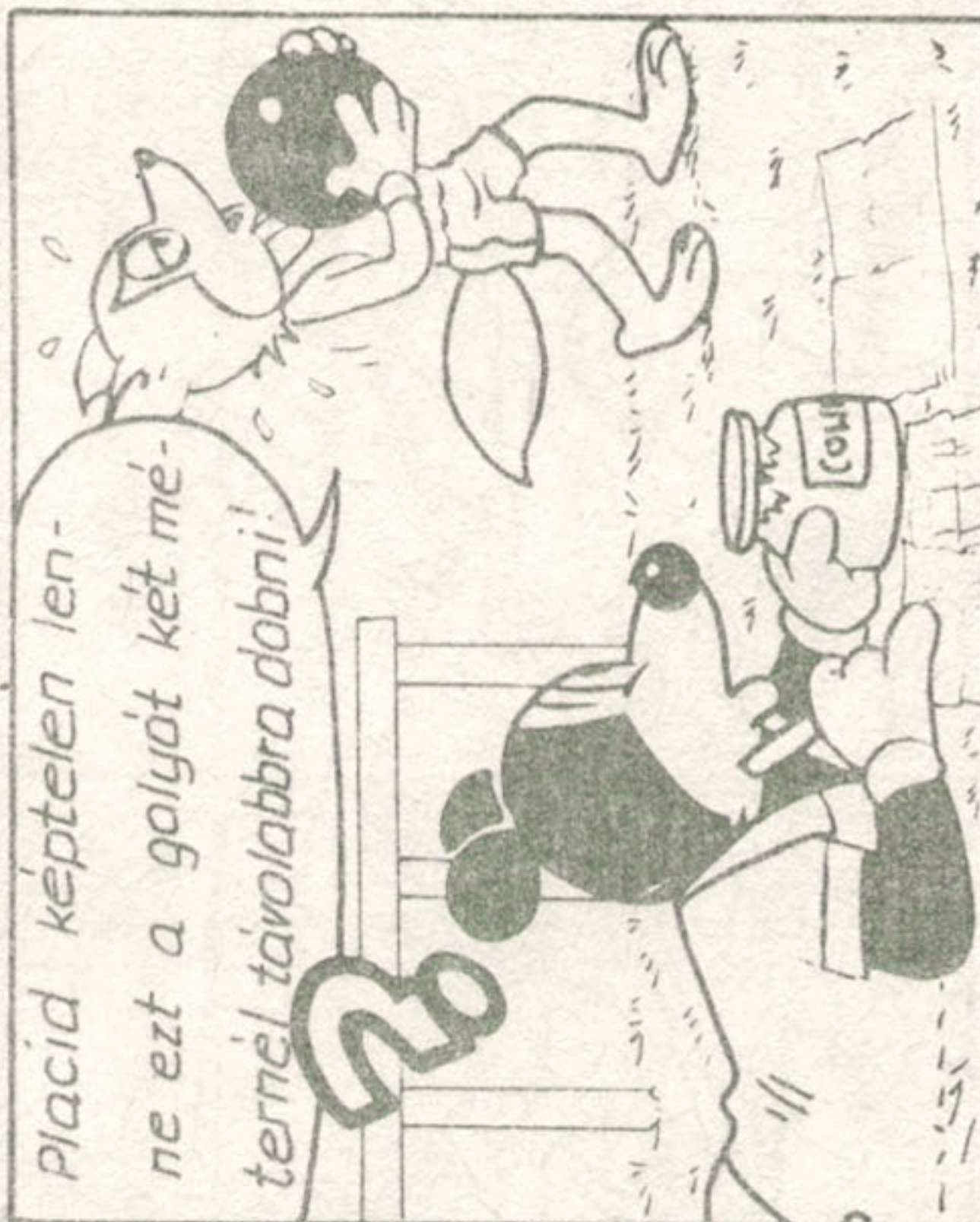
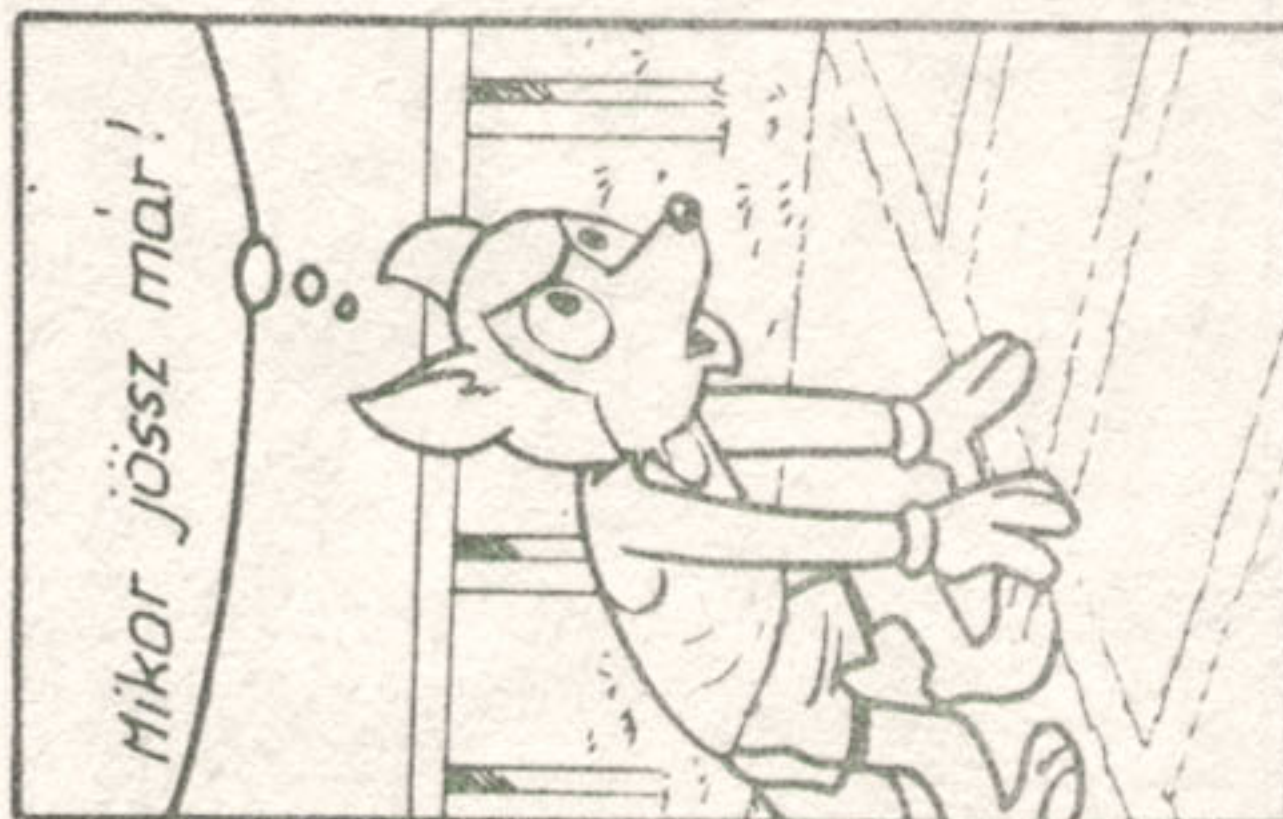
**A gyufa
nosztalgiája**

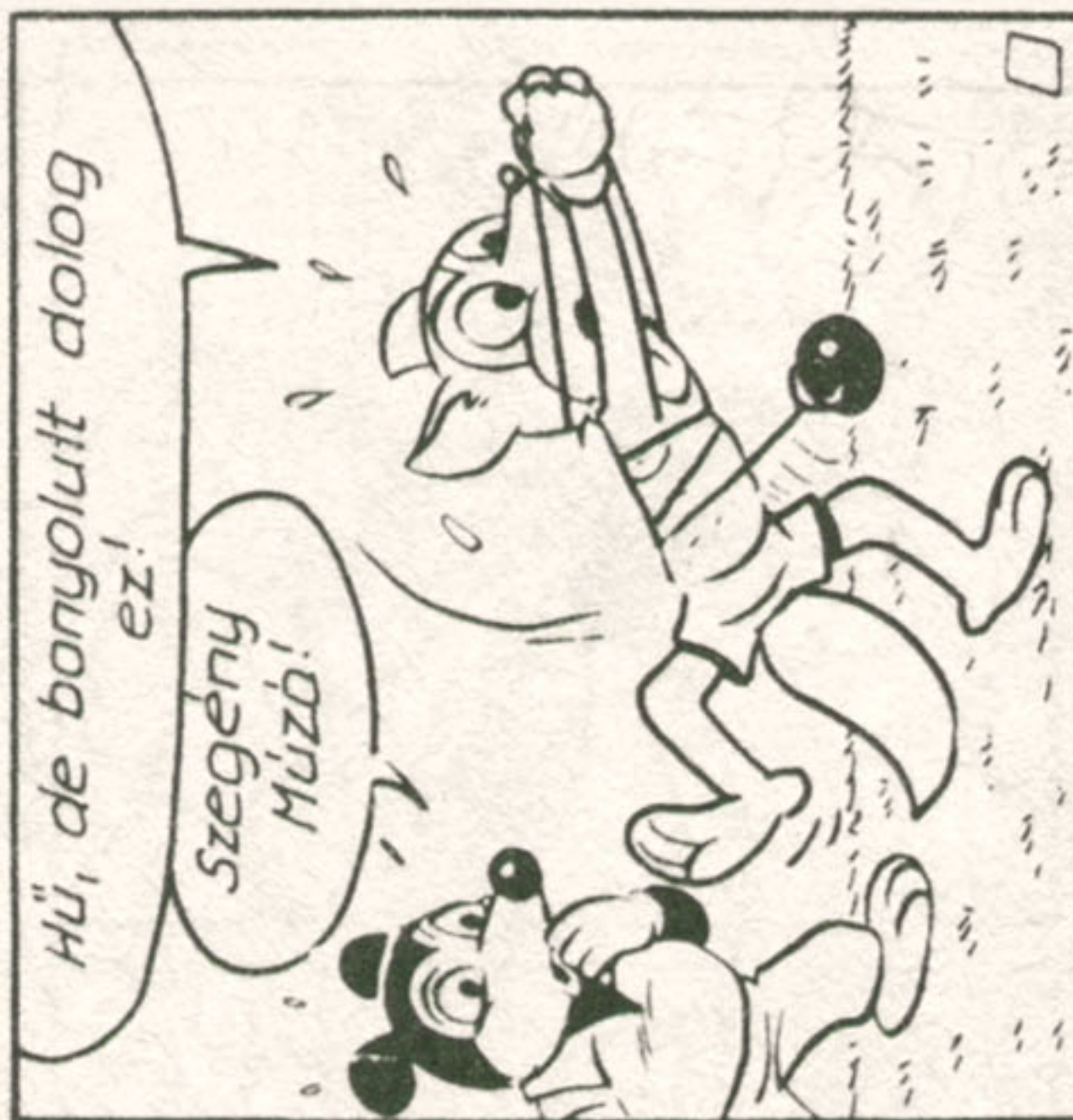
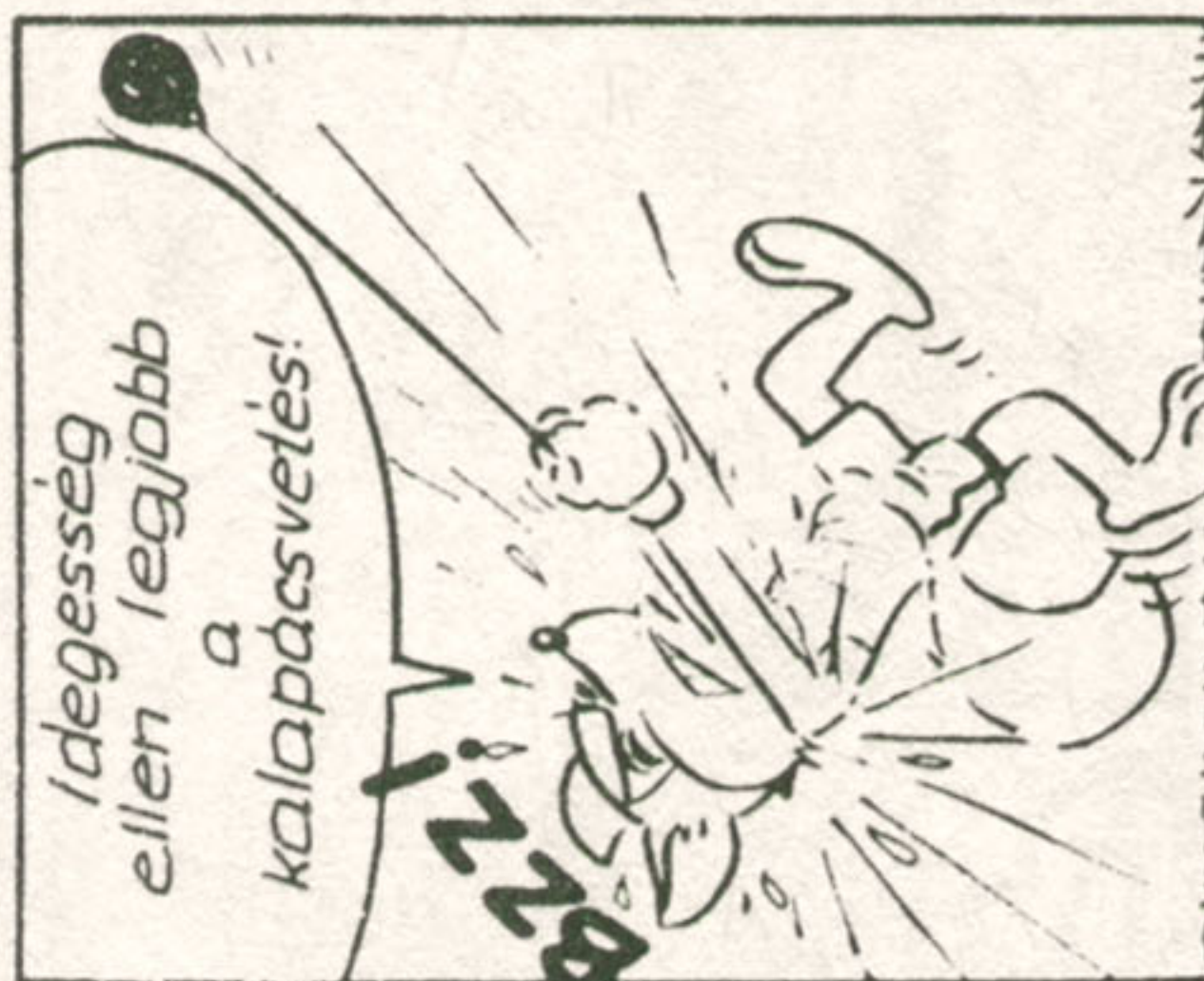
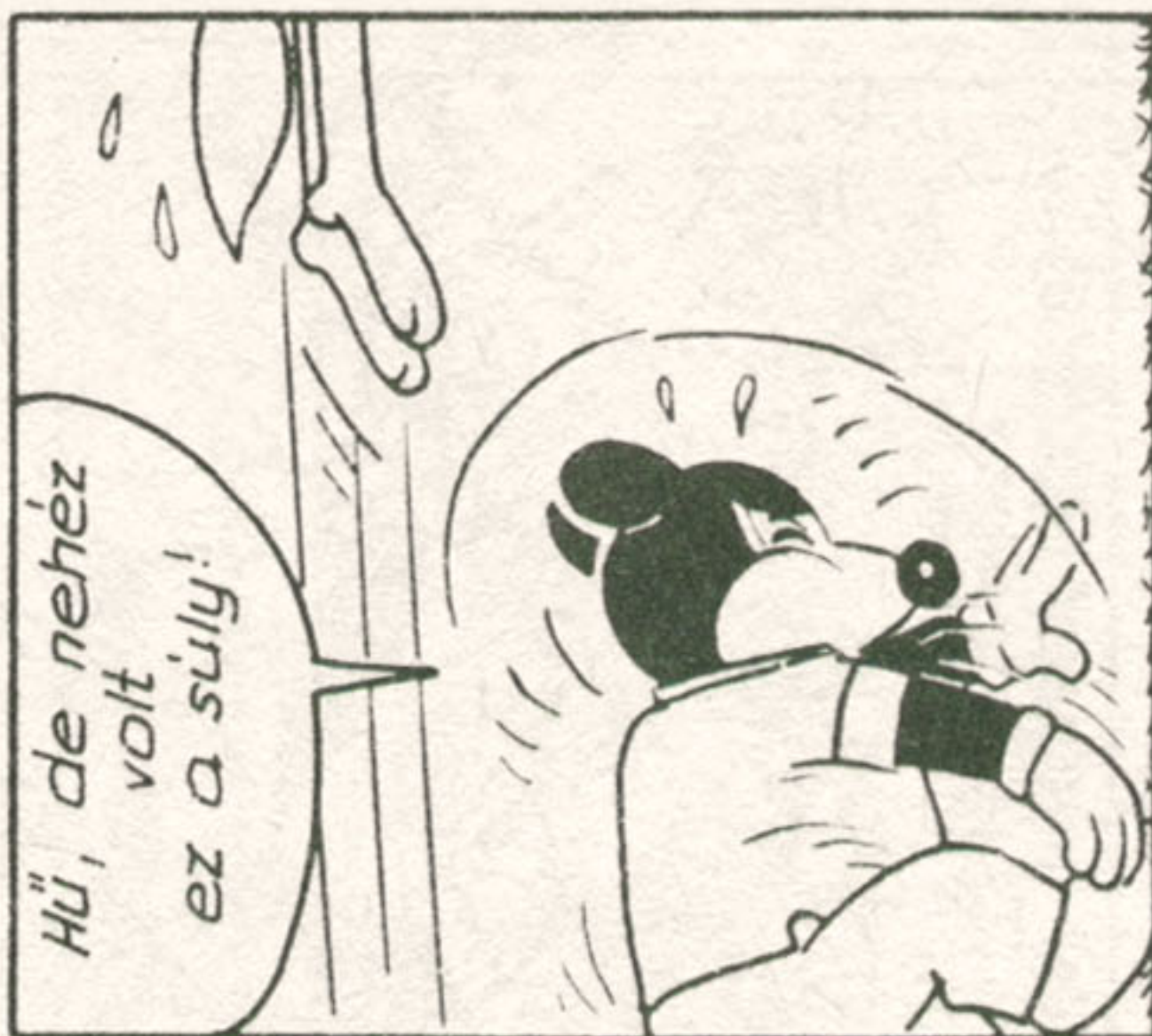
Gyerünk sportolni!

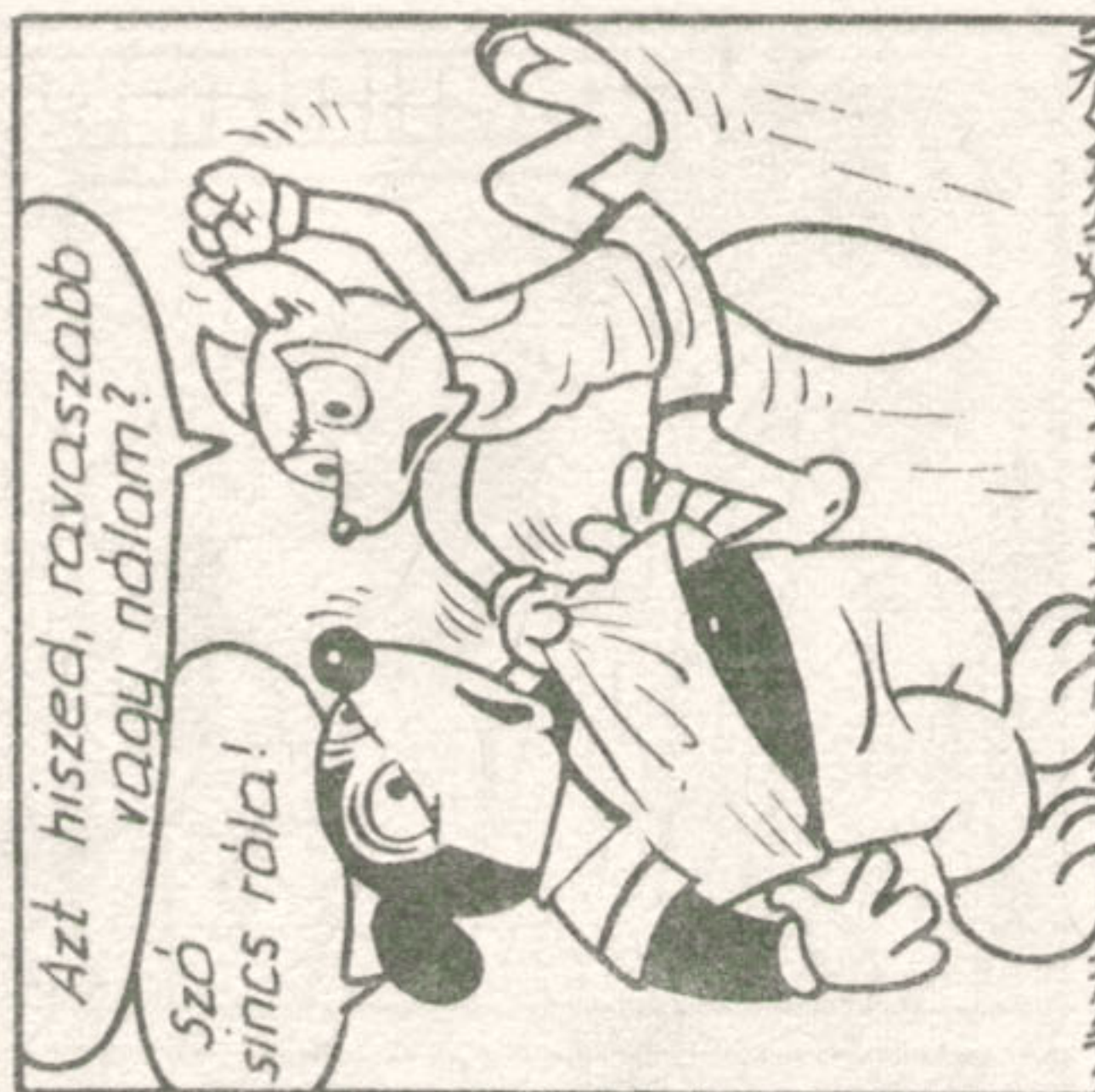
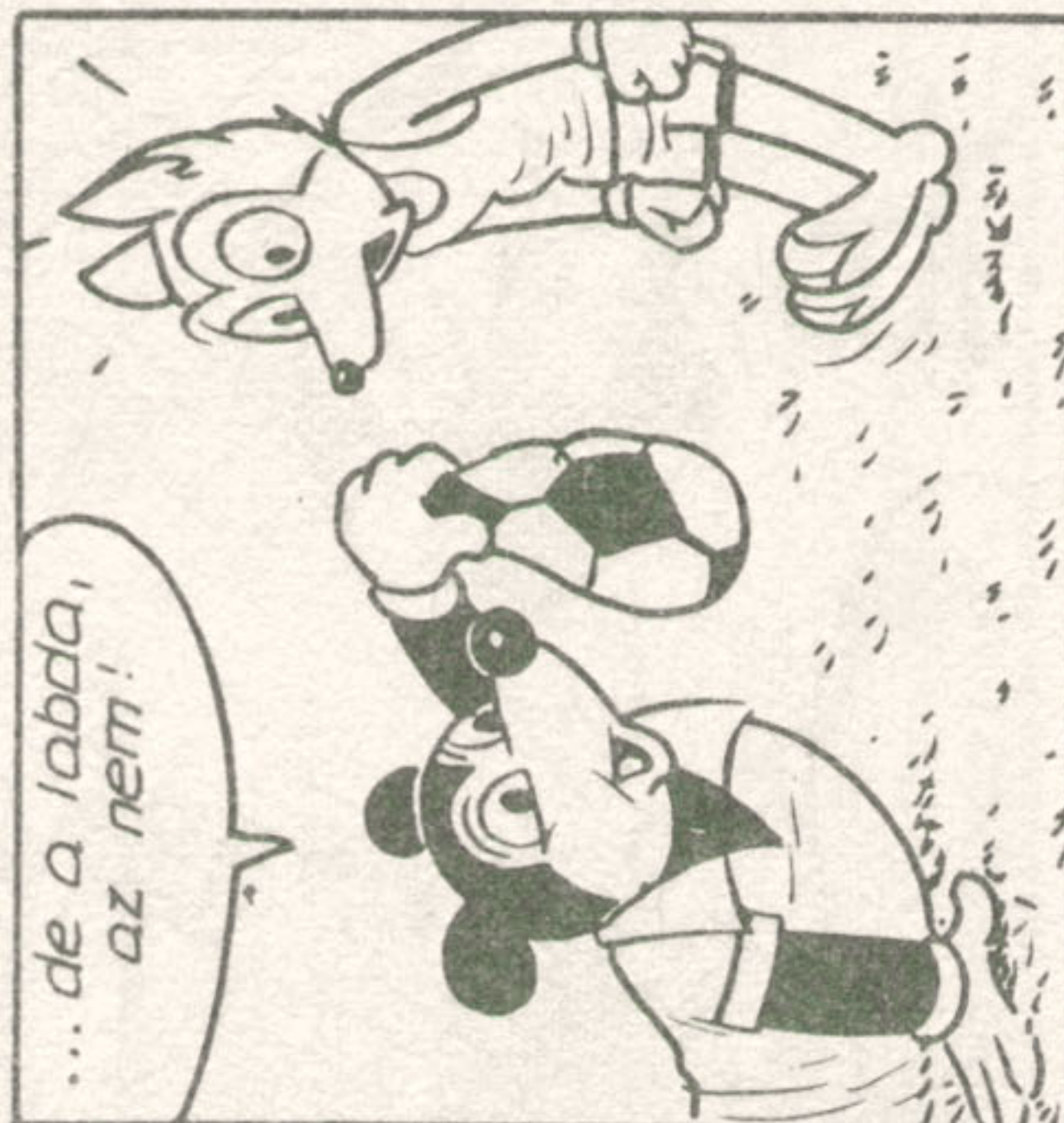
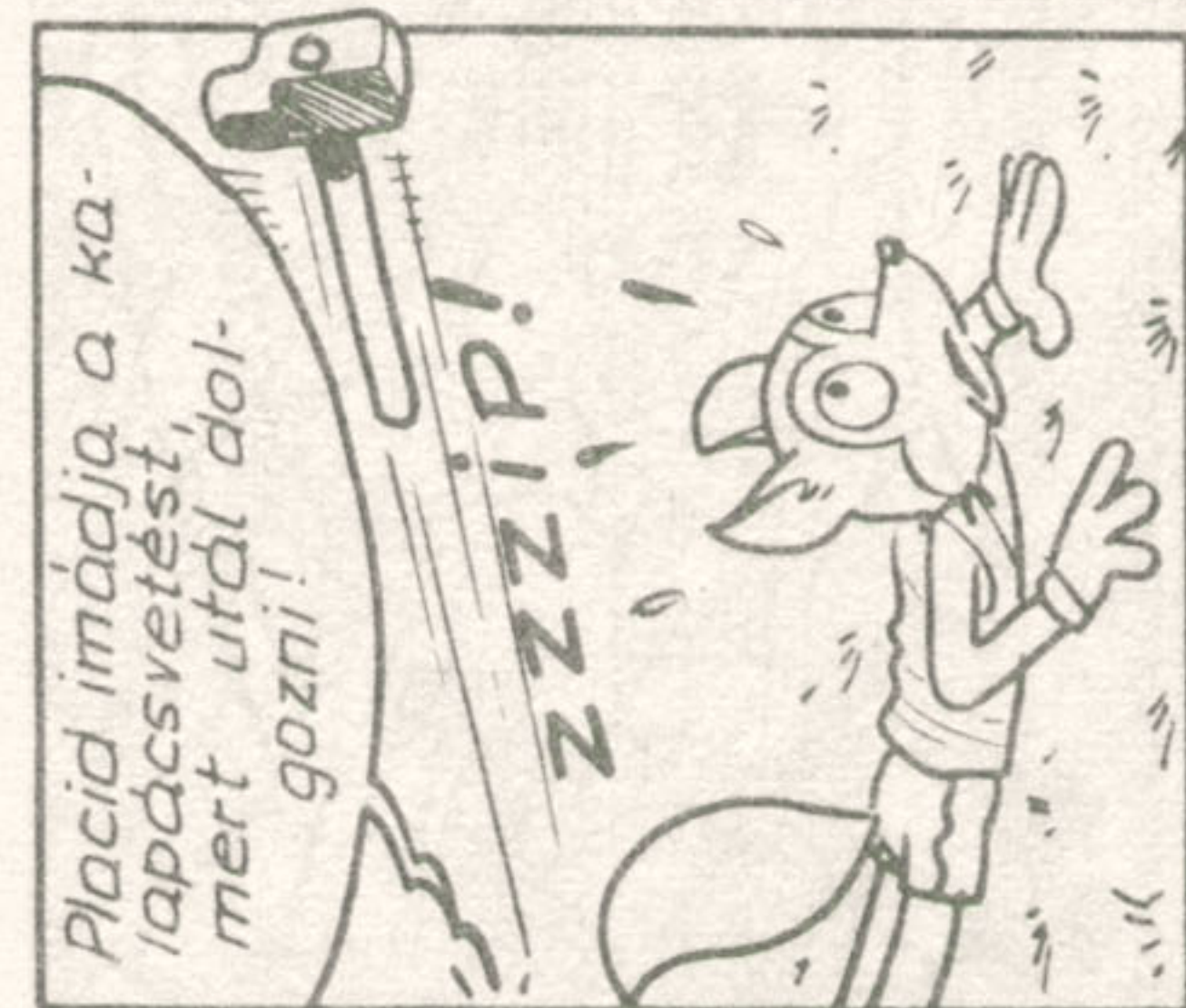
116

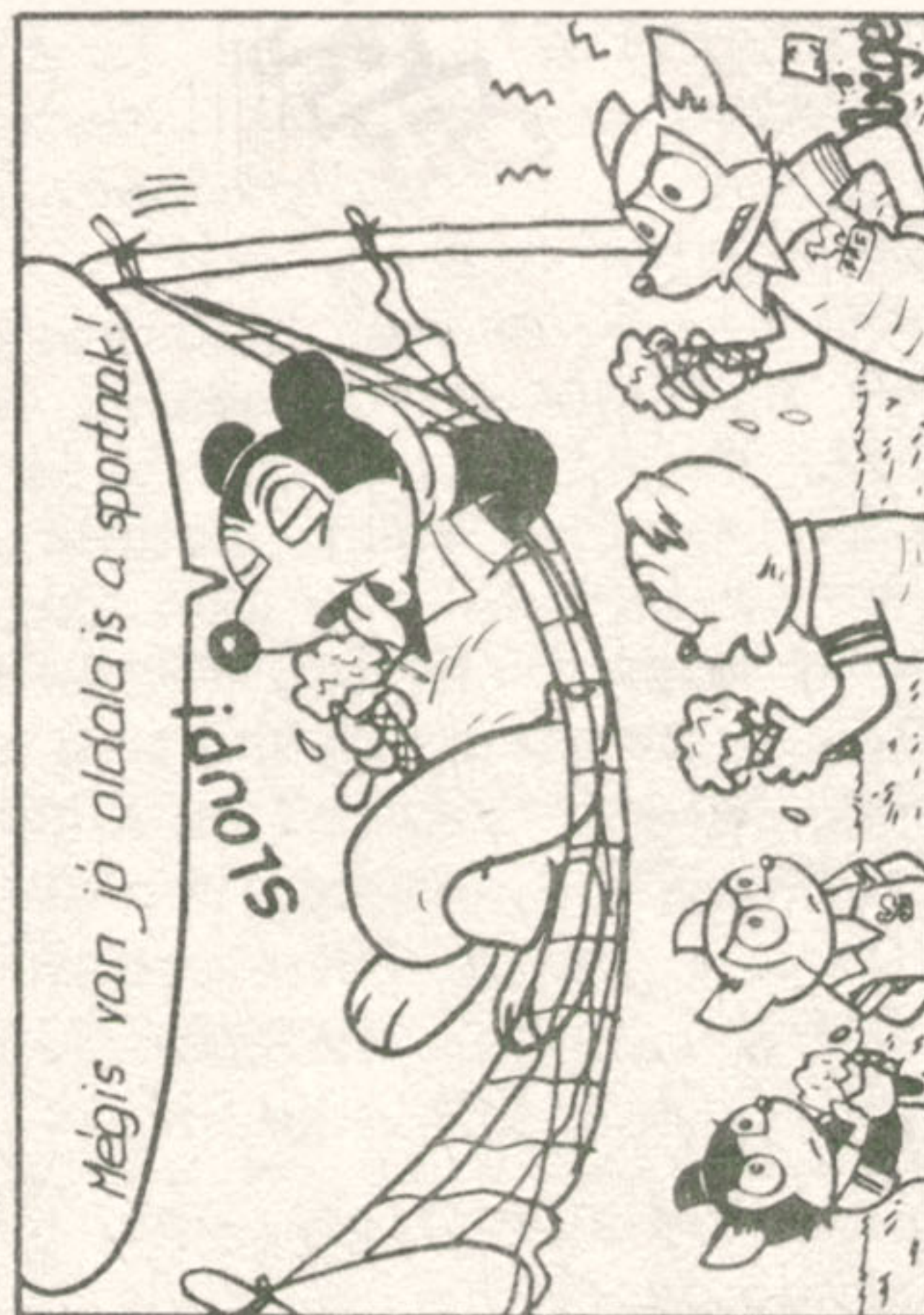
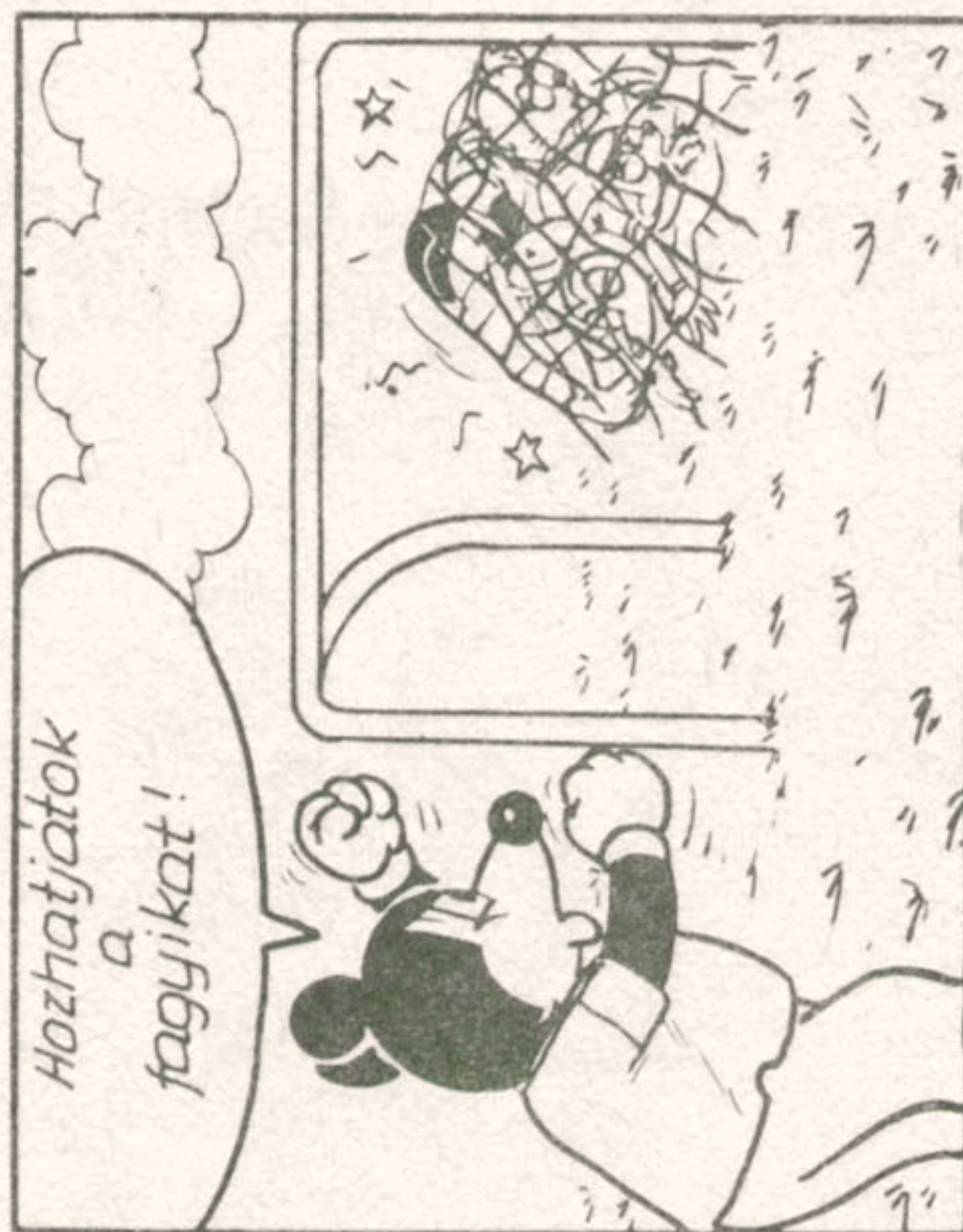

FA!

Hátrányos helyzetű apa

Mahagóni Jenő sehogyan sem tudott elmélyülni. Bármennyire is bele akart feledkezni a kézművesség kialakulásának rejtett összefüggéseibe, a körülötte ólálkodó léptek folyton kizökkentették.

— Mit sündörögsz, apu, mit sündörögsz? — mordult fel

végül. — Valami baj van?

Idősebb Mahagóni Jenő zavartan nézegette a szőnyeget.

— Öö... semmi különös. A Bernáthegyi kér, hogy fáradj be hozzá. Tudod, a főnököm...

Amikor ifjabbik Mahagóni Jenő az irodába lépett, Ber-

Villásreggeli

náthegyi kartárs éppen a háját túrta idegesen.

— Jöjjön csak, jöjjön, drága Mahagóni úr! Gondolom, tudja, miért kértem, hogy fáradjon be.

— Csak sejtem — mondta ifjabb Mahagóni kimérten. — Mit csinált már megint ez az égetnivaló?

— Nézze... az ön édesapja tulajdonképpen nem lenne tehetségtelen ember. Azonban...

— Hagyjuk a rizsát, Bernáthegyi úr. Ne raboljuk egymás drága idejét. Nekem háncskepesztő tarkagüzüt kell gyűjtenem, önnek pedig...

— Hát kérem, legyen erős. Az ön édesapja rendszeresen elkésik. Mondja, van önöknek ébresztőórájuk.

— Hát persze, hogy van. Azonban nem erről van szó. A késésekről igazán nem tehet az a rosszcsont. Be kell vallanom, hogy gyakran miattam nem tud aludni. Az ember tévézik, rádiózik, magnózik. Bonyolult korunkban a legapróbb információ is fontos. Így aztán néha későn ébred a lelkem.

— Könny szökik a szemembe. Azonban van itt még más is. Az ön édesapját többször is rajtakaptuk, amint munka-

Abszolút szerencse

időben a trigonometria alap-elemeinek megoldásán töri a fejét, és ilyenkor ördögi fények gyúlnak a szemében.

Ifjabb Mahagóni Jenő váratlanul ábrándos lett.

— Istenem, micsoda fickó! Egyetlen egyszer kértem meg kíváncsiságból, hogy segítsen megoldani néhány feladatot, mert láttam, hogy amúgy sincs más dolga, mint hogy bevásároljon, mosogasson, takarítson és megjavítsa az elromlott háztartási gépeket. Nem is sejtettem, hogy ennyire a lelkébe markol a téma. Szóval, ha úgy tetszik, ez is az én hibám, aranyos Bernát-hegyi úr. Mi van még?

— Ön igazán megértő. De a java még hátra van. Az ön édesapja az aktákból papírsarkányt készített az asztal alatt, amikor egy pillanatra félrenéztem. A sarkányt természetesen elkoboztam. Ha kívánja, át is adom önnek.

— Igen, igen. Rettenetesen kívánom, hogy átadja. Ez a sarkány ugyanis igen kedvező érdemjegyet eredményez majd a következő technikaórán. A csibész! Pedig hogy húzta a száját, hogy neki nincs ideje ilyesmire. Hát nem azért, mert az én apám, de boszorkányos keze van, az már biztos!

— No jó. Ám a legutóbbi értekezleten az ön édesapja

nem áttallott regényt olvasni! A köszívű ember fiait!

— Ne csodálkozzék rajta, aranyos Bernát-hegyi úr. A köszívű ember fiai kötelező olvasmány.

— Igazán...?

— Legalábbis a suliban. Úgyhogy mindenképpen el kell olvasnia szegénynek, ha meg akarja írni az olvasónaplómat. Nem mondom, időbe telt, amíg rá tudtam venni, de higgye el, kedves Bernát-hegyi úr, jó szóval nagyon sok mindent el lehet érni nála.

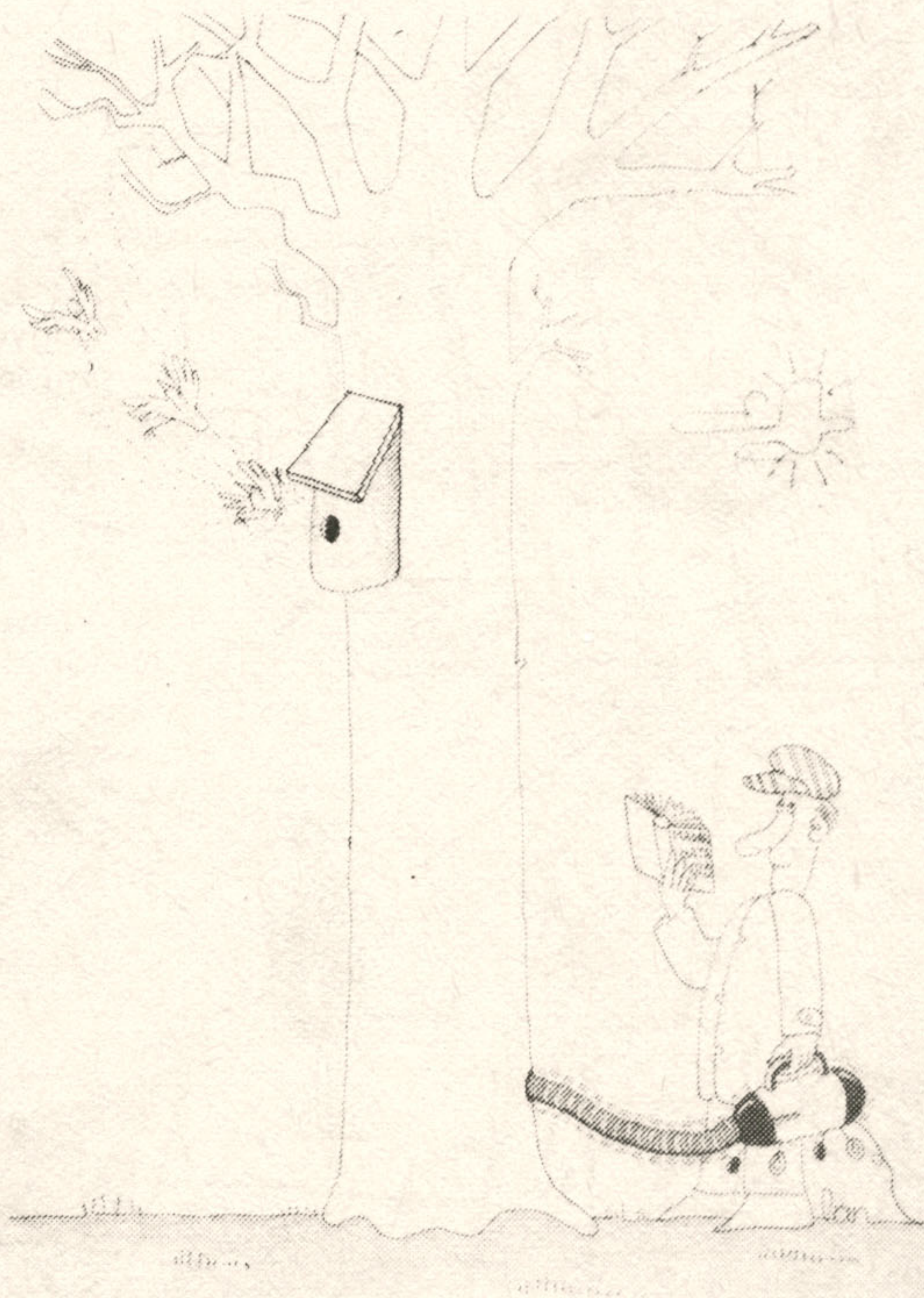
A főnök hátradőlt és nagyokat fújt.

— Hát... mindenképpen örülök, hogy befáradt — mondta végül rekedten. — Ön felnyitotta a szememet. Az ön édesapja végül is egészen derék, jóra való ember. Többet kellene törődnie vele. Már megbocsásson, de ön mellett igen nehéz felnőttkora van...!

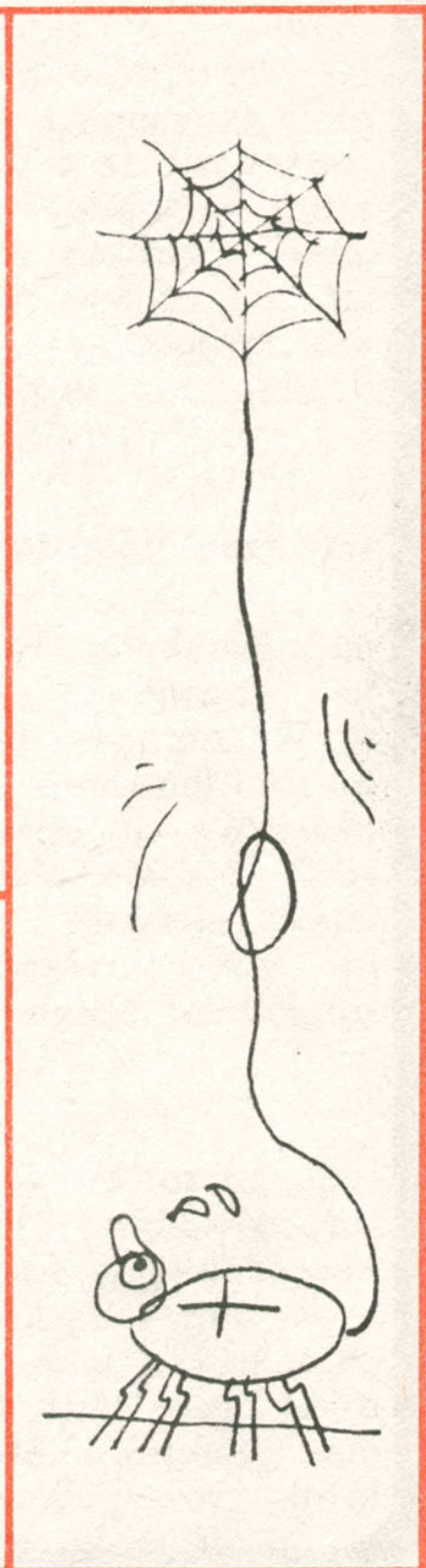
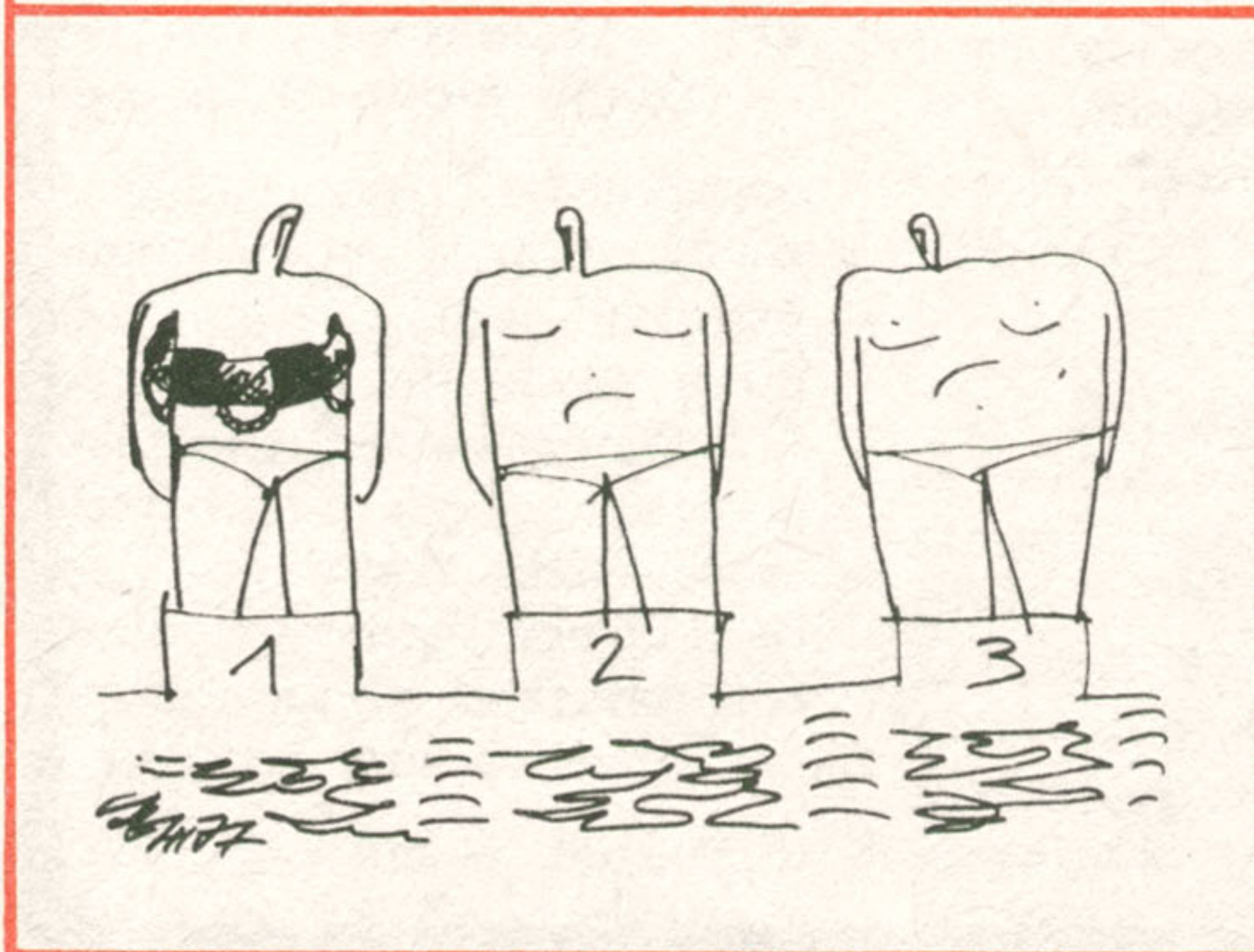
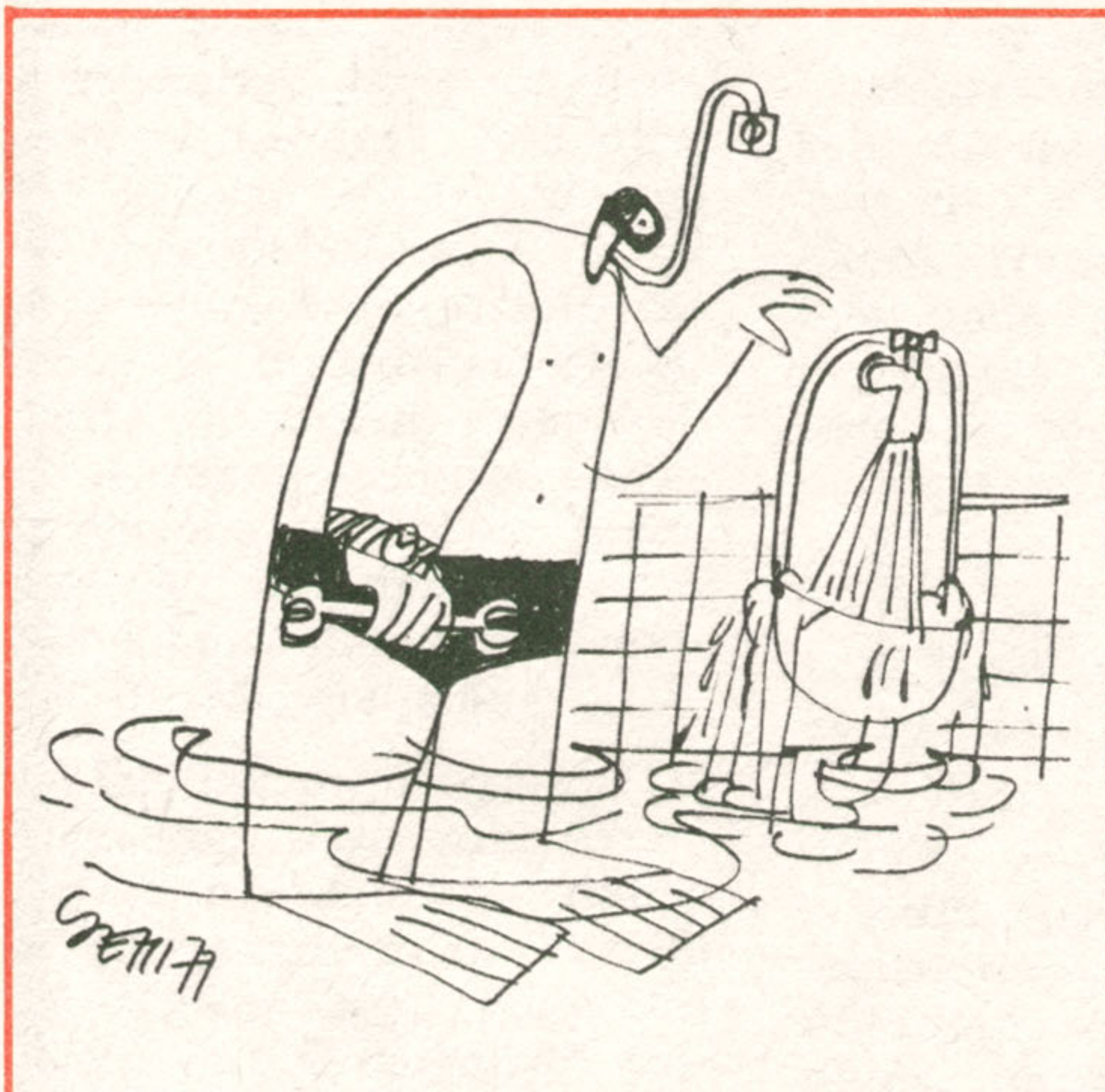

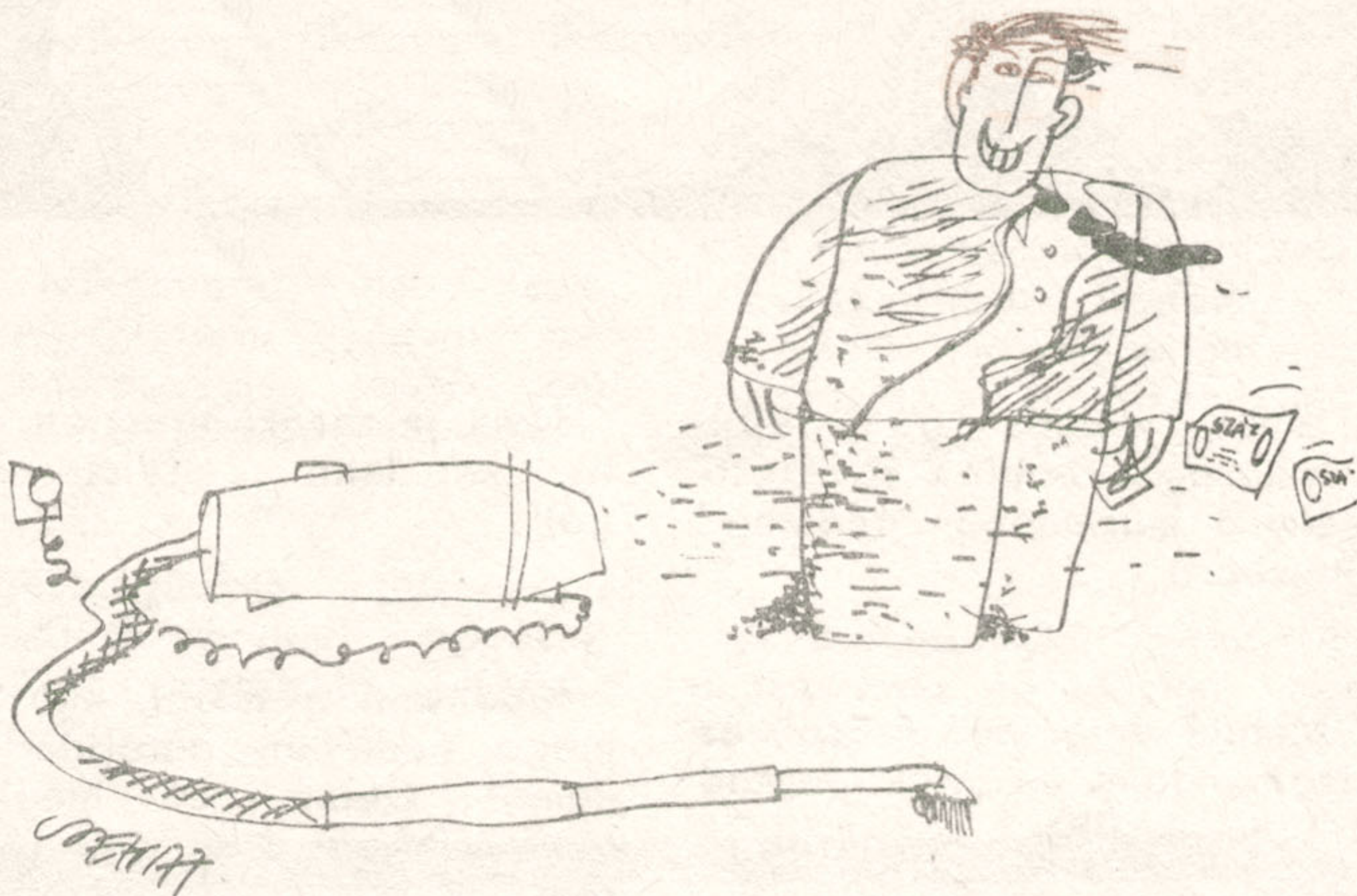
— Borítsunk fátylat az ügyre! — mondta otthon a feszengő apának engedékenyen ifjabbik Mahagóni Jenő. — És most ess neki a fizikának, mert megint éjfél lesz, mire elkészülsz vele. Márpedig nem szeretnék mégegyszer arról hallani, hogy elkéstél!

Gépesített madarász

Koutairok

Van benne valami...

Ami a világon a legtöbb ostobaságot hallja: egy festmény a múzeumban. (Edmond Goncourt)

Mondd meg, mit olvasol, és megmondom — kitől loptad a könyvet. (Ilf)

Utáljuk a beképzelt embereket, főleg, ha van okuk a beképzeltségre. (Vető József)

Azon a nyelven, amelyen legrosszabbul beszélünk, a legkevésbé tudunk hazudni. (Friedrich Hebbel)

A hülye azt mondja a lángésznek: bolond. (Juhász Gyula)

Akárhogy sír is az ember, a végén csak kifújja az orrát. (Heinrich Heine)

Nem mindenki oroszlán, aki az akar lenni... (Victor Hugo)

Kidobtam a tükröt, mert a maga nemében páratlan arcomat szemtelenül megketőzte. (Johann Nepomuk Nestroy)

Az állatorvosoknak könynyebb. Őket legalább nem vezetik félre betegeik kijelentései. (Louis Pasteur)

Ha egy nő nem beszél, az ég szerelmére, ne szakítsuk félbe! (Hermann Bahr)

A legnagyobb örültség, ha valaki a mézesheteit egy angol fürdőhelyen tölti el. Ez olyan unalmas, hogy még a veszekedés is megváltást jelent. (Theodor Fontane)

A világot csak az teszi értékesé, ami túláradó, de csak az tartja fenn, ami mértékle-tes. (Paul Valéry)

A lelkiismeret olyan seb, amely sohasem gyógyul be, és amelybe még senki sem halt bele. (Friedrich Hebbel)

Egészségünket túlságosan szigorú életrenddel megóvni, unalmas betegség. (Montaigne)

Nehéz annyira dicsérni valakit, hogy hazugnak érezze a dicséretet. (Fortunalle)

Az orvostudomány a hites feleségem, az irodalom a kedvesem. Ha megunom az egyiket, az éjszakáimat a másikkal töltöm. (Csehov)

A balszerencse olyan, mint a szerelmes nő; semmi köze az ésszerűséghez. (Rejtő Jenő)

Forog az idegen

Az idegen, aki nem beszéli nyelvünket, német. Ellenben jó megfigyelő. Pontosan megjegyzi, hol, melyik pályaudvaron kell majd vonatra szállnia, ha visszautazik szülőhazájába. Ám, amikor Sopronból ismét Budapestre érkezik, alig marad ideje, hogy elérje a Berlinbe induló vonatot. A sietős ember türelmetlenségével szólítja meg útjába akadó honfitársunkat.

„Pu”? — kérdezi tömören, s közben a járművekre mutat: villamosra vagy buszra szálljon, hogy mielőbb a „Pu”-ra jusson.

Honfitársunk segítőkész, ám a Pu rövidítés kifog rajta.

Ekkor a német turista lerakja bőröndjeit a járdára és karjával körkörös mozdulatokat tesz, s hozzá ezt sziszegi:

— Ssss, sss...

— Ja, a Nyugati pu? A 12-es autóbuszra szálljon!

Egészséges

bajok

Ilyenkor, tavasszal gyakran előfordul, hogy a szív — nem elég masszív. Divatos bántalmaival kutya kötelességünk foglalkozni, természetesen mellőzve a léha felszínességet, kizárólag a tudomány szigorú szempontjai alapján.

1. SZIMPÁTIA

A kór lappangási ideje. Pulzus, vérnyomás, légzés normális, sőt az esetek többségében maga az egyén is az. Olykor két-három óráig is eltarthat, mire az első tünetek jelentkeznek. A betegség oka a másik egyed külső megjelenésében rejlik. A szimpatikus egyén külsőre magas, vagy alacsony, szőke, barna, vörös vagy fekete, izmos vagy törékeny, vidám vagy mélabús, fecsegő vagy ábrándos, választékosan öltözködik, vagy

lezseren. Rigolyás precizitással úgy is mondhatjuk, hogy a fene se tudja, hogy milyen.

Megelőzése csaknem lehetetlen, a páciens nem is sejti, hogy belsejében titkos féreg foga rág. Szerencsés esetben egyetlen megoldás kínálkozik, ha a szimpatikus egyedet mással látjuk sustorogni egy ablakmélyedésben. Ilyenkor szimpatikus tulajdonságai egyszeriben idétlenné válnak a szemünkben. Ez a teljes gyógyulást is jelentheti, egészen a következő szimpatikus egyed megpillantásáig, ami szintén eltarthat akár három-négy óráig is.

2. A ROKONSZENV

A szimpátia súlyosabb változata, ennek kialakulásában már a kórokozó egyed belső,

jellembeli tulajdonságai is szerepet játszanak. A tünetek: az egyed jelenlétében enyhe nyomás a gyomor tájékán. A pulzusszám némiképp emelkedik, és a beteg ellenállhatatlan vágyat érez arra, hogy rendbehozza a külsejét, mert hirtelen satnyának és nevetségesnek érzi magát.

A betegség kórokozóit már régen leleplezte a tudomány fáklyája. Eszerint a rokonszenves egyed bátor vagy félénk, gyöngéd vagy erőszakos, előzékeny vagy nyegle, kedves vagy fölényes, okos vagy csacska. Legcélszerűbb, ha Hermész Retesz, ókori bölcselő évezredes tanítását tart-

juk szem előtt: a fekete fene tudja, hogy kinek melyik egyed a rokonszenves.

Gyógyítása előtt tehetetlenül széttárt karral áll a tudomány. Legfeljebb környezetváltozást ajánlhatunk, bár ez a gyógy mód sem nevezhető tökéletesnek. Mert hiába kerüljük az illető rokonszenves egyed környezetét, más környezetben hasonlóan rokonszenves egyedekkel kerülünk kapcsolatba.

3. A SZERELEM

A betegség teljes kifejlődésének állapota. Sokan halálosnak tartják, de azért még

Csábítás

mindig jóval többen halnak meg végelgyengülésben. A beteg a szeretett egyed jelenlétében furcsán mekegő vagy kukorékoló hangokat hallat, az arca egészségesen szederjessé válik, és erősen romlik a látása. Tudniillik az illető egyedben olyan tulajdonságokat és képességeket lát, amelyeknek a fele sincs meg a szerencsétlenben. A tenyér vi-
zes, a szív vadul száguldozik a mellkasban. Az agyban egyetlen kínzó kérdés zakatol: mit keresnek ezen a világon a többiek?

A betegség kórokozójának

felderítésével még adós a tudomány, és reméljük, az is marad. Mert ha ezt a kórt valaha gyógyítani lehet, akkor hamarosan nem lesz kit gyógyítani.

Egy időben erősen tartotta magát az a babona, hogy a betegség más irányú elfoglaltsággal — például tanulás-
sal — gyógyítható. Mi magunk percekig csapkodtuk az asztalt a nevetéstől, midőn meghallottuk ezt a nézetet. Akik elhiszik az ilyesmit, azok vagy nem voltak még „betegek”, vagy már régen elfelejtették az egészséget...

— Na, talán így nem fog sietni!

**SOK-SOK ÉLMÉNNYEL
VÁLTOZATLAN ÁRAKKAL**

VÁR MINDEN NAP 10-20 ÓRÁIG

A

BUDAPESTI

VIDÁMPARK

Pasztillák

pacientúra

pampuska

panoráma

pápista

parandzsa

pasztilla

pasztorál

patália

pedikűr

pelikán

petárda

pikkel

piktor

pikula

pirula

polonéz

portó

posthumus

praktikus

provokál

pszichopata

= orvosok lovas kirándulása

= fánkszerű fegyver

= látkép keretben

= vizlát a templomban

= sűrű, zagyva fátyol

= kerek, apró férfinév

= pásztorjátékot piszkál

= verekedés Itáliában

= lábápolás korcsolyázás közben

= Batu kán gödénye

= robbanó dalárda

= rozsdamentesen haragszik

= festők lakomája

= egy rakás fuvola

= szemérmes gyógyszer

= háromnegyedes ütemű mártás

= kiszáradt postadíj

= halálosan jó termőföld

= gyakorlott gyógyszerész

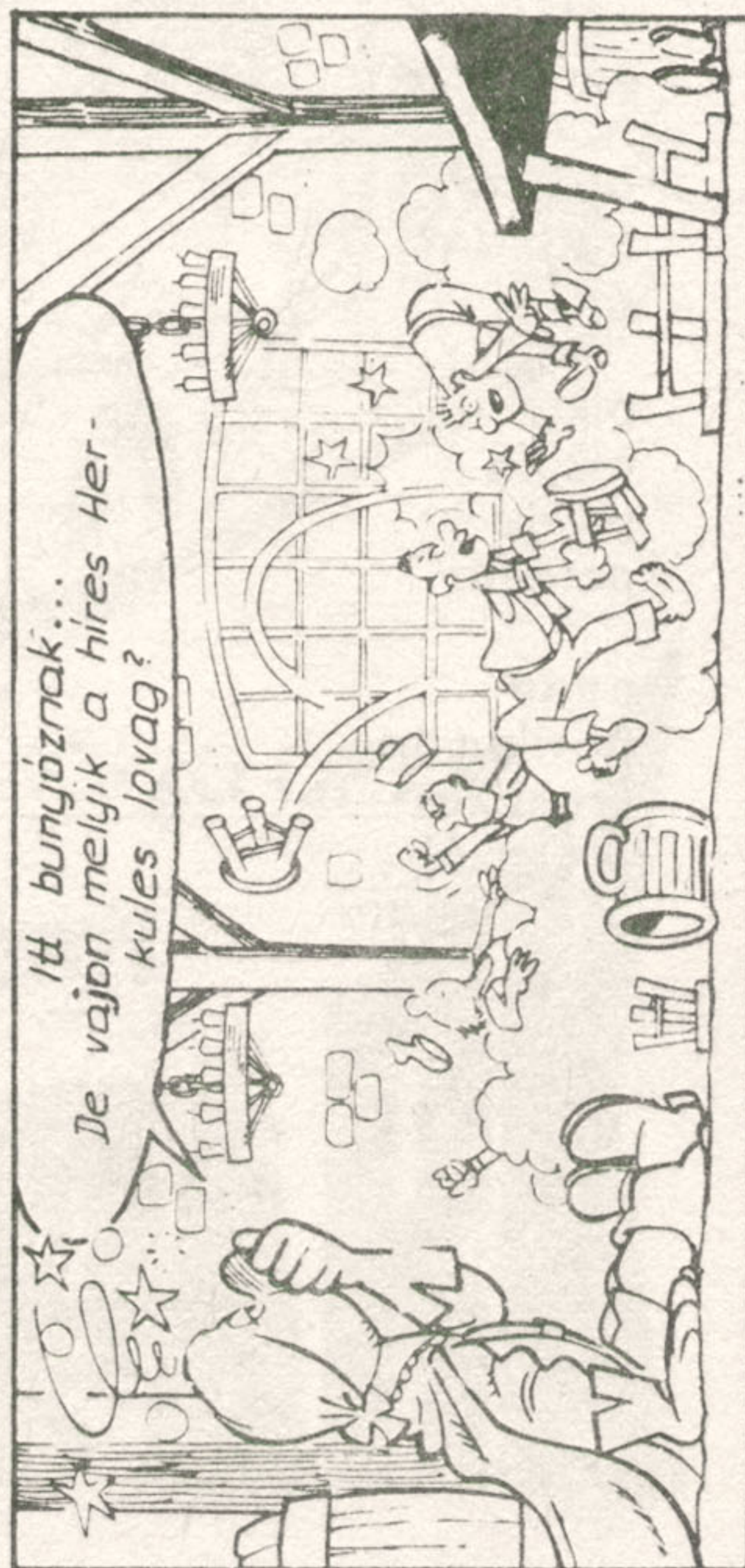
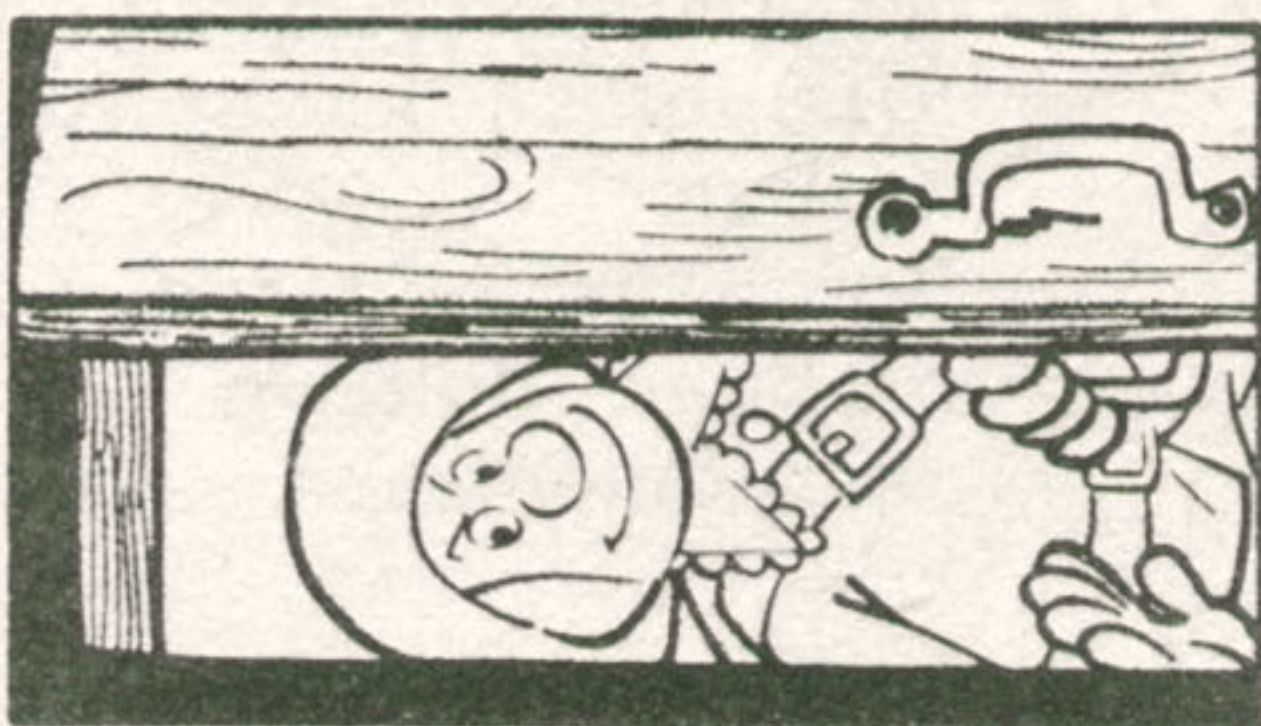
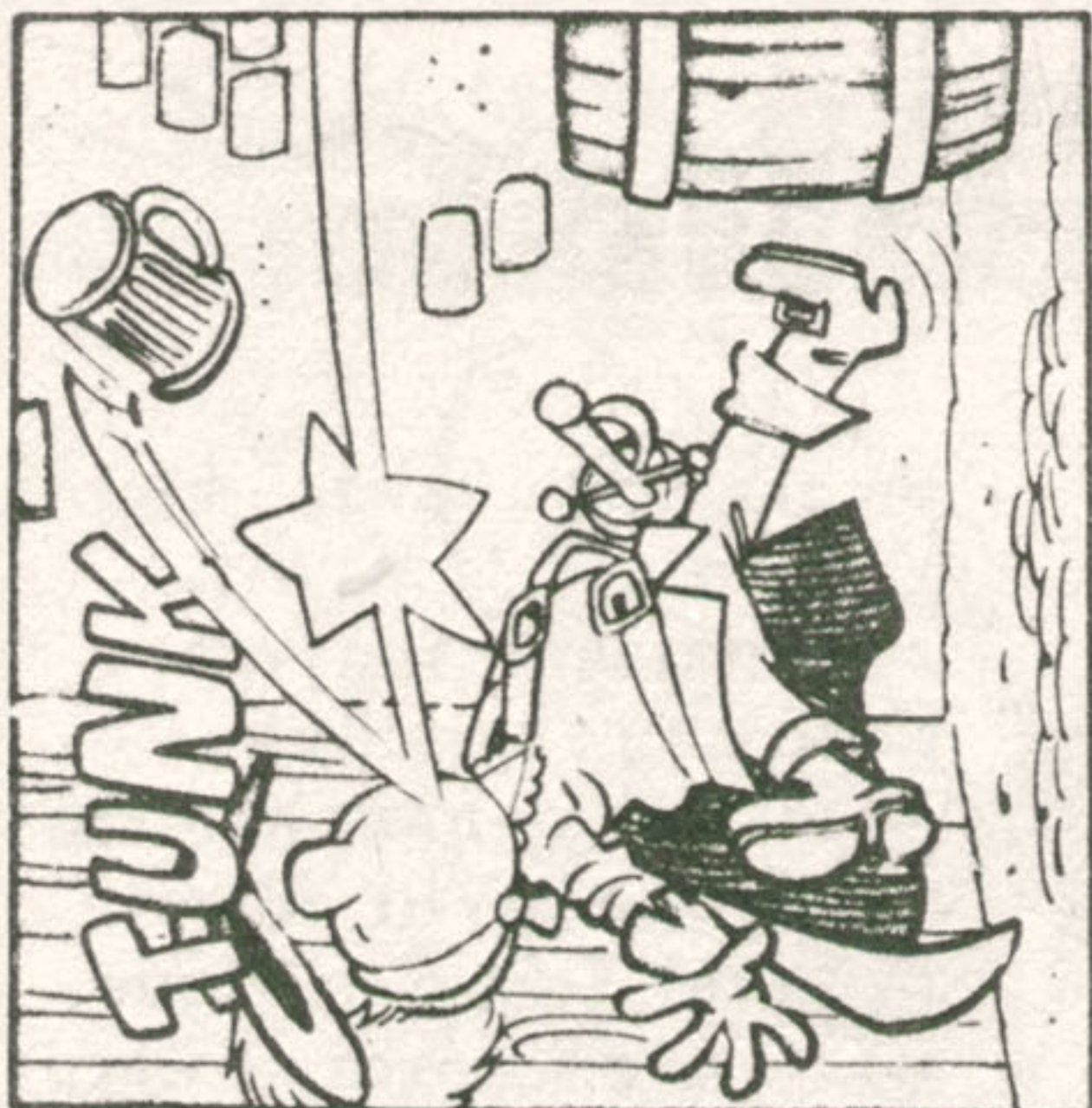
= kihívóan éneklő együttes

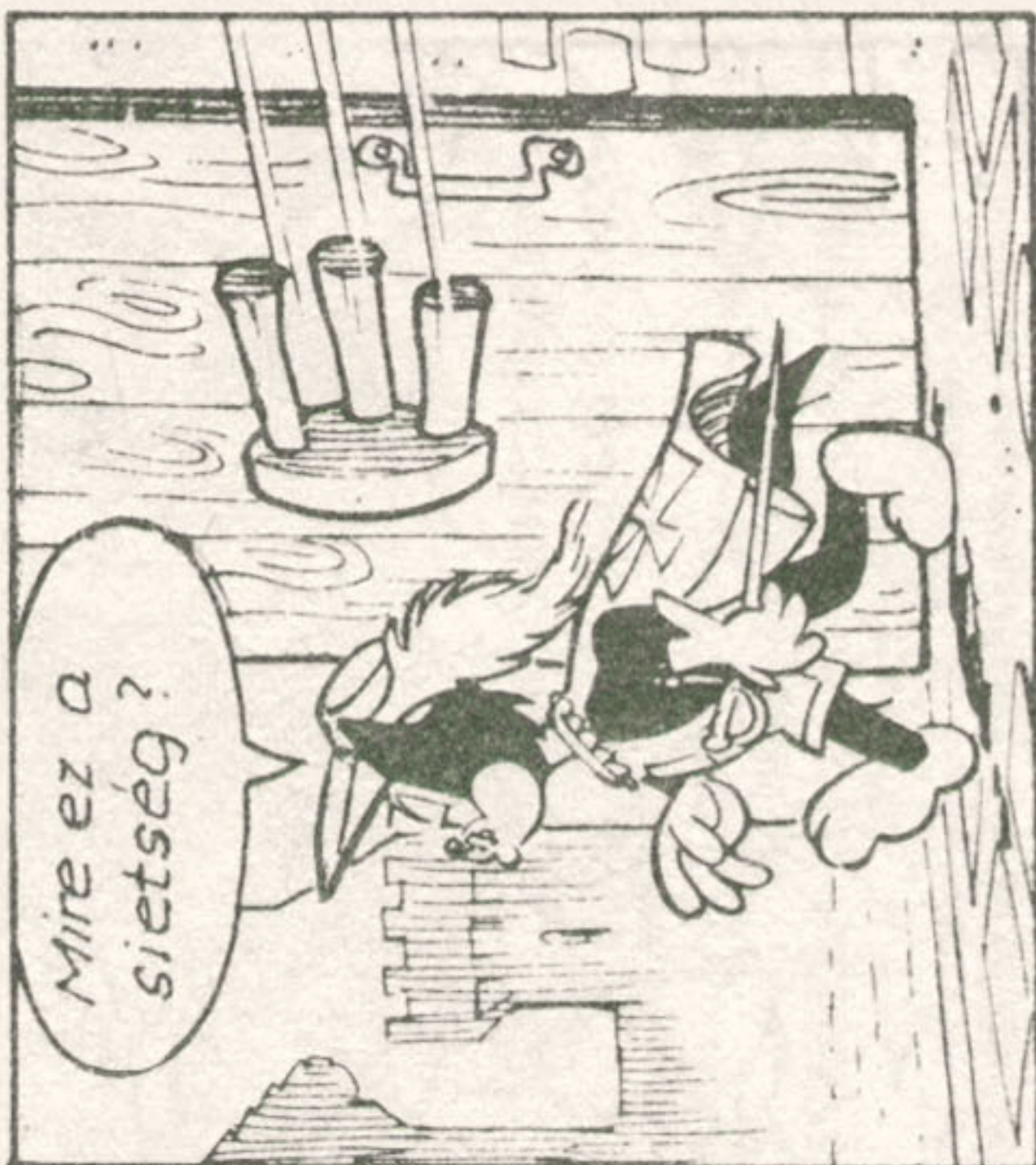
= lelketeg végtag

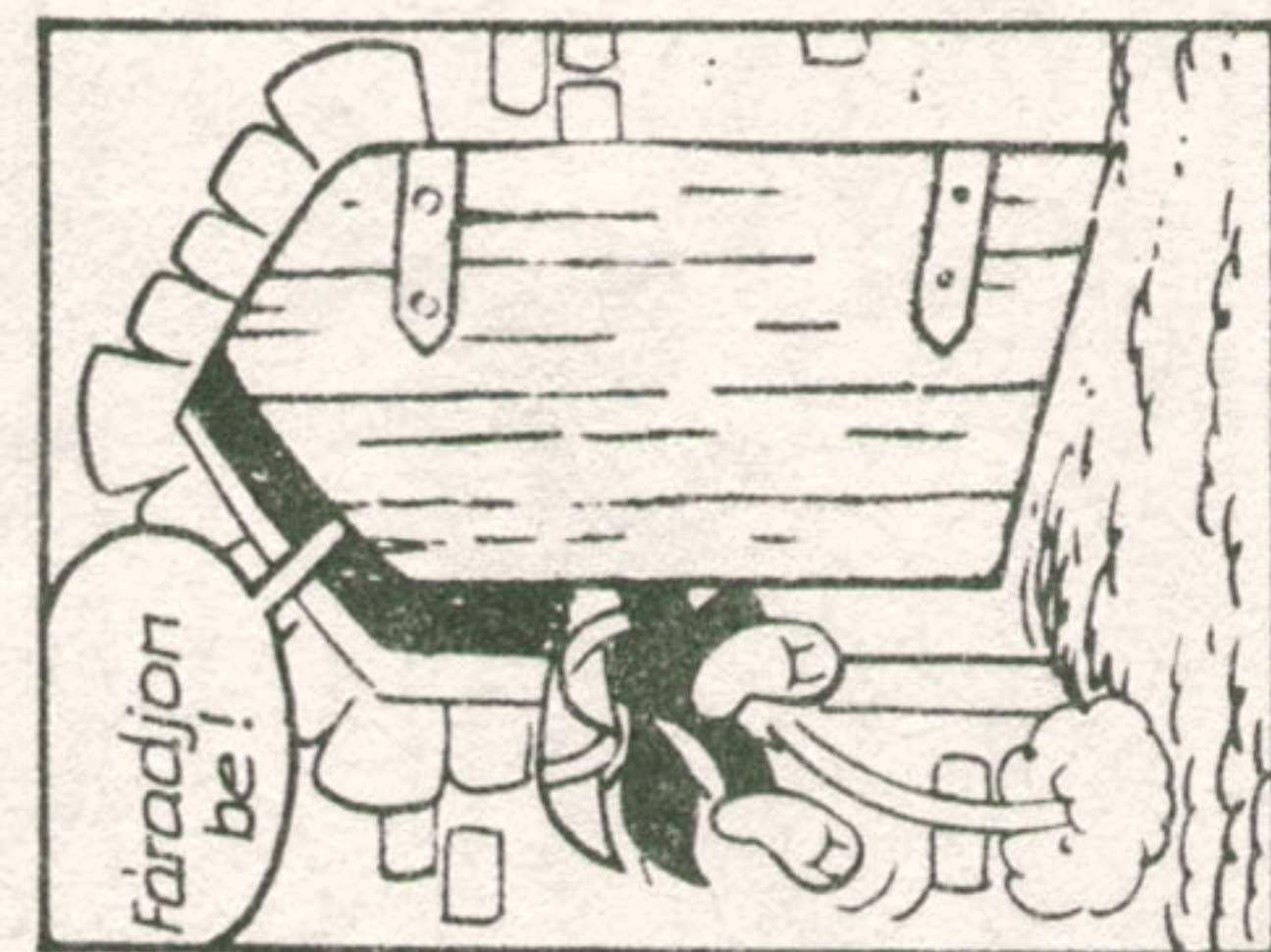
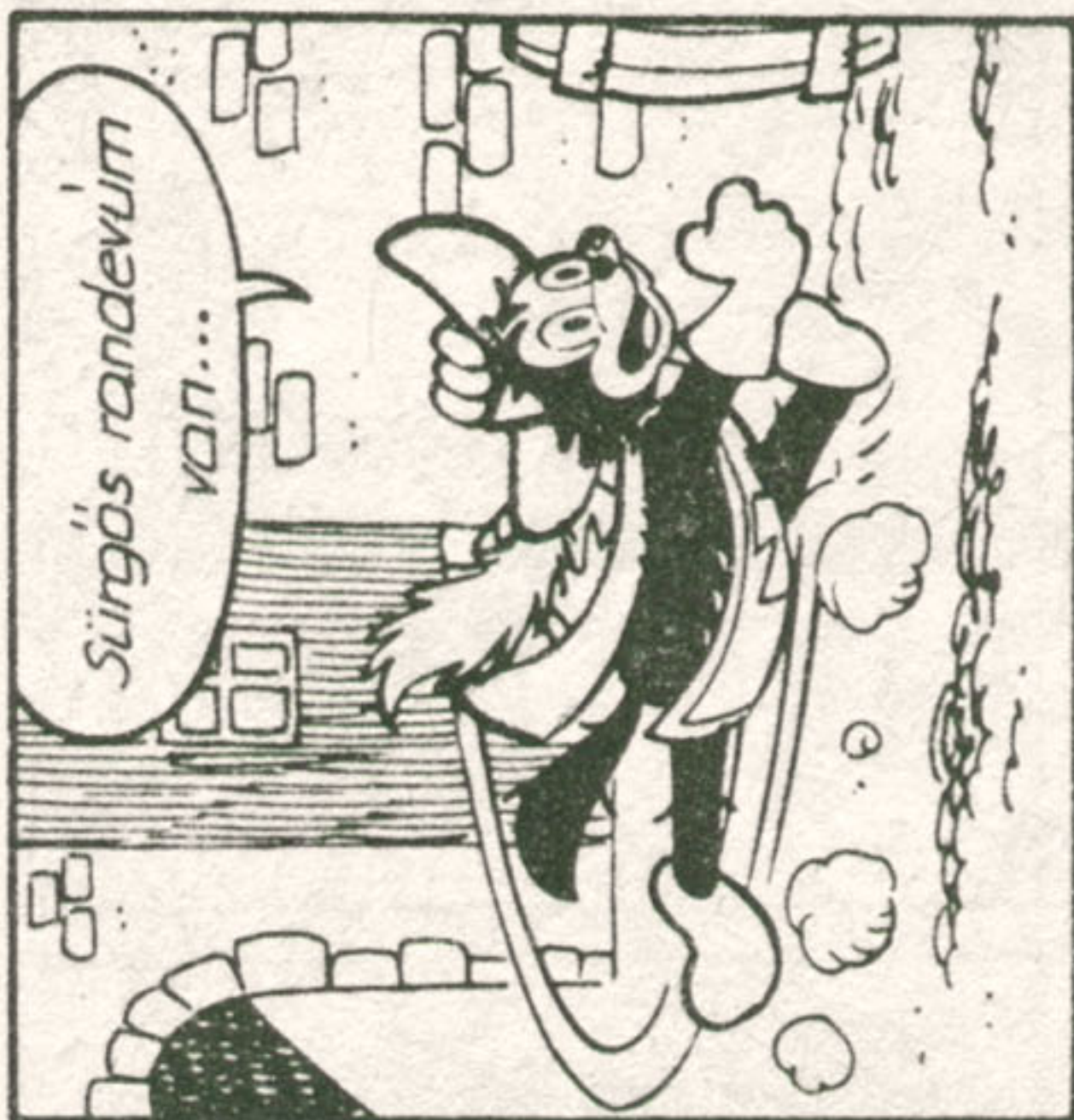

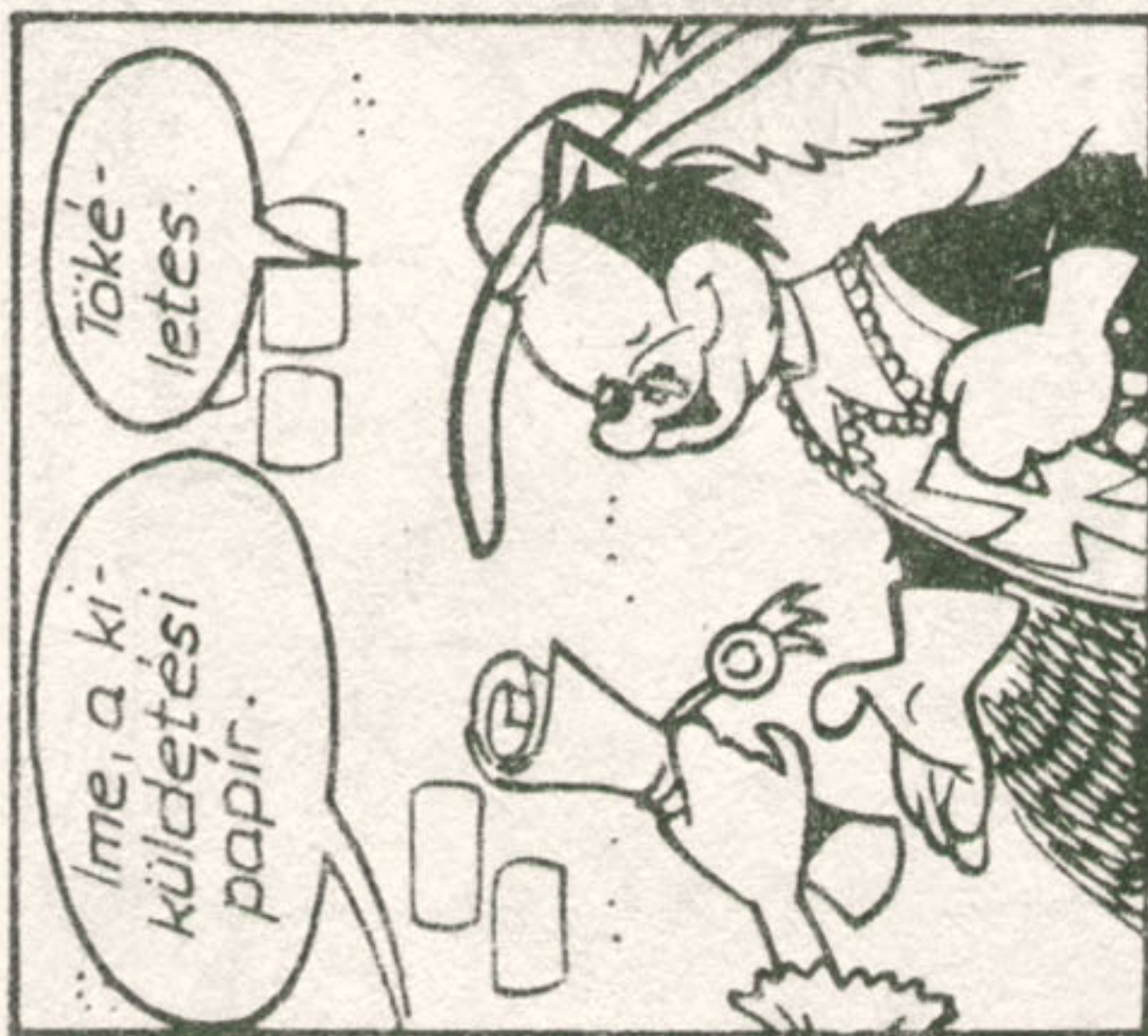
I. II.

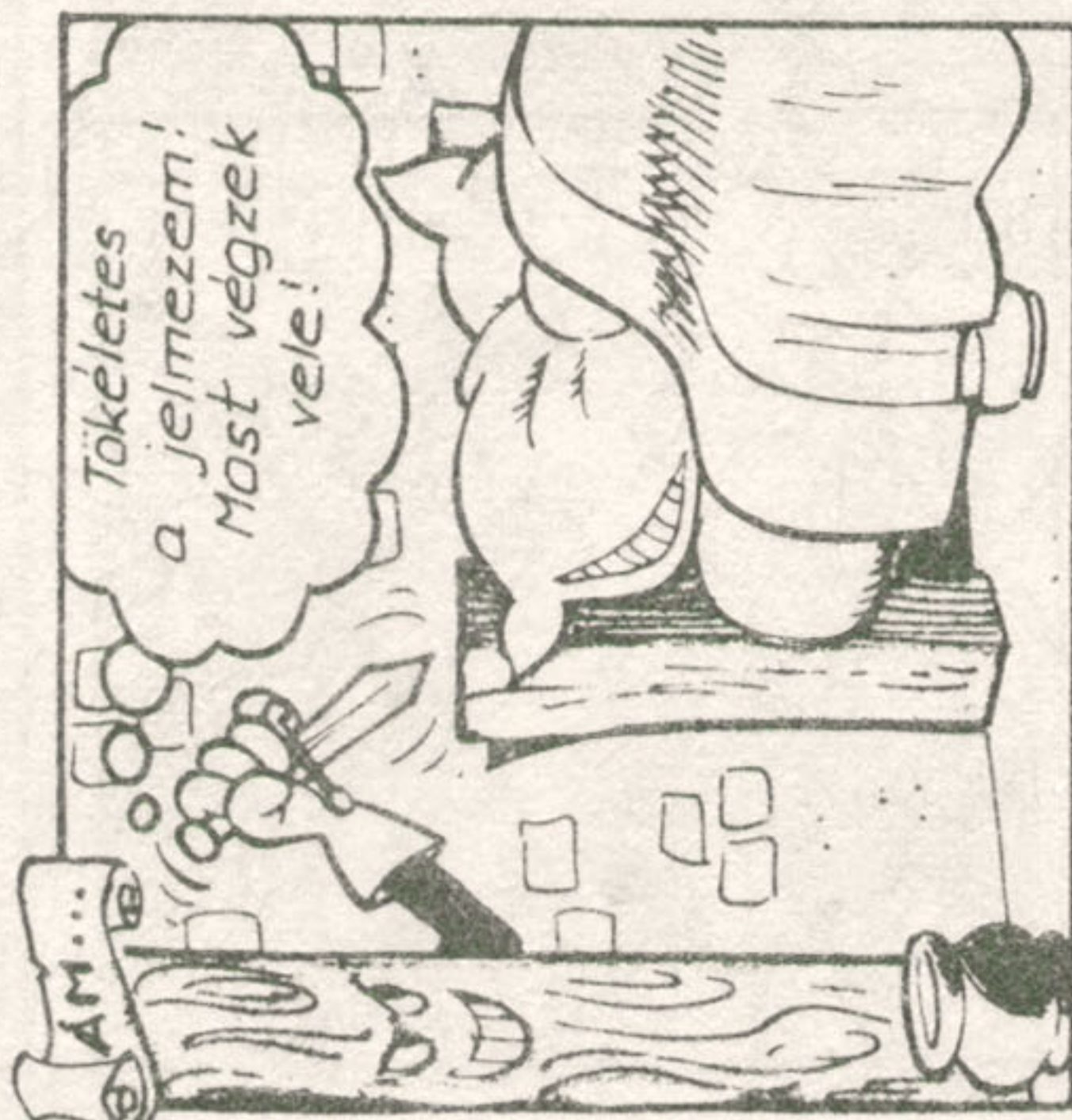
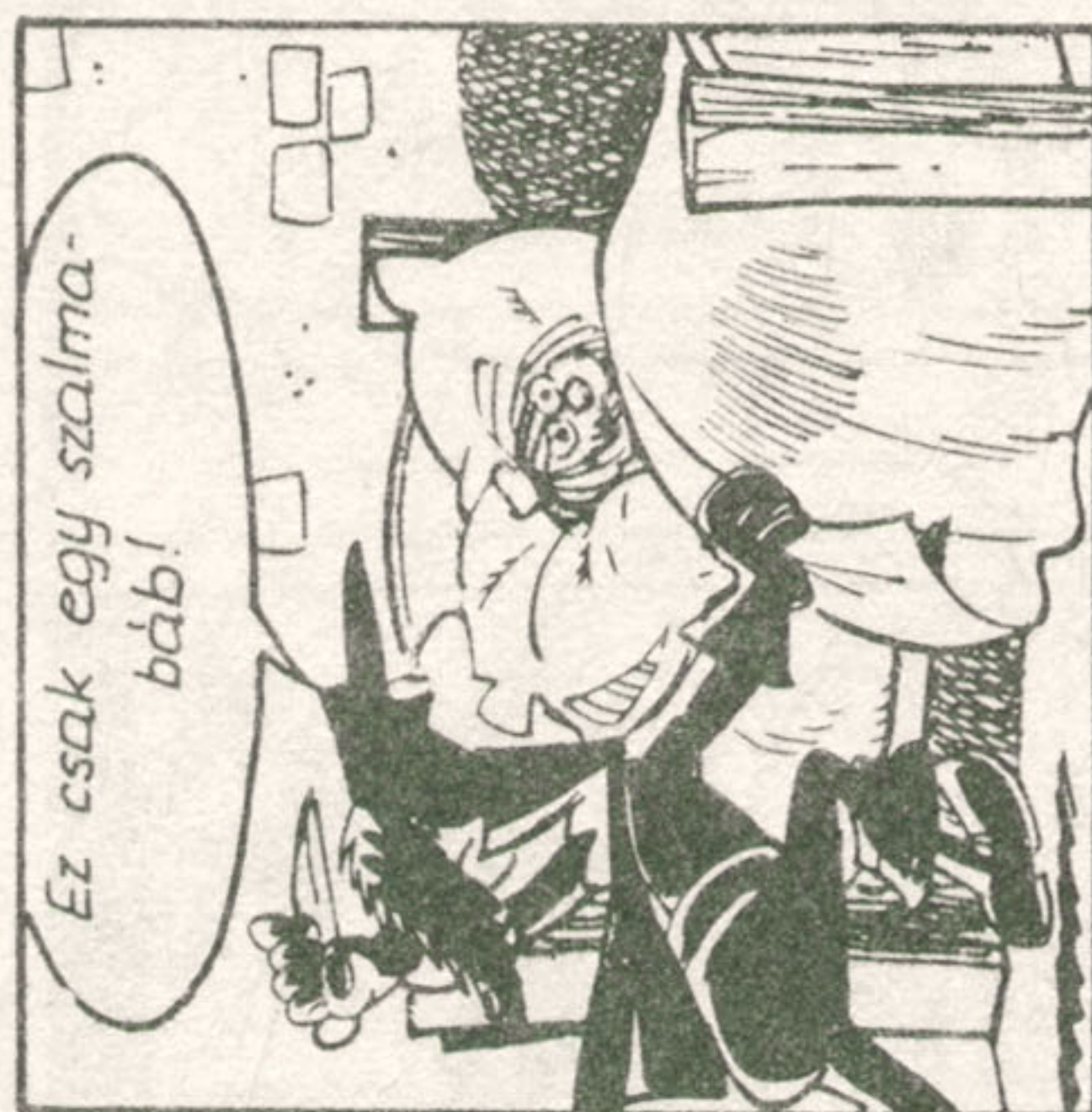
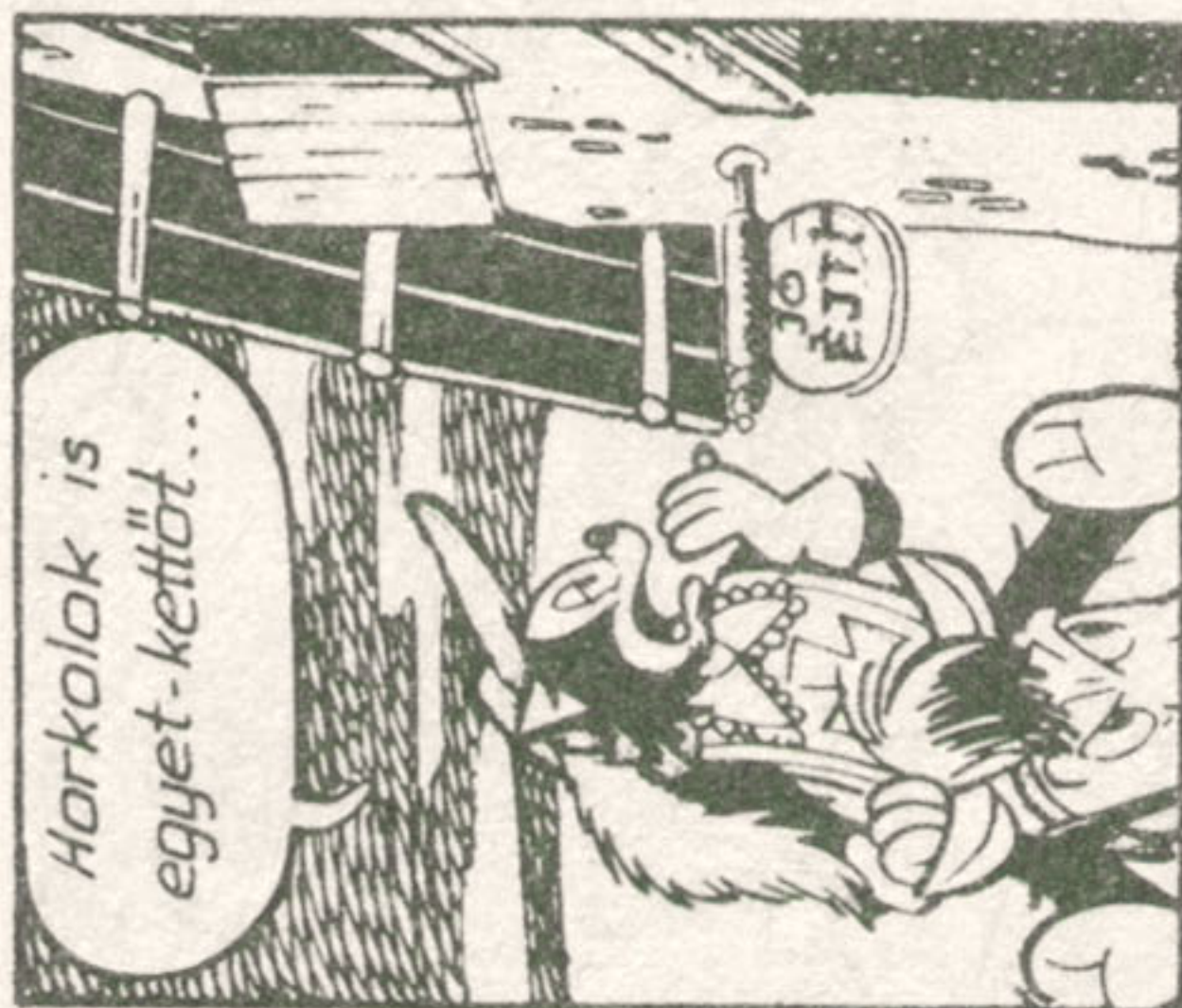
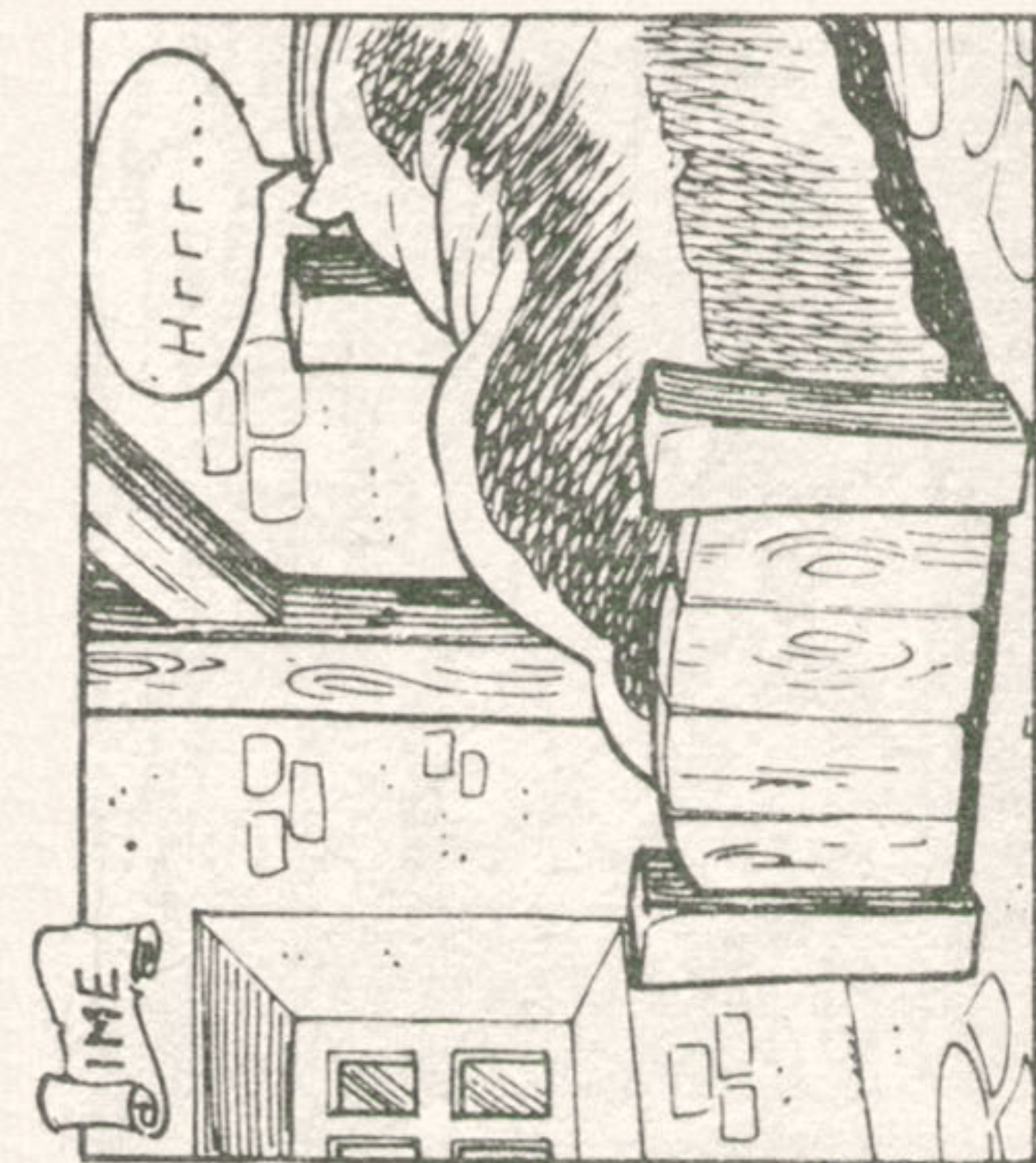

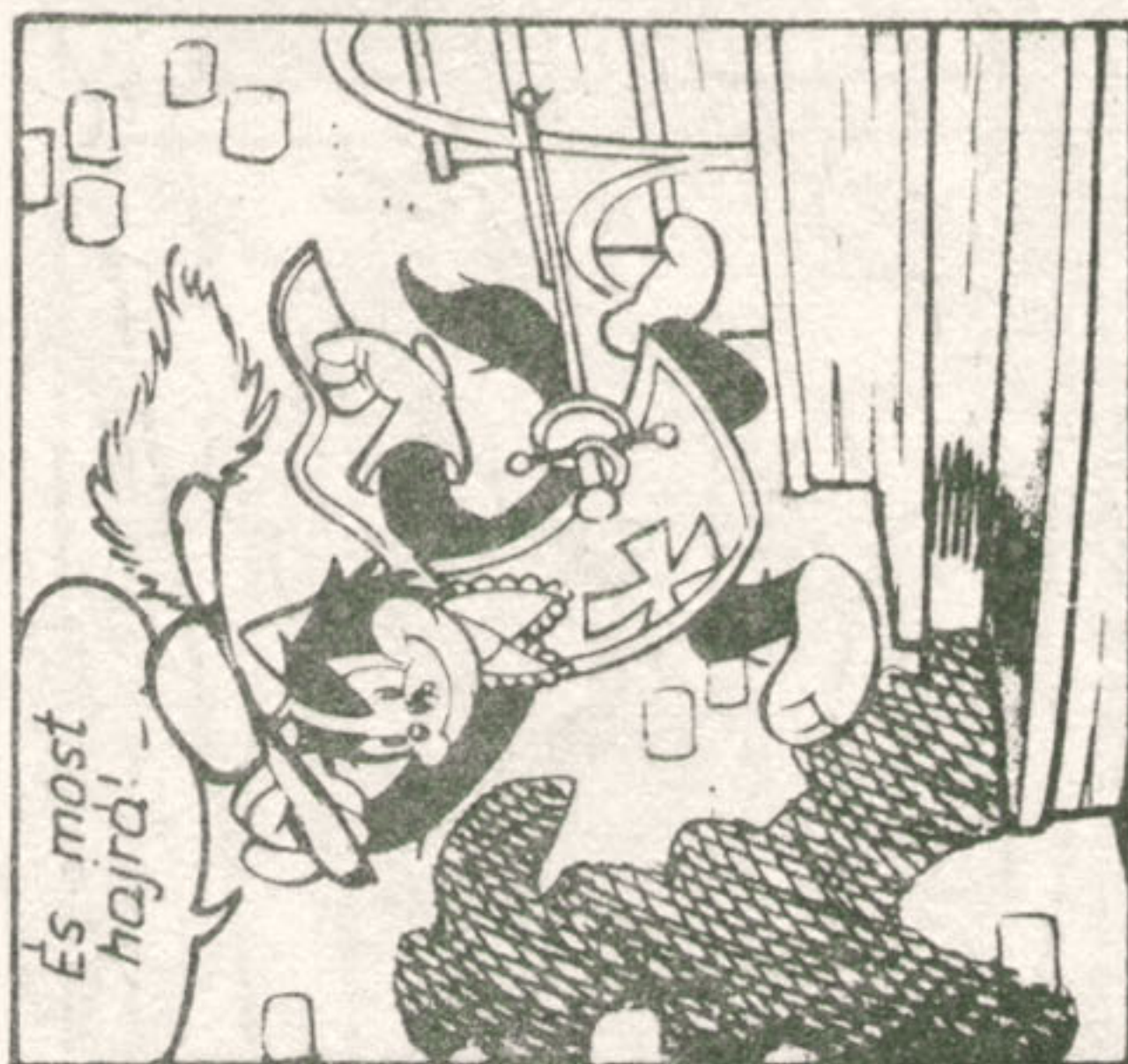

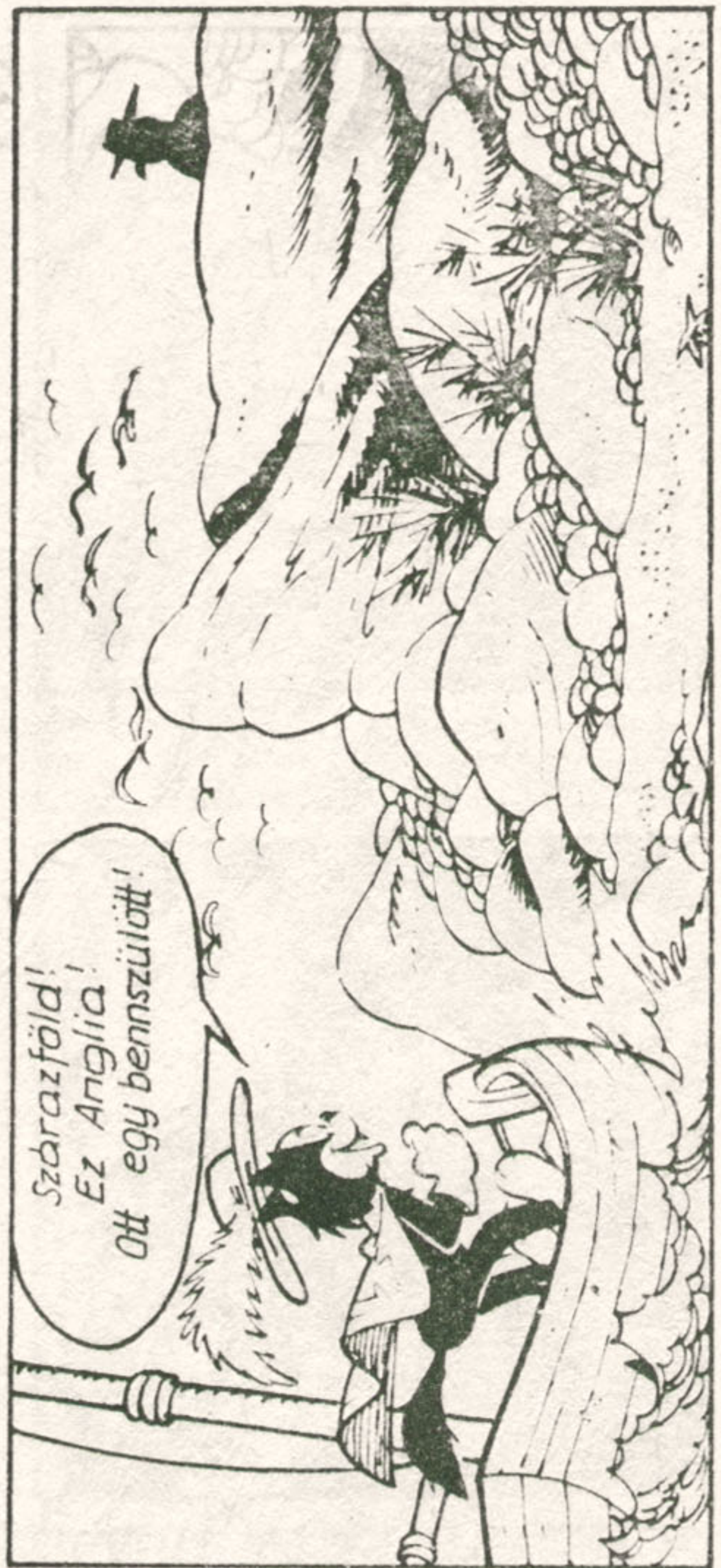
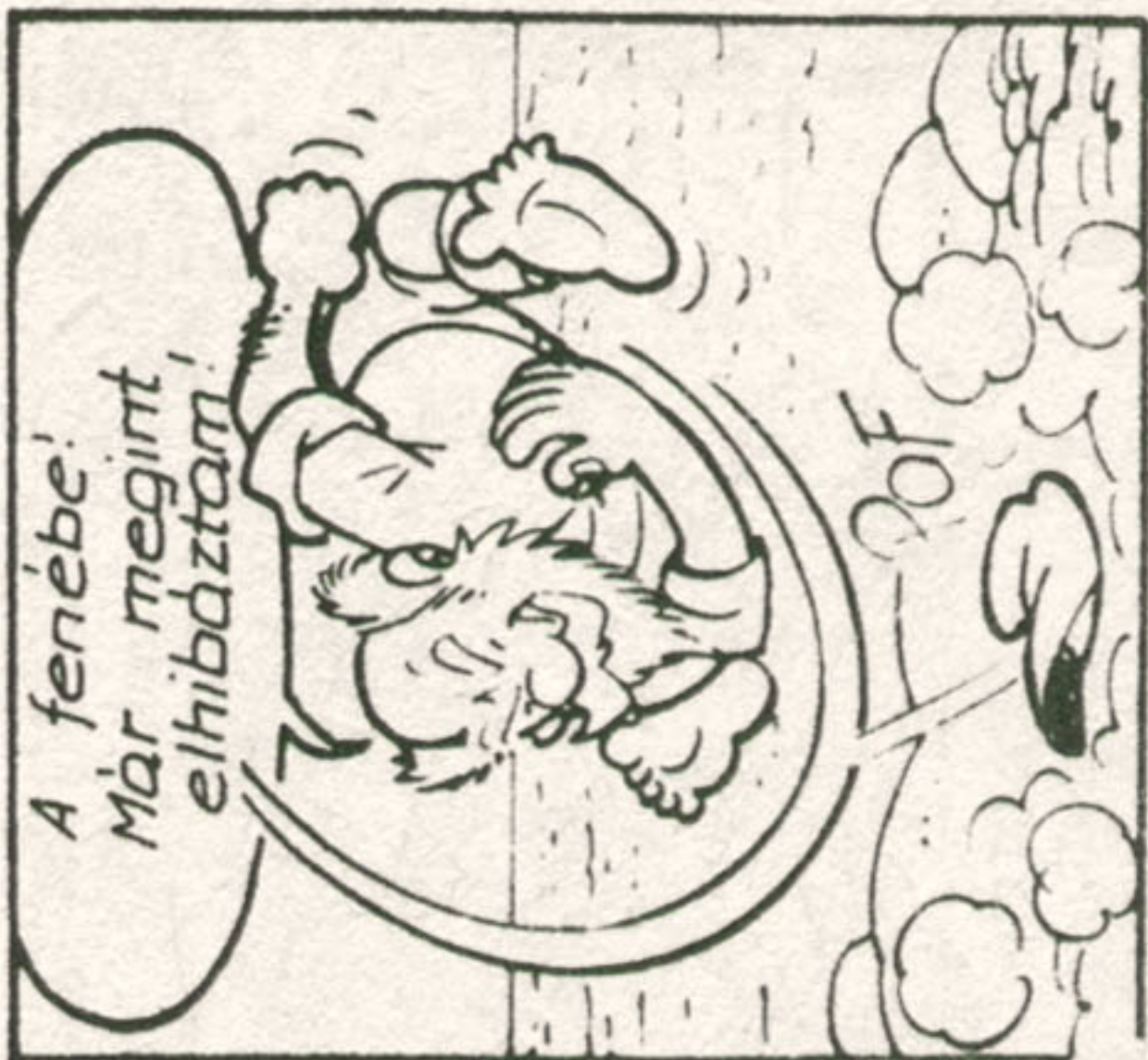
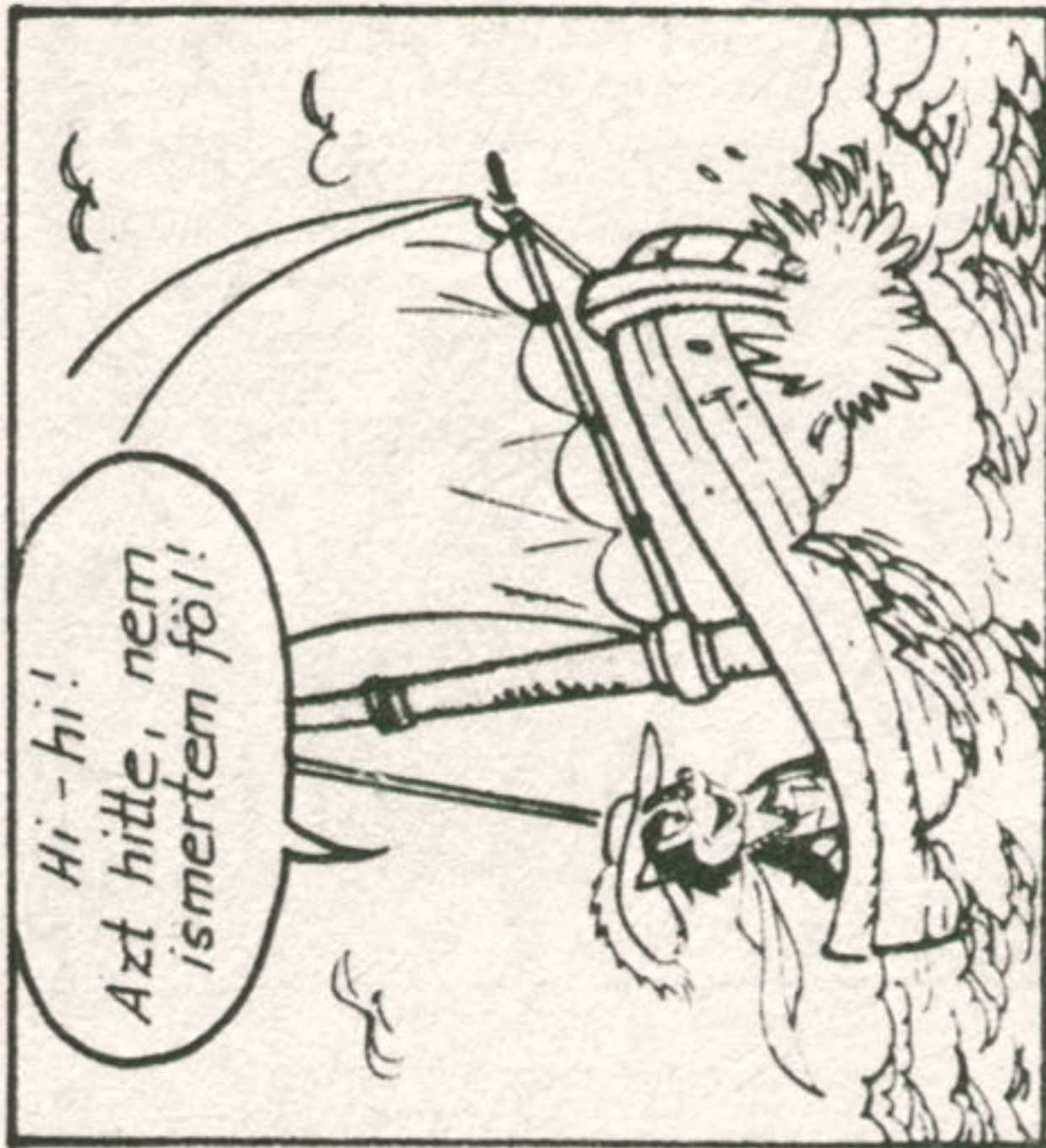
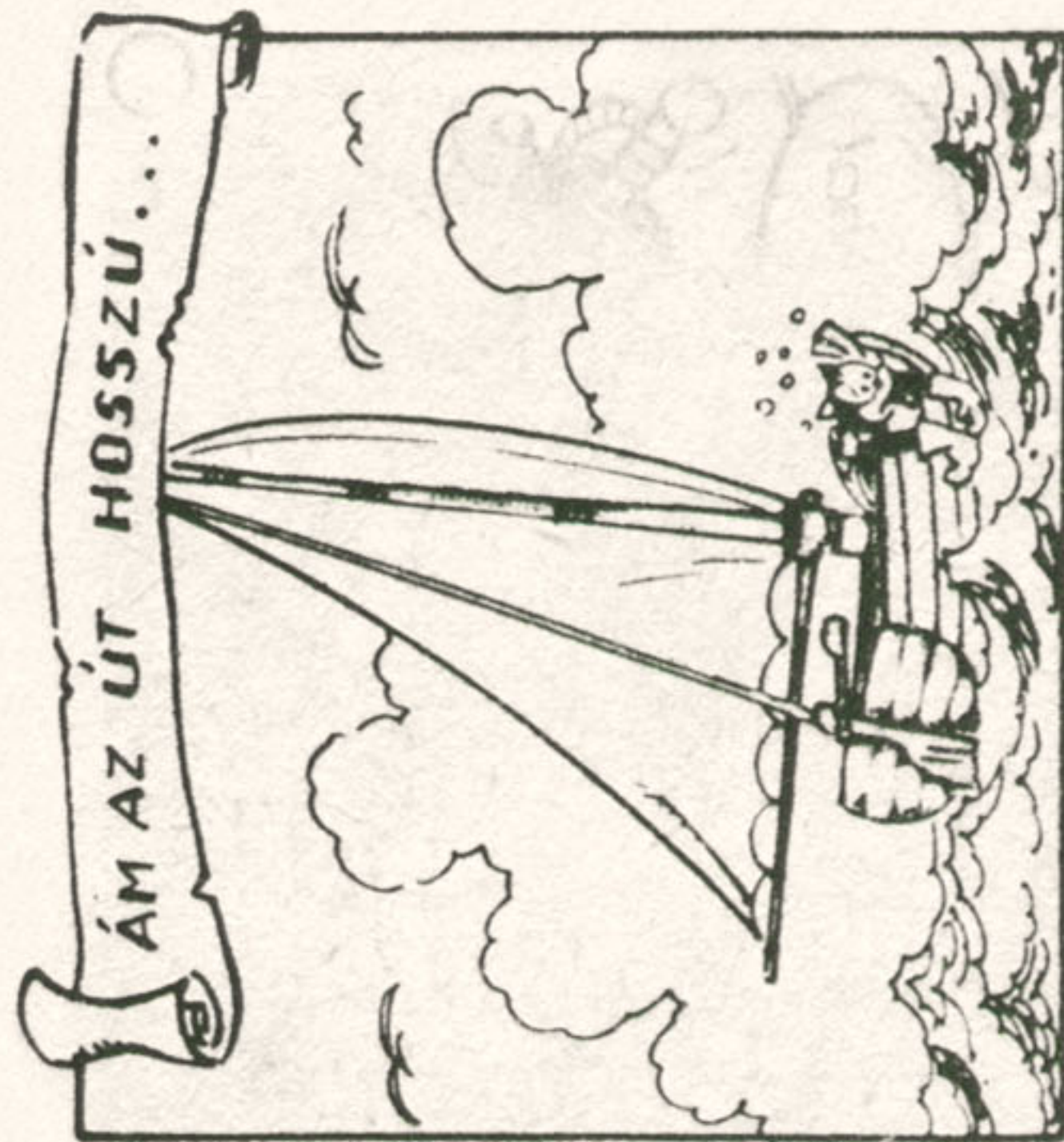

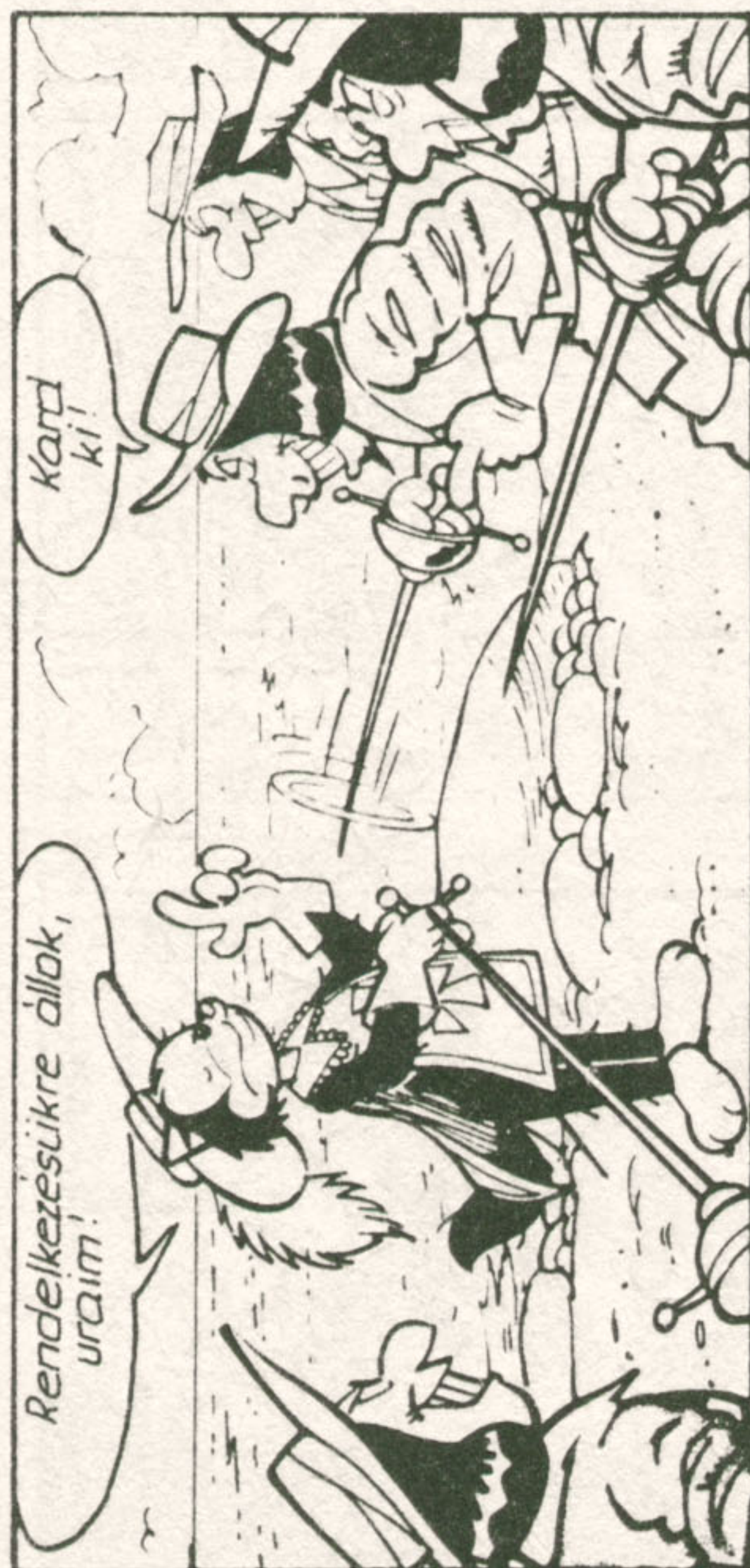
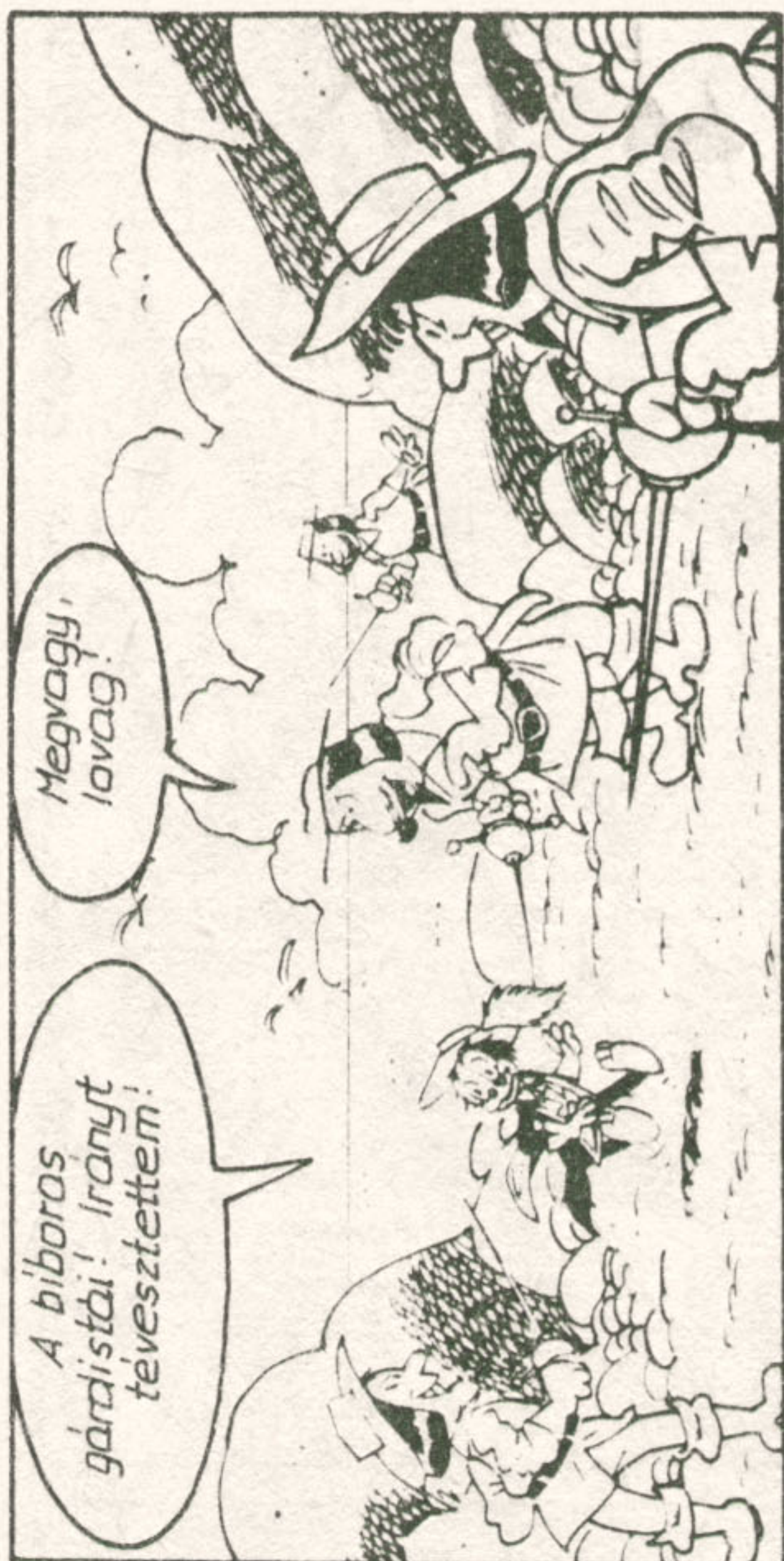

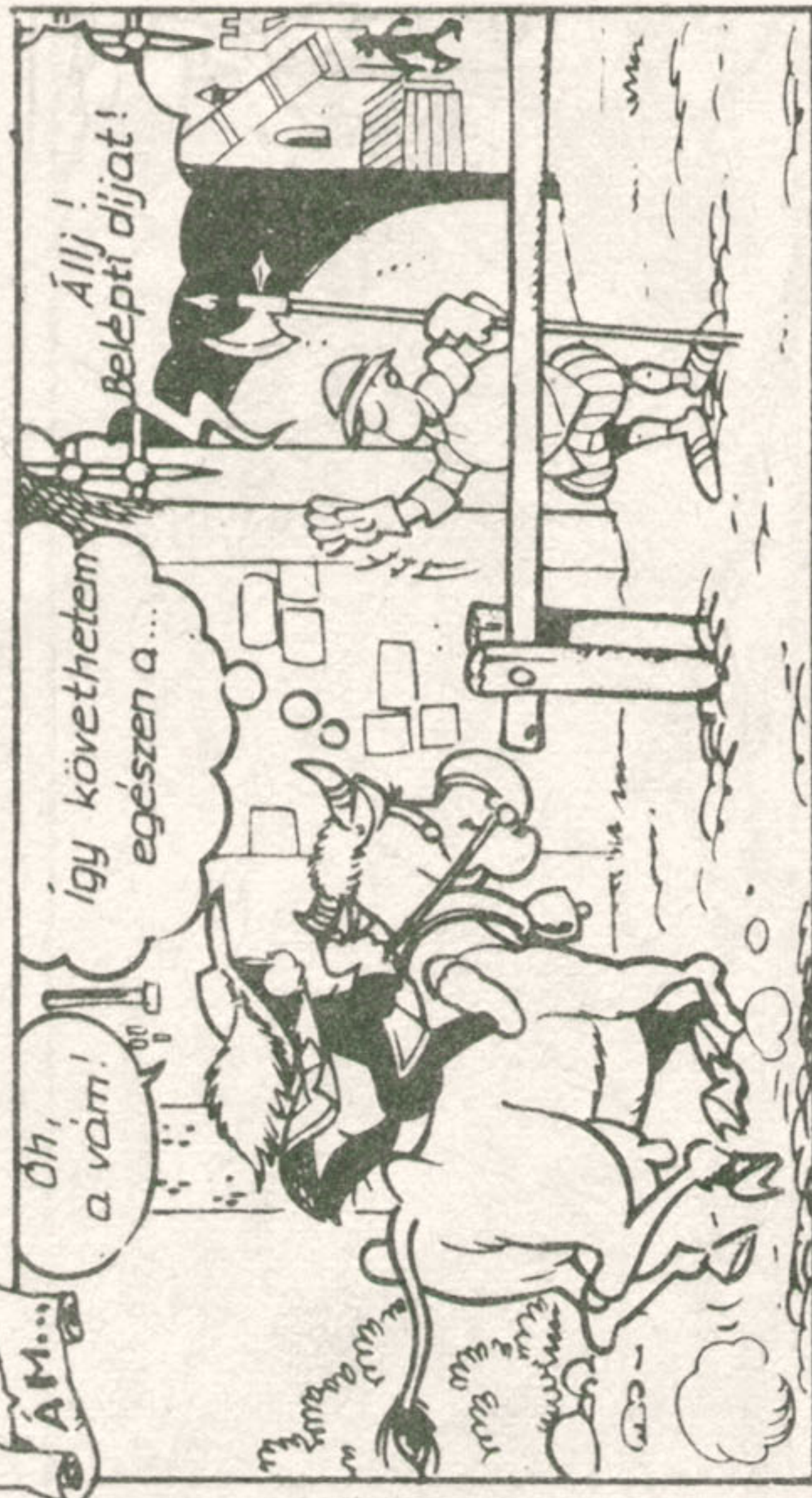
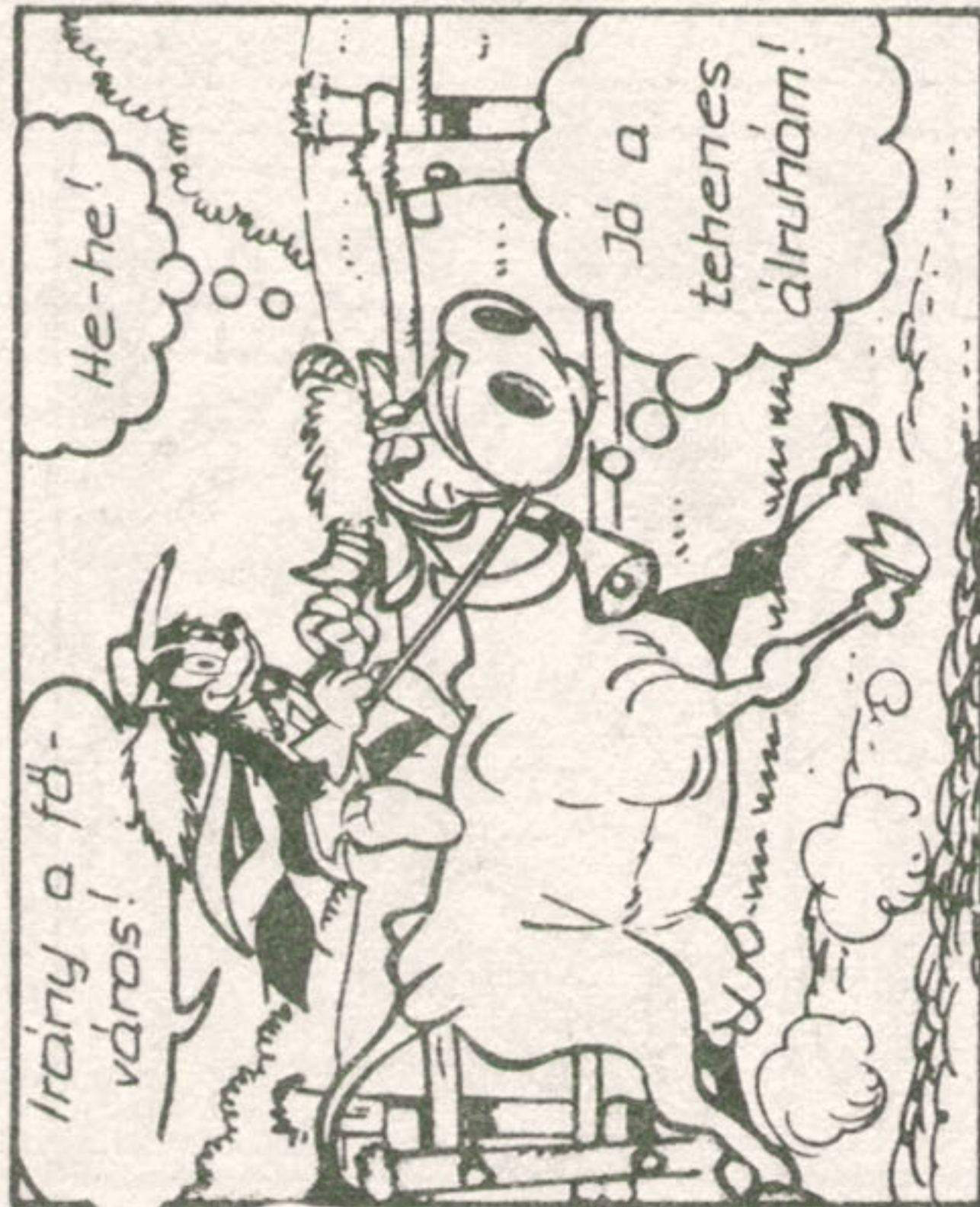
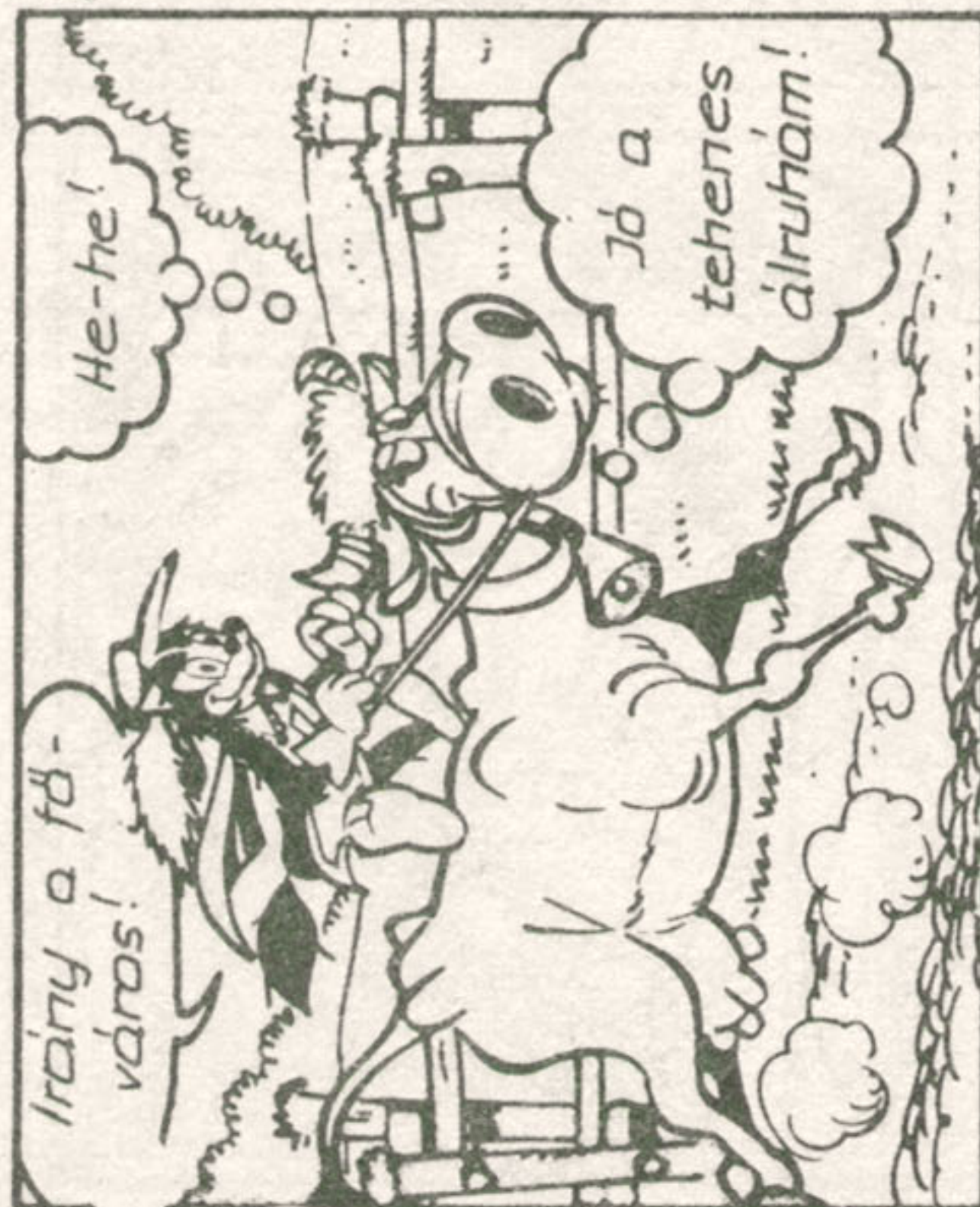
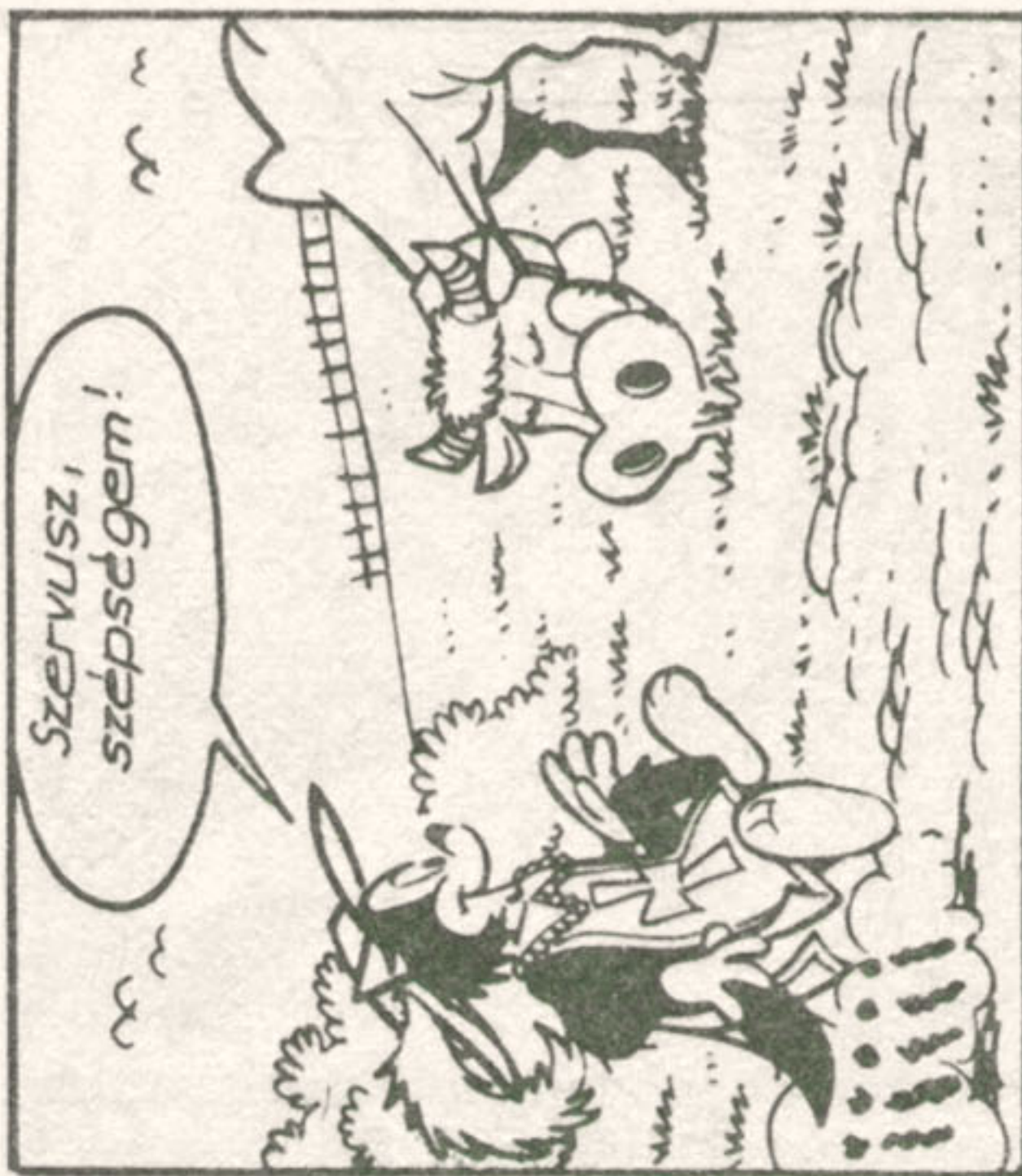

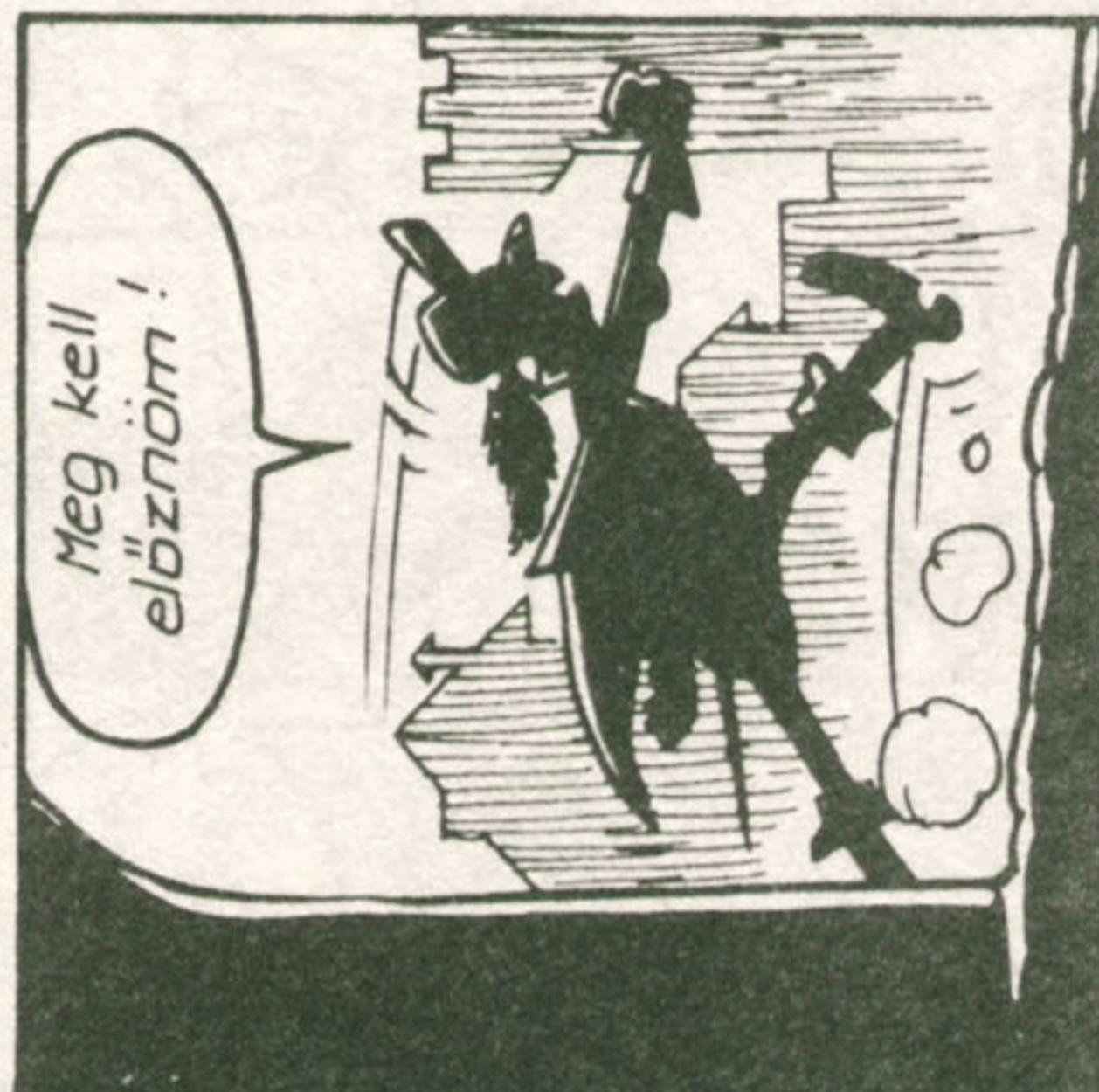
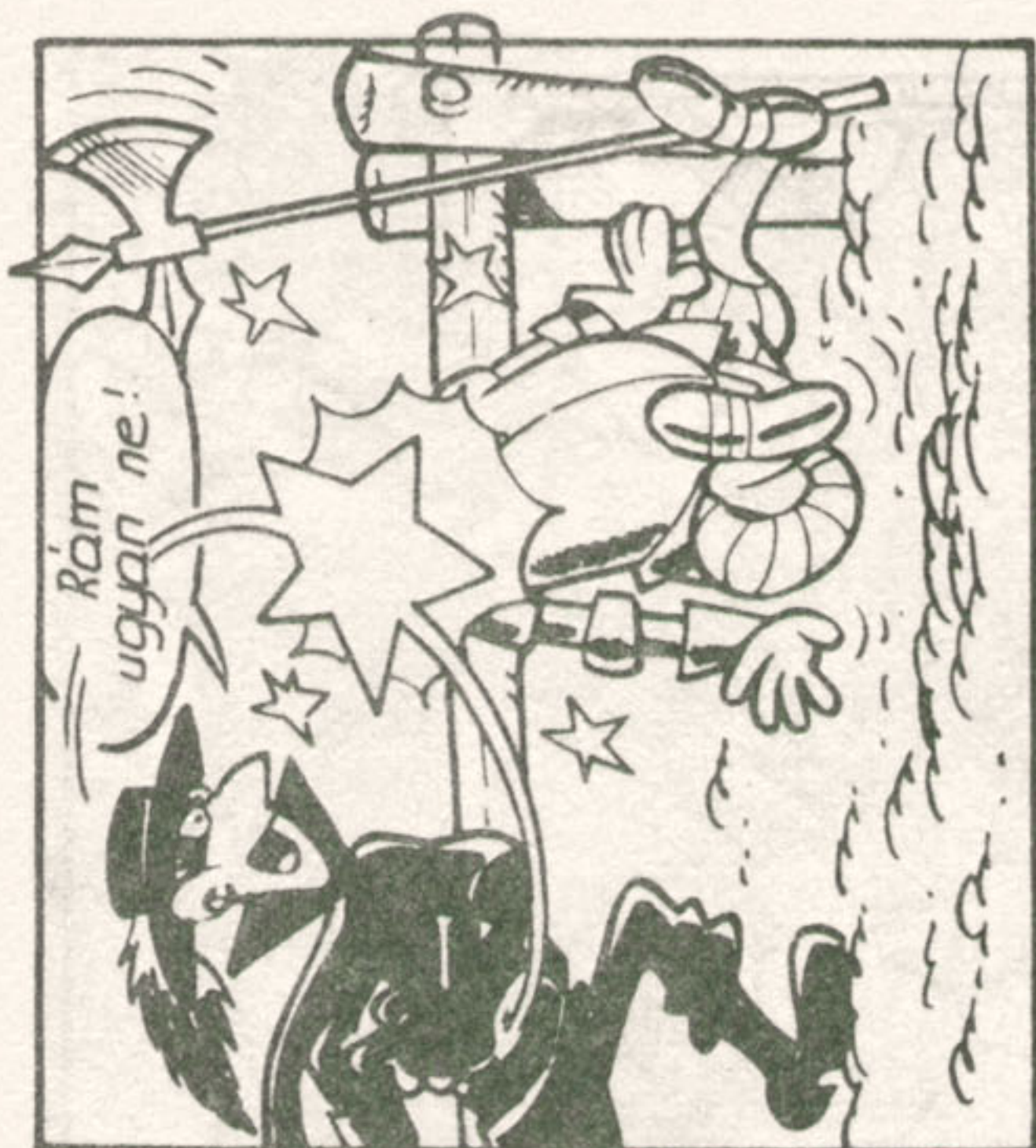
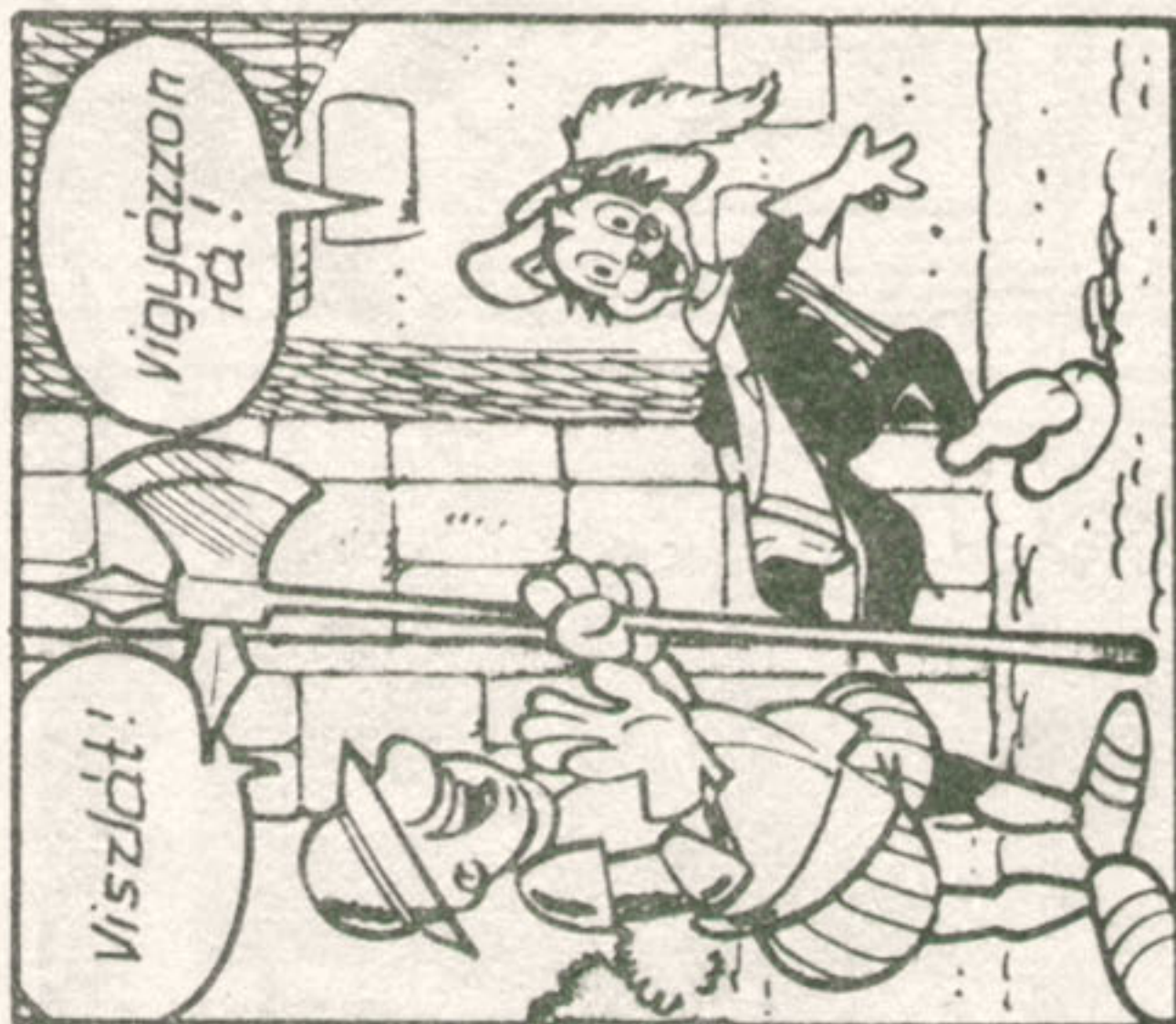

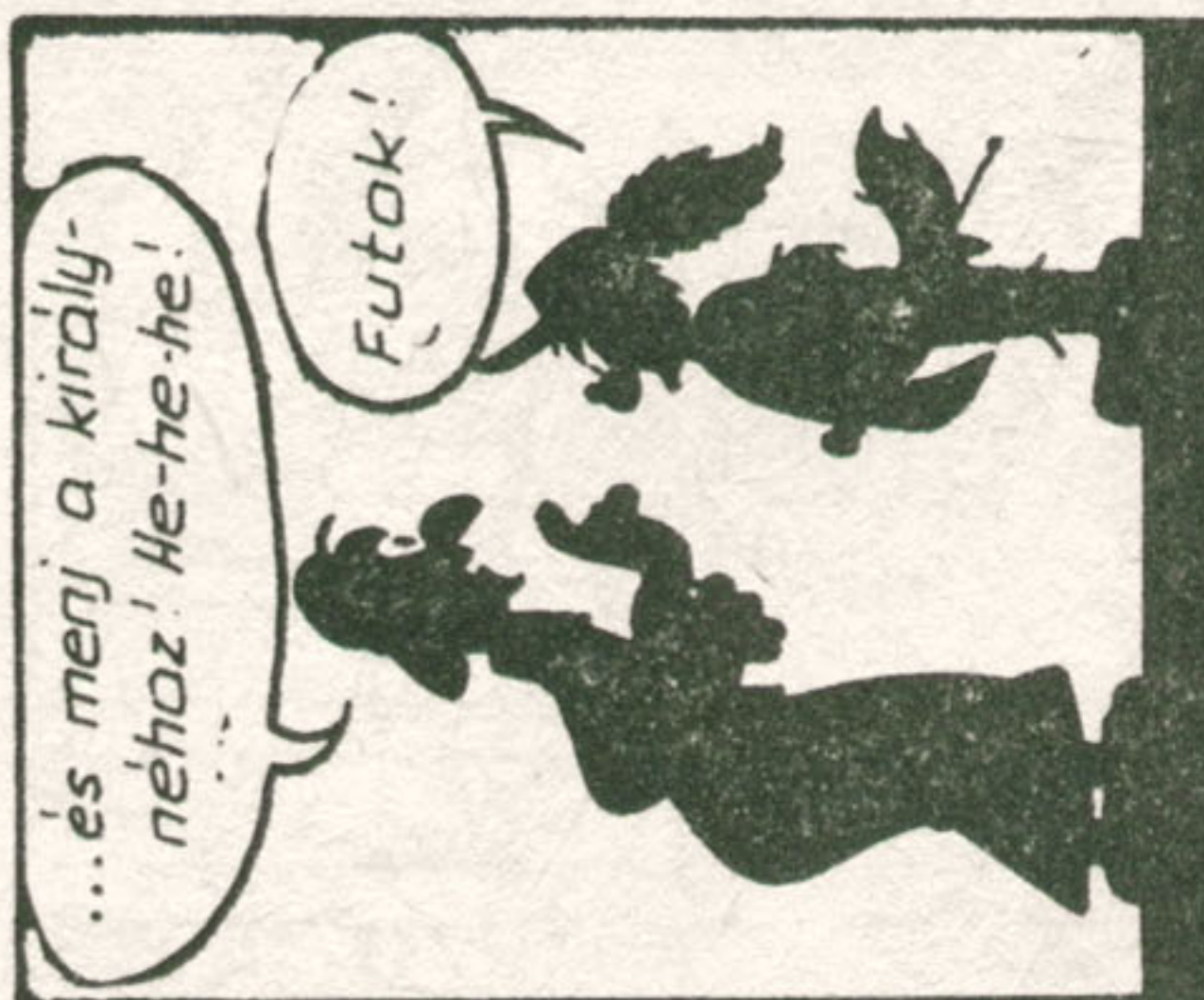
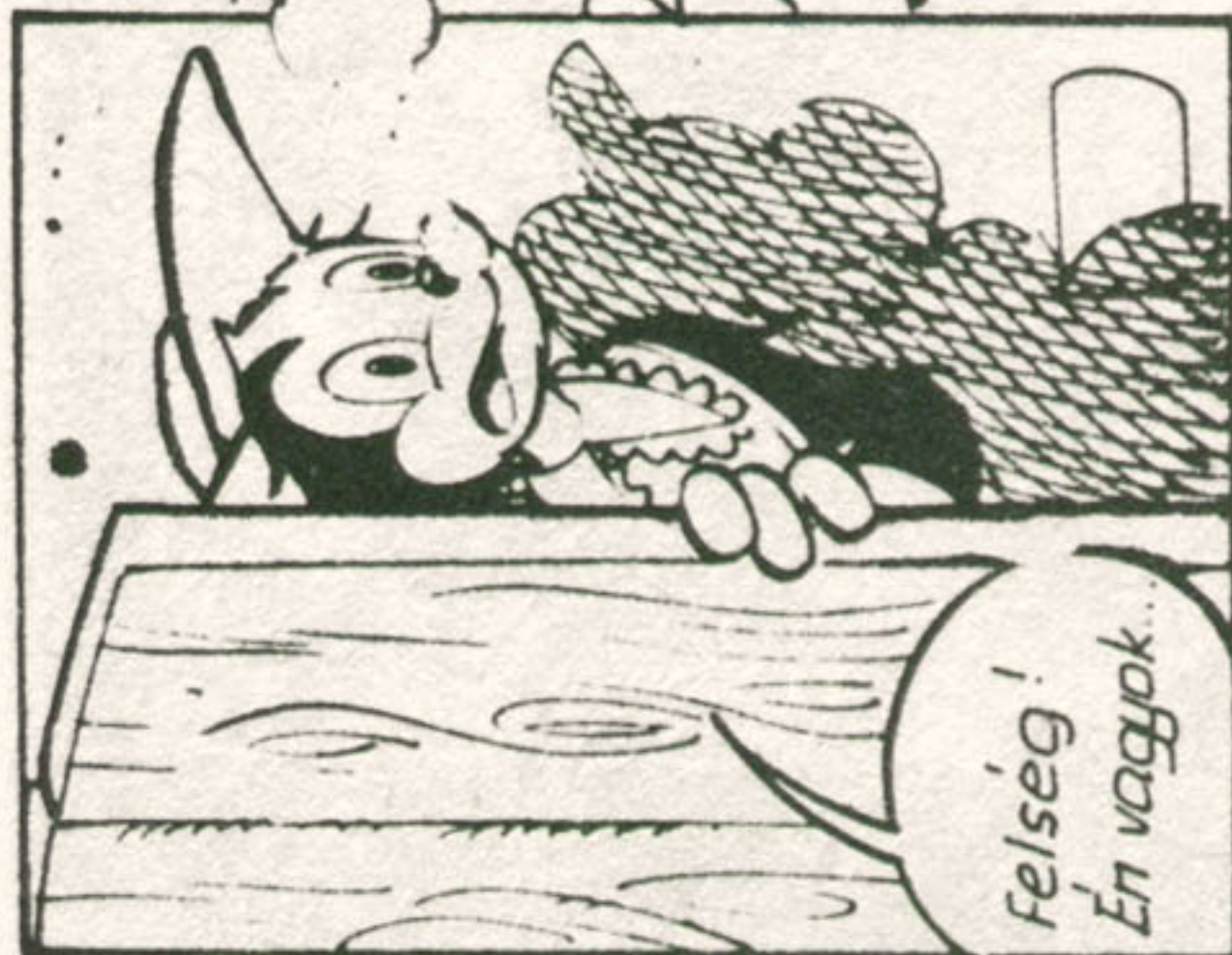

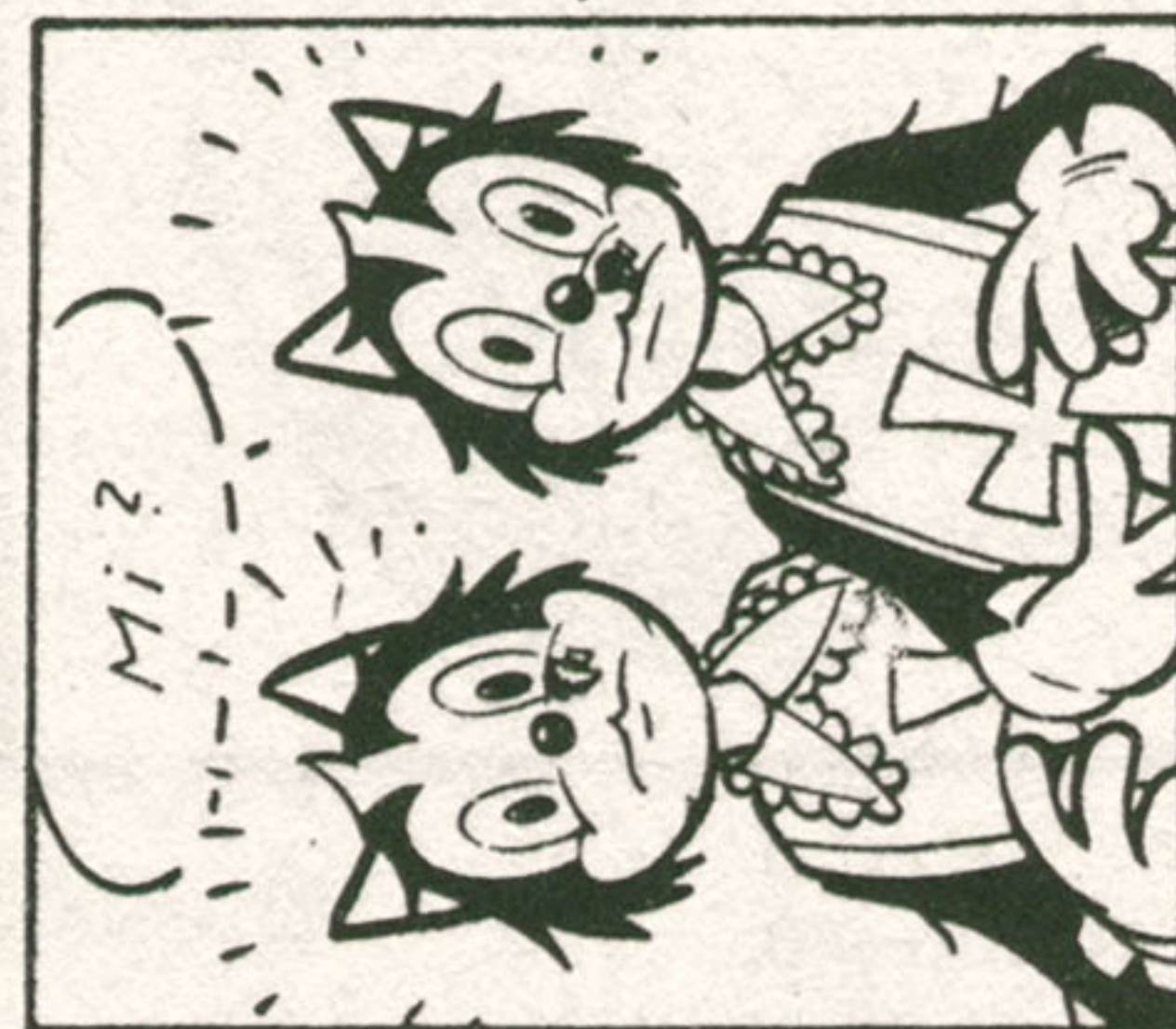
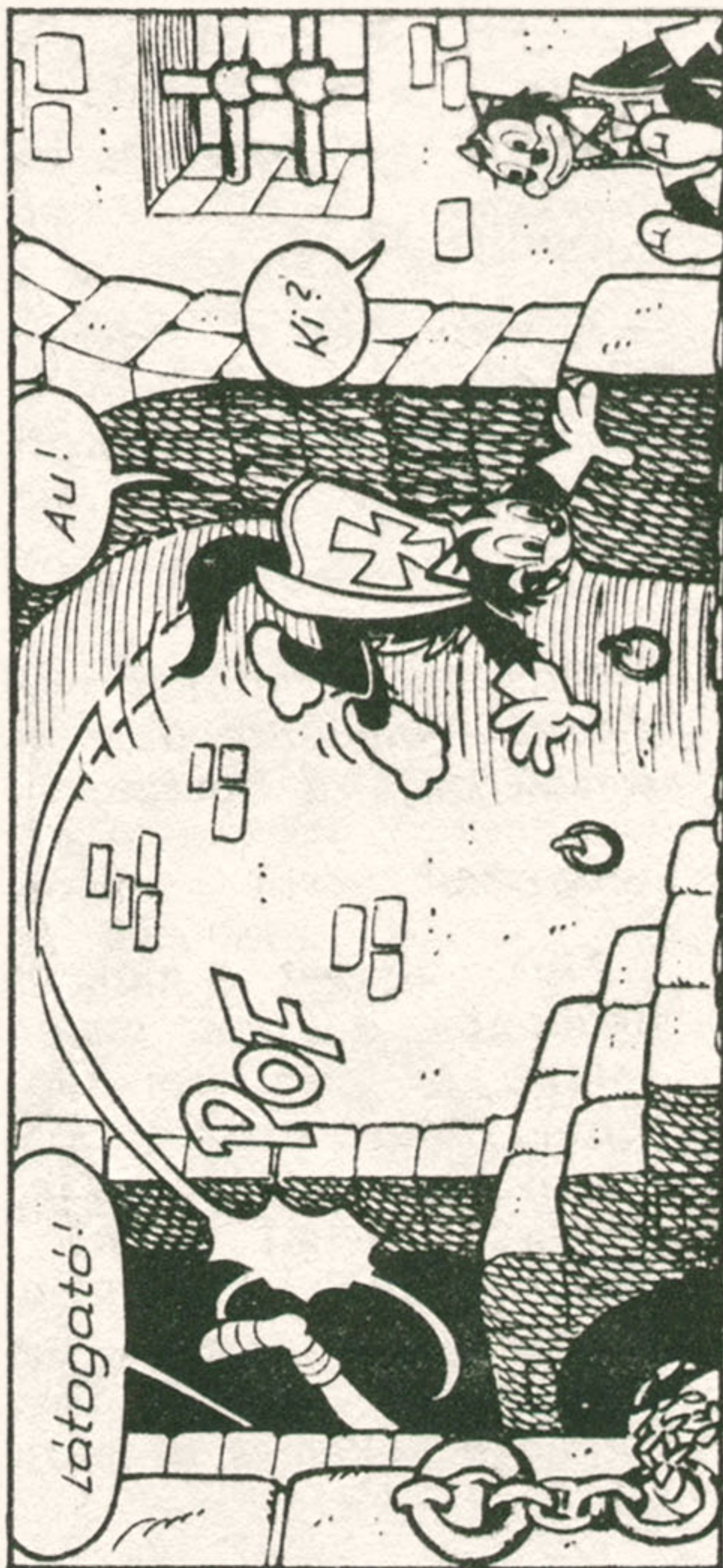

Ha-ha-ha! Ez jó!
Mulatságos!

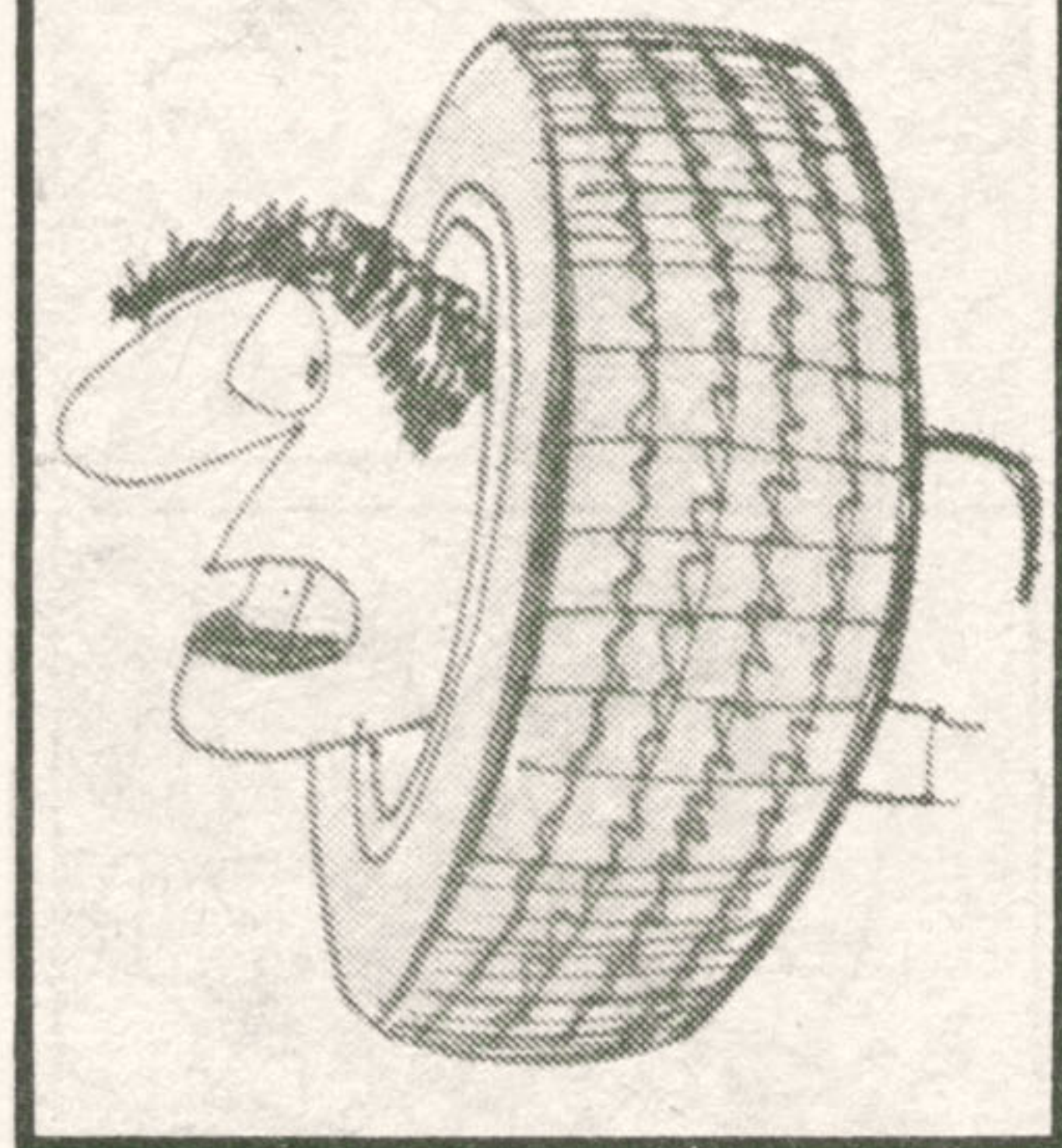

Egy kezdő autós naplója

Április 30.

Ma vettem egy jó karban levő, használt személygépkocsit. Két évvel a vizsga után ülök először autóba, már arra sem emlékszem, hol az ajtó. Na nem baj, előbb-utóbb majd csak bejutok.

Április 31.

Igen, most már megy a kocs. Igaz, kissé lassan, de az a két ló, amelyik húzza, így

is majd megszakad. Vajon mikor érek be Cinkota határából a szervizbe?...

Április 32.

A szervizben a mester megnyugtató, probléma van a kóbor áramkörrel. Lapzártakoi még keresik.

Április 33.

Már négy napja fekszem otthon influenzával. Azóta semmi baja a kocsinak.

Egyszer:

Ma viszont elakadtunk. Bendegúz a kocs, meg én. Tolom az első szerelőig. A többi autós együttérzően ordítózik ki a gépjárművek ablakain: „Picim! Miért nem vettél rollert?” „Kolléga, egész Miskolcig tolja, vagy megáll Hatvannál?” „Halló, Taszajtó úr, ugye kellemes az utazás?” stb.

Máskor:

Újra jó a kocs, irány a vásárcsarnok. Vége a cipekedésnek. A bevásárlás után lepakolok, és indulás. Mármint indulás vissza a csarnokba, hogy a két — ereje teljében levő — rakodómunkás csekély anyagi ellenszolgáltatásért tolja meg Bendegúzt.

10 óra

Gyanakszom, hogy kifogyott a benzin. Elő a demizsont, irány a benzinkút. Még talállok a zsebem mélyén 80 forint 80 fillért, ezért 4 liter 0,2 decit adnak. Ezzel már hazaérek.

10 óra 15 perc

A benzinkutas először azt hiszi, egy piromániás örültnél van dolga, és megtagadja az üveg demizsonba történő kiszolgáltatást. Javasolja, hogy adjak 200 forint betétet, akkor hajlandó kölcsönadni egy bádogkannát. Eszelősen felnevetek. Ha lenne kétszáz forintom, a Shell vállalat tankkocsija jönne utánam a vá-

rosba, és ott tankolnék, ahol éppen akarok. Egy csomag Pall Mall elnézővé teszi. Nem néz oda, amikor a szobor tövében gyorsan átöntöm „naftát”. Végre sikerül, rohadvást vissza az autóhoz. Ez a dög úgy nyeli a benzint, mint Lajos a nagyfröccsöt.

10 óra 40 perc

Betöltöm a benzint. Nem indul. Kitöltöm a dühömet, kétszer belerúgok a hátsó kerekbe, és futok máris a szerelőért.

13 óra

Visszaérek a szerelővel. A mester előveszi a receptkönyvét és fel akar írni valamit a

Filmes csemege

– Jaj, de jóllaktam . . .

kocsinak, de erre már nem kerül sor. A felnyitott motorháztető kiesik a kezemből, lecsapódik, és a motor berregni kezd. „Na látja — mondja a mester —, hát ennyi az egész. Háromszáz forint, és a kiszállási díj.”

Valamelyik nap:

Teljes az anyagi csőd! Szerencsére a szomszéd szemet vetett a két új radiál gumira, helyette adott két használt normál kereket, és persze a különbözetet készpénzben.

Egy idő múlva:

A feleségem vérszemet kapott. Mire felébredek, a kocsi a egy tábla van függesztve: „Itt mindenféle alkatrész kapható!”

Ma:

A szezonvégi kiárusítás és a maradék eladása a roncslepen jól sikerült.

Végül

Sohasem hittem volna, milyen kényelmes és gyors a budapesti autóbusz.

— Unom már, hogy minden fogmosás előtt megtáncoltat...

Első látásra

– Találkozhatnánk este valahol?

**Gyűjtsd a papírt,
rongyot, vasat!**

**Sok hulladék =
hasznosanyag!**

Kaland a menzán

Egyedül ebédeltem a sulis menzáján. Már a levest kanalaztam, amikor észrevettem, hogy megbűvölten figyel valaki. Olyan kitartóan nézett, hogy oda kellett pillantanom. Semmi kétség, négy asztalnyi távolságban azt a barna, vékony arcú srácot meghódítottam!

Badarság — próbáltam elhessegetni a gondolatot, s tovább kanalaztam a levest. De már nem ízlett. A második fogástól meg — növekvő izgalmamban — egyenesen elment a kedvem. Csak úgy immel-ámmal csipegettem. A fiú járt az eszemben.

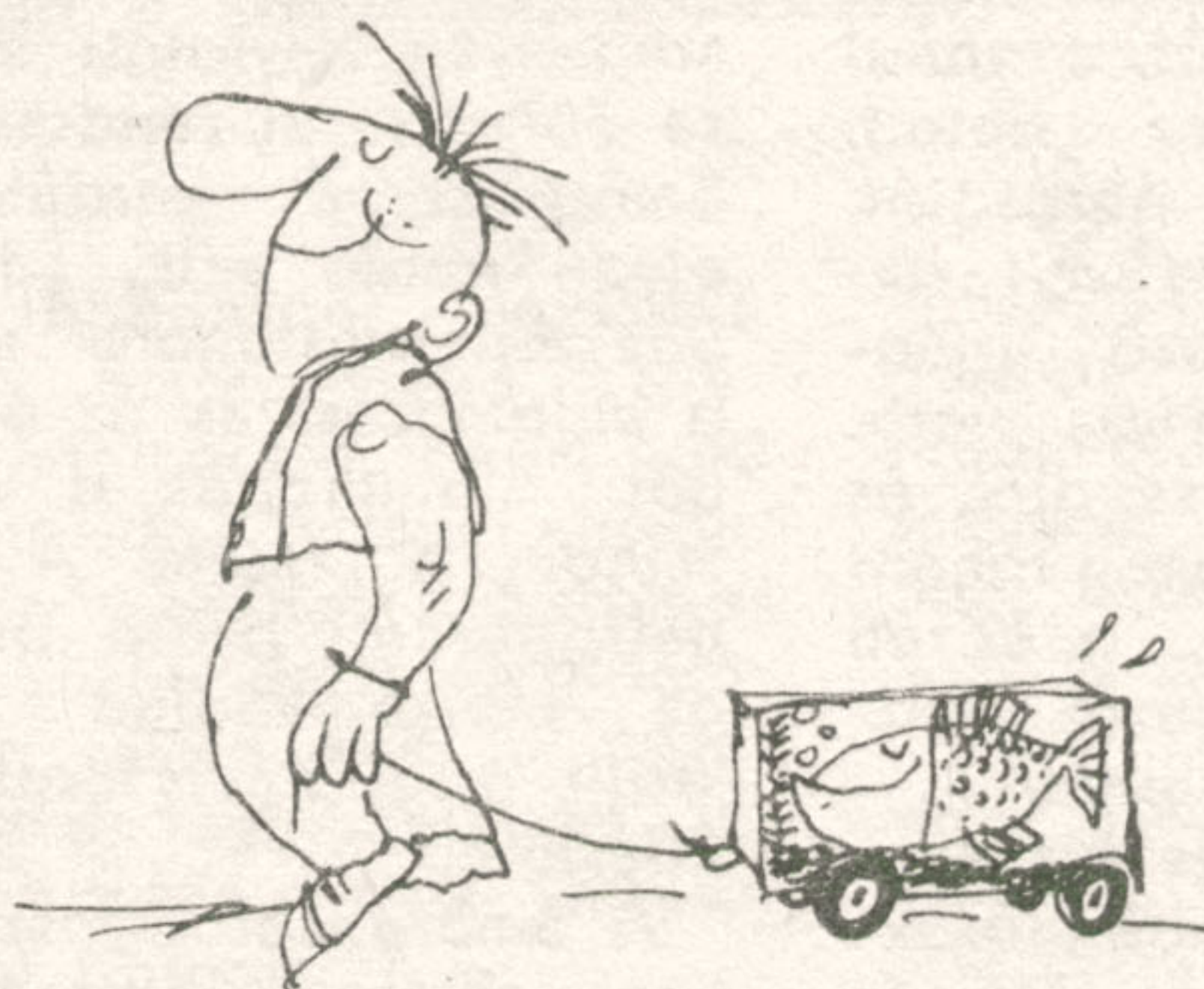
Ő meg csak nézett. Hát így még enni sem lehet jóízűen. Jobb lesz, ha abbahagyom.

A fiú hirtelen fölállt, és elindult felém. Már ott volt előttem. Merően nézett. Mit válaszolok? Vissza kell majd utasítanom! — súgta női büszkeségem. — Vissza kell utasítanom...!

Aztán mégsem tettem.

A nyurga, jóképű, barna fiú ugyanis fölkapta a tálcaimat és félvállról megkérdezte:

— Elvihetem a maradékot a kutyámnak?

ÁLLATBARÁT

A Smörgasbrod- teszt

Napjainkban ezer meg ezer tétova legényke rója az utcákat, ajkán egyetlen fájó kérdéssel: uramtyám, mitől lettem én ennyire ronda? A probléma valós, a serdülőkor küszöbére lépve hirtelen bányarémmé válhat az addig elfogadhatóan jóvágású kis fickó. A fül gusztustalanul elvékonyodik, az orr a tapíréhoz válik hasonlatossá, a kéz és a láb mintha rozsdás csavarral lenne odaerősítve.

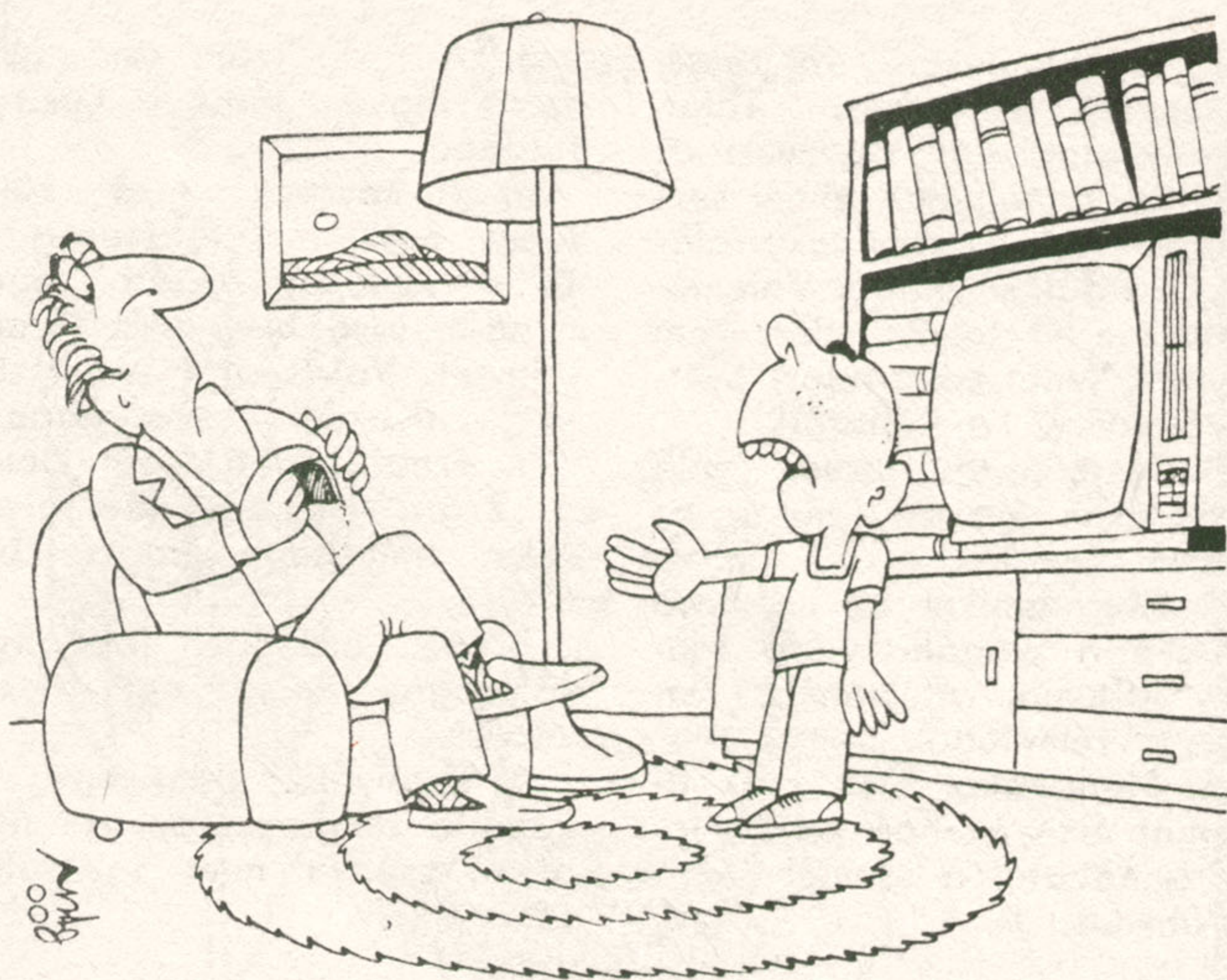
A jelenség nem új. Amikor Mu, a Pithecanthropus erectus lemászott a fáról, azonnal egy kis tavacskához sietett, hogy megnézze az ábrázatát. Mu tizenhárom éves volt akkoriban. A következő pillanatban rémült vonyítás verte fel az ősdzsungel csendjét, és Mu csak azért nem rohant vissza a fára, mert a közeli erdőgazdaság dolgozói közben kiirtották a dzsungelt.

Minthogy a kérdés bizonyos magatartásbeli lerobbanásokhoz vezethet, korunk lélekbúvárai kezüket-lábukat törik, hogy

szövetneket gyűjtsanak a serdülőkori rondaság útvesztőin bolyongó legényeknek. E tudósok legderekabbika, Hjalmar Smörgasbrod, a tidningeni egyetem professzora saját személyén folytatott kísérletekre építette fel rendszerét. Ez a Smörgasbrod serdülőkorában olyan ronda volt, hogy a Sakkerhetsgatanon megálltak a villamosok, és az ólmos égből aláhullottak a vadludak. Mindez a múlté. A Sakkerhetsgatanon azóta troli jár, s az utolsó vadlúd 1892-ben szállt arra, az is csak turista-útlevéllal.

A Smörgasbrod-teszt módfelett alkalmas bizonyos lelki mélypontok áthidalására. Az

— Papa, a tanár néni azt üzeni, hogy az iskola ismét számít a szülők áldozatkészségére...

eljárás halálosan egyszerű. Hjalmar Smörgasbrod professzor hat kérdéscsoport köré összpontosítja vizsgálódásait, és mindegyikhez öt lehetséges választ közöl. Érett megfontolás után jelöld meg az egyéniségedhez leginkább illő feleletet, aztán csak figyeld meg, mi történik.

a) Ez a kérdéscsoport talán a legfontosabb. Azt kutatja,

miképpen határozod meg magadban az emberi szépség fogalmát. Felelj tehát: szebb-e Gina Lollobrigida, mint Kabos László?

1. Szebb.

2. Ez nézőpont kérdése, mely tudatunktól független valóság, de akkor is mi van?

3. Gina nálam szép lehet, de okos nem.

4. Madár — madár.

5. Ez legyen az én legnagyobb gondom a következő ötven évben!

b) A serdülőkori rondaság történelmi kategória. Talán megnyugtató, ha észreveszed: a világ legnagyobb elméi sem voltak kifejezetten cukorfalatosok serdülőkorban. Véleményed szerint tehát: miért nem maradt fenn kamaszkozási portré Dantéről, a költőről?

1. Mert olyan rémes volt, hogy csak éjszaka mert az utcára menni.

2. Mert amikor a családja le akarta pingáltatni, a Mosoly Albuma vitustáncot kapott a rémülettől.

3. Mert akkor még csak tizenhat éves korban kellett fotót csináltatni a személyi igazolványba.

4. Fennmaradt, csak tapintatból háttal kifelé szokás felakasztani a kiállításon.

5. Arról gőzöm sincs, viszont ingyen járok a Lukácsfürdőbe.

c) A kevéssé vonzó külső lehet öröklött tulajdonság is. Ez a változat aztán téged minden további felelősség alól felment. Válaszolj tehát őszintén: milyen a kedves papád?

1. Szebb, mint Alain Delon a „Zsaru”-ban, de nem olyan szép, mint egy virágzó barackfa.

2. Az ördögök öreganyja valóságos férfiszépség hozzá képest.

3. Csúnyább, mint egy víkend a tengerparton, de nem olyan csúnya, mint egy velőtrázó sikoly.

STÍLSZERŰEN

A nagy fogás

4. Szebb, mint egy bim-bam óra, mert csak húszpercenként üt.

5. Eddig meg sem néztem.

d) Na, most jön a legizgalmasabb kérdés! Ez nagyjából mindent eldönt, mert egy férfinak bizonyos pályák betöltéséhez szépnek kell lennie, míg más pályáknál ez kevésbé lényeges. Válaszolj: mi akarsz lenni?

1. A főalak modellje a Gábiel arkangyal egy púpostevével társalog című festményen.

2. A púpostevéé ugyanott.

3. Férfimaneken a Puffneki

ruhagyár pizsamaosztályán.

4. Dagadtan vigyorgó gyerekek a bébitápszer címkéjén.

5. Egyéb.

e) Ez is lényeges kérdés, mert azt vizsgálja, milyen mélyre süllyedtél az önsajnálattal mocsarába. Ki vele tehát: milyen időközönként nézel a tükörbe?

1. Hetenként egyszer, de akkor is minek.

2. Abba sem hagyom.

3. Amikor rövidzárlat van.

4. Soha, mert olyan, mintha túl görbe lenne.

5. Soha, mert ahhoz nem elég görbe.

Meglepő fordulat

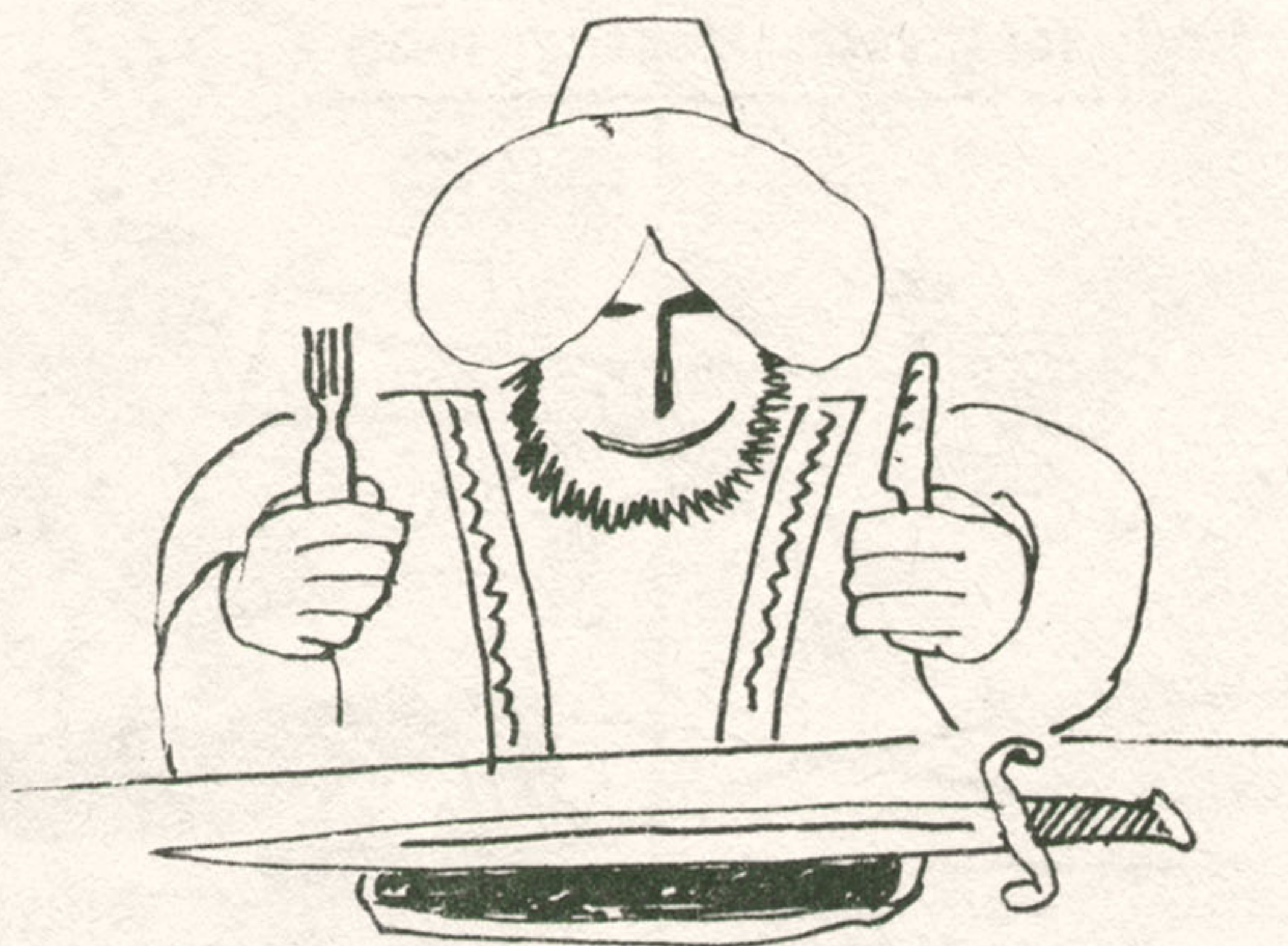
f) Az utolsó kérdéscsoport bizonyos fokú aktivitást tételez fel, ami már szintén a gyógyulás egy formája. Halljuk: mit teszel, hogy szebb legyenél?

1. Porokat szedek.
2. Naponta lefújom magam haboltóval.
3. Pofozkodom. Attól az én fejem ugyan nem lesz simább, de legalább másé is össze gyűrődik.
4. Az unokaöcsémrel járok sétálni, aki még nálam is rondább.
5. Hülye pofákat vágok.

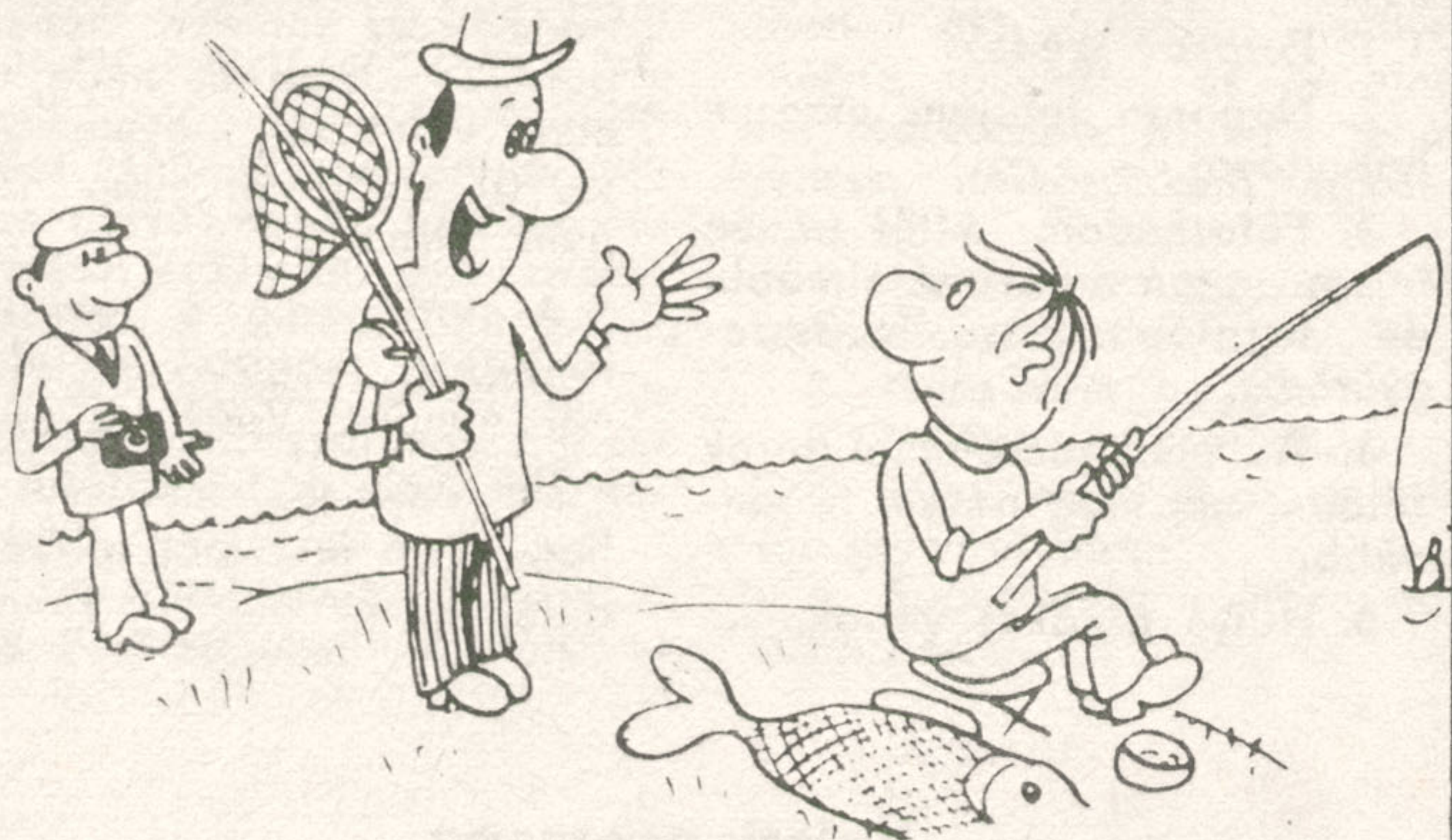
Na, most jön a terápia! Az egyes válaszokért adjál magadnak annyi pontot, amennyit akarsz, mert ez teljesen mindegy. Mindenesetre fontold meg jól a feleleteidet, gondolkozz minden lehetőségen legalább öt hétig. Harminc változatot figyelembe véve, az százötven hét. Majdnem három év.

Azalatt pedig a serdülőkori rondaság magától is feltétlenül elmúlik. Vagy ha nem is múlik el, az legalább fix, hogy nem lesz már többé serdülőkori.

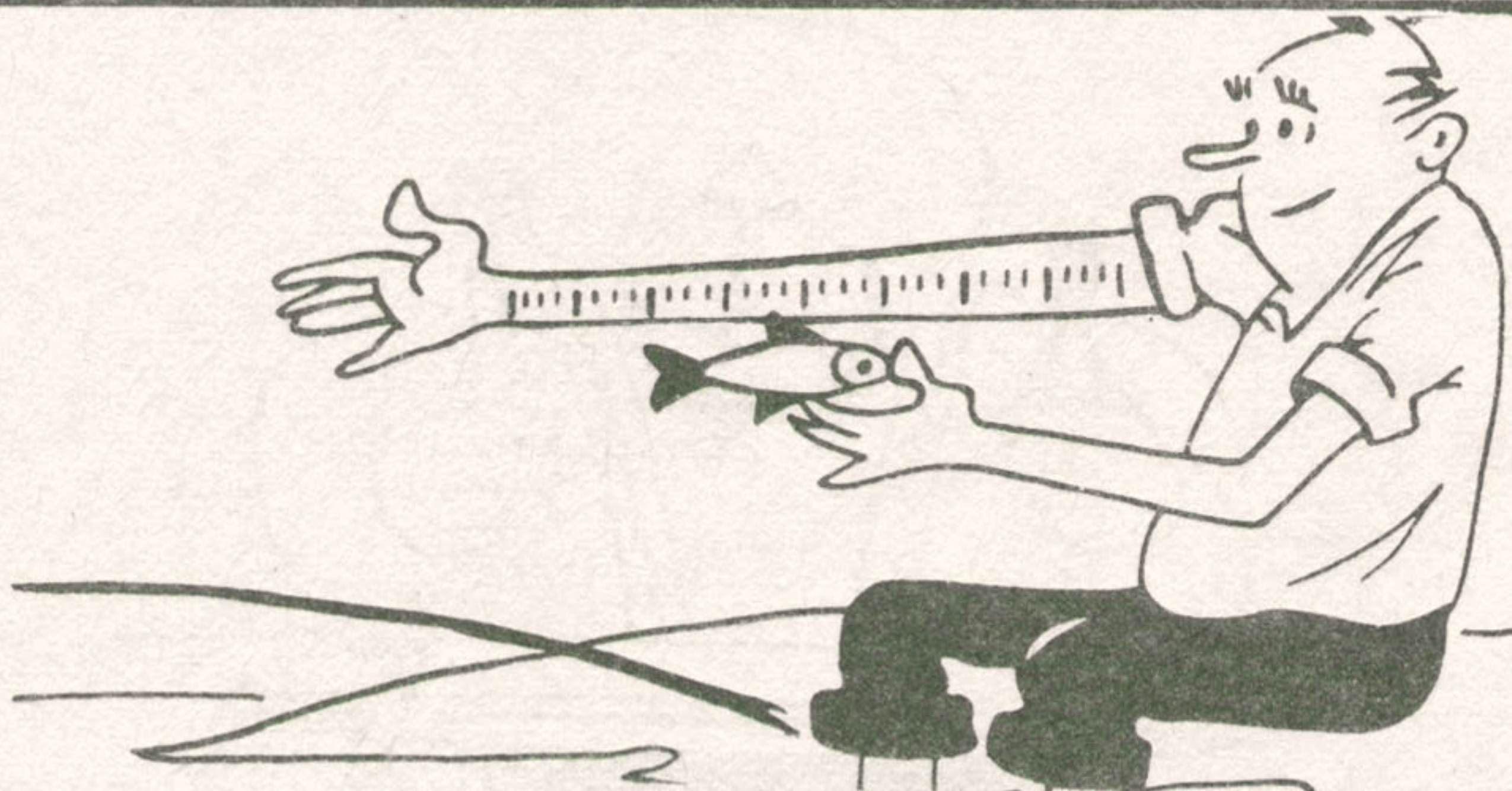
Keleti csemege

Kapás!...

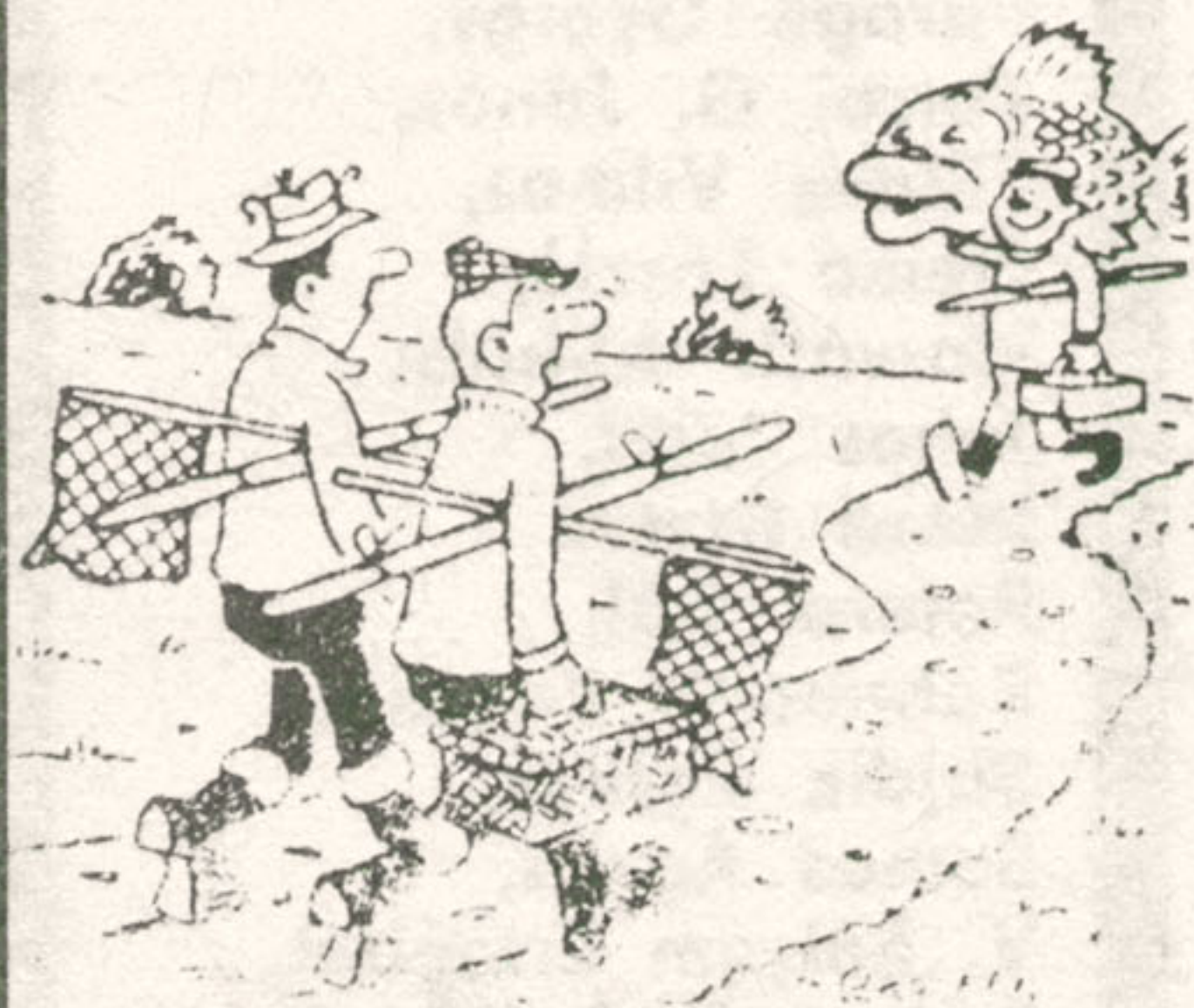
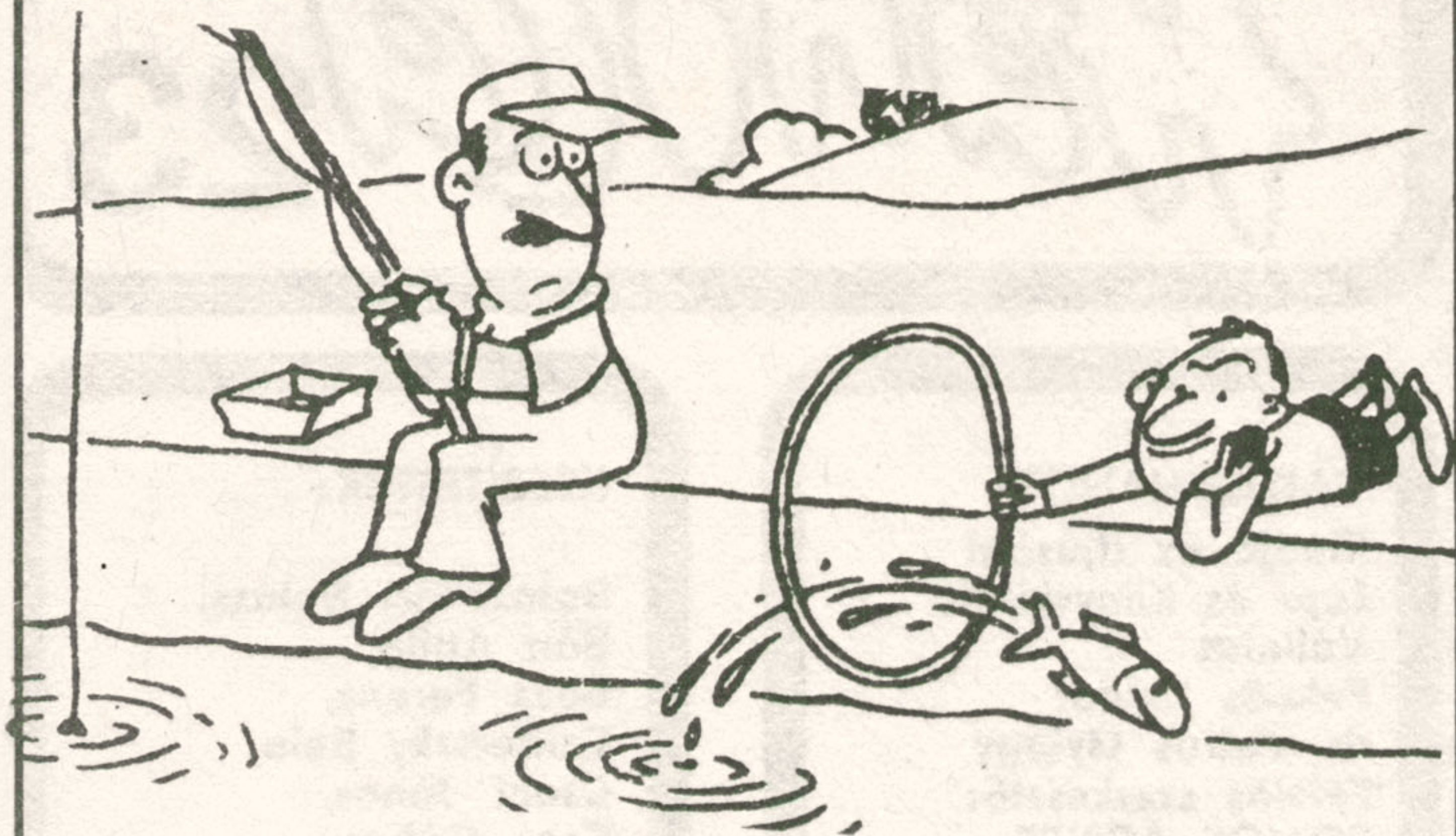

– Kölcsön adná a halat,
hogy lefényképeztessem magam vele?

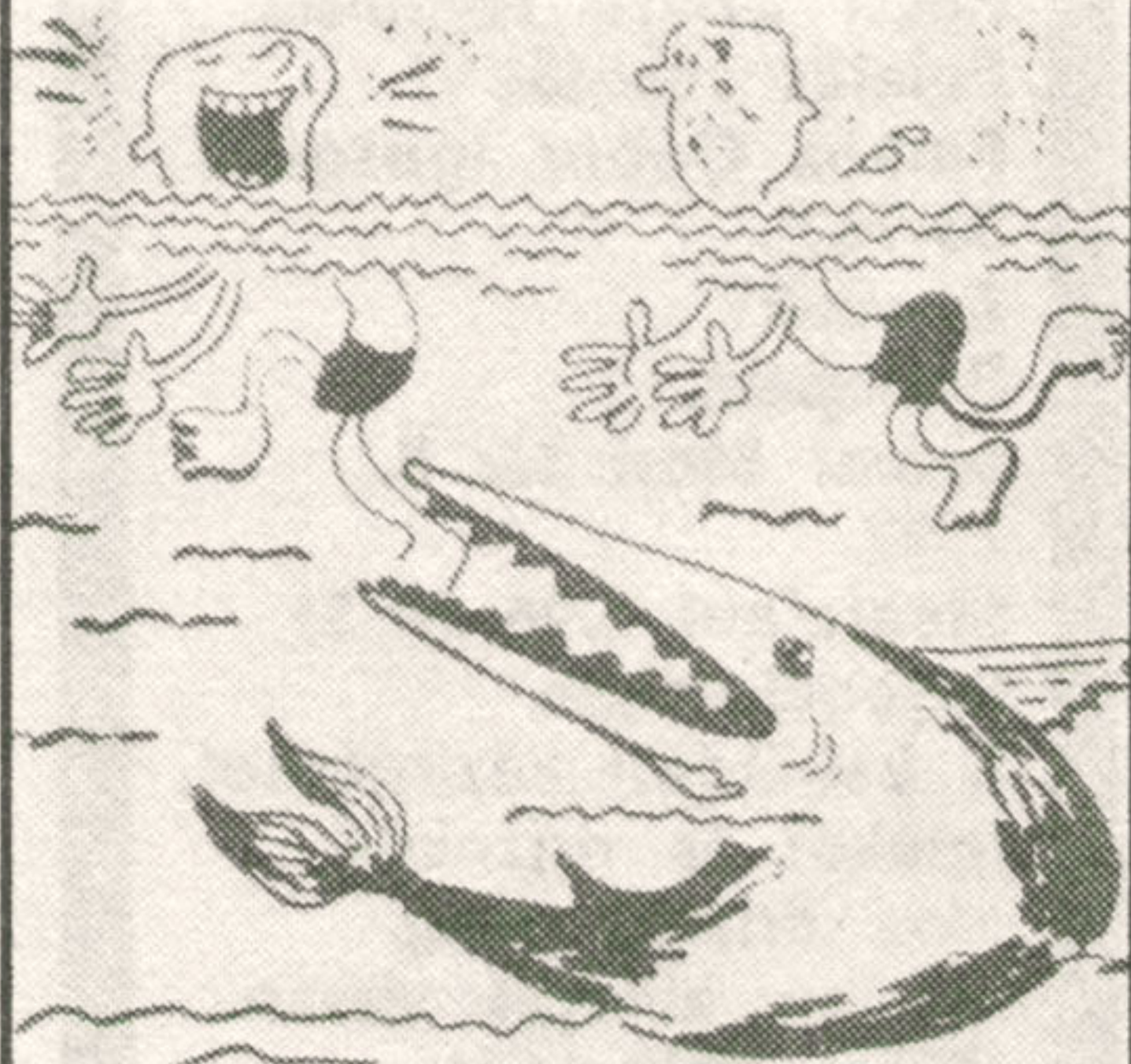

– Végre fogtam egy méretes keszeget!

HORGÁSZ SZERENCSE

Tegyünk úgy, mintha észre sem vennénk...

Na, ne csiklandozd a talpam!

HAHOTA 23

PAJTÁS-HAHOTA

Kiadja az Ifjúsági
Lap- és Könyvkiadó
Vállalat

Felelős kiadó:

dr. Petrus György

Felelős szerkesztő:

SOMOS ÁGNES

Szerkesztők:

CZIFFERSZKY BÉLA

CSER GÁBOR

Pécsi Szikra Nyomda

Felelős vezető:

Farkas Gábor igazgató

86-787

Címünk:

Budapest,

Jászai Mari tér 5.

1397

Megjelent 5,96 (A/5)

terjedelemben

A beküldött kéziratokat,

fotókat és rajzokat

nem őrizzük meg

és nem küldjük vissza.

ISSN 0230-1636

KÉSZÍTETTÉK:

Balázs-Piri Balázs,

Bán Attila,

Böcs Ferenc,

Czifferszky Béla,

Csehi János,

Cser Gábor,

Csuzi Zsuzsa,

Dallos Jenő,

Dluhopolszky László,

Endrődi István,

Faragó György,

Forrai G. János,

Földes Vilmos,

Gerse László,

Horváth Mihály,

Juhos Judit,

Mező István,

Peterdi Pál,

Rohrmann Katalin,

Sajdik Ferenc,

Somos Ágnes,

V. Sólyom Erzsébet,

Tarpai S. Anikó

Hahota

ÁRA: 14,— Ft

